சீதத்வ அபாவத்தின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷத்தில் துவக் இந்திரியத்திற்கு சீதத்வாபாவத்தினோடுள்ள சையுக்த சமவேத சமவேத விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தமே காரணமாகின்றது. ஆண்டு துவக் சையுக்த வன்னியில் சமவேதமாகிய வெம்மைப் பரிசத்தில் சமவேதமாகிய வெம்மைத்தன்மை ஜாதியில் சீதத்வாபாவம் விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தாலிருக்கின்றது. இவ்வாறாக நறுநாற்றத்தன்மை ஜாதியில் தீநாற்றத்தன்மை ஜாதியினது அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கிராண சையுக்த சமவேத சமவேத விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. மதுரத்வ ஜாதியில் கைப்புத்தன்மை ஜாதியினது அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் ரசன சையுக்த சமவேத சமவேத விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. சுகத்வ முதலிய ஜாதியில் துக்கத்வ முதலிய ஜாதியினது அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் மன சையுக்த சமவேத சமவேத விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. ஆண்டு மன சையுக்த ஆத்மாவில் சமவேதமாகிய சுகத்தில் சமவேதமாகிய சுகத்வ ஜாதியில் துக்கத்வ ஜாதியின் அபாவம் விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. ஆகாச வடிவ சுரோத்திர இந்திரியத்தில் விசேஷணத்தன்மை எனப்பெயரிய ஸ்வரூப சம்பந்தத்தாலிருக்கும் சத்தத்தின் அபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷமும் சுரோத்திர இந்திரியத்தாலுண்டாகின்றது. சத்தாபாவத்தின் சிராவணப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திர இந்திரியத்திற்கு சத்தாபாவத்தினோடுள்ள விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தமே காரணமாகின்றது. ககார முதலிய எழுத்துக்களிலிருக்கும் ஙத்வ முதலிய ஜாதிகளின் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் சுரோத்திர இந்திரியத்தா லுண்டாகின்றது. ஙத்வாபாவத்தின் சிராவணப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திர இந்திரியத்திற்கு ஙத்வாபாவத்தினோடுள்ள சமவேத விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தமே காரணமாகின்றது. ஆண்டு சுரோத்திர இந்திரியத்தில் சமவேதமாகிய ககார முதலியவைகளில் ஙத்வ முதலிய ஜாதிகளின் அபாவம் விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தாலிருக்கின்றது. ஆகையால் சமவேத விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தால் ககாரத்தி லிருக்கும் ஙத்வாபாவத்தின் சிராவணப் பிரத்தியக்ஷம் சம்பவிக்கின்றது. ககாரத்திலிருக்கும் கத்வ ஜாதியிலும் ஙத்வாஜாதியின் அபாவ மிருக்கின்றது. ஙத்வாபாவத்தின் சிராவணப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திர இந்திரியத்திற்கு ஙத்வாபாவத்தினோடுள்ள சமவேத சமவேத விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் காரணமாகின்றது. ஆண்டு சுரோத்திர சமவேத ககாரத்தில் சமவேதமாகிய கத்வ ஜாதியில் ஙத்வ ஜாதியின் அபாவம் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. அல்லது எங்ஙனம் திரவிய முதலிய பாவ வடிவ அதிகரணத்தில் இருப்பதாகிய அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் முற்கூறிய முறைப்படி சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்களா லுண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே அபாவ வடிவ அதிகரணத்திலிருப்பதாகிய அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்களா லுண்டாகின்றது. அபாவ அதிகரணத்திலிருக்கும் அபாவத்தினோடு சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்கட்கு சையுக்த விசேஷண விசேஷணத் தன்மையும், சையுக்த சமவேத விசேஷண விசேஷணத் தன்மையும், சையுக்த சமவேத சமவேத விசேஷண விசேஷணத் தன்மையுமா மிவை முதலிய விசேஷணத் தன்மை சம்பந்த முண்டாகின்றது.

முன்னர் கடத்தில் படத்வத்தினது அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் சக்ஷு ஸையுக்த விசேஷணத் தன்மை சம்பந்தத்தால் கூறப்பட்டது. கடத்திலிருக்கும் படத்வாபாவத்தில் கடத்வ ஜாதியின் அபாவ மிருக்கின்றது. படத்வாபாவத்திலிருக்கும் "படத்வாபாவம் கடத்வாபாவமுடையது" என்பதான கடத்வாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் சக்ஷு இந்திரியத்தால் உண்டாகின்றது. கடத்வாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சக்ஷு இந்திரியத்திற்கு கடத்வாபாவத்திேனாடுள்ள ஸையுக்த விசேஷண விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தம் காரணமாகின்றது. ஆண்டு சக்ஷு ஸையுக்த கடத்தில் விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தாலிருக்கும் படத்வாபாவத்தில் கடத்வாபாவம் விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. ஆகையால் சக்ஷு இந்திரியத்திற்கு கடத்வாபாவத்தினோடு ஸையுக்த விசேஷண விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறாக எவ்வெவ் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் எவ்வெவ் விந்திரியத்தாலும், எவ்வெவ் விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தாலும் முன் கூறப்பட்டதோ அவ்வவ் அபாவத்தில் அவ்வவ் விந்திரிய யோக்கிய யாதாமோர் பதார்த்தத்தின் அபாவ மிருக்கின் அவ்வவ் விசேஷணத் தன்மை சம்பந்தத்திற்கு பின்னும் "விசேஷணத்தன்மை" என்பதான பதத்தினை பிரயோகித்து அவ்வவ் அபாவத்தி லிருக்கும் அபாவத்தினோடுள்ள அவ்வவ் விந்திரியத்தின் ஸையுக்த விசேஷண விசேஷணத்தன்மை, ஸையுக்த சமவேத விசேஷண விசேஷணத் தன்மை, ஸையுக்த சமவேத சமவேத விசேஷண விசேஷணத் தன்மை, விசேஷண விசேஷணத் தன்மை, சமவேத விசேஷண விசேஷணத் தன்மை, சமவேத சமவேத விசேஷண விசேஷணத்தன்மை என்பதான சம்பந்தங்களை முற்கூறிய உதாஹரணங்களிலேயே அறிந்துக் கொள்க. நூல் விரியுமென்னும் அச்சத்தால் விரிவாய் எழுதவில்லை. இவ்வாறாக அவ்வவ் அபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் காரண வடிவ விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தம் பலவகைத்தாம். என்றாலும் கூறிய அவ்வெல்லா சம்பந்தங்களில் விசேஷணத்தன்மை அநுகதமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தால் அவ்வெல்லா சம்பந்தத்தில் ஒரு விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தைக் கூறினோம்.

ககககக. பிராசீன சம்பிரதாயப்படி கூறிய ஆறு சம்பந்தங்களின் சித்தி.

சங்கை:—அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தின் ஹேதுவாகிய அநேக விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தங்கட்கு விசேஷணத்தன்மை வடிவமாக ஒரு சம்பந்த மங்கீகரிக்கின் ஸையுக்த சமவாயம், ஸையுக்த சமவேத சமவாயம், சமவாயம், சமவேத சமவாய மென்னும் நான்கு சம்பந்தங்களிலும் சமவாயம் அநுகதமா யிருக்கிறது. ஆகையால் அச்சமவாயத்வ வடிவமாக நான்கு சம்பந்தங்களையும் ஒரு சம்பந்தமாக ஒப்பவேண்டும். ஆகையால் ஸையோகம், சமவாயம் விசேஷணத்தன்மை யென்னும் மூன்று சம்பந்தங்களே சித்திக்கின்றன. முற்கூறிய அறுவகை சம்பந்தம் சம்பவியாது.

சமாதானம்:—கூறிய இம்முறைப்படி மூன்று சம்பந்தங்களே சித்திப்பதாயினும் முன்னுள்ள நூலாசிரியர்கள் நூற்களில் முற்கூறிய அறு

வகை சம்பந்தங்களை யெழுதியிருக்கின்றனர். மூன்று சம்பந்தங்களை எழுதி னாரில்லை. ஆகையால் சாஸ்திர சம்பிரதாயத்தினை அநுசரித்து முற்கூறிய சையோக முதலிய ஆறு சம்பந்தங்களையே ஒப்ப வேண்டும்.

கககஉ. விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தால் சமவாயத்தின் பிரத்தியக்ஷம்.

அல்லது வைசேஷிகர் மதத்தில் சமவாயத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. நையாயிகர்களின் மதத்தில் சமவாயத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வார்த்தை முன்னர் நான்காவது பரிச்சேதத்தில் சமவாயத்தின் நிரூபணத்தில் விரிவாய்க்கூறி வந்துள்ளோம். ஆண்டு நையாயிகர்களின் மதத்தில் சமவாயத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் கூறிய அபாவத்தினைப்போன்று விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தானேயே உண்டாகின்றது. சமவாயத்தை கிரஹிக்கச் செய்யும் விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தமும் சையுக்த விசேஷணத்தன்மை, சையுக்த சமவேத விசேஷணத்தன்மை என்பதான இவைமுதலிய வேறுபாட்டால் அநேகவிதமாகின்றது. ஆண்டு "உருவமுடையது கடம்" என்பதான சாக்ஷுஸப்பிரத்தியக்ஷம் கடத்தினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்திலிருக்கும் கடத்வ ஜாதியினையும், உருவ குணத்தினையும், கடத்திலிருக்கும் கடத்வஜாதியின் சமவாயத்தினையும், உருவ குணத்தின் சமவாயத்தினையும் அக்கட உருவத்திலிருக்கும் உருவத்வ ஜாதியினையும், உருவத்வ ஜாதியின் சமவாயத்தினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆண்டு கடத்திலிருக்கும் கடத்வ ஜாதியின் அல்லது உருவ குணத்தின் சமவாயத்தினோடு சக்ஷுஸ் இந்திரியத்திற்கு சையுக்த விசேஷணத்தன்மை சம்பந்த முண்டாகின்றது. எக்காரணத்தாலெனின் சக்ஷுஸ் சையுக்த கடத்தில் கடத்வத்தின் சமவாயமும், உருவத்தின் சமவாயமும் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. உருவ குணத்திலிருக்கும் உருவத்வ ஜாதியின் சமவாயத்தினோடு சக்ஷுஸ் இந்திரியத்திற்கு சையுக்த சமவேத விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த முண்டாகின்றது. ஆண்டு சக்ஷுஸ் சையுக்த கடத்தில் சமவேதமாகிய உருவத்தில் உருவத்வஜாதியின் சமவாயம் விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. இவ்வாறாக துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களிலுள்ளது எவ்வெவ்விந்திரியம் எவ்வெத்திரவிய, குண முதலிய பதார்த்தத்தினை கிரஹிக்கின்றதோ அவ்வவ் விந்திரியம் அவ்வப்பதார்த்தத்திலிருக்கும் சமவாயத்தினை விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தானேயே கிரஹிக்கின்றது. விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தின் முறையை முற்கூறிய அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தினைப் போன்று யூகித்துக் கொள்க.

கககங. சக்ஷுஸ் முதலிய ஆறு இந்திரியங்களில் கூறிய சம்பந்தங்களின் விவஸ்தை.

முற்கூறிய சையோக முதலிய ஆறு சம்பந்தங்கட்கு சக்ஷுஸ் முதலிய ஆறு இந்திரியங்களில் இவ்விவஸ்தை சித்தமாகின்றது. திரவியத்தினை கிரஹிப்பதாகிய சக்ஷுஸ், துவக்கு, மன மென்னும் மூன்று இந்திரியங்கட்கோ சையோகம், சையுக்த சமவாயம், சையுக்த சமவேத சமவாயம், விசேஷணத்தன்மை என்னும் நான்கு சம்பந்தங்கள் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குக் காரண

மாகின்றன. திரவியத்தினை கிரகிக்காத கிராணம், ரசனம், சுரோத்திர மென்னும் மூன்று இந்திரியங்கட்கு முன்மூன்று சம்பந்தங்களே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குக் காரணமாகின்றன. அதனிடத்தும் கிராணம், ரசனமென்னு மிரு இந்திரியங்கட்கு சையுக்த சமவாயம், சையுக்த சமவேத சமவாயம், விசேஷணத்தன்மை யென்னும் மூன்று சம்பந்தங்கள் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் காரணமாகின்றன. சுரோத்திர இந்திரியத்திற்கு சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேஷணத்தன்மை யென்னும் மூன்று சம்பந்தங்கள் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் காரணமாகின்றன. கூறிய சையோக முதலிய அறுவகை சம்பந்தங்கள் லௌகிக சம்பந்தங்களெனப்படுகின்றன. லௌகிக சம்பந்தங்களால் உண்டாம் சாக்ஷுஷ முதலிய அறுவகை பிரத்தியக்ஷ ஞானமோ லௌகிகப் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது.

கககச. ஆலோக சையோகத்தில் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு காரணத்தன்மையின் வர்ணனம்.

சங்கை :—இருளிலிருக்கும் கடத்தினோடு சக்ஷு இந்திரியத்தின் சையோகமுளதாயினும் கடத்தினதும், அக்கடத்திலிருக்கும் கடத்வ முதலிய ஜாதியினதும், உருவ குணங்களினதும், கர்மத்தினதும், அபாவத்தினதும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் சக்ஷு இந்திரியத்தின் சையோக முதலிய சம்பந்தங்கட்கு சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் காரணத்தன்மை சம்பவியாது.

சமாதானம் :—எங்ஙனம் கட முதலியவைகளின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் கடாதிகளிலிருக்கும் உத்பூத உருவத்திற்கும், மஹத்வபரிமாணத்திற்கும் காரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றதோ அங்ஙனமே கட முதலிய அர்த்தத்தினோடு ஆலோகத்தின் சையோகத்திற்கும் காரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. ஆலோக சையோகமின்றி சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஈண்டு சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரம், வன்னி, தீபமிவை முதலிய தேஜுவின் பிரகாசத்தினை ஆலோகமென்பர். அந்தகாரத்திலுள்ள கட முதலியவைகளோடு அவ்வாலோகத்தின் சையோகமின்றாம். ஆகையால் அக்கடாதிகளினோடு சக்ஷு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமிருக்கினும் அக்கட முதலியவைகளின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. ஈண்டு கட முதலிய திரவியங்களின் எப்பிரதேசத்தில் சக்ஷுவின் சையோகமுண்டாகின்றதோ அப்பிரதேசத்திலிருக்கும் ஆலோக சையோகம் அக்கட முதலியவைகளின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமாகின்றது. இக்காரணத்தானேயே அக்கட முதலியவைகளின் பின்புறத்தில் ஆலோக சையோகமிருந்து முன்புறத்தில் சக்ஷு சையோகமுளதாயினும் கட முதலியவைகளின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. ஆலோக சையோகமின்றியே ஆந்தை, கோட்டான் முதலியவைகட்கு எவ்வாறாக சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதோ அம்முறையை இரண்டாவது பரிச்சேதத்தில் தமத்திரவிய நிரூபணத்தின் கண்டனத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம்.

கககரு. அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் அநுபலப்திக்கு சஹகாரி காரணத்தன்மை.

சங்கை:—அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சக்ஷுர் முதலிய இந்திரியங்களை காரணமாக வொப்பின் கடத்தின் அபாவமுடைய பூதலத்திலும் எப்பொழுது "கடமுடையது பூதலம்" என்பதான பிராந்தி ஞான முண்டாகின்றதோ அப்பொழுதும் சக்ஷுர் இந்திரியத்தின் ஸையுக்த விசேஷணத்தன்மை சம்பந்தத்தால் அக்கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாக வேண்டும். "கடமுடையது பூதலம்" என்பதான ஞான காலத்தில் கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை.

சமாதானம்:—அநுபலப்தியோடு கூடியதாகிய சக்ஷுர் முதலிய இந்திரியங்கள் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் காரணமாகின்றன. ஆண்டு எவ்வெவ்வதிகரணத்தில் எவ்வெவ் விந்திரியத்தால் எவ்வெப் பிரதியோகியினது அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ அவ்வவ் வதிகரணத்தில் அவ்வவ் விந்திரியத்தால் அவ்வப் பிரதியோகியின் ஞானம் யாதோ அந்த ஞானத்தினை உபலப்தி யென்றும், உபலம்ப மென்றுங் கூறுவர். அந்த உபலப்தியின் அபாவத்தினை அநுபலப்தி யென்றும், அநுபலம்ப மென்றுங் கூறுவர். அநுபலப்தி யெனினும், அநுபலம்ப மெனினும் ஒரு பொருட்கிளவி. அத்தகைய அநுபலப்தியோடு கூடியதாகிய சக்ஷுர் முதலிய இந்திரியங்கள் அபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் காரணமாகின்றன. யாண்டு "கடமுடையது பூதலம்" என்பதான கட வடிவ பிரதியோகியின் ஞான மிருக்கின்றதோ. ஆண்டு கட ஞான வடிவ உபலப்தியின் அபாவ வடிவ அநுபலப்தியின்றாம். ஆகையால் அக்காலத்தில் அநுபலப்தி வடிவ சஹகாரி காரணத்தின் அபாவமிருக்க சக்ஷுர் இந்திரியத்தால் கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை.

சங்கை:—அந்தகாரத்தில் கட வடிவ பிரதியோகியின் உபலப்தியின்றாம். ஆகையால் அநுபலப்தியோடு கூடிய சக்ஷுர் இந்திரியத்தால் அக்கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாக வேண்டும்.

சமாதானம்:—அவ்வபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சக்ஷுர் முதலிய இந்திரியங்கட்கு கேவலம் அநுபலப்தி மாத்திரம் சஹகாரியன்றாம். யோக்கிய அநுபலப்தி சஹகாரியாகின்றது. ஆண்டு "அத்ர யதி ப்ரதியோகீ ஸ்யாத் ததோபலப்யேத" (இ-ள்.) இப்பூதல முதலிய அதிகரணத்தில் ஓர் கால் கட முதலிய பிரதியோகி இருக்கின் சக்ஷுர் முதலிய இந்திரியங்களால் பிரதீதி யுண்டாகும். என்பதான தர்க்கத்தோடு கூடிய தன்மையே கூறிய அநுபலப்தியில் யோக்கியத்வமாம். ஆகையால் அந்த யோக்கியாநுபலப்திக்கு இந்த லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. "அத்ர யதி ப்ரதியோகீ ஸ்யாத் ததோபலப்யேத இத்யாபாதனப்ரஸஞ்ஜனார்ஹ ப்ரதியோகிஸ்யாத் ... யோக்யானுபலப்தி:" இந்த லக்ஷணத்தின் அர்த்தம் முற்கூறிய முறையாகவே அறிந்துக்கொள்க. ஆண்டு அந்தகாரத்தில் கட வடிவ பிரதியோகி யிருக்கினும் ஆலோக ஸையோகத்தின் அபாவத்தால் சக்ஷுர் இந்திரியத்தால் கடத்தின் தோற்ற முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் அந்தகாரத்தில்

ஈண்டு கட மிருக்குமாயின் சக்ஷுவால் தோற்ற முண்டாமென்பதான தர்க்க
முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் அந்தகாரத்தில் கடத்தின் அநுபலப்தியில்
கூறிய தர்க்கத்தோடு கூடியத்தன்மை வடிவ யோக்கியத்வத்தின் அபாவத்தால்
கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அந்தகாரத்தி
லும் கடாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகின்றது. எக்கா
ரணத்தாலெனின் கடத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆலோக சையோகத்
திற்குக் காரணத்தன்மைச் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆகையால் ஈண்டு கடமிருக்கு
மாயின் துவக்கு இந்திரியத்தால் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகு மென்பதான
தர்க்கம் அந்தகாரத்திலும் சம்பவிக்கின்றது. அக்கட வடிவ பிரதியோகியின்
சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு ஆலோக சையோக முதலிய சர்வ சாமக்கிரி
களிருக்குமிடத்திலேயே ஈண்டு கட மிருக்கின் சக்ஷுவால் பிரத்தியக்ஷ முண்
டாகு மென்பதான தர்க்க முண்டாகின்றது. அத்தர்க்கத்தோடு கூடியதாவ
தால் அக்கடத்தின் அநுபலப்தி யோக்கியமாகின்றது. அந்த யோக்கிய அநு
பலப்தியோடு கூடிய சக்ஷு விந்திரியத்தால் கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப்
பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாறாக எவ்வெவ் விந்திரியத்தால் எவ்
வெவ் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதோ அவ்வவ் அபாவத்தின்
பிரத்தியக்ஷத்தில் அவ்வவ் விந்திரியம் கூறிய யோக்கியாநுபலப்தியோடு
கூடியதாகியே காரணமாகின்றது.

ககககூ. அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் யோக்கிய அநுபலப்தியினை காரணமாக அங்கீகரிக்கும் பட்டபாதரின் மதமும், வேதாந்திகளின் மதமு மிதுவாம்.

அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்கள் கரண
மன்றாம். ஆனல் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தின் பொருட்டு சக்ஷு முதலிய
இந்திரியங்கட்கு சஹகாரியாக நையாயிகர் அங்கீகரிக்கும் யோக்கியா
நுபலப்தியே அபாவத்தின் கரணமாம். சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்கள்
யோக்கியாநுபலப்தியின் சஹகாரிகளாம். அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில்
இந்திரியத்தினை கரணமாக வொப்பும் நையாயிகர்கள் அபாவத்தினோடு
சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்கட்கு விசேஷணத்தன்மை யெனப் பெயரிய
சம்பந்தம் ஒன்று அதிகமாக வொப்புகின்றனர். விசேஷணத் தன்மை
யெனப்பெயரிய சம்பந்தத்தை யாம் அங்கீகரிப்பதின்றாம். ஆகையால் எமது
மதத்தில் லாகவ மிருக்கின்றது.

கககள. பட்டபாத, வேதாந்திகளின் மத கண்டனம்.

இங்ஙனங் கூறும் பட்டபாதரின் மதமும், வேதாந்திகளின் மதமும்
நலமுடையனவன்றாம். ஏனெனின் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தின் பொ
ருட்டு யோக்கியாநுபலப்தி யெனப் பெயரிய ஆறாவது பிரமாணம் ஒன்றை
அங்கீகரிப்பதும், அவ்வபாவத்தினது பூதல முதலிய அதிகரணத்தின் ஞானத்
தின் பொருட்டு சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்களை யோக்கியாநுபலப்திற்கு
சஹகாரியாக வொப்புவதுமா மிவற்றின் அபேக்ஷையால் விசேஷணத்
தன்மை யெனப்பெயரிய சம்பந்தம் ஒன்றை கற்பித்து சக்ஷு முதலிய இந்
திரியங்களையே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தினது காரணமாக வொப்புவதில்

யிருந்த லாகவ யிருக்கின்றது. ஆகையால் கௌரவ தோஷத்தால் விழுங்கப் படுவதால் பட்டபாத, வேதாந்தியின் மதம் அசங்கதமாம். சையோக முதலிய லௌகிக சம்பந்தங்களை நிரூபித்தனம். இனி அலௌகிக சம்பந்தத்தினை நிரூபிப்பாம்.

கககஎ. மூவகை அலௌகிக சம்பந்தங்களின் நிரூபணம்.

ஆண்டு அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய அலௌகிக சம்பந்தம் சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தம், ஞானலக்ஷண சம்பந்தம், யோகஜ தர்ம லக்ஷண சம்பந்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்.

கககஅ. சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தின் நிரூபணம்.

ஆண்டு சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தம் என்பதான வாக்கியத்திலுள்ள "லக்ஷணம்" என்பதான லக்ஷண பதம் ஸ்வரூபத்தின் வாசகமாகவாவது யிருக்கும், அல்லது விஷயத்தின் வாசகமாகவாவது யிருக்கும். ஆண்டு முதற் பக்ஷத்திலோ சாமான்னியமாகிய லக்ஷணத்தின் ஸ்வரூபமாவது யாது? எச் சம்பந்தத்திற்கு அதனை சாமான்னிய லக்ஷணமென்பர்? இரண்டாவது பக்ஷத் தில் சாமான்னியமாகிய லக்ஷணத்தின் விஷயமாவதுயாது? எச்சம்பந்தத்திற்கு அதனை சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தமென்பர்? ஆண்டு முதலாவது கேழ்வி யால் தூமத்வ முதலிய சாமான்னியத்திற்கே சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத் தன்மைச் சித்தமாகின்றது. இரண்டாவது கேழ்வியால் அத்தூமத்வ முதலிய சாமான்னியத்தின் ஞானத்திற்கே சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத் தன்மை சித்தமாகின்றது. ஆண்டு முதலாவது கேழ்வியினை அநுசரித்து சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுவாம். "[illegible]" (இ-ள்.) சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்களின் சையோக முதலிய லௌகிக சம் பந்தமுடைய விசேஷ்ய பதார்த்தத்தி லிருக்கும் சாமான்னியத்தினை சாமான் னிய லக்ஷண சம்பந்த மென்பர். எங்ஙனம்: அடுகளை முதலியவற்றில் தூமத்தினோடு சக்ஷு இந்திரியத்தின் சையோக சம்பந்த முண்டாகிய பின் "இது தூமம்" என்பதான சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அச்சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சக்ஷு இந்திரயத்தின் சையோக சம் பந்தமுடைய தூமமோ விசேஷ்யமாகின்றது. அத்தூமத்தி லிருக்கும் தூமத்வ ஜாதி விசேஷணமாகின்றது. ஆகையால் சக்ஷு இந்திரிய சம் பந்தமுடைய தூம விசேஷ்யத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் விசேஷண வடிவமாவதால் தூமத்வ ஜாதி சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தமெனப்படு கின்றது. தூமத்வ ஜாதி வடிவ சாமான்னியம் சர்வ தூமங்களில் சமவாய சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. அதாவது; முன் நஷ்டமானதும், பின் உண் டாவதுமாகிய தூமங்கள் யாவற்றிலும், வர்த்தமான காலத்திய பல்லிடங்களி லுள்ள தூமங்கள் யாவற்றிலும் தூமத்வ சாமான்னியம் சமவாய சம்பந் தத்தாலிருக்கின்றது. தூமத்வ ஜாதி வடிவ சாமான்னியமே சக்ஷு இந்திரி யத்திற்கு அவ்வெல்லா தூமங்களோடுள்ள சம்பந்தமாம். ஆகையால் "இது

தூமம்'' என்பதான சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குப் பின் புருஷனுக்கு தூமத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் "எல்லாம் தூமம்'' என்பதான எல்லா தூமங்களை விஷயஞ் செய்யும் அலௌகிக சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாவதாகின்றது. ஒரு கால் தூமத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தினை அங்கீகரியாவிடின் எல்லா தூமங்களின் பிரத்தியக்ஷம் சக்ஷு இந்திரியத்தால் உண்டாகாததாகும். ஏனெனின் எல்லா தூமங்களினோடு சக்ஷு இந்திரியத்திற்கு சையோகாதி வடிவ ஒரு லௌகிக சம்பந்தமோ சம்பவியாது. இந்திரியங்களின் சம்பந்தமின்றி வஸ்துவின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் சர்வ தூமங்களின் பிரத்தியக்ஷத்தின் பொருட்டு சக்ஷு இந்திரியத்திற்கு சர்வ தூமங்களோடு தூமத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தம் அவசியம் அங்கீகரிக்கவேண்டும். இவ்வாறாக ஒரு வன்னியில் "இது வன்னி'' என்பதான சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின் அவ்வன்னித்வ வடிவ் சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் புருஷனுக்கு எல்லா வன்னிகளின் அலௌகிக சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே "இது கடம்'' என்பதான சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின் புருஷனுக்கு கடத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் "எல்லாம் கடம்'' என்பதான எல்லா கடங்களை விஷயஞ் செய்யும் அலௌகிக சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாறாய முறையை துவக்கு முதலிய சர்வ இந்திரியங்களில் அறிந்துக் கொள்க. அதாவது; எவ்வெவ் விந்திரியத்தால் எவ்வெத்திரவியம், குணம், கர்மம் முதலிய பதார்த்தங்களின் லௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ அவ்வப் பிரத்தியக்ஷத்தில் எவ்வெச்சாமான்னியம் விசேஷணமாகின்றதோ அவ்வச் சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் அவ்வச் சாமான்னியத்தின் ஆசிரயமாகிய அவ்வத்திரவியம், குணம், கர்மம் முதலிய எல்லா பதார்த்தங்களின் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷம் அவ்வவ் விந்திரியத்தால் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: புருஷனுக்கு கிராண இந்திரியத்தால் கந்த மொன்றின் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின் கந்தத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் எல்லா கந்தங்களின் அலௌகிக கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாறாக புருஷனுக்கு ரசன இந்திரியத்தால் ரச மொன்றின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் பின் ரசத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் ரசங்கள் யாவற்றின் அலௌகிக ராசனப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. சுரோத்திர இந்திரியத்தால் சத்த மொன்றின் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின் சத்தத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் எல்லாச் சத்தங்களின் அலௌகிக சிராவணப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாறாக மனவடிவ இந்திரியத்தால் ஆத்மாவின் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின்னும், ஆத்மாவிலிருக்கும் ஞான முதலிய குணங்களின் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின்னும் ஆத்மத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் எல்லா ஆத்மாக்களின் அலௌகிக மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஞானத்வாதி வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் எல்லா ஞான முதலியவைகளின் அலௌகிக மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது.

௧௧௨௦. சாமான்னியத்தின் ஞானத்தினை சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தமாக ஒப்புவோரது மதம்.

ஈண்டு சில நூலாசிரியரோ இது கூறுகின்றனர். தூம முதலியவைகளிலிருப்பதாகிய தூமத்வ முதலிய சாமான்னியத்திற்கு சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்த வடிவத்தன்மை யின்றாம். ஆனால் தூமத்வ முதலியவைகளின் ஞானத்திற்கே சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் ஓர் கால் தூமத்வ வடிவ சாமான்னியத்திற்கு சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தம் ஒப்பின் "இது தூமம்" என்பதான ஞானத்தின் உற்பத்தியினும் அடுத்த நாளில் தூமத்திேனாடு சக்ஷு இந்திரியத்தினது சையோகத்தின் அபாவ மிருக்கினும் தூமத்வ வடிவ சாமான்னியம் தூமத்தி லிருக்கின்றது. ஆகையால் அத்தூமத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் புருஷனுக்கு அடுத்த நாளில் சர்வ தூமத்தை விஷயஞ்செய்யும் அலௌகிகப்பிரத்தியக்ஷம் உண்டாக வேண்டும். அங்ஙனமாவதின்று. ஆகையால் தூமத்வாதி வடிவ சாமான்னியத்தின் ஞானத்திற்கே சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தம் ஒப்ப வேண்டும். அதாவது; தூம முதலியவைகளோடு சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்களின் சையோக முதலிய சம்பந்தங்களால் உண்டாகிய "இது தூமம்" என்பதான தூமத்வ முதலிய சாமான்னிய விசேஷண ஞானமே சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்கட்கு சர்வ தூம முதலியவைகளோடுள்ள சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தமாம். ஆகையால் இப்பக்ஷத்தில் முற்கூறிய தோஷம் சம்பவியாது.

சங்கை:—எல்லா தூம முதலியவைகளின் ஞானத்தின் பொருட்டு நீவிர் சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தம் அங்கீகரித்தீர். ஈண்டு எல்லா தூமாதிகளின் ஞான முண்டாகாவிடினும் தோஷமாவது யாது?.

சமாதானம்:—அடுக்களையில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமும், வன்னியின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டான பின் "தூமோ வஹ்நிவ்யாப்யோ ந வா" (இ-ள்.) தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமா? அல்லது வியாப்பியமன்றா? என்பதான தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் சம்சய முண்டாகிறதில்லை. சக்ஷு இந்திரியத்தின் சையோகசம்பந்தமுடைய பிரசித்த தூமத்திலோ வன்னியினது வியாப்தியின் நிச்சயமே யிருக்கின்றது. வஸ்துவின் நிச்சய ஞானம் வஸ்துவின் சம்சயத்திற்கு பிரதிபந்தகமாகின்றது. ஆகையால் பிரசித்த தூமத்திலோ வியாப்தியின் சம்சயம் சம்பவியாது. ஆனால் பிரசித்த தூமத்தினும் வேறான வேறிடங்களிலுள்ள தூமத்தில் அல்லது வேறுகாலத்திலுள்ள தூமத்திலேயே வியாப்தியின் சம்சயங் கூறவேண்டும். சம்சயத்தில் தர்மி ஞானம் காரணமாகின்றது. தர்மி ஞானமின்றி எச்சம்சயமு முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் வியாப்தியினது சம்சயத்தின் சித்தியின் பொருட்டு வேறு தேசத்திலுள்ள தூம வடிவ தர்மியின் ஞானத்தை அவசியம் ஒப்புவதாகும். ஈண்டு வேறுதேசத்திலுள்ள தூமத்திேனாடு சக்ஷு இந்திரியத்திற்கு யாதோர் சையோகாதி வடிவ லௌகிக சம்பந்தமோ சம்பவியாது. எக்காரணத்தால் தூமத்தின் லௌகிக பிரத்தியக்ஷ முண்டாகும்?. பரிசேஷத்தால் வேறு தேசத்திலுள்ள

அல்லது வேறு காலத்திலுள்ள தூமத்திேனாடு தூமத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தமே அங்கீகரிப்பதாகும். தூமத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் எல்லா தூமங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகிய பின் வேறு தேசத்திலுள்ள தூமத்தில் அல்லது வேறு காலத்திலுள்ள தூமத்தில் "அயம் தூமோ வஹ்நி வ்யாப்யோ நவா" என்பதான சம்சயம் சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் வியாப்பியத்வ சம்சயத்தின் சித்தியின் பொருட்டு சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தை அங்கீகரிப்பதால் எல்லா தூமங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை அவசியம் ஒப்பவேண்டும்.

கக௨க. சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்த வாதிகளின் மதத்தில் சர்வஞ்ஞத்தன்மை பிராப்தி வடிவ தோஷத்தின் நிவர்த்தி.

சங்கை:—யாண்டு கட முதலிய பதார்த்தம் ஒன்றில் "இது பிரமேயம்" என்பதான பிரமேயத்வ விசேஷணம் பிரத்தியக்ஷமாகிறதோ ஆண்டு பிரமேயத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் புருஷனுக்கு சர்வ பிரமேய பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகும். ஆகையால் "இது பிரமேயம்" என்பதான ஞான மாத்திரத்தானேயே புருஷனுக்கு சர்வஞ்ஞத்தன்மை பிராப்தமாக வேண்டும். எக்காரணத்தாலெனின், சர்வ பதார்த்தங்களை விஷயஞ் செய்யும் ஞானமுடையவனையே சர்வஞ்ஞனென்பர்.

சமாதானம்:—பிரமேயத்வ முதலிய சாதாரண வடிவமாக சர்வ பதார்த்தங்களின் ஞானத்தால் புருஷனிடத்து சர்வஞ்ஞத்தன்மை யுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அவ்வப் பதார்த்தத்தி லிருக்கும் கடத்வ, படத்வ முதலிய அசாதாரண தர்மத்தால் அவ்வெல்லாப் பதார்த்தங்களின் ஞானத்தானேயே புருஷனுக்கு சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் பிராப்தி யுண்டாகின்றது. இவ்வாறாகிய ஞானம் ஜீவாத்மாவிற்கின்றாம். ஆகையால் புருஷனிடத்து பிரமேயத்வ ஞானத்தால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை பிராப்தமாகிறதில்லை.

கக௨௨. கூறிய சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தம் நித்திய, அநித்திய வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம்.

கூறிய சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தம் சிலவிடத்தோ நித்தியமாகின்றது. சிலவிடத்து அநித்தியமாகின்றது. முற்கூறிய தூமத்வ முதலிய சாமான்னியமோ ஜாதி வடிவமாவதால் நித்தியமாகின்றது. யாண்டு ஒரே கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தால் பூதலத்தில் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதோ, கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தால் கபாலத்தில் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ ஆண்டு பிரத்தியக்ஷத்தின் பின் சையோக சம்பந்தத்தால் அக்கடத்தின் அதிகரணமாகிய எல்லா பூதல முதலியவைகளினதும், சமவாய சம்பந்தத்தால் அக்கடத்தினது அதிகரணமாகிய எல்லாக்கபாலங்களினதும் அலௌகிகப்பிரத்தியக்ஷம் கடவடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றது. ஆண்டு கடாதி வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தம் அநித்தியமாம்.

௧௧௨௩. ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தின் நிரூபணம்.

"ஸவிஷயவிஷயகஸ்ய ப்ரத்யக்ஷ ஜநகோ ஞாநவிசேஷ: ஞாநலக்ஷண ஸந்நிகர்ஷ:" (இ-ள்.) எந்த ஞானத்திற்கு எது விஷயமாமோ அவ்வஸ்து மாத்திரத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய அந்த பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினை உண்டாக்கும் ஞானத்தினை ஞான லக்ஷண சம்பந்த மென்பர். எங்ஙனம்: முன் பலகால் சந்தனத்தின் நறுநாற்றத்தை கிராண இந்திரியத்தால் பிரத்தியக்ஷமாக அநுபவித்தவன் சேய்மையிலுள்ள சந்தனக் கட்டையைக் கண்ணுற, "இது நறுநாற்றமுடையது" என்பதாக சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. ஆண்டு சந்தனக்கட்டையினோடு சக்ஷு இந்திரியத்தின் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகையால் சந்தனக்கட்டை அம்சத்தின் பிரத்தியக்ஷம் லௌகிகமேயாகின்றது. சேய்மையிலுள்ள சந்தனக் கட்டையோடு கிராண இந்திரியத்தின் சையோக சம்பந்த மின்றாம். ஏனெனின் எங்ஙனம் சக்ஷு இந்திரியம் தனது கோளகத்தை விட்டு சேய்மையிலுள்ள பதார்த்தங்களோடு சம்பந்தமாகின்றதோ அங்ஙனம் கிராண இந்திரியம் தனது கோளகத்தை விட்டு சேய்மையி லிருக்கும் பதார்த்தங்களோடு சம்பந்தப்படுகிறதில்லை. ஆனால் கிராண இந்திரியம் தனது கோளகத்தோடு சம்பந்தமுடைய பதார்த்தத்தின் கந்த முதலியவைகளையே கிரஹிக்கின்றது. ஆகையால் கிராண இந்திரியத்திற்கு சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் சந்தனக் கட்டையின் நறுநாற்றத்தின் பிரத்தியக்ஷம் சம்பவியாது. சக்ஷு இந்திரியத்திற்கு நறுநாற்றத்தோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. என்றாலும் அச்சக்ஷு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தில் கந்த குணத்தினது பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினை உண்டாக்குவதற்கு யோக்கியத் தன்மையின்றாம். ஆகையால் "நறுநாற்றமுடைய சந்தனக்கட்டை" என்பதான சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு நறுநாற்ற அம்சத்தில் லௌகிகப்பிரத்தியக்ஷ வடிவத்தன்மை சம்பவியாது. ஆனால் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ வடிவத்தன்மைக் கூறுவதாகும். ஆண்டு சந்தனக்கட்டையை கண்ணுற முன் அநுபவித்த நறுநாற்றத்தின் சம்ஸ்காரம் உத்புத்தமாகின்றது. அவ்வுத்புத்த சமஸ்காரத்தால் நறுநாற்றத்தின் ஸ்மரண முண்டாகின்றது. நறுநாற்றத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஸ்மிருதி ஞானமே சக்ஷு இந்திரியத்திற்கு சந்தனக்கட்டையின் நறுநாற்றத்தோடுள்ள ஞான லக்ஷண சம்பந்தமாம். அந்த ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தாலேயே புருஷனுக்கு நறுநாற்றத்தின் அலௌகிக சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாறாக கயிற்றில் "இது பாம்பு" என்பதாக சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அந்த மயக்க வடிவ சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சேய்மையிலுள்ள பாய்போ தோஷத்தின் வசத்தால் கயிற்றில் தோற்றுகின்றது. ஆண்டு சேய்மையிலுள்ள பாம்பினோடு சக்ஷு இந்திரியத்திற்கு சையோக சம்பந்தமோ சம்பவியாது. ஆனால் பாம்பின் சாத்ருசிய தரிசனத்தால் புருஷனிடத்து முன்பார்த்த பாம்பினது சம்ஸ்காரத்தின் உத்புத்தத்தால் உண்டாகிய பாம்பின் ஸ்மிருதி ஞானமே. புருஷனது சக்ஷு இந்திரியத்திற்கு சேய்மையிலுள்ள பாம்பினோடு ஞான லக்ஷண சம்பந்தமாம். அந்த ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தாலேயே அப்பாம்பின் சாக்ஷுஷப் பிரத்

தியக்ஷம் தோஷத்தின் வசத்தால் கயற்றில் உண்டாகின்றது. ஓர் கால் ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தை அங்கீகரியாவிடின் கயற்றில் "இது பாம்பு" இளிஞ்சலில் "இது வெள்ளி" பாலை நிலத்தில் "இது ஜலம்" என்பதாக பாம்பு, வெள்ளி முதலியவைகளை விஷயஞ் செய்யும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே யுண்டாகாததாகும். ஆகையால் மயக்க வடிவ பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் சித்தியின் பொருட்டும் ஞான லக்ஷண சம்பந்தம் அவசியம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

ககஉச. சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தினும் ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மை.

சங்கை:—முன்னர் சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்திற்கும் ஞான வடிவங் கூறினீர். ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்திற்கும் ஞான வடிவங் கூறினீர். ஆகையால் அவ்விரு சம்பந்தங்கட்கும் ஞான வடிவத்தன்மை யிருப்பதால் அவ்விரு சம்பந்தங்களின் வேற்றுமை சித்தியாததாகும்.

சமாதானம்:—முற்கூறிய சாமான்னிய லக்ஷணசம்பந்தமோ தூமத்வ முதலிய சாமான்னியத்தினது தூம முதலிய ஆசிரயத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினையே உண்டாக்குவதாகின்றது. ஞான லக்ஷண சம்பந்தமோ நறுநாற்ற முதலிய வஸ்துவின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினை உண்டாக்குவதாகின்றது. நறுநாற்ற முதலியவைகளின் ஆசிரயத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினை உண்டாக்குகிறதில்லை. இதுவே கூறிய இரு சம்பந்தங்களின் வேற்றுமையாம். ஆகையால் அவ்விரு சம்பந்தங்களின் வேற்றுமை சம்பவிக்கின்றது.

ககஉரு. யோகஜ தர்ம லக்ஷண சம்பந்தத்தின் நிருபணம்.

"யோகாப்யாஸஜநிதோ தர்மவிசேஷ: யோகஜலக்ஷண ஸந்நிகர்ஷ:" (இ-ள்.) யோகாப்பியாசத்தால் உண்டாகிய தர்மவிசேஷத்தினை யோகஜ தர்ம லக்ஷண சம்பந்த மென்பர். ஆண்டு யோகீ புருஷர்கட்கு சர்வ பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. அதாவது; நஷ்டமாகிய பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், பின் உண்டாவதாகிய பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், வர்த்தமான பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், சேய்மையிலுள்ள பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், பரமாணு ஆகாச முதலிய அதீந்திரிய பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் யோகி புருஷனுக்கு உண்டாகின்றது. இவ்வார்த்தை சுருதி, ஸ்மிருதி, புராண முதலியவைகளில் பிரசித்தமாம். ஆண்டு யோகீ புருஷரது சக்ஷு முதலிய இந்திரியத்திற்கு எல்லாப் பதார்த்தங்களோடு சையோக முதலிய யாதாமோர் லௌகிக சம்பந்தமோ சம்பவியாது. இந்திரிய அர்த்தங்களின் சம்பந்தமின்றி பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் யோகீ புருஷரது சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்கட்கு எல்லா பதார்த்தங்களோடுள்ள யோகஜ தர்ம லக்ஷண சம்பந்தமே அங்கீகரிக்கப்படுவதாகும். யோகஜ தர்ம லக்ஷண சம்பந்தத்தினாலேயே யோகீ புருஷருக்கு எல்லாப் பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் அவ்வவ்வசாதாரண வடிவமாக உண்டாகின்றது.

ககஉசு. யுக்த யோகி, வியுக்த யோகி என்னும் வேறுபாட்டால் யோகீ புருஷரது இருவித வேற்றுமை.

ஆண்டு "காலாந்தர ஸமாதியோகீ யுக்தயோகீ ஸதா ஸமாதியோகீ வியுக்தயோகீ" (இ-ள்.) அப்பியாசத்தின் குறைவால் ஓர் கால் சமாதியிலிருந்தும், ஓர் கால் சமாதியினின்றும் வெளியாகும் யோகி புருஷன் யுக்த யோகியெனப்படுவன். அத்தியந்த அப்பியாசத்தால் மனதை வசப்படுத்தி சதா காலும் சமாதியிலேயே இருக்கும் யோகி புருஷன் வியுக்த யோகி எனப்படுவன். ஆண்டு சத்த முதலிய விஷயங்களோடு சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களை செல்லவிடாமல் அடக்கியும், சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களோடு மனதை செல்லவிடாமல் அடக்கியும், சாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்டுள்ள தத்துவ வஸ்துவில் மிக ஆதரவோடு மனதை நிலைக்கச் செய்வது வாயிலாக உண்டாம் சித்தத்தினை சமாதி யென்பர். கூறிய சமாதியின் அபாவத்தினை வியுக்தான மென்பர். இவ்வாறாக யோகி புருஷர்கட்கு இருவித காரண மிருப்பதால் கூறிய யோகஜ தர்மமும் இரு விதமேயாகின்றது. ஆண்டு கூறிய யோகி புருஷர்கட்கோ சமாதி காலத்திலேயே யோகஜ தர்ம லக்ஷண சம்பந்தத்தால் பரமாணு, ஆகாச முதலிய அதீந்திரிய பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. சமாதியின் அபாவ காலத்தில் அவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. சமாதி காலத்திலும் யோகஜ தர்ம வடிவ சம்பந்தத்தால் மன வடிவ இந்திரியத்தாலேயே அதீந்திரிய பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்களால் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அதாவது; யுக்த யோகி புருஷனுக்கு யோகஜ தர்மம் மன வடிவ இந்திரியத்தாலேயே சம்பந்தமாகின்றது. சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்களின் சம்பந்தம் உண்டாகிறதில்லை. வியுக்த யோகி புருஷர்கட்கோ யோகஜ தர்ம லக்ஷண சம்பந்தத்தால் சதா காலத்திலும் பரமாணு, ஆகாச முதலிய அதீந்திரிய பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சக்ஷு முதலிய சர்வ இந்திரியங்களாலும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதாவது; வியுக்த யோகியின் யோகஜ தர்மம் கேவலம் மன வடிவ இந்திரியத்திற்கே சம்பந்தமாகிறதில்லை. சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்கட்கும் சம்பந்தமாகின்றது. ஈண்டு சில நூற்களில் முற்கூறிய யுக்த யோகிகள் யுஞ்ஜான யோகி யென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றனர். கூறிய வியுக்த யோகியினை யுக்த யோகி யென்றுங் கூறுவர்.

ககஉஎ. அநுமானப் பிரமாணத்தால் யோகீ புருஷரது சித்தி.

"பரமாண்வாதி: ஜந்யப்ரத்யக்ஷவிஷய: ப்ரமேயத்வாத் கடவத்" (இ-ள்.) பரமாணு, ஆகாச முதலியன யாதாமோர் ஜன்னியப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமாக யோக்கியமாம், பிரமேய வடிவமாவதால், எவ்வெப்பதார்த்தம் பிரமேயமாகின்றதோ அவ்வப்பதார்த்தம் ஜன்னியப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமேயாகின்றது. எங்ஙனம்: கடம் பிரமேயமாவதால் நமமனோர் முதலியவர்களினது ஜன்னியப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமாகின்றது. அங்ஙனமே பரமாணு, ஆகாச முதலியனவும் பிரமேயமாவதால் யாதாமோர் ஜன்னியப்

பிரத்தியக்ஷத்திற்கு அவசியம் விஷயமாகும். ஆண்டு பரமாணு, ஆகாச முதலிய அதீந்திரிய பதார்த்தங்களில் நம்மனோர் முதலியவர்களின் ஜன்னியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷயத்தன்மையோ சம்பவியாது. பரிசேஷத்தால் யோகி புருஷரது ஜன்னியப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயத்தன்மையே பொருந்துவதாகும். ஆகையால் பரமாணு, ஆகாச முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்யும் ஜன்னியப் பிரத்தியக்ஷத்தின் ஆசிரய வடிவமாக யோகி புருஷரது சித்தியே யுண்டாகின்றது. ஆகையால் இவ்வர்த்தம் சித்தமாயிற்று. சாமான்னிய லக்ஷணை சம்பந்தம், ஞான லக்ஷண சம்பந்தம், யோகஜ தர்ம லக்ஷண சம்பந்தமென்னும் மூன்று சம்பந்தத்தினை அலௌகிக சம்பந்தமென்பர். அலௌகிக சம்பந்தத்தால் ஜன்னிய முற்கூறிய பிரத்தியக்ஷம் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷம் இராத வஸ்துவினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகையால் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தில் விஷயத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் முற்கூறிய லௌகிக பிரத்தியக்ஷத்திலேயே விஷயத்திற்குக் காரணத்தன்மைச் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு முற்கூறிய லௌகிக, அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு சக்ஷுர் முதலிய இந்திரியங்களே கரணமாகின்றன. முற்கூறிய சையோக முதலிய சம்பந்தங்கள் வியாபாரமாகின்றன. சாக்ஷுஷ முதலிய பிரத்தியக்ஷ ஞானம் பயனாகின்றது.

ககஉஅ. இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தினை சவ்விகற்பக பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் கரணமாக ஒப்புவோரது மதம்.

சில நூலாசிரியரின் மதமோ இதுவாம். கடத்தினோடு சக்ஷுர் இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகிய பின் முதலில் கடத்தின் நிர்விகற்பகப் பிரத்தியக்ஷம் "கடம் கடத்வம்" என்பதாக உண்டாகின்றது. அதன் பின் "இது கடம்" என்னும் சவ்விகற்பக பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அதன் பின் இக்கடம் எமது துக்கத்திற்கு அல்லது சுகத்திற்கு சாதனமா மென்பதான தள்ளற்பாலது; அல்லது கொள்ளற்பாலதின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு முதலில் நிர்விகற்பக பிரத்தியக்ஷத்திலோ சக்ஷுர் இந்திரியம் கரணமாகின்றது. சக்ஷுவிற்கு கடத்தினோடுண்டாம் சையோக சம்பந்தம் வியாபாரமாகின்றது. சவ்விகற்பக பிரத்தியக்ஷத்திலோ சையோக சம்பந்தம் கரணமாகின்றது. நிர்விகற்பக பிரத்தியக்ஷம் வியாபாரமாகின்றது. தள்ளற்பாலது, அல்லது கொள்ளற்பாலதின் பிரத்தியக்ஷத்திலோ நிர்விகற்பக பிரத்தியக்ஷம் கரணமாகின்றது. சவ்விகற்பக பிரத்தியக்ஷம் வியாபாரமாகின்றது. இவ்வாறாக பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குக் கரணத்தன்மை சிலவிடத்தோ இந்திரியத்தினுண்டாகின்றது. சிலவிடத்து இந்திரிய அர்த்தங்களின் சம்பந்தத்தினுண்டாகின்றது. சிலவிடத்து நிர்விகற்பக பிரத்தியக்ஷத்தினுண்டாகின்றது.

ககஉகூ. அவ்வாதிகளின் மத கண்டனம்.

அங்ஙனங் கூறிய மதம் நலமுடையதன்றாம். எனெனின் நிர்விகற்பக பிரத்தியக்ஷத்தினும், சவ்விகற்பக பிரத்தியக்ஷத்தினும் தள்ளற்பாலது, அல்லது கொள்ளற்பாலதின் பிரத்தியக்ஷத்தினும் சக்ஷுர் முதலிய இந்திரியங்களே

கரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் சம்பந்தத்திலும், நிர்விகற்பக பிரத்தியக்ஷத்திலும் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு கரணத்தன்மையைக் கூறுவது மிக விரோதமாம். ஆனால் நிர்விகற்பக பிரத்தியக்ஷத்திலோ சக்ஷுராதி முதலிய இந்திரியங்கட்கு சையோகாதி வடிவ சம்பந்த மூலமாக கரணத்தன்மை யிருக்கின்றது. சவிகற்பக பிரத்தியக்ஷத்தில் சக்ஷுராதி இந்திரியங்கட்கு சம்பந்தம், நிர்விகற்பக பிரத்தியக்ஷமா மிரண்டின் மூலமாக கரணத்தன்மை யிருக்கின்றது. தள்ளற்பாலது, அல்லது கொள்ளற்பாலதின் பிரத்தியக்ஷத்தில் அச்சக்ஷுராதி முதலிய இந்திரியங்கட்கு சம்பந்தம், நிர்விகற்பக பிரத்தியக்ஷம், சவிகற்பக பிரத்தியக்ஷமா மூன்றின் மூலமாக கரணத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆகையால் சாக்ஷுஷ முதலியன பிரத்தியக்ஷப் பிரமாவின் கரணமாவதால் சக்ஷுராதி முதலிய இந்திரியமே பிரத்தியக்ஷ பிரமாணமா மென்பதாக சித்தமாயிற்று. பிரத்தியக்ஷ நிரூபணம் முற்றிற்று.

௧௱௧௰. அநுமானப் பிரமாண நிரூபணம்.

முன்னர் பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, உபமிதி, சாப்தம் என்னும் நான்கினையும் யதார்த்த அநுபவமாகக் கூறினம். அதனிடத்து முதலில் பிரத்தியக்ஷ அநுபவத்தினை முன்னர் நிரூபித்தனம். இனி இரண்டாவது அநுமிதி வடிவ யதார்த்த அநுபவத்தினை நிரூபிப்பான் வேண்டி முதலில் அநுமிதியின் கரணமாகிய அநுமானப் பிரமாணத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுவாம். "அநுமிதி கரணம் அநுமாநம்" (இ-ள்.) அநுமிதிப் பிரமாவின் கரணம் யாதோ அது அநுமானப் பிரமாணமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "பர்வதோ வஹ்நிமாந்" (இ-ள்.) இம்மலை வன்னியுடைத்து. என்னும் அநுமிதி ஞானத்திற்கு "தூமோ வஹ்நி வ்யாப்ய:" (இ-ள்.) தூமம் வன்னியின் வியாப்தியுடையதாம். என்பதான வியாப்தி ஞானம் கரணமாகின்றது. ஆகையால் அந்த வியாப்தி ஞானம் அநுமானப் பிரமாணமெனப் படுகின்றது. ஆண்டு வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணமே கரணமாமென முன் கரணத்தின் லக்ஷணமாகக் கூறி வந்துள்ளோம். ஆகையால் வியாப்தி ஞான வடிவ கரணத்தின் லிங்க பராமரிசம் வியாபாரமாகின்றது. ஆண்டு "வஹ்நிவ்யாப்ய தூமவாநயம் பர்வத:" (இ-ள்.) வன்னியின் வியாப்தி யுடைய தூமம் யாதோ அத்தூமமுடையது இம்மலை. என்பதான ஞானத்தினை லிங்க பராமரிசமென்பர். அப்பராமரிசம் வியாப்தி ஞானத்தால் *உண்டாவதாகின்றது. அங்ஙனமே வியாப்தியின் ஞானத்தா லுண்டாம் அநுமிதியினை உண்டாக்குவதுமாகின்றது. ஆகையால் பராமரிசத்தில் வியாப்தி ஞான வடிவ கரணத்திற்கு வியாபார வடிவத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

௧௱௧௧. அநுமிதி பிரமாவின் லக்ஷணம்.

"பராமர்ஶஜந்யம் ஜ்ஞாநம் அநுமிதி:" (இ-ள்.) கூறிய பராமரிசத்தால் ஜன்னியமாகும் ஞானத்தினை அநுமிதியென்பர். எங்ஙனம்: "மலையுடைத்து" என்பதான ஞானம் கூறிய பராமரிசத்தால் உண்டாவதாகின்றது. ஆகையால் அநுமிதி யெனப்படுகின்றது. ஆண்டு "ஞானம் அநுமிதி"

என இம்மாத்திரமே அநுமிதியின் லக்ஷணமாகக் கூறி அந்த லக்ஷணத்தில் "பராமரிசத்தா லுண்டாவது" என்னும் பதங்கூறுவிடின் பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானங்களில் அநுமிதியின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாம். அவ்வதிவியாப்தி தோஷத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் "பராமரிசத்தா லுண்டாவது" என்னும் பதங் கூறப்பட்டது. ஆண்டு பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானம் பராமரிசத்தால் உண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானங்களில் அந்தலக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாகாது. அல்லது "பராமரிசத்தா லுண்டாவது அநுமிதி" என இம்மாத்திரமே அநுமிதியின் லக்ஷணமாகக் கூறி அந்த லக்ஷணத்தில் "ஞானம்" என்னும் பதங் கூறாவிடின் பராமரிசத்தின் துவம்சத்தில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாம். எக்காரணத்தாலெனின் பராமரிசத்தின் துவம்சமும் பராமரிச வடிவ பிரதியோகியால் ஜன்னியமேயாகின்றது. அவ்வதிவியாப்தி தோஷத்தை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் "ஞானம்" என்னும் பதங் கூறப்பட்டது ஆண்டு பராமரிசத்தின் துவம்சத்தில் ஞான வடிவத்தன்மை யின்றாம். ஆகையால் அத்துவம்சத்தில் அநுமிதியின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகாது.

௧௧௯௨. பராமரிசத்தின் லக்ஷணம்.

"வ்யாப்திவிஷயகபக்ஷதர்மதாஜ்ஞானம் பராமர்ஶ:" (இ-ள்.) ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியாப்தியினையும், பக்ஷத்தி லிருத்தற் றன்மை வடிவ பக்ஷ தர்மத்தினையும் விஷயஞ் செய்வதாகிய ஞானம் யாதோ அந்த ஞானம் பராமரிசமெனப்படுகின்றது எங்ஙனம்: "வன்னியின் வியாப்பிய தூமமுடையது மலை" என்பதான ஞானம் தூம வடிவ ஏதுவில் வன்னியாகிய சாத்தியத்தின் வியாப்தியினையும், பர்வத வடிவ பக்ஷத்தில் அவ்வேதுவின் இருத்தற் றன்மை வடிவ பக்ஷ தர்மத் தன்மையினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகையால் கூறிய ஞானம் பராமரிசமெனப்படுகின்றது. ஆண்டு கூறிய பராமரிசம் "வன்னி வியாப்பியம்" என்னும் இவ்வளவு அம்சத்தாலோ தூம வடிவ ஏதுவில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் வியாப்தியினை விஷயஞ் செய்கின்றது. "தூமமுடையது பர்வதம்" என்னும் இவ்வளவு அம்சத்தால் தூம வடிவ ஏதுவில் பக்ஷத்தி லிருத்தற்றன்மை வடிவ பக்ஷ தர்மத்தன்மையினை விஷயஞ் செய்கின்றது.

௧௧௯௩. லிங்கத்தின் லக்ஷணம்.

"வ்யாப்திவிஶிஷ்டபக்ஷதர்மதாவிஶிஷ்டோ ஹேது: லிங்கம்" (இ-ள்.) சாத்தியத்தின் வியாப்தியோடு விசிஷ்டமும், பக்ஷத்திலிருத்தற் றன்மை வடிவ பக்ஷ தர்மத்தோடு விசிஷ்டமுமாகிய ஏது லிங்கமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் தூம வடிவ ஏது வன்னியாகிய சாத்தியத்தின் வியாப்தியோடும் விசிஷ்டமாம், பர்வதமாகிய பக்ஷத்திலிருத்தற் றன்மை வடிவ பக்ஷ தர்மத்தன்மையோடும் விசிஷ்டமாம். ஆகையால் தூம வடிவ ஏது லிங்கமெனப்படுகின்றது. அத்தகைய லிங்கத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய ஞானம் லிங்கபராமரிசமெனப்படுகின்றது. இவ்வேது வடிவ லிங்கத்தினை சாதனமென்றுங் கூறுவர். ஆகையால் ஏது, லிங்கம், சாதனம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவியாம். அவ்

வேதுவால் சித்தியாகும் அர்த்தம் சாத்தியமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தூம வடிவ ஏதுவால் பர்வத முதலியவைகளில் வன்னியின் சித்தி சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் அவ்வன்னியினை சாத்திய மென்பர்.

௧௧௦௪. அநுமிதி ஞான முண்டாவதின் கிரம வர்ணனம்.

எவன் அடுக்களை முதலியவைகளில் தூமத்தில் வன்னியின் வியாப்தியை கிரஹிக்கின்றனோ அதாவது; தூமம் வன்னியின் வியாப்தியுடையது மென்பதான வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷஞானம் எவனுக்கு அடுக்களை முதலியவைகளி லுண்டாகிறதோ அவன் ஒரு காலத்தில் பர்வத முதலியவைகளில் அவ்வாறாய தூமத்தினைக் கண்ணுறின் அதாவது; பூமியினின்றும் மூலஞ் சேதிக்கப்படாத உயர்ந்த தூம ரேகையைக் கண்ணுறின் அப்பொழுது முன் அநுபவித்துள்ள வியாப்தியின் சம்ஸ்காரம் அவனிடத்து உத்புத்தமாகின்றது. உத்புத்த சம்ஸ்காரத்தால் அவனுக்கு "தூமம் வன்னியின் வியாப்பியம்" என்பதான வியாப்தியின் ஸ்மரணமுண்டாகின்றது. ஆண்டு ஒரு சம்பந்தியின் ஞானம் சம்ஸ்காரத்தின் உத்போத மூலமாக வேறு சம்பந்தியினை ஸ்மரிப்பதாகின்றதென்னும் வார்த்தை முன் மூன்றாவது பரிச்சேதத்தில் சம்ஸ்கார குணத்தின் நிருபணத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். ஆகையால் தூம வடிவ ஒரு சம்பந்தியின் ஞானத்திற்கு சம்ஸ்காரத்தின் உத்போத மூலமாக வியாப்தி வடிவ வேறு சம்பந்தியினை ஸ்மரித்தற்றன்மை சம்பவிக்கின்றது. வியாப்தியின் ஸ்மரணத்திற்குப் பின் அவனுக்கு "வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையது இது" என்பதாக பராமரிசத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு விசிஷ்ட புத்தியில் விசேஷண ஞானம் காரணமாகின்றதென்பதான வார்த்தை முன்னர் பலமுறை கூறி வந்துள்ளோம். கூறிய பராமரிச ஞானத்தில் வியாப்தி விசேஷண வடிவமாம். ஆகையால் வியாப்தி ஞானம் விசேஷண ஞான வடிவத்தால் பராமரிச ஞானத்தினை உண்டாக்குவதாகின்றது. பராமரிச ஞானத்திற்குப்பின் புருஷனுக்கு "பர்வதம் வன்னியுடைத்து" என்பதான அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. ஆண்டு "தூமம் வன்னி வியாப்பியம்" எனக் கூறிய ஸ்மிருதி வடிவ வியாப்தி ஞானமோ கரணமாகின்றது. "வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையது பர்வதம்" எனக் கூறிய பராமரிச ஞானம் வியாபாரமாகின்றது. "பர்வதம் வன்னியுடைத்து" எனக் கூறிய அநுமிதி ஞானம் பயனாகின்றது. இம்முறையை சர்வ அநுமானங்களிலும் அறிந்துக் கொள்க. நியாய சாத்திரத்தில் "பர்வதம் வன்னியுடைத்து தூமமுடைமையால்" என்பதான அநுமானத்தை பிரசித்த அநுமான மென்பர்.

௧௧௦௫. லிங்கத்தினை அநுமிதியின் கரணமாக வோப்பும் பிராசீனர்களின் மதம்.

ஈண்டு பிராசீன நையாயிகர்களின் மதமிதுவாம். அநுமிதியைக் குறித்து கூறிய வியாப்தி ஞானம் கரணமன்று. ஆனால் வியாப்தி விசிஷ்டமும், பக்ஷ தர்மத்தன்மை விசிஷ்ட வடிவமுமாக அறியப்படும் தூம முதலிய லிங்கமே அநுமிதியின் கரணமாகின்றது. கூறிய லிங்க பராமரிசம் வியாபாரமாகின்றது. ஈண்டு கருத்திதுவாம்; அநுமிதியில் கேவலம் ஞான வடிவ

பராமரிச மாத்திரத்திற்கோ கரணத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் லிங்க பராமரிசத்திற்கே அவ்வநுமிதியில் கரணத்தன்மைக் கூறுவதாகும். ஆண்டு லிங்க விசிஷ்ட பராமரிசத்தில் அநுமிதியின் கரணத்தன்மையின்சித்தியுண்டாக விசிஷ்ட வடிவ லிங்கத்திலும் அநுமிதியின் கரணத்தன்மை அவசியம் பிராப்தமாகும். ஏனெனின் நூலாசிரியர்களின் கருத்திதுவாம். "விஶிஷ்டவ்யாப்தி [illegible]" (இ-ள்.) விசிஷ்டத்திலிருப்பதாகிய தர்மத்தினைபற்றிக்கும் யாதாமோர்பிரமாணத்தின் அபாவமிருக்க விசேஷணத்திலும் அவசியம் இருத்தற்றன்மை சம்பவிக்கின்றது. என்னும் நியமத்தின் வசத்தால் பராமரிச வடிவ விசேஷியத்தைப்போன்று லிங்க வடிவ விசேஷணத்திலும் அநுமிதியின் கரணத்தன்மை பிராப்தமாகின்றது. ஆண்டு பராமரிசஞானத்தின் விஷயமாகிய லிங்கத்திற்கு அநுமிதியின் கரணத்தன்மையிருக்கின்றது அல்லது லிங்க பராமரிசத்திற்கு அநுமிதியின் கரணத்தன்மையிருக்கின்றது என்பதான இரு பக்ஷத்தில் ஒரு பக்ஷத்தை சாதிக்கும் யுக்தி வடிவ விநிகமனத்தின் அபாவத்தால் அவ்விரண்டிலும் அநுமிதியின் கரணத் தன்மை பிராப்தமாகின்றது. என்றாலும் லிங்க பராமரிசத்தினை அநுமிதியின் கரணமாகவொப்பின் பராமரிசத்திற்கு யாதோர்வியாபாரமுஞ்சம்பவியாது. லிங்கத்தினை அநுமிதியின் கரணமாகவொப்பின் லிங்கத்திற்கு பராமரிச ஞானமே வியாபாரமாகச் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் விஷயத்தால் உண்டாவதாகின்றதென்னும் வார்த்தை முன் பலமுறை கூறி வந்துள்ளோம். ஆகையால் தூமாதி லிங்கத்தை விஷயஞ் செய்யும் பராமரிச ஞானம் தூம முதலிய லிங்கத்தால் உண்டாவதும், தூம முதலிய லிங்கத்தாலுண்டாகும் அநுமிதியினை உண்டாக்குவதுமாம். ஆகையால் பராமரிசத்தில் தூம முதலிய லிங்க வடிவ கரணத்திற்கு வியாபார வடிவத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறாய யுக்தியால் தூம முதலிய லிங்கங்களிலேயே அநுமிதியின் கரணத்தன்மை சித்தமாகின்றது.

௧௧௩௯. பிராசீன மத கண்டனம்.

கூறிய பிராசின நையாயிகர்களின் மதம் நலமுடையதன்றாம். ஏனெனின் தூம முதலிய லிங்கத்தினையே அநுமிதியின் கரணமாக வொப்பின் யாண்டு தூம முதலிய வர்த்தமானலிங்கமின்றி ஆனால் உண்டாய் நஷ்டமாய்விட்டதும், இனி உண்டாவதுமாகிய தூமமுதலிய லிங்கங்களால் வன்னிமுதலியவைகளின் அநுமிதி உண்டாகாததாக வேண்டும். யாக சாலையில் உண்டாகி நஷ்டமான அல்லது இனி உண்டாவதான தூம வடிவ லிங்கத்தாலும் "[illegible]" என்பதான வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் உண்டாய் நஷ்டமாயினும் அநுபவத்திற்கு சம்ஸ்கார வடிவ வியாபாரமூலமாக ஸ்மிருதியின் காரணத்தன்மைச் சம்பவிக்கின்றதோ அங்ஙனமே உண்டாய் நஷ்டமாயினும் அந்த லிங்கத்திற்கு பராமரிச வடிவ வியாபார மூலமாய் அவ்வநுமிதியின் காரணத்தன்மைச் சம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் அவ்விடத்தில் சப்த முதலிய பிரமாணங்களால் உண்டாகிய பராமரிசஞானத்திற்கு உண்டாய் நஷ்டமானதும், உண்டாவதுமாகிய லிங்கத்திற்கு காரணத் தன்மை

யே சம்பவியாது. வர்த்தமான விஷயமே தனது பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினை உண்டாக்குவதாகின்றது. ஆகையால் சத்தாதிகளால் உண்டாகிய பராமிசத்தில் நஷ்டமானதும், உண்டாவதுமாகிய லிங்கத்திற்கு வியாபார வடிவத் தன்மையின் அபாவத்தால் பராமரிச வடிவ வியாபார மூலமாகவும் நஷ்டமானதும், இனி உண்டாவதுமாகிய லிங்கத்திற்கு அநுமிதியின் கரணத்தன்மை சம்பவியாது.

ககூஎ. லிங்க பராமரிசத்திற்கு அநுமிதியின் கரணத்தன்மை.

சில நூலாசிரியரோ முற்கூறிய லிங்க பராமரிசத்திற்கே அநுமிதியின் கரணத்தன்மை யொப்புகின்றனர். அப்பராமரிசத்திற்கு யாதோர் வியாபாரமும் சம்பவிக்கிறதில்லை. என்றாலும் அவர்கள் மதத்தில் வியாபாரமுடையதே கரணமா மென்னும் நியமமின்றாம். ஆனால் வியாபாரமிலாததும் கரணமாகின்றது. இவ்வாறாக அநுமிதியின் கரணத்தில் நூலாசிரியர்கட்கு பரஸ்பரம் விவாதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் அநுமிதியினைக் குறித்து பராமரிசத்திற்கு காரணத்தன்மை யாவரும் ஒப்புகின்றனர். சிலரோ பராமரிசத்திற்கு வியாபார வடிவமாக காரணத்தன்மை யொப்புகின்றனர். சிலர் கரண வடிவமாக காரணத்தன்மையொப்புகின்றனர். இக்காரணத்தாலேயே முன்னர் அநுமிதிக்கு பராமரிச ஜன்னிய ஞானத்வ வடிவ லக்ஷணங் கூறப்பட்டது.

ககூஅ. மீமாஞ்சகரும், வேதாந்திகளும் கூறிய பராமரிசத்தினை அநுமிதிக்கு காரணமாக ஒப்பாமை.

மீமாஞ்சகரும், வேதாந்திகளும் கூறிய பராமரிசத்தினை அநுமிதிக்கு காரணமாக ஒப்பினரில்லை. ஆனால் அவர்கள் மதத்தில் அடுக்களை முதலியவற்றில் தூமத்திலுள்ள வன்னியினது வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷ அநுபவமே கரணமாகின்றது. பர்வத முதலியவைகளில் தூமத்தின் தரிசனத்தால் உத்புத்தமாகிய வியாப்தியின் அநுபவத்தாலுண்டாகிய சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாகின்றது. "பர்வதம் வன்னியுடைத்து" என்பதான அநுமிதி பயனாகின்றது.

ககூகூ. வியாப்தியின் ஸ்வரூப வர்ணனம்.

முன்னர் வியாப்தியை விஷயஞ்செய்யும் பக்ஷ தர்மத்தன்மை ஞானம் பராமரிசமெனப்பட்டது. வியாப்தியின் ஞானமின்றி பராமரிசத்தின் சித்தி சம்பவியாது. ஆகையால் வியாப்தியின் ஸ்வரூபத்தை வர்ணிப்பாம். ஆண்டு தூம முதலிய ஏதுவில் இருக்கும் வன்னி முதலிய சாத்தியங்களின் வியாப்தி இருவகைத்தாம். ஒன்றே அன்வய வியாப்தியும், மற்றையது வியதிரேக வியாப்தியுமாம்.

ககஉ0. அன்வய வியாப்தியின் லக்ஷணம்.

"[illegible]" (இ-ள்.) ஏதுவின் அதிகரணத்திலிருப்பதாகிய அத்தியந்தாபாவத்தின் அப்பிரதியோகியாகிய சாத்தியத்தினோடு அவ்வேதுவின் சமானாதிகரணத்தன்மையே அவ்வேதுவில் சாத்தியத்தின்

அன்வய வியாப்தியாம். எங்ஙனம்: "பர்வதம் வன்னியுடைத்து தூமமுடைமையால்" என்பதான பிரசித்த அநுமானத்தில் தூமமோ ஏதுவாம். வன்னி சாத்தியமாம். ஆண்டு தூம வடிவ ஏதுவின் அதிகரணமாகிய பர்வதத்திலும், அடுக்களை முதலியவைகளிலும் வன்னி வடிவ சாத்தியமோ இருக்கின்றது. ஆகையால் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் அத்தியந்தாபாவமோ ஆண்டு சம்பவியாது. ஆனால் ஆண்டு கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் அக்கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் அவ்வேதுவின் சமானாதிகரணமெனப் படுகின்றது. அவ்வத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பிரதியோகித்தன்மை கடத்திலிருக்கின்றது. அவ்வன்னி வடிவ சாத்தியத்திலின்றாம். ஆகையால் வன்னி வடிவ சாத்தியம் அவ்வேது சமானாதிகரண அத்தியந்தாபாவத்திற்கு அப்பிரதியோகியெனப்படுகின்றது. அத்தகைய வன்னி வடிவ சாத்தியத்தினோடு தூம வடிவ ஏதுவிற்கு சமானாதிகரணத்தன்மை யிருக்கின்றது. இதுவே தூம வடிவ ஏதுவில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் வியாப்தியாம். வன்னியால் காய்ந்துள்ள அயப்பிண்டத்தில் தூமத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கினும் வன்னி யிருக்கின்றது. ஆகையால் வன்னியின் அதிகரணத்திலிருக்கும் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு அப்பிரதியோகித்தன்மை தூமத்திலின்றாம். ஆனால் பிரதியோகித்தன்மையே யிருக்கின்றது. ஆகையால் அவ்வன்னியில் அத்தூமத்தின் வியாப்தி யின்றாம்.

ககசக. வியதிரேக வியாப்தியின் லக்ஷணம்.

"ஸாத்யாபாவவ்யாபகீபூதாபாவப்ரதியோகித்வம் வ்யதிரேகவ்யாப்தி:" (இ-ள்.) சாத்தியத்தினது அபாவத்தின் வியாபக வடிவ அபாவம் யாதோ அவ்வபாவத்திற்கு பிரதியோகித்தன்மையினை வியதிரேக வியாப்தியென்பர். எங்ஙனம்: கூறிய பிரசித்த அநுமானத்திலேயே வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவம் மடுவிலிருக்கின்றது. தூம வடிவ ஏதுவின் அபாவமும் மடுவிலிருக்கின்றது. "யாண்டாண்டு வன்னியாபாவம் ஆண்டாண்டு தூமாபாவம்" என்பதான தூமாபாவம் வன்னியாபாவத்தின் வியாபகமுமாம். சாத்தியாபாவத்தின் வியாபகமாகிய தூமாபாவத்திற்கு பிரதியோகித்தன்மை தூம வடிவ ஏதுவிலிருக்கின்றது. இதுவே தூம வடிவ ஏதுவில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் வியதிரேக வியாப்தியாம். அல்லது கூறிய அப்பராமரிசத்தின் ஸ்வரூபம் எங்ஙனம் வியாப்தியோடு பொருந்தியதாமோ அங்ஙனமே பக்ஷத்தில் ஏதுவின் இருத்தற்றன்மை வடிவ பக்ஷ தர்மத்தன்மையோடும் பொருந்தியதாம். ஆகையால் பக்ஷத் தன்மையினை நிரூபிப்பாம்.

ககசஉ. பக்ஷத்தன்மையின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு சில நூலாசிரியரோ பக்ஷத்தன்மைக்கு இந்த லக்ஷணங் கூறுகின்றனர். "ஸந்திக்தஸாத்யவத்வம் பக்ஷதா" (இ-ள்.) சாத்திய வடிவ சம்சயமுடையதினை பக்ஷமென்பர். எங்ஙனம் முற்கூறிய பிரசித்த அநுமானத்தில் "பர்வதம் வன்னியுடைத்து" என்பதான அநுமிதிக்குமுன் புருஷனுக்கு "பர்வதம் வன்னியுடைத்தா அன்று" என்பதான வன்னி வடிவ சாத்திய விசேஷண சம்சய முண்டாகின்றது. அச்சம்சயம் சமனாய சம்பந்தத்தால்

அப்புருஷனது ஆத்மாவி லிருப்பதாயினும், விஷயத்தன்மை ஸம்பந்தத்தால் அப்பர்வதத்திலு மிருக்கின்றது. இதுவே அப்பர்வதத்தில் பக்ஷத்வமாம்.

கூறிய அப்பக்ஷத்தன்மையின் லக்ஷணம் சம்பவியாது. ஏனெனின் யாண்டு வீட்டிலிருக்கும் புருஷனுக்கு மேகத்தின் கர்ஜன வடிவ சத்தத்தினைக் கேட்டு "ஆகாசம் மேகமுடையது" என்பதாக மேகத்தை விஷயஞ் செய்யும் அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ ஆண்டு கூறிய பக்ஷ தர்மத்தன்மைச் சம்பவியாது. ஏனெனின் வீட்டிலிருக்கும் புருஷனுக்கு அநுமிதிக்கு முன் "ஆகாசம் மேகமுடையதா அன்று" என்பதான சம்சயமின்றாம். அச்சாத்திய சம்சயத்தின் அபாவமிருக்க அவ்வாகாசத்தில் கூறிய பக்ஷத்தன்மை சம்பவியாது. அல்லது யாண்டு புருஷனுக்கு வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமிருக்கின்றதோ ஆண்டும் யான் வன்னியை அநுமிப்பேன் என்பதான அநுமிதியின் இச்சையுளதாக புருஷனுக்கு வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆனல் ஆண்டு முற்கூறிய பக்ஷத்தன்மை சம்பவியாது. ஏனெனின் அவ்விடத்தில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தை விஷயஞ் செய்யும் பிரத்தியக்ஷ நிச்சய மிருப்பதால் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் சம்சயம் சம்பவியாது. ஆகையால் கூறிய பக்ஷத்தன்மையின் லக்ஷணம் அசங்கதமாம்.

ககசரு. பக்ஷத்தின் இரண்டாவது லக்ஷணம்.

சில நூலாசிரியரோ கூறிய அவ்வியாப்தி தோஷத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு பக்ஷத்தன்மைக்கு இந்த லக்ஷணங் கூறுகின்றனர். "ஸிஷாதயிஷாவிரஹவிஶிஷ்டஸித்த்யபாவ: பக்ஷதா" (இ-ள்.) சாத்தியத்தினை சித்தி செய்யும் இச்சையினை சிஷாதயிஷா வென்பர். எங்ஙனம்: "பர்வதே வஹ்நிரநுமிதிர்ஜாயதாம்" (இ-ள்.) பர்வதத்தில் எமக்கு வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகும். என்பதான வன்னி வடிவ சாத்தியத்தினை சித்திசெய்யும்இச்சையினை சிஷாதயிஷாவென்பர். அச்சிஷாதயிஷாவின் அபாவ வடிவ விரஹம் யாதோ அச்சிஷாதயிஷாவின் அபாவத்தோடு விசிஷ்ட சாத்தியத்தின் நிச்சய வடிவ சித்தியின் அபாவத்தினை பக்ஷமென்பர். அவ்விசிஷ்டாபாவ வடிவ பக்ஷத்தன்மை சிலவிடத்தோ அச்சிஷாதயிஷா விரஹ வடிவ விசேஷணத்தின் அபாவத்தா லுண்டாகின்றது சிலவிடத்து அச்சித்தி வடிவ விசேஷியத்தின் அபாவத்தா லுண்டாகின்றது. சிலவிடத்து விசேஷண, விசேஷியமா மிரண்டின் அபாவத்தா லுண்டாகின்றது. ஆண்டு எவ்விடத்தில் அச்சித்தியும், அச்சிஷாதயிஷாவும் உண்டாகின்றதோ அவ்விடத்திலும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆண்டு அச்சித்தி வடிவ விசேஷியத்தின் அபாவமோ யின்றாம். ஆனல் அச்சிஷாதயிஷா விரஹ வடிவ விசேஷணத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆண்டு அவ்விசேஷணத்தின் அபாவத்தோடு விசிஷ்டாபாவ வடிவ பக்ஷத்தன்மையை அறிக. யாண்டு சிஷாதயிஷாவும் சித்தியும் இன்றோ அவ்விடத்திலும் அநுமிதியுண்டாகின்றது. ஆண்டு சிஷாதயிஷா விரஹ வடிவ விசேஷணமோ இருக்கின்றது. ஆனல் சித்தி வடிவ விசேஷிய மின்றாம். ஆகையால் அவ்விடத்தில் விசேஷியத்தின் அபாவத்தோடு விசிஷ்டாபாவ வடிவ பக்ஷத்தன்மையை அறிக. யாண்டு சிஷாதயிஷா

இருக்கின்றதோ ஆனால் அச்சித்தியின்றே ஆண்டும் அநுமிதியுண்டாகின்றது. ஆண்டு சிஷாதயிஷா விரஹ வடிவ விசேஷணமு மின்றும். அங்ஙனமே சித்தி வடிவ விசேஷியமு மின்றும். ஆகையால் அவ்விடத்தில் விசேஷண, விசேஷியமாமிரண்டின் அபாவத்தோடு விசிஷ்டாபாவ வடிவ பக்ஷத்தன்மையை அறிக. யாண்டு சிஷாதயிஷா இருப்பதின்றே சாத்தியத்தின் நிச்சய வடிவ சித்தி யிருக்கின்றதோ ஆண்டு அநுமிதி யுண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் சிஷாதயிஷா விரஹ விசிஷ்ட சித்தி அநுமிதிக்குப் பிரதிபந்தகமாகின்றது. அச்சித்தியினிருப்புளதாயினும் சிஷாதாயிஷா உளதாக அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆகையால் சிஷாதயிஷா உத்தேஜகமெனப்படுகின்றது. பிரதிபந்தகத்தின் லக்ஷணமும், உத்தேஜகத்தின் லக்ஷணமும் நான்காவது பரிச்சேதத்தில் சக்தியின் கண்டனத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம்.

கககசச. பக்ஷம், சபக்ஷம், விபக்ஷ மென்னும் மூன்றின் லக்ஷணம்.

இனி பிரசங்கப்படி பக்ஷம், சபக்ஷம், விபக்ஷம் என்னும் மூன்றினை முறையாக வர்ணிப்பாம். ஆண்டு "பக்ஷதா ஆச்ரய: பக்ஷ:" (இ-ள்.) முற்கூறியபக்ஷத்தன்மைக்கு ஆசிரயமாவதியாதோ அது பக்ஷமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பிரசித்த அநுமானத்தில் கூறிய பக்ஷத்வத்தின் ஆசிரயமாவதால் பர்வதம் பக்ஷமெனப்படுகின்றது. "நிஸ்சித ஸாத்யவான் ஸபக்ஷ:" (இ-ள்.) எப்பதார்த்தம் சாத்திய வடிவ நிச்சயமுடையதாகின்றதோ அப்பதார்த்தம் சபக்ஷமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பிரசித்த அநுமானத்தில் அடுக்களை சபக்ஷமெனப்படுகின்றது. அவ்வடுக்களையில் புருஷனுக்கு "அடுக்களை வன்னியுடைத்து" என்பதான வன்னி வடிவ சாத்திய வடிவ நிச்சயமே யிருக்கின்றது. "நிஸ்சித ஸாத்யாபாவவான் விபக்ஷ:" (இ-ள்.) எப்பதார்த்தம் சாத்தியாபாவ வடிவ நிச்சயமுடையதாகின்றதோ அப்பதார்த்தம் விபக்ஷமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பிரசித்த அநுமானத்தில் மடு, தடாகாதிகள் விபக்ஷமெனப்படுகின்றன. மடுவில் புருஷனுக்கு "மடு வன்னி அபாவமுடைத்து" என்பதாக வன்னி வடிவ சாத்தியத்தினது அபாவத்தின் நிச்சயமே யிருக்கின்றது. சாத்தியத்தின் நிச்சயமும், சாத்தியாபாவத்தின் நிச்சயமும் ஞான வடிவமாவதால் சமவாய சம்பந்தத்தால் புருஷனது ஆத்மாவிலேயே இருக்கின்றது. என்றாலும் விஷயத்தன்மை சம்பந்தத்தால் அவ்வடுக்களையிலும், மடுவிலும் நிச்சயம் சம்பவிக்கின்றது.

கககசரு. வியாப்தி ஞானத்தின் வர்ணனம்.

இனி முற்கூறிய வியாப்தியின் ஞானத்தின் காரணத்தினை வர்ணிப்பாம். எவனுக்கு அடுக்களை முதலியவைகளில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தினதும், தூம வடிவ ஏதுவினதும் சஹசார தரிசனம் "யாண்டாண்டு தூமமிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு வன்னி அவசியமிருக்கின்றது" என்பதாக அடிக்கடி உண்டாயிருக்கிறதோ அவனுக்கே "தூமம் வன்னியின்வியாப்பியமாம்" என்பதான வியாப்தி ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆகையால் சாத்திய, சாதனங்களின் சஹசார தரிசனமே வியாப்தி ஞானத்தின் காரணமாகின்றது. அதாவது; முற்கூறிய அன்வயவியாப்தியின் ஞானத்திற்குக் காரணமாகின்றது. முற்கூறிய

வெதிரேக வியாப்தி ஞானத்திற்கு "யாண்டாண்டு வன்னியபாவம் ஆண்டாண்டு தூமாபாவம்" என்பதான சாத்திய, ஏது அபாவங்களின் சஹசார தரிசனமே காரணமாகின்றது.

சங்கை:— சஹசார தரிசனத்தில் வியாப்தியினைக் கிரஹிக்குந் தன்மை சம்பவியாது. ஏனெனின் யாண்டாண்டு பார்த்திவத்வ மிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு இரும்பாற் போழற் பாலதாந் தன்மையிருக்கின்றதென்பதான சஹசார தரிசனம் புருஷனுக்கு பலகால் உண்டாயினும் வயிரமணி முதலியவைகளில் பார்த்திவத்வ தர்ம மிருந்தும் இரும்பாற் போழற் பாலதாந் தன்மை தர்மத்தின் அபாவ மிருப்பதால் வியபிசாரமே பிராப்தமாகின்றது. ஆகையால் சஹசார தரிசனத்தால் வியாப்தி ஞானம் சம்பவியாது.

சமாதானம்:—பிறழ்ச்சி இன்மையோடு கூடிய சஹசார ஞானமே வியாப்தியினை நிச்சயஞ் செய்வதாகின்றது. அதாவது; ஏதுவில் சாத்தியத்தினது வியபிசார ஞானத்தின் அபாவத்தோடு கூடிய சாத்திய ஏதுவின் சஹசார ஞானமே வியாப்தியினது ஞானத்தின் ஏதுவாகின்றது. ஆண்டு சாத்தியத்தின் அபாவமுடைய அதிகரணத்தில் ஏதுவினிருத்தற் றன்மையே ஏதுவில் வியபிசாரமாம். பார்த்திவத் தன்மையினதும், இரும்பாற் போழற் பாலதாந் தன்மையினதும் சஹசார தரிசனம் காஷ்ட முதலிய பிருதிவிகளில் பலகால் உண்டாயினும் வயிரமணி முதலியவைகளில் வியபிசாரமே காணப் படுகின்றது. ஆகையால் சஹசார ஞானம் வியபிசார ஞானத்தின் அபாவத்தோடு கூடியதன்றாம். ஆகையால் அச்சஹசார தரிசனத்தால் அப்பார்த்திவத்வ தர்மத்தில் இரும்பாற் போழற் பாலதாந்தன்மை தர்மத்தின் வியாப்தி ஞானம் உண்டாகிறதில்லை.

ககசக. யதார்த்த, அயதார்த்த வேறுபாட்டால் வியபிசார ஞானத்தின் இருவித வேற்றுமை.

ஆண்டு வியபிசார ஞானமும் யதார்த்தம், அயதார்த்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். பார்த்திவத்வ தர்மத்தில் இரும்பாற் போழற் பாலதாந்தன்மை வியபிசார ஞானமும, வன்னியில் தூமத்தின் வியபிசார ஞானமும் யதார்த்தமெனப்படுகின்றது. வியபிசாரத்தின் அபாவமுடைய ஏதுவில் வியபிசாரத்தின் ஞானம் அயதார்த்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: வன்னி வடிவ சாத்தியத்தினது வியபிசாரத்தின் அபாவமுடைய தூம வடிவ ஏதுவில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் வியபிசார ஞானம் அயதார்த்தமெனப் படுகின்றது. அயதார்த்த வியபிசார ஞானமும் நிச்சயம், சம்சயம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு "தூமம் வன்னியின் வியபிசாரி" என்பதான தூம வடிவ ஏதுவில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தினது வியபிசாரத்தின் ஞானம் நிச்சயமெனப்படுகின்றது. "தூமம் வன்னியின் வியபிசாரியா அன்று" என்பதான தூமத்தில் வன்னியினது வியபிசாரத்தின் ஞானம் சம்சயமெனப்படுகின்றது. இதனை சங்கை யென்றுங் கூறுவர். ஆண்டு மூற்கூறிய யதார்த்த வியபிசார ஞானத்தின் நிவர்த்தியோ தர்க்க முதலியவைகளால் உண்டாகிறதில்லை.

ககசஎ. அயதார்த்த வியபிசார ஞானத்தினை தர்க்கத்தால் நிவர்த்தித்தல்.

இரண்டாவது அயதார்த்த வியபிசார ஞானத்தின் நிவர்த்தி சிலவிடத்தோ தர்க்கத்தால் உண்டாகின்றது. ஆண்டு "யதி தூமோ வஹ்நிவ்யபிசாரீ ஸ்யாத் ததா வஹ்நிஜந்யோ ந ஸ்யாத்" (இ-ள்.) ஓர் கால் தூமம் வன்னியின் வியபிசாரமுடையதாகுமாயின் வன்னியால் உண்டாவதன்றாகும். என்பதான தூம வன்னியின் காரிய காரண பாவத்தின் பங்கப் பிரசங்கத்தினை தர்க்கமென்பர். அத்தர்க்கத்தால் வியபிசார ஞானம் நிவர்த்தமாய் விடுகின்றது. சிலவிடத்தில் வியபிசார ஞானத்தின் அபூர்வம் தானேசித்தமாகின்றது. அதாவது; வியபிசார ஞானத்தினை உண்டாக்கும் காரண சாமக்கிரியின் அபாவமிருப்பதால் வியபிசார ஞானம் உண்டாகிறதேயில்லை என்பதான வியபிசார ஞானத்தின் அபாவத்தோடு கூடிய சஹசார தரிசனத்தால் தூம முதலிய ஏதுவில் வன்னி முதலிய சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆகையால் வியபிசார ஞானத்தின் அபாவத்தோடு கூடிய சஹசார ஞானமே வியாப்தியினது ஞானத்தின் காரணமாகின்றது.

சங்கை:—அடுக்களையிலுள்ள வன்னி தூமத்திேனாடு புருஷனது சக்ஷு இந்திரியத்தின் சையோக சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆகையால் புருஷனுக்கு அடுக்களையிலுள்ள தூம வன்னியின் உடநிகழ்ச்சியின் பிரத்தியக்ஷமோ சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பர்வத முதலியவைகளிலுள்ள வன்னி தூமத்திேனாடு புருஷனது சக்ஷு இந்திரியங்களின் சையோகம் சம்பவியாது. ஆகையால் அவ்வன்னி தூமங்களின் உடநிகழ்ச்சியின் பிரத்தியக்ஷம் சம்பவியாது. உடநிகழ்ச்சியின் பிரத்தியக்ஷம் சம்பவியாததாக எல்லா தூமங்களில் எல்லா வன்னிகளின் வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் உண்டாகாது. வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாததாக பர்வதத்திலுள்ள தூமத்தின் தரிசனத்தால் பர்வதத்திலுள்ள தூமத்தால் வியாப்தியின் ஸ்மரணமும் உண்டாகாததாகும். வியாப்தியினது ஸ்மரணத்தின் அபாவமிருக்க "வன்னியின் வியாப்பிய தூமமுடையது பர்வதம்" என்பதான பராமரிசமும் சம்பவியாததாகும். பராமரிசத்தின் அபாவமுளதாக "பர்வதம் வன்னியுடைத்து" என்பதான அநுமிதியும் உண்டாகாததாகும்.

சமாதானம்:—எக்காலத்தில் புருஷனுக்கு அடுக்களையில் ஒருவன்னியினதும், ஒரு தூமத்தினதும் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷமுளதாகின்றதோ அக்காலத்தில் புருஷனுக்கு வன்னித்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் பர்வதமுதலிய சர்வ வன்னிகளின் அலௌகிக சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே தூமத்வ வடிவ சாமான்னிய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் பர்வத முதலியவைகளிலுள்ள எல்லா தூமங்களின் அலௌகிக சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆகையால் புருஷனுக்கு அக்காலத்தில் எல்லா வன்னிகளினதும், எல்லா தூமங்களினதும் உடநிகழ்ச்சியின் பிரத்தியக்ஷம் சம்பவிக்கின்றது. உடநிகழ்ச்சியின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாக எல்லா தூமங்களில் எல்லா வன்னிகளின் வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமும் சம்பவிக்கின்றது. வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமுளதாக அவ்வவ் தூமத்தின் தரிச

னத்தால் அவ்வத் தூமத்திலுள்ள அவ்வவ் வன்னியினது வியாப்தியின் ஸ்மரணமும் சம்பவிக்கின்றது. வியாப்தியின் ஸ்மரண முளதாக கூறிய பராமரிசமும் சம்பவிக்கின்றது. அப்பராமரிசமுளதாக கூறிய அநுமிதியும் சம்பவிக்கின்றது. இம்மட்டும் அநுமானத்தின் முறையினையும், வியாப்தி பக்ஷ முதலிய காரண சாமக்கிரியினையும் வர்ணித்தனம். இனி முற்கூறிய அநுமானத்தின் வேற்றுமையினை வர்ணிப்பாம்.

௧௧௪௮. ஸ்வார்த்த, பரார்த்த மென்னும் வேறுபாட்டால் அநுமானத்தின் இருவித வேற்றுமை

ஆண்டு முற்கூறிய அநுமானம் ஸ்வார்த்த அநுமானம் (தன் பொருட்டு அநுமானம்), பரார்த்த அநுமானம் (பிறர்பொருட்டு அநுமானம்) என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு "न्यायाप्रयोज्यानुमानं स्वार्थानुमानं" (இ-ள்.) கூறப்படும் நியாயத்தால் உண்டாகாத அநுமானம் யாதோ அவ்வநுமானம் ஸ்வார்த்தாநுமான மெனப்படுகின்றது. "न्यायप्रयोज्यानुमानं परार्थानुमानं" (இ-ள்.) நியாயத்தால் உண்டாகும் அநுமானம் யாதோ அவ்வநுமானம் பரார்த்தாநுமானமெனப் படுகின்றது.

௧௧௪௯. நியாயத்தின் லக்ஷணம்.

"प्रतिज्ञादिवाक्यपञ्चकसमुदायः न्यायः" (இ-ள்.) பிரதிஞ்ஞை, ஏது, உதாஹரணம், உபநயம், நிகமனம் என்னும் ஐந்து வாக்கியங்களின் சமுதாயத்தினை நியாயமென்பர். அவ்வைந்து வாக்கியங்களின் ஸ்வரூபமிது வாம். "பர்வதம்வன்னியுடைத்து" என்பதுபிரதிஞ்ஞை, "தூமமுடைமையால்" என்பது ஏது, "எதுவெது தூமமுடைத்து அதுவது வன்னியுடைத்து அடுக்களைப்போல்" என்பதுஉதாஹரணம், "இதுவும்அங்ஙனம்" என்பதுஉபநயம், "ஆதலின்இங்ஙனம்" என்பது நிகமனம். ஆண்டு புருஷனது அநுமிதியின் ஏதுவாகிய ஸ்வார்த்தாநுமிதியோ கூறிய நியாயத்தால் உண்டாவதின்று. ஆனல் புருஷன் தானே அடுக்களை முதலியவற்றில் தூம வடிவ ஏதுவில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயத்திற்கு பின் யாதாமோர் காலத்தில் பர்வத முதலிய பக்ஷத்தில் தூம வடிவ ஏதுவினைக் கண்டு வியாப்தியினை ஸ்மரிக்கின்றான் அங்ஙனமே கூறிய பராமரிசமுடைய பர்வதமுதலிய பக்ஷத்தில் வன்னியை விஷயஞ் செய்யும் அநுமிதி யுண்டாகின்றதென்னும் ஸ்வார்த்தாநுமானத்தின் முறையை முன் விரிவாய் நிரூபித்துள்ளோம். ஸ்வார்த்தாநுமான முடையவன் வேறொருவனுக்கு பர்வதத்தில் வன்னியின் அநுமிதியை யுண்டாக்கும்போது கூறிய பிரதிஞ்ஞை முதலிய ஐந்து வாக்கியங்களின் சமுதாய வடிவ நியாயத்தானேயே உண்டாக்குகின்றான். நியாயத்தால் மற்றையோனுக்கும் வியாப்திஞானம், பராமரிச முதலியன உண்டாகி வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆகையால் அந்த நியாயத்தா லுண்டான அநுமானம் ஏனையோனது அநுமிதியின் ஏதுவாவதால் பரார்த்தாநுமான மெனப்படுகின்றது.

௧௧௫௦. பிரதிஞ்ஞா அவயவத்தின் லக்ஷணம்.

இனி முறையாக பிரதிஞ்ஞை முதலிய ஐந்து வாக்கியங்களின் லக்ஷணத்தை வர்ணிப்பாம். ஆண்டு "ஸாத்யவிஶிஷ்டபக்ஷபோதஜநகம் வசநம் ப்ரதிஜ்ஞாவாக்யம்" (இ-ள்.) கேட்பவனுக்கு சாத்திய விசிஷ்ட பக்ஷத்தின் போதத்தை உண்டாக்கும் வசனம் பிரதிஞ்ஞா வாக்கியமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "பர்வதம் வன்னியுடைத்து" என்பதான வசனம் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தோடு விசிஷ்ட பர்வத வடிவ பக்ஷத்தின் போதத்தை உண்டாக்குவதாகின்றது. ஆகையால் அவ்வசனம் பிரதிஞ்ஞா வாக்கியமெனப்படுகின்றது.

௧௧௫௧. ஏது அவயவத்தின் லக்ஷணம்.

"பஞ்சம்யந்தம் த்ருதீயாந்தம் வா லிங்கப்ரதிபாதகம் வசநம் ஹேதுவாக்யம்" (இ-ள்.) ஐந்தாம் வேற்றுமை அல்லது மூன்றும் வேற்றுமையை ஈற்றிலுடையதாகிய தூம முதலிய லிங்கத்தினை பிரதிபாதிக்கும் வசனத்தினை ஏது வாக்கியமென்பர். எங்ஙனம் "தூமமுடைமையால்" என்பதான வசனம் மூன்றும் வேற்றுமையை ஈற்றிலுடையதும், தூம வடிவ லிங்கத்தினை பிரதிபாதிப்பதுமாம். ஆகையால் அந்த வசனம் ஏது வாக்கியமெனப்படுகின்றது.

௧௧௫௨. உதாஹரண அவயவத்தின் லக்ஷணம்.

"வ்யாப்திப்ரதிபாதகம் த்ருஷ்டாந்தவசநம் உதாஹரணம்" (இ-ள்.) ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியாப்தியினை பிரதிபாதிப்பதாகிய திருஷ்டாந்தத்தைப் போதிக்கும் வசனம் உதாஹரண வாக்கியமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "எதுவெது தூமமுடைத்து அதுவது வன்னியுடைத்து அடுக்களைப் போல" அதாவது; அடுக்களை தூமமுடையதாவதால் வன்னியுடையதேயாம். என்பதான வசனம் தூம வடிவ ஏதுவில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் வியாப்தியினை பிரதிபாதிப்பதுமாம், அடுக்களை வடிவ திருஷ்டாந்தத்தினை பிரதிபாதிப்பதுமாம். ஆகையால் அந்த வசனம் உதாஹரண வாக்கியமெனப்படுகின்றது.

௧௧௫௩. உபநய அவயவத்தின் லக்ஷணம்.

"உதாஹரணவ்யாப்திவிஶிஷ்டஹேதோ: பக்ஷதர்மதாப்ரதிபாதகம் வசநம் உபநயவாக்யம்" (இ-ள்.) முன் உதாஹரண வசனத்தால் பிரதிபாதித்த வியாப்தி விசிஷ்டத்வ வடிவமாக ஏதுவிலுள்ள பக்ஷ தர்மத் தன்மையினை பிரதிபாதிக்கும் வசனம் உபநயவாக்கியமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: இப்பர்வதமும் அவ்வடுக்களைப் போன்று வன்னியின் வியாப்தியுடைய தூமமுடையதா மென்னும் வசனம் வியாப்தி விசிஷ்ட தூம வடிவ ஏதுவில் பர்வத வடிவ பக்ஷத்தில் இருத்தற்றன்மை வடிவ பக்ஷ தர்மத்தன்மையினை பிரதிபாதிக்கின்றது. ஆகையால் அந்த வசனம் உபநய வாக்கியமெனப்படுகின்றது.

கசுருச. நிகமன அவயவத்தின் லக்ஷணம்.

" 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌨𑌂 "

(இ-ள்) பக்ஷத்தில் சாத்தியத்தின் அபாதிதத் தன்மையினை பிரதிபாதிப்பதாகிய வசனம் நிகமனமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையதாவதால் இம்மலை அடுக்களைப் போன்று வன்னியுடையதேயாமென்பதான வசனம் பர்வத வடிவ பக்ஷத்தில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் அபாதிதத்தன்மையினை பிரதிபாதிக்கின்றது; இவ்வாறாய பிரதிஞ்ஞை முதலிய ஐந்து வாக்கியங்களின் சமுதாய வடிவ நியாயத்தால் ஏனையோனுக்கும் பர்வதத்தில் வன்னியின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. இதனையே பரார்த்தாநுமான மென்பர்.

கசுருரு. பிரதிஞ்ஞை முதலிய வாக்கியங்களிலுள்ள பக்ஷம், எது, வியாப்தி முதலியவைகளின் ஞானத்தின் வகையினை வர்ணித்தல்.

ஆண்டு முற்கூறிய ஸ்வார்த்தாநுமிதி எவ்வளவு காரண சாமக்கிரியால் உண்டாவதாகின்றதோ அவ்வளவு காரண சாமக்கிரியினாலேயே பரார்த்தாநுமிதி உண்டாவதாகின்றது. ஆகையால் ஏனையோன் பிரதிஞ்ஞை முதலிய ஐந்து வாக்கியங்களை கேட்பதால் காரண சாமக்கிரியின் அடைவை வர்ணிப்பாம். ஆண்டு "பர்வதம் வன்னியுடைத்து" என்பதான பிரதிஞ்ஞா வாக்கியத்தைக் கேட்பதாலோ கேட்போனுக்கு பர்வத வடிவ பக்ஷத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. "தூமமுடைமையால்" என்பதான எது வாக்கியத்தைக் கேட்பதால் கேட்போனுக்கு தூம வடிவ லிங்கத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. எதுவெது "தூமமுடைத்து அதுவது வன்னியுடைத்து அடுக்களைப் போல" என்பதான உதாஹரண வாக்கியத்தைக் கேட்பதால் கேட்போனுக்கு வியாப்தியின் ஞானம் உண்டாகின்றது. "இதுவும் அங்ஙனம்" என்பதான உபநய வாக்கியத்தைக் கேட்பதால் கேட்போனுக்கு வியாப்தி விசிஷ்ட எதுவில் பக்ஷதர்மத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகின்றது. "ஆதலின் இங்ஙனம்" என்பதான நிகமன வாக்கியத்தைக் கேட்பதால் கேட்போனுக்கு பர்வத வடிவ பக்ஷத்தில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் அபாதிதத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறாக பக்ஷத்தன்மை ஞான முதலிய காரண சாமக்கிரி விசிஷ்ட பர்வதத்தில் கேட்போனுக்கு வன்னியின் அநுமிதியுண்டாகின்றது. இம்முறையாக பரார்த்தாநுமானம் பிரதிஞ்ஞை முதலிய ஐந்து வாக்கியங்களின் சமுதாய வடிவ நியாயத்தால் சாத்தியமாகின்றது. இந்நியமத்தினை ஐந்தவயவ வாக்கிய மென்றுங் கூறுவர்.

கசுருசு. பிரதிஞ்ஞை, எது, உதாஹரண மென்னும் மூன்று வாக்கியத்தின் சமுதாயத்தினை ஒப்புவோராகிய மீமாஞ்சக, வேதாந்திகளின் மதம்.

ஈண்டு மீமாஞ்சகரும், வேதாந்திகளும் பிரதிஞ்ஞை, எது, உதாஹரணம் என்னும் மூன்று வாக்கியங்களின் சமுதாய வடிவ நியாயத்தானேயே பரார்த்தாநுமிதியை யொப்புகின்றனர். பௌத்தரோ உதாஹரணம், உபநயம் என்னு மிரண்டு வாக்கியங்களின் சமுதாய வடிவ நியாயத்தானேயே பரார்த்தாநுமிதியை யொப்புகின்றனர்.

ககடுஎ. கேவலான்வயி, கேவல வெதிரேகி, அன்வயவெதிரேகி என்னும் வேறுபாட்டால் அநுமானத்தின் மூவித வேற்றுமை.

இனி முற்கூறிய அநுமானத்திற்கு மீண்டும் வேறுவகையாக வேற்றுமை கூறுகின்றனர். ஆண்டு முற்கூறிய அநுமானம் கேவலான்வயி, கேவல வியதிரேகி, அன்வய வியதிரேகி என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டும் மூவகைத்தாம். ஆண்டு "அஸத்விபக்ஷ:கேவலாந்வயீ" (இ-ள்.) எவ்வநுமானத்தில் யாதாமோர் விபக்ஷமு மின்றோ அவ்வநுமானம் கேவலான்வயி எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "பட: அபிதேய: ப்ரமேயத்வாத் படவத்" (இ-ள்.) இக்கடம் அபிதேயமாம், பிரமேய மாவதால் எவ்வெப் பதார்த்தம் பிரமேயமாகின்றதோ அவ்வப்பதார்த்தம் அபிதேயமேயாகின்றது. எங்ஙனம் படம் பிரமேயமாவதால் அபிதேயமுமாமோ அங்ஙனமே இக்கடமும் பிரமேயமாவதால் அவசியம் அபிதேயமாகும். ஈண்டு ஈசுவரனது இச்சா வடிவ பத சக்தியின் விஷயத்வத்தினை அபிதேயத்வமென்பர். ஈசுவரனது பிரமாவின் விஷயத்தன்மையினை பிரமேயத்தன்மையென்பர். அவ்வபிதேயத் தன்மையினதும், பிரமேயத் தன்மையினதும் அத்தியந்தாபாவம் எப்பதார்த்தத்தினுமிருப்பதின்று. ஆனல் திரவிய முதலிய எல்லா பதார்த்தங்களும் அவ்வபிதேயத்தன்மையுடையனவும், பிரமேயத்தன்மையுடையனவுமாம். எப்பதார்த்தத்தில் சாத்தியத்தினது அபாவத்தின் நிச்சயமுண்டாகின்றதோ அப்பதார்த்தமே விபக்ஷமாகின்றது. விபக்ஷத்தின் லக்ஷணம் முற்கூறி வந்துள்ளோம். ஆகையால் கூறிய அநுமானம் விபக்ஷத்தின் அபாவமுடையதாவதால் கேவலான்வயியெனப்படுகின்றது.

ககடுஅ. கேவல வெதிரேகியின் அநுமானத்தின் நிரூபணம்.

ஆண்டு "அஸத்ஸபக்ஷ: கேவலவ்யதிரேகீ" (இ-ள்.) எவ்வநுமானத்தில் யாதோர் சபக்ஷமு மின்றோ அவ்வநுமானம் கேவல வெதிரேகியெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "ப்ருதிவீ இதரேப்யோ பித்யதே கந்தவத்வாத் யதிதரேப்யோ ந பித்யதே ந தத் கந்தவத் யதா ஜலம் ந சேதம் ததா தஸ்மாந் ததா" (இ-ள்.) பிருதிவி ஜல முதலிய ஏனையபதார்த்தங்களின் பேதமுடையதாம், கந்தமுடைமையால், எவ்வெப்பதார்த்தம் ஜல முதலிய ஏனைய பதார்த்தங்களின் வேறன்றோ அவ்வப் பதார்த்தம் கந்முடையது மன்றும். எங்ஙனம்: ஜலம் ஏனைய பதார்ததங்களினும் வேறன்றும். ஆகையால் கந்தமுடையதுமன்றும். அற்றேல், ஏனையவற்றின் வேறுதல் முன்னர்த் துணியப்பட்டதோ அன்றோ?. துணியப்பட்டதெனின் யாண்டு துணியப்பட்டது ஆண்டு ஏது உண்டாயின் அந்வயமுடைத்தாதல் கூடும். ஏதுவின்றாயின் துணிபொருளுணர்ச்சியின்மையின் அதனால்விசேஷிக்கப்படும் அநுமிதியின்உணர்வு எங்ஙனந் தோன்றும். விசேஷண உணர்ச்சியின்றி விசேஷிக்கப்பட்டதின் உணர்வு பிறவாமையின். அன்றியும் பிரதியோகி யுணர்ச்சியின்மையின் வியதிரேக வியாப்தி யுணர்வும் உண்டாகாதாலோ வெனின். அற்றன்று, ஆண்டு இவ்வநுமானத்தில் பிருதிவி மாத்திரமோ பக்ஷமாம். ஜலம், தேயு, வாயு, ஆகாசம்,

காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனம், குணம், கர்மம், சாமான்னியம், விசேஷம், சமவாயம் என்னும் பதின்மூன்றின் பதார்த்தங்களின் அன்னியோன்னியா பாவவடிவ பதின்மூன்றின்பேதம்சாத்தியமாம். அப்பதின்மூன்றின்பேதமும் பிருதிவி யொன்றிலேயே ஒருங்கிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் வேறான ஜல முதலிய எப்பதார்த்தத்திலும் பதின்மூன்றின் பேதம் ஒருங்கிருப்பதன்று. ஜல முதலியவைகளில் தேயு முதலிய பன்னிரு பதார்த்தங்களின் பன்னிரு பேதமோ இருக்கின்றது. என்றாலும் ஜல முதலியவைகளில் தனது பேத மிருப்பதின்று. ஆண்டு கூறிய இவ்வநுமானத்தில் பிருதிவி வடிவ பக்ஷத்தி னும் வேறான பதார்த்தம் பதின்மூன்றின் பேத வடிவ சாத்தியமுடைய தன்றாம். நிச்சயித்த சாத்தியமுடைய பதார்த்தமே முன்னர் சபக்ஷமெனப் பட்டது. ஆகையால் சபக்ஷத்தின் அபாவமுடையதாவதால் கூறிய அநு மானம் கேவல வியதிரேகீ யெனப்படுகின்றது.

கக௫கூ. அன்வயவியதிரேகீ அநுமானத்தின் லக்ஷணம்.

"ஸபக்ஷ விபக்ஷ: அந்வயவ்யதிரேகீ" (இ-ள்.) எவ்வநுமானத் தில் சபக்ஷமும், விபக்ஷமுமா மிரண்டு மிருக்கின்றனவோ அவ்வநுமானம் அன்வய வியதிரேகியெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "பர்வதம் வன்னி யுடைத்து தூமமுடைமையால்" என்பதான பிரசித்த அநுமானம் போலும். ஆண்டு அடுக்களையோ வன்னி வடிவ சாத்தியமுடையதாவதால் சபக்ஷமாம். மடு வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவமுடையதாவதால் விபக்ஷமாம். ஆகையால் சபக்ஷ, விபக்ஷமுடையதாவதால் பிரசித்த அநுமானம் அன்வய வியதிரேகியெனப்படுகின்றது.

கககூ०. கேவல அன்வயி, கேவல வியதிரேகீ, அன்வய வியதிரேகீ, என்னும் வேறுபாட்டால் லிங்கத்தினை மூவிதமாக ஒப்புவோரது மதம்.

சில நூலாசிரியரோ தூம வடிவ லிங்கத்தினையே கேவலான்வயி, கேவல வியதிரேகி, அன்வய வியதிரேகீ என்னும் வேறுபாட்டால் மூவிதமாகக் கூறு கின்றனர். ஆண்டு "அந்வயமாத்ரவ்யாப்திகம் லிங்கம் கேவலாந்வயி" (இ-ள்.) எவ்வேது வடிவ லிங்கத்தில் சாத்தியத்தின் கேவலம் அன்வயவியாப்தி மாத் திரமிருந்து வியதிரேக வியாப்தி யிருப்பதின்றோ அந்த லிங்கம் கேவலான்வயி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "கடம் அபிதேயம் பிரமேயத் தன்மையால் படத்தைப் போல" எனக் கூறிய இவ்வநுமானத்தில் பிரமேயத்தன்மை எது வில் கேவலம் அபிதேயத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தினது அன்வயவியாப்தியே யிருக்கின்றது. வியதிரேக வியாப்தியின்றாம். ஆகையால் பிரமேயத்தன்மை வடிவ லிங்கம் கேவலான்வயி யெனப்படுகின்றது. அன்வய வியாப்தியின் ஸ்வரூபமும், வியதிரேக வியாப்தியின் ஸ்வரூபமும் முன் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டும் அறிந்துக் கொள்க.

ககசுக. கேவல வியதிரேக லிங்கத்தின் லக்ஷணம்.

'வ்யதிரேகமாத்ரவ்யாப்திகம் லிங்கம் கேவலவ்யதிரேகி'' (இ-ள்.) எந்த லிங்கத்தில் கேவலம் சாத்தியத்தினது வியதிரேக வியாப்தி மாத்திரமிருந்து அன்வய வியாப்தி இருப்பதின்றோ அந்த லிங்கம் கேவல வியதிரேகியெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "பிருதிவி ஏனையவற்றின் வேறு கந்தமுடைமையால்'' எனக் கூறிய அநுமானத்தில் கந்தமுடைமை வடிவ ஏதுவில் கேவலம் பிறவற்றின் பேத வடிவ சாத்தியத்தினது வியதிரேக வியாப்தியேயிருக்கின்றது. அன்வய வியாப்தியிருப்பதின்று. ஆகையால் கந்தமுடைமை வடிவ லிங்கம் கேவல வியதிரேகியெனப்படுகின்றது.

ககசுஉ. அன்வய வியதிரேக லிங்கத்தின் லக்ஷணம்.

"அந்வயவ்யதிரேகவ்யாப்திமல்லிங்கம் அந்வயவ்யதிரேகி'' (இ-ள்.) சாத்தியத்தின் அன்வய வியாப்தியுடையதும், வியதிரேக வியாப்தியுடையதுமாகிய லிங்கம் அன்வய வியதிரேகி யெனப்படும். எங்ஙனம்: "பர்வதம் வன்னியுடைத்து, தூமமுடைமையால்'' என்பதான பிரசித்த அநுமானத்தில் தூம வடிவ லிங்கம் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் அன்வய வியாப்தி யுடையதும், வியதிரேக வியாப்தி யுடையதுமாம். ஆகையால் தூம வடிவ லிங்கம் அன்வய வியதிரேகி யெனப்படுகின்றது.

ககசுஙு. ஏதுவின் சத் வடிவத்தன்மையினை சாதிக்கும் பக்ஷ தர்மத்தன்மை, சபக்ஷத்வம் இவை முதலிய ஐந்து ஸ்வரூபங்களின் வர்ணனம்.

ஈண்டு அன்வயவியதிரேகி லிங்கமோ பக்ஷ தர்மத்வம், சபக்ஷசத்வம், விபக்ஷாத்வயாவிருத்தி, அபாதிதவிஷயத்வம், அசத்பிரதிபக்ஷத்வம் என்பதான ஐவகை வடிவங்களோடு விசிஷ்டமாகியே தனது சாத்தியத்தின் சித்தியைச் செய்கின்றது. எங்ஙனம்: தூம வடிவ ஏதுவில் பர்வதாதி வடிவ பக்ஷத்தில் இருத்தற்றன்மை வடிவ பக்ஷ தர்மத்தன்மையும், அடுக்களை முதலிய வடிவ சபக்ஷத்தில் இருத்தற்றன்மைவடிவ சபக்ஷசத்வமுடைமையுமிருக்கின்றது. மடு வடிவவிபக்ஷத்தில் இராததன்மைவடிவவிபக்ஷாத்வயாவிருத்தியுமிருக்கின்றது. பாதிக்கப்படாத சாத்திய வடிவவிஷயம் எவ்வேதுவிற்காமோ அதனை அபாதித விஷயத்தன்மையென்பர். அவ்வபாதித விஷயத்வமும் தூமத்திலிருக்கின்றது. சாத்தியத்தினது அபாவத்தின் சாதகமாகிய வேறு ஏதுவினை சத்பிரதிபக்ஷமென்பர். சத்பிரதிபக்ஷம் எவ்வேதுவிற்கின்றோ அவ்வேது அசத்பிரதிபக்ஷமெனப்படுகின்றது. அத்தகைய அசத்பிரதிபக்ஷத்தன்மையும் தூம வடிவ ஏதுவிலிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் அவ்வன்வய வியதிரேகி தூம வடிவ லிங்கம் அவ்வைந்து வடிவங்களோடு விசிஷ்டமாகின்றது. கேவலான்வயி லிங்கமோ "விபக்ஷாத்வயாவிருத்தி'' என்னும் தர்மத்தினை விட்டு வேறு நான்கு வடிவங்களோடு விசிஷ்டமாகியே தனது சாத்தியத்தின் சித்தியை செய்கின்றது. எங்ஙனம்: முன்னர் கூறிய பிரமேயத்வ ஏதுபோலும். பிரமேயத்வ வடிவ ஏதுவிற்கு யாதோர் விபக்ஷமுமின்றாம். எதனிடத்தில் இருத்தலின்மை யிருக்கும்.

கேவல வியதிரேகி லிங்கமும் "சபக்ஷசத்வம்" என்னும வடிவத்தினை விட்டு வேறு நான்கு வடிவங்களோடு விசிஷ்டமாகியே தனது சாத்தியத்தின் சித்தியைச் செய்கின்றது. எங்ஙனம்: முற்கூறிய அநுமானத்தில் கந்தமுடைய ஏதுபோலும். அக்கந்தமுடைய ஏதுவிற்கு வேறோர் சபக்ஷமு மின்றும். ஏதனிடத்து இருத்தல் சம்பவிக்கும்.?

ககக௬௪. வியதிரேக வியாப்தியினை ஒப்பாதவராகிய உதயனாசாரியரின் மதம்.

யாண்டும் அன்வய வியாப்தியின் ஞானமே அநுமிதிக்குக் காரணமாகின்றது. வியதிரேக வியாப்தியின் ஞானம் அநுமிதிக்குக் காரணமாவதின்று. ஆகையால் "யாண்டாண்டு தூமம் ஆண்டாண்டு வன்னி" என்பதான அன்வய சஹசார தரிசனத்தாலும், "யாண்டாண்டு வன்னியாபாவம் ஆண்டாண்டு தூமாபாவம்" என்பதான வியதிரேக சஹசார தரிசனத்தாலும் அன்வய வியாப்தியின் ஞானமே யுண்டாகின்றது. வியதிரேக வியாப்தியின் ஞானம் உண்டாவதின்று. ஆண்டு எவ்வன்வய வியாப்தியின் ஞானம் கேவலம் அன்வய சஹசார மாத்திரத்தானேயே உண்டாகின்றதோ அவ்வன்வய வியாப்தியுடைய ஏதுவோ கேவலான்வயி யெனப்படுகின்றது. எவ்வன்வய வியாப்தியின் ஞானம் கேவல வியதிரேக சஹசார மாத்திரத்தானேயே உண்டாகின்றதோ அவ்வன்வய வியாப்தியுடைய ஏது கேவல வியதிரேகியெனப்படுகின்றது. எவ்வன்வய வியாப்தியின் ஞானம் அன்வய சஹசாரமும், வியதிரேகசஹசாரமுமாமிரண்டினாலும் உண்டாகின்றதோ அவ்வன்வய வியாப்தியுடைய ஏது அன்வய வியதிரேகி யெனப்படுகின்றது. இவ்வாறாக வியதிரேக வியாப்தியின்றியே அவ்வியதிரேக சஹசாரத்தைக்கொண்டு அவ் வேதுவடிவ லிங்கத்திற்கு கேவலான்வயி, கேவலவியதிரேகி, அன்வயவியதிரேகி என்பதான மூவிதவேற்றுமைச் சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் அம்மூவிதவேற்றுமையாலும் அவ்வியதிரேக வியாப்தியின் அங்கீகாரம் பயனின்மையாம்.

ககக௬௫. பூர்வவத், சேஷவத், சாமான்னியதோ திருஷ்டவத் என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டும் அநுமானத்தின் மூவித வேற்றுமை.

சில நூலாசிரியரோ கூறிய அவ்வநுமானத்தினை பூர்வவத், சேஷவத், சாமான்னியதோ திருஷ்டம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவிதமாக வொப்புகின்றனர். ஆண்டு "காரணலிங்கக [illegible]" (இ-ள்.) பூர்வமென்பது காரணத்திற்காம். காரணமாகிய லிங்கம் எதனிடத்திருக்கின்றதோ அத்தகைய அநுமானம் பூர்வவத் எனப்படுகின்றது. அதாவது; யாண்டு காரண வடிவ லிங்கத்தால் காரிய வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ அவ்வநுமானம் பூர்வவத் எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: மேகங்களின் கர்ஜனை விசேஷத்தால் மழையின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆண்டு மழையோ காரியமாம். மேகங்களின் கர்ஜனை விசேஷம் காரணமாம். அம்மேகங்களின் கர்ஜனை வடிவ காரணத்தால் இப்பொழுது மழை பொழியும் என்பதாக மழை வடிவ காரியத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது.

சில நூலாசிரியரோ ஈண்டு முற்கூறிய சத்தத்தால் அன்வய வியாப்தியினை கிரஹிக்கின்றனர். அவ்வன்வய வியாப்தியுடைய அநுமானம் பூர்வவத் எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "கடம் அபிதேயம் பிரமேயத் தன்மையால் படம் போல" என முற்கூறிய கேவலான்வயி அநுமானம் அன்வயவியாப்தியுடையதாவதால் பூர்வவத் எனப்படுகின்றது.

ககசுசு. சேஷவத் அநுமானத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "கார்யலிங்ககமநுமாநம் ஶேஷவத்" (இ-ள்.) ஈண்டு சேஷமென்பது காரியத்திற்காம். அக்காரியமாகிய லிங்கம் எதனிடத்திலிருக்கின்றதோ அத்தகைய அநுமானம் சேஷவத் எனப்படுகின்றது. அதாவது; யாண்டு காரிய வடிவ லிங்கத்தால் காரண வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ அவ்வநுமானம் சேஷவத் எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: நதியினது ஜலத்தின் பெருக்கத்தினைக் கண்ணுற்ற புருஷனுக்கு நதியின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தில் மழையின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆண்டு மழையோ காரணமாம். நதியினது ஜலத்தின் பெருக்கம் காரியமாம். நீரின் பெருக்க வடிவ காரியத்தால் நதியின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தில் மழை வடிவ காரணத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. இவ்வநுமானத்தினை சேஷவத்தென்பர். சில நூலாசிரியரோ சேஷ மென்னும் சத்தத்தால் வியதிரேக வியாப்தியினை கிரஹிக்கின்றனர். அவ்வியதிரேக வியாப்தியுடைய அநுமானம் சேஷவத் எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "பிருதிவி ஏனையவற்றின் வேறு, கந்தமுடைமையால்" என முற்கூறிய கேவல வியதிரேகி அநுமானம் வியதிரேக வியாப்தி யுடையதாவதால் சேஷவத் எனப்படுகின்றது.

ககசுஎ. சாமான்னியதோ திருஷ்டவத் அநுமானத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "கார்யகாரணபிந்நலிங்ககமநுமாநம் ஸாமாந்யதோத்ருஷ்டம்" (இ-ள்.) எவ்வநுமானத்தில் காரிய வடிவ லிங்கமும், காரண வடிவ லிங்கமுமிருப்பதின்றே ஆனால் காரிய, காரணத்தினும் வேறான லிங்கமிருக்கின்றதோ அவ்வநுமானம் சாமான்னியதோ திருஷ்ட அநுமானமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "இது திரவியம் பிருதிவித்வமுடைமையால்" என்னும் அநுமானத்தில் "பிருதிவித்வ வடிவ ஏதுவால் திரவியத்வ வடிவ சாத்தியத்தின் சித்தி சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு பிருதிவித்வ ஜாதி வடிவ லிங்கம் திரவியத்தன்மை ஜாதி வடிவ சாத்தியத்தின் காரியமுமன்றாம். காரணமுமன்றாம். ஆகையால் இவ்வநுமானம் சாமான்னியதோ திருஷ்ட அநுமானமெனப்படுகின்றது. சில நூலாசிரியரோ இது கூறுகின்றனர். அன்வய வியாப்தியும், வியதிரேக வியாப்தியுமா மிரண்டு மிருக்கும் அன்வய வியதிரேகி அநுமானமே சாமான்னியதோ திர்ஷ்டமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்; "பர்வதம் வன்னியுடைத்து தூமமுடைமையால்" எனக்கூறிய அன்வய வியதிரேகி அநுமானம் சாமான்னியதோ திருஷ்டமெனப்படுகின்றது.

ககசுஅ. ஏதுவாபாசத்தின் லக்ஷணம்.

இனி பிரசங்கப்படி அசத் ஏதுக்களை நிரூபிப்பாம். அதாவது ஏத்வாபாசங்களை நிரூபிப்பாம். வியாப்தி, பக்ஷ தர்மத்தன்மை முதலி

சத்தேதுவின் லக்ஷணமின்றியும் ஏதுவினைப் போன்றும் தோற்றும் ஏது ஏத்வாபாசமெனப்படுகின்றது. அவ்வேத்வாபாசத்தால் எச்சாத்தியத்தின் சித்தியுமுண்டாகிறதில்லை. ஆண்டு "அநுமிதிதத்கரணாந்யதரப்ரதிபந்தகயதார்த்தஜ்ஞாநவிஷயத்வம் ஹேத்வாபாஸத்வம்" (இ-ள்.) அநுமிதியினையும் அல்லது அநுமிதியின் கரணவடிவ வியாப்தி ஞானத்தினையும், பராமரிசத்தினையும் பிரதிபந்திப்பதாகிய யதார்த்த ஞானத்தின் விஷயம் ஏத்வாபாசமெனப்படுகின்றது. இந்த லக்ஷணத்தின் அர்த்தம் பின்னர் ஏத்வாபாசங்களின் உதாஹரணத்திற் றெளிவாகும்

ககசுகூ. ஏதுவாபாசத்தின் ஐவகை வேற்றுமை.

கூறிய லக்ஷணத்தால் லக்ஷித ஏத்வாபாசம் சவ்வியபிசாரம், விருத்தம், சத்பிரதிபக்ஷம், அசித்தம், பாதிதம் என்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். முதலாவது சவ்வியபிசாரமெனப்பெயரிய ஏத்வாபாசத்தினை பிராசீன நையாயிகர் அனைகாந்திகமென வழங்குகின்றனர். வியபிசாரமெனப் பெயரிய அனைகாந்திகம் சாதாரணம், அசாதாரணம், அநுபசம்ஹாரி என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்.

ககஎ0. சாதாரணத்தின் லக்ஷணம்.

"ஸாத்யாபாவவத்வ்ருத்திர்ஹேது: ஸாதாரண:" (இ-ள்.) தனது சாத்தியத்தின் அபாவமுடைய அதிகரணத்திலுமிருக்கும் ஏது சாதாரணமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "பர்வதம் வன்னியுடைத்து பிரமேயத்தன்மையால் அடுக்களைப் போல" அதாவது இம்மலை வன்னியுடையதாம், பிரமேய வடிவமாவதால் யாது யாது பிரமேயமாகின்றதோ அதுவது வன்னியுடையதாம். எங்ஙனம்: அடுக்களை பிரமேயத்வ தர்மமுடையதாவதால் வன்னியுடையதேயாம். அங்ஙனமே பிரமேயத்வ தர்மமுடையதாவதால் மலையும் வன்னியுடையதேயாம். ஈண்டு பிரமேயத்வ வடிவ ஏது தனது வன்னி வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவமுடைய மடுவிலுமிருக்கின்றது. ஆகையால் பிரமேயத்வ ஏது சாதாரண அனைகாந்திக மெனப்படுகின்றது. ஆண்டு கூறிய அநுமானத்தில் "பர்வதம் வன்னியுடைத்து" என்னும் அநுமிதியின் கரண வடிவம் "வன்னி வியாப்பியம் பிரமேயத்வம்" என்பதான வியாப்தி ஞானமாகும். வியாப்தி ஞானத்தினை பிரதிபந்திக்குந் தன்மை "வன்னி அபாவமுடையதி லிருக்கும் பிரமேயத்வமாம்" என்பதான ஞானத்தில் இந்த ஞானம் யதார்த்தமுமாம். அத்தகைய வியாப்தி ஞானத்தினை பிரதிபந்திப்பதாகிய யதார்த்த ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை பிரமேயத்வ ஏதுவிலிருக்கின்றது. ஆகையால் கூறிய ஏதுவாபாசத்தின் லக்ஷணம் பிரமேயத்வ ஏதுவில் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறாக பின்னர் கூறப்படும் அசத் ஏதுக்களிலும் கூறிய ஏதுவாபாசத்தினது லக்ஷணத்தின் சம்பவத்தை முறையாக அறிந்துக் கொள்க.

ககஎக. அசாதாரண லக்ஷணம்.

"ஸர்வஸபக்ஷவிபக்ஷவ்யாவ்ருத்தோ ஹேது: அஸாதாரண:" (இ-ள்.) நிச்சயமாகிய சாத்தியமுடைய சபக்ஷங்களிலும், நிச்சயமாகிய சாத்தியாபாவ

முடைய விபக்ஷங்களிலும் இராததாகிய ஏது அசாதாரணமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍" இ-ள்.) சத்தம் நித்தியமாம், சத்தத் தன்மை தர்மமுடையதாவதால். என்பதான அநுமானத்தில் நித்தியத்வ வடிவ சாத்தியமுடைய ஆகாச முதலியன சபக்ஷமெனப் படுகின்றன. நித்தியத்வ வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவமுடைய கட முதலியன விபக்ஷமெனப் படுகின்றன. சபக்ஷங்களிலும், விபக்ஷங்களிலும் சத்தத்வ ஏது இருப்பதன்று. கேவலம் சத்த வடிவ பக்ஷத்திலேயே சத்தத்தன்மை ஏதாவிருக்கின்றது. ஆகையால் சத்தத்தன்மை ஏது அசாதாரண மெனப்படுகின்றது. ஆண்டு சத்தத்தன்மை ஏதுவில் சாத்தியமுடைமை இராததன்மையின் நிச்சயமுளதாக சாத்தியமுடைமையி லிருத்தற் றன்மை வடிவ வியாப்தியின் ஞானம் சம்பவியாது. ஆகையால் அசாதாரண ஏதுவின் ஞானம் வியாப்தி ஞானத்தினை பிரதிபந்திப்பதாகின்றது.

ககளஉ. அநுப சம்ஹாரியின் லக்ஷணம்.

"𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍀" (இ-ள்.) அன்வய திருஷ்டாந்தமும், வியதிரேக திருஷ்டாந்தமு மில்லாத ஏது அநுபசம்ஹாரி (முடிவு பெறாமை) எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍" (இ-ள்.) எல்லாப் பதார்த்தங்களும் அநித்தியமாக யோக்கியமாம், பிரமேயத்வ தர்மமுடையதாவதால். என்பதான அநுமானத்தில் எல்லாப் பதார்த்தங்களும் பக்ஷ வடிவமாவதால். பக்ஷத்தினும் வேறான யாதோர் அன்வய திருஷ்டாந்தமும் வியதிரேக திருஷ்டாந்தமுமின்றாம். ஆகையால் பிரமேயத்வ ஏது அநுபசம்ஹாரி எனப்படுகின்றது. இவ்வநுபசம்ஹாரி ஏதுவின் ஞானமும் வியாப்தியினது சம்சயத்தின் உற்பத்திவாயிலாக வியாப்தியின் ஞானத்தினை பிரதிபந்திப்பதாகின்றது.

ககளங. திருஷ்டாந்தத்தின் லக்ஷணம்.

இனி பிரசங்கப்பட்டி திருஷ்டாந்தத்தின் லக்ஷணங் கூறுவாம். "𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃" (இ-ள்.) வாதி, பிரதிவாதியாமிருவர்கட்கு சாத்திய, சாதனமா மிருவகை நிச்சயத்திற்கு அல்லது சாத்தியாபாவ, சாதனபாவமா மிருவகை நிச்சயத்திற்கு விஷயமாகிய பதார்த்தம் திருஷ்டாந்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: வாதி, பிரதிவாதிகளாமிருவருக்கும் அடுக்களையில் "இவ்வடுக்களை வன்னியுடைத்து தூமமுடைமையால்" என்பதாக வன்னி வடிவ சாத்தியத்தினதும், தூம வடிவ சாதனத்தினதும் நிச்சயமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே மடுவில் "மடு வன்னி அபாவமுடையது தூமமுடைமையால்" என்பதான வன்னிவடிவ சாத்தியத்தினதும், தூமவடிவ சாதனத்தினதும் அபாவம் நிச்சயமாகின்றது. ஆண்டு முதல் நிச்சயத்தின் விஷயம் அடுக்களையாம். இரண்டாவது நிச்சயத்தின் விஷயம் மடுவாம். ஆகையால் பிரசித்த அநுமானத்தில் அவ்வடுக்களையும், மடுவும் திருஷ்டாந்தமெனப்படுகின்றது.

ககஎச. சாதர்மிய வைதர்மிய வேறுபாட்டால் திருஷ்டாந்தத்தின் இருவித வேற்றுமை.

ஆண்டுக் கூறிய திருஷ்டாந்தம் சாதர்மிய திருஷ்டாந்தம், வைதர்மிய திருஷ்டாந்த மென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். நிச்சய சாத்திய முடையதும், நிச்சய சாதனமுடையதுமாகிய திருஷ்டாந்தம் சாதர்மிய திருஷ்டாந்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பிரசித்த அநுமானத்தில் அடுக்களை சாதர்மிய திருஷ்டாந்தமெனப்படுகின்றது. நிச்சயசாத்தியாபாவமுடையதும், நிச்சய சாதனாபாவமுடையதுமாகிய திருஷ்டாந்தம் வைதர்மிய திருஷ்டாந்த மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பிரசித்த அநுமானத்தில் மடு, வைதர்மிய திருஷ்டாந்தமெனப்படுகின்றது. ஆண்டு சாதர்மிய திருஷ்டாந்தத்தினை அன்வய திர்ஷ்டாந்த மென்பர். வைதர்மிய திர்ஷ்டாந்தத்தினை வியதிரேக திர்ஷ்டாந்தமென்பர்.

ககஎரு. விருத்தமெனப்பெயரிய ஏதுவாபாசத்தின் லக்ஷணம்.

"ஸாத்யாபாவவ்யாப்தோ ஹேது: விருத்த:" (இ-ள்.) எவ்வேது தனது சாத்தியத்தின் வியாப்தியுடையதாகாது ஆனால் தனது சாத்தியத்தினது அபாவத்தின் வியாப்தியுடையதாமோ அவ்வேது விருத்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "ஶப்த: நித்ய: க்ருதகத்வாத்" (இ-ள்.) சத்தம் நித்தியமாக யோக்கியமாம், காரியத்வ வடிவ முடையதாவதால். என்பதான அநுமானத்தில் காரியத்வ வடிவ ஏது நித்தியத்வ வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவ முடைய கட முதலியவைகளில் இருப்பதாவதால் நித்தியத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் வியாப்தி யுடையதன்றாம். ஆனால் "யாண்டாண்டு காரியத்வம் ஆண்டாண்டு அநித்தியத்வம்" என்பதான காரியத்வ ஏது நித்தியத்வ வடிவ சாத்தியத்தினது அபாவ வடிவ அநித்தியத்தின் வியாப்தி யுடையதேயாம். ஆகையால் காரியத்வ ஏது விருத்தமெனப்படுகின்றது. இவ்விருத்த ஏதுவின் ஞானம் சாக்ஷாத் அநுமிதியினை பிரதிபந்திப்பதேயாம்.

ககஎசு. சத்பிரத்தியக்ஷத்தின் லக்ஷணம்.

"ஸாத்யாபாவ ஸாதகம் ஹேத்வந்தரம் யஸ்ய ஸ: ஸத்ப்ரதிபக்ஷ:" (இ-ள்.) எவ்வேதுவினது சாத்தியத்தின் அபாவத்தின் சாதகமாக வேறு பிரதிபக்ஷ ஏதுவிருக்கின்றதோ அவ்வேது சத்பிரதிபக்ஷமெனப்படுகின்றது. இச்சத் பிரதிபக்ஷத்தினை பிரகரணசமாவென்றும் வழங்குவர். எங்ஙனம்: "ஶப்த: நித்ய: ஶ்ராவணத்வாத் ஶப்தத்வவத்" (இ-ள்.) சத்தம் நித்தியமாக யோக்கியமாம், சிராவணத்தன்மை யுடையதாவதால். அதாவது; சுரோத்திர இந்திரியத்தாலுண்டாகிய சிராவணப்பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமாவதால், யாது யாது சிராவணப்பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமாமோ அதுவது நித்தியமேயாகின்றது. எங்ஙனம்: சத்தத்திலிருக்கும் சத்தத்வ ஜாதி சிராவணப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமாவதால் நித்தியமேயாம். அங்ஙனமே சத்தமும் சிராவணப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமாவதால் நித்தியமேயாகும். என்பதான அநுமானத்தால் மீமாஞ்சகர் சத்தத்தில் நித்தியத்தன்மையைச் சித்தி செய்கின்றனர். நையாயி

க்ரோ "ஶப்³தோ³(அ)நித்ய꞉ கார்யத்வாத் க⁴டவத்" (இ-ள்.) சத்தம் அநித்தியமாக யோக்கியமாம், காரிய வடிவமாவதால், எவ்வெப்பதார்த்தம் காரிய வடிவமாகின்றதோ அவ்வப்பதார்த்தம் அநித்தியமேயாகின்றது. எங்ஙனம்: காரியவடிவமாவதால் கடம் அநித்தியமாம். அங்ஙனமே காரிய வடிவமாவதால் சத்தமும் அநித்தியமேயாகும். என்னும் அநுமானத்தால் சத்தத்தில் அநித்தியத்வத்தைச் சித்திசெய்கின்றனர். ஆண்டு மீமாஞ்சகர்களின் சிராவணத்தன்மைவடிவ ஏதுவிற்கு சத்தத்திலுள்ள நித்தியத்தன்மை வடிவ சாத்தியம் யாதோ அந்த நித்தியத்தன்மை சாத்தியத்திற்கு அநித்தியத்தன்மை வடிவ அபாவத்தின் சாதகமாக நையாயிகர்களின் காரியத்தன்மை வடிவ ஏதுவிருக்கின்றது. ஆகையால் மீமாஞ்சகர்களின் சிராவணத்தன்மை ஏது சத் பிரதிபக்ஷமெனப்படுகின்றது. சத்பிரதிபக்ஷ ஏதுவின் ஞானமும் சாக்ஷாத் அநுமிதியினை பிரதிபந்திப்பதேயாகின்றது.

ககஎஎ. அசித்தமெனப் பெயரிய ஏதுவாபாசத்தின் லக்ஷணம்.

அவ்வசித்த ஏத்வாபாசம் ஆசிரயாசித்தம், ஸ்வரூபாசித்தம், வியாப்யத்தன்மை அசித்தமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். "பக்ஷதாவச்சே²த³காபா⁴வவிஶிஷ்டபக்ஷகோ ஹேது꞉ ஆஶ்ரயாஸித்³த⁴꞉" (இ-ள்) எவ்வேதுவின் பக்ஷத்தன்மையினது அவச்சேதக தர்மத்தின் அபாவமிருக்கின்றதோ அவ்வேது ஆசிரயாசித்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "க³க³நாரவிந்த³ம் ஸுரபி⁴ அரவிந்த³த்வாத் ஸரோஜாரவிந்த³வத்" (இ-ள்.) ஆகாச தாமரை நறுநாற்றமுடையதாம், தாமரையாவதால், யாது யாது தாமரையாமோ அதுவது நறுநாற்றமெனப் பெயரிய சுகந்தமுடையதாம். ஜலத்தினது சேற்றில் உண்டாகிய தாமரை தாமரை வடிவமாவதால் எங்ஙனம் நறுநாற்றமுடையதாமோ அங்ஙனமே ஆகாசத்தின் தாமரையும் தாமரை வடிவமாவதால் நறுநாற்றமுடையதேயாகும். என்பதான அநுமானத்தில் தாமரைத் தன்மை ஏதுவின் பக்ஷமாகிய ஆகாசத் தாமரையினிடத்து ஆகாசத்திலிருக்கும் தன்மை வடிவ பக்ஷத்தன்மை அவச்சேதக தர்மமின்றாம். ஆகையால் அத்தாமரைத் தன்மை ஏது ஆசிரயாசித்தமெனப்படுகின்றது. ஆண்டு தாமரையினிடத்து ஆகாசத்திலிருக்கும் தன்மையினது அபாவ நிச்சய முளதாக ஆகாசத்தன்மை விசிஷ்ட தாமரையில் நறுநாற்றத்தின் அநுமிதி யுண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் ஆசிரயாசித்தியேதுவின் ஞானமும் சாக்ஷாத் அநுமிதியினையே பிரதிபந்திப்பதாகின்றது.

ககஎஅ. ஸ்வரூபா சித்தியின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "பக்ஷாவ்ருத்திர்ஹேது꞉ ஸ்வரூபாஸித்³த⁴꞉" (இ-ள்.) எவ்வேது தனது பக்ஷத்தி லிராததாமோ அவ்வேது ஸ்வரூபாசித்தமெனப்படுகின்றது, எங்ஙனம்: "ஶப்³தோ³ கு³ண꞉ சாக்ஷுஷத்வாத் ரூபவத்" (இ-ள்.) சத்தம் குணமாக யோக்கியமாம், சாக்ஷுஷமானதால். அதாவது; சக்ஷு இந்திரிய ஜன்னிய சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமானதால் உருவ குணத்தினைப் போன்று. ஆண்டு இவ்வநுமானத்தில் சாக்ஷுஷத் தன்மை வடிவ ஏது சத்த வடிவ பக்ஷத்தில் இருப்பதன்று. ஏனெனின் சத்தம் சக்ஷு

இந்திரிய ஜன்னிய சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமே யாகிறதில்லை. சுரோத்திர இந்திரிய ஜன்னிய சிராவணப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயமே யாகின்றது. ஆகையால் சாக்ஷுஷத் தன்மை வடிவ ஏது சத்த வடிவ பக்ஷத்தில் இராததாவதால் ஸ்வரூபாசித்த மெனப்படுகின்றது. இச்சொரூபாசித்த ஏதுவின் ஞானம் கூறிய பராமரிசத்தினை பிரதிபந்திப்பதாகின்றது.

ககஎகூ. சுத்தாசித்தி, பாகாசித்தி, விசேஷணாசித்தி, விசேஷியாசித்தி என்னும் வேறுபாட்டால் ஸ்வரூபாசித்தியின் நால்வகை வேற்றுமை.

ஸ்வரூபாசித்த ஏது சுத்தாசித்தம், பாகாசித்தம், விசேஷணாசித்தம், விசேஷியாசித்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்தாம். ஆண்டு எவ்வேது தனது பக்ஷமாத்திரத்தில் ஸ்வரூபமாக இருப்பதின்றோ அவ்வேது சுத்தாசித்த மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: முற்கூறிய சாக்ஷுஷத் தன்மை ஏது சத்த மாத்திரத்தில் ஸ்வரூபமாக இருப்பதன்று. ஆகையால் சாக்ஷுஷத் தன்மை ஏது சுத்தாசித்த மெனப்படுகின்றது.

ககஅ0. பாகாசித்தத்தின் நிரூபணம்.

எவ்வேது தனது பக்ஷத்தின் ஒரிடத்திலிருந்து ஒரிடத்தி லிராததாமோ அவ்வேது பாகாசித்த மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌾𑌯𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍" (இ-ள்.) பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு வென்னும் நான்கு பூதங்களின் பரமாணுக்கள் நித்தியமாம், கந்த குணமுடையனவாகையால். என்பதான அநுமானத்தில் பிருதிவி முதலிய நான்கு பூதங்களின் பரமாணுக்கள் பக்ஷமாம். எல்லா பக்ஷத்தில் கந்தமுடைமை வடிவ ஏது இருப்பதன்று. கேவலம் பார்த்திவ பரமாணுக்களிலேயே கந்தமுடைமை யிருக்கின்றது. ஆகையால் எல்லா பரமாணு வடிவ பக்ஷத்தின் ஜலாதி பரமாணு வடிவ ஒரு பாகத்தில் இராததாவதால் கந்தமுடைமை ஏது பாகாசித்த மெனப்படுகின்றது.

ககஅக. விசேஷணாசித்தத்தின் நிரூபணம்.

எவ்வேதுவின் விசேஷணம் பக்ஷத்திலிராததாமோ அவ்வேது விசேஷணாசித்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌘𑌟𑌵𑌤𑍍" (இ-ள்.) வாயு பிரத்தியக்ஷமாக யோக்கியமாம், உருவ குண முடையதாகி பரிச குண முடையதாவதால், கடத்தினைப் போன்று. என்னும் அநுமானத்தில் உருவ முடைமை விசிஷ்ட பரிசமுடைமை ஏதுவாம். ஆண்டு வாயு வடிவ பக்ஷத்தில் பரிசமுடைமை வடிவ விசேஷியமோ இருக்கின்றது. என்றாலும் உருவமுடைமை விசேஷணம் இன்றாம். யாண்டு விசேஷணத்தின் அபாவ மிருக்கின்றதோ ஆண்டு விசேஷண விசிஷ்டத்தின் அபாவமும் இருக்கின்றது. ஆகையால் உருவமுடைமை விசிஷ்ட பரிசமுடைமை வடிவ ஏது விசேஷணாசித்த மெனப்படுகின்றது.

கக௲உ. விசேஷ்யாசித்தத்தின் நிரூபணம்.

எவ்வேதுவின் விசேஷ்யபாகம் பக்ஷத்திலிராததாமோ அவ்வேது விசேஷ்யாசித்த மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: முற்கூறிய அநுமானத்திலேயே "பரிசமுடையதாகி உருவமுடையதாவதால்" என்பதான பரிசமுடைமை விசிஷ்ட உருவமுடைமை ஏதுவாம். ஆண்டு வாயு வடிவ பக்ஷத்தில் உருவ முடைமை விசேஷியத்தின் அபாவமிருப்பதால் விசிஷ்ட ஏதுவின் அபாவமே யுண்டாகும். ஆகையால் பரிசமுடைமை விசிஷ்ட உருவமுடைமை ஏது விசேஷியாசித்த மெனப்படுகின்றது.

கக௲ங. வியாப்பியத்தன்மை அசித்தத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "ஸோபாதிகோ ஹேது: வ்யாப்யத்வாஸித்த:" (இ-ள்.) எவ்வேது உபாதி யுடையதாகின்றதோ அவ்வேது வியாப்பியத் தன்மை அசித்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "பர்வதோ தூமவாந் வஹ்நிமத்வாத் மஹாநஸவத்" (இ-ள்.) இம்மலை தூமமுடையாத்து, வன்னியுடைமையால், அடுக்களைப் போன்று. என்னும் அநுமானத்தில் வன்னியுடைமை ஏது ஈர விறகின் சையோகவடிவ உபாதியுடையதாவதால் வியாப்பியத்தன்மை அசித்த மெனப்படுகின்றது. அவ்வீர விறகின் சையோக சம்பந்தம் யாதோ அதுவே வன்னியுடைமை வடிவ ஏதுவில் உபாதியாம்.

கக௲ச. உபாதியின் லக்ஷணம்.

"ஸாத்யவ்யாபகத்வே ஸதி ஸாதநாவ்யாபக: உபாதி:" (இ-ள்.) எப்பதார்த்தம் சாத்தியத்தின் வியாபகமும், ஏது வடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகமுமாமோ அப்பதார்த்தம் உபாதியெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: கூறிய அநுமானத்தில் ஈர விறகின் சையோகம் தூம வடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகமும், வன்னி வடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகமுமாம். ஆகையால் கூறிய அநுமானத்தில் ஈர விறகின் சையோகம் உபாதியெனப்படுகின்றது. யாண்டாண்டு தூம மிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு ஈர விறகின் சையோகம் அவசிய மிருக்கின்றது. ஈர விறகின்றி தூம முண்டாகா தென்பதாக ஈர விறகின் சையோகத்திற்கு தூம வடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத் தன்மை யிருக்கின்றது. யாண்டாண்டு வன்னி வடிவ சாதன மிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு ஈர விறகின் சையோகம் நியமமாக உண்டாகிறதில்லை. எக்காரணத்தாலெனின் வன்னியில் காய்ந்துள்ள அயப்பிண்டத்தில் வன்னிவடிவ சாதன மிருக்கினும் ஈர விறகின் சையோகம் இருப்பதின்று. இவ்வாற்றால் ஈர விறகின் சையோகத்திற்கு வன்னி வடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆகையால் ஈர விறகின் சையோகம் உபாதியெனப்படுகின்றது. ஈர விறகின் சையோக வடிவ உபாதி யுடையதாவதால் கூறிய வன்னியுடைமை வடிவ ஏது வியாப்பியத்தன்மை அசித்தமெனப்படுகின்றது.

கக௲ரு. சாத்தியவியாபக முதலிய வேறுபாட்டால் அவ்வுபாதியின் நால்வகை வேற்றுமை.

இவ்வாறாகக் கூறிய லக்ஷணத்தால் லக்ஷித உபாதி கேவல சாத்திய வியாபகம், பக்ஷதர்மாவச்சின்ன சாத்திய வியாபகம், சாதன அவச்சின்ன

சாத்திய வியாபகம், உதாசீன தர்மாவச்சின்ன சாத்திய வியாபகம் என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்தாம். "பர்வதம் தூமமுடையது வன்னியுடைமையால்" என முற்கூறிய அநுமானத்தில் ஈர விறகின் சையோக வடிவ உபாதி கேவல சாத்திய வியாபக உபாதியாம். எங்ஙனம்: "க்ரதுஸ்த பசு ஹிம்ஸா அதர்மஸாதநம் ஹிம்ஸாத்வாத் க்ரத்வபாஹ்ய ஹிம்ஸாவத்" (இ-ள்.) யாகத்திற் செய்யும் பசுவின் இம்சை அதர்மத்தின் சாதனமாம், இம்சை வடிவமாவதால், எதுவெது இம்சை வடிவமாமோ அதுவது அதர்மத்தின் சாதனமேயாகின்றது. எங்ஙனம்: யாகத்தினும் வேறாகிய இம்சை இம்சை வடிவமாவதால் அதர்மத்தின் சாதனமேயாகின்றது. அங்ஙனமே யாகத்திற் செய்யும் இம்சையும் இம்சை வடிவமாவதால் அதர்மத்தின் சாதனமேயாகும், என்பதான சாங்கியர்களின் அநுமானத்தில் நிஷித்தத் தன்மை உபாதியாம். யாண்டாண்டு அதர்மத்தின் சாதனத் தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு சாத்திரத்தால் நிஷித்தத் தன்மை அவசியமிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: யாகத்தினும் வேறாகிய இம்சையில் அதர்மத்தின் சாதனத்தன்மை யிருப்பதால் நிஷித்தத் தன்மையு மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் நிஷித்தத் தன்மையாகிய உபாதிக்கு அதர்ம சாதனத் தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத் தன்மை யிருக்கின்றது. யாண்டாண்டு இம்சைத்தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு நிஷித்தத்தன்மை நியமமாக இருப்பதில்லை. எங்ஙனம்: யாக சம்பந்தமான இம்சையில் இம்சைத்தன்மை வடிவசாதன மிருக்கினும் நிஷித்தத்தன்மை யின்றாம். ஆனால் "பஶுநா யஜேத" என்னு மிவை முதலிய சுருதிகளால் விஹிதத்தன்மையே யிருக்கின்றது. "ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா பூதாநி" என்பதான சுருதியும் யாகசம்பந்தமான இம்சையினும் வேறான எல்லாபூதங்களின் இம்சையினை நிஷேதிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் நிஷித்தத் தன்மையாகிய உபாதிக்கு இம்சைத் தன்மை வடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகத் தன்மையு மிருக்கின்றது. நிஷித்தத் தன்மை உபாதியும் கேவல சாத்திய வியாபக மெனப் படுகின்றது.

ககஅகூ. பக்ஷ தர்மாவச்சின்ன சாத்திய வியாபக உபாதியின் நிரூபணம்.

எவ்வுபாதி கேவல சாத்தியத்தின் வியாபகமன்றோ ஆனால் பக்ஷத்தி லிருக்கும் தர்மத்தால் அவச்சின்ன சாத்தியத்தின் வியாபகமாகின்றதோ அவ்வுபாதி பக்ஷ தர்மாவச்சின்ன சாத்திய வியாபகமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "வாயுர் ப்ரத்யக்ஷ: ப்ரத்யக்ஷஸ்பர்ஶாஶ்ரயத்வாத் கடவத்" (இ-ள்.) வாயு பிரத்தியக்ஷமாம், பிரத்தியக்ஷ பரிசத்தின் ஆசிரயமாவதால், எவ்வெத் திரவியம் பிரத்தியக்ஷபரிசத்தின் ஆசிரயமாகின்றதோ அவ்வத்திரவியம் பிரத்தியக்ஷமேயாம். எங்ஙனம்: கடவடிவதிரவியம்போலும். என்பதான அநுமானத்தில் உத்பூத உருவமுடைமை உபாதியாம். யாண்டாண்டு பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதோ ஆண்டாண்டு உத்பூதஉருவமுடைமையிருக்கின்றது. இவ்வாறாக உத்பூதஉருவமுடைமையாகிய உபாதிக்கு கேவல பிரத்தியக்ஷத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்தன்மையோ சம்பவியாது. எக்காரணத்தாலெனின்

உருவ முதலியவைகளில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை வடிவ சாத்திய மிருக்கினும் உத்பூத உருவமுடைமை யுபாதி யிருப்பதின்று. ஆனால் அவ்வாயு வடிவ பக்ஷத்தில் இருப்பதாகிய பாஹ்ய திரவியத்தன்மை வடிவ பக்ஷ தர்மத்தால் அவச்சின்ன பிரத்தியக்ஷத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்திற்கே உத்பூத உருவ முடைமை உபாதி வியாபகமாம். யாண்டாண்டு பாஹ்ய திரவியத்தன்மை அவச்சின்ன பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு உத்பூத உருவமுடைமை அவசியமாயிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடமுதலியன பாஹ்ய திரவியத்தன்மை அவச்சின்ன பிரத்தியக்ஷத் தன்மையுடையன வாகையால் உத்பூத உருவமுடையனவுமாம். இவ்வாற்றால் உத்பூத உருவமுடைமை யுபாதிக்கு பாஹ்ய திரவியத்தன்மை அவச்சின்ன பிரத்தியக்ஷத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்தன்மை யிருக்கின்றது. யாண்டாண்டு பிரத்தியக்ஷ பரிசத்தின் ஆசிரயத்தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு உத்பூத உருவ முடைமை நியமமா யிருப்பதின்று. எங்ஙனம்: வாயுவில் பிரத்தியக்ஷ பரிசாசிரயத்தன்மை யிருக்கினும் உத்பூத உருவமுடைமை இருப்பதின்று. இவ்வாற்றால் உத்பூத உருவமுடைமை யுபாதிக்கு பிரத்தியக்ஷ பரிசாசிரயத் தன்மை வடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகத் தன்மையிருக்கின்றது. ஆகையால் கூறிய அநுமானத்தில் உத்பூத உருவமுடைமை பக்ஷதர்மாவச்சின்ன சாத்திய வியாபக உபாதியெனப்படுகின்றது.

ககஅஎ. சாதனாவச்சின்ன சாத்திய வியாபக உபாதியின் நிரூபணம்.

எவ்வுபாதி எது வடிவ சாதனத்தால் அவச்சின்ன சாத்தியத்தின வியாபகமாமோ அவ்வுபாதி சாதனாவச்சின்ன சாத்திய வியாபகமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "த்வம்ஸ: விநாஶீ ஜந்யத்வாத் கடவத்" (இ-ள்.) த்வம்சம் விநாசமுடையதாம், உண்டாவதாவதால், கடத்தினைப்போன்று, என்னும் அநுமானத்தில் பாவத்தன்மை உபாதியாம். யாண்டாண்டு விநாசித்தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு பாவத்தன்மை யிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பாவத்தன்மை யுபாதிக்கு கேவல விநாசித்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்தன்மையோ சம்பவியாது. எக்காரணத்தாலெனின் பிராகபாவத்தில் விநாசித்தன்மை யிருக்கினும் அது பாவத்தன்மை யன்றாம். ஆனால் ஜன்னியத்தன்மை வடிவ சாதனத்தால் அவச்சின்ன விநாசித்தன்மை யாதோ அவ்விநாசித்தன்மை சாத்தியத்திற்கே பாவத்தன்மை வியாபகத்வ மிருக்கின்றது; யாண்டாண்டு ஜன்னியத்தன்மை விசிஷ்ட விநாசித்தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு பாவத்தன்மை அவசியமாயிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கட முதலியன ஜன்னியத்தன்மை விசிஷ்ட விநாசித்தன்மை யுடையன வாகையால் பாவத்தன்மை யுடையனவுமாம். இவ்வாற்றால் பாவத்தன்மை வடிவ உபாதிக்கு ஜன்னியத்தன்மை வடிவ சாதனாவச்சின்ன விநாசித்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்தன்மை யிருக்கின்றது. யாண்டாண்டு ஜன்னியத்தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு பாவத்தன்மை நியமமாக இருப்பதின்று. எக்காரணத்தாலெனின் பிரத்துவம்சாபாவத்தில் ஜன்னியத்தன்மை யிருக்கினும் பாவத்தன்மை யிருப்பதின்று. இவ்வாற்றால் பாவத்தன்மை யுபாதிக்கு

ஜன்னியத்தன்மை வடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆகையால் கூறிய அநுமானத்தில் பாவத்தன்மை வடிவ உபாதி சாதனாவச் சின்ன சாத்திய வியாபக மெனப்படுகின்றது

ககஅஅ உதாசீன தர்மாவச்சின்ன உபாதியின் நிரூபணம்.

எவ்வுபாதி யாதாமோர் உதாசீன தர்மத்தால் அவச்சின்ன சாத்தியத்தின் வியாபகமாகின்றதோ அவ்வுபாதி உதாசீன தர்மாவச்சின்ன சாத்திய வியாபகமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "ப்ராகபாவ: விநாஶீ, ப்ரமேயத்வாத், கடவத்" (இ-ள்.) பிராகபாவம் விநாசியாம், பிரமேயமாவதால், கடத்தினைப் போன்று. என்பதான அநுமானத்திலும் பாவத்தன்மை உபாதி யிருக்கின்றது. யாண்டாண்டு விநாசித்தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு பாவத் தன்மை யிருக்கின்றது. இவ்வாற்ருல் பாவத்தன்மை யுபாதிக்கு கேவல விநாசித்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்தன்மையோ சம்பவியாது. எக்காரணத்தாலெனின் பிராகபாவத்தில் விநாசித்தன்மையிருக்கினும் பாவத்தன்மை யிருப்பதின்று. ஆனுல் ஜன்னியத்தன்மை தர்மத்தால் அவச்சின்ன விநாசித்தன்மை வடிவ காரியத்திற்கே பாவத்தன்மை வியாபகத்வ மிருக்கின்றது. யாண்டாண்டு ஜன்னியத்தன்மை விசிஷ்ட விநாசித்தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு பாவத்தன்மை தர்மம் அவசியமா யிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கட முதலியன ஜன்னியத்தன்மை விசிஷ்ட விநாசித்தன்மை யுடையன வாகையால் பாவத்தன்மை தர்மமுடையனவுமாம். இவ்வாற்ருல் பாவத்தன்மை யுபாதிக்கு ஜன்னியத்தன்மை தர்மாவச்சின்ன விநாசித்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் வியாபகத்தன்மை யிருக்கின்றது. யாண்டாண்டு பிரமேயத்தன்மை யிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு பாவத்தன்மை நியமமா யிருப்பதின்று. எக்காரணத்தாலெனின் பிராகபாவத்தில் பிரமேயத்தன்மை தர்மமிருக்கினும் பாவத்தன்மை தர்மம் இருப்பதின்று. இவ்வாற்ருல் பாவத் தன்மை யுபாதிக்கு பிரமேயத்தன்மை வடிவ சாதனத்தின் அவ்வியாபகத் தன்மை யிருக்கின்றது. கூறிய அநுமானத்தில் ஜன்னியத்தன்மை தர்மம் பிராகபாவ வடிவ பக்ஷத்தின் தர்மமுமன்ரும். அங்ஙனமே சாதன வடிவமுமன்ரும். ஆனுல் ஜன்னியத்தன்மை உதாசீன தர்மமாம். ஆகையால் கூறிய அநுமானத்தில் பாவத்தன்மை உபாதி உதாசீன தர்மாவச்சின்ன சாத்திய வியாபகமெனப்படுகின்றது. கூறிய நால்வகை உபாதிகளில் யாதாமோர் உபாதியுடைய எதுவும் வியாப்பியத்தன்மை அசித்தமெனப்படுகின்றது. இவ்வியாப்பியத்தன்மை அசித்த எதுவின் ஞானமும் வியாப்தி ஞானத்தினை பிரதிபந்திப்பதேயாம்.

ககஅகூ. பாதித எத்துவாபாசத்தின் லக்ஷணம்.

"பக்ஷே ப்ரமாணாந்தரேண ஸாத்யாபாவ: நிஶ்சித: ஸ பாதித:" (இ-ள்.) எவ்வேதுவினது சாத்தியத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷ முதலிய் பிரமாணத்தால் நிச்சயமாகின்றதோ அவ்வேது பாதிதமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "வஹ்நி: அநுஷ்ண: த்ரவ்யத்வாத் ஜலவத்" (இ-ள்.) வன்னி வெம்மையின்றியதாம், திரவிய வடிவமாவதால், ஜலத்தினைப்போன்று.

என்பதான அநுமானத்தில் திரவியத்தன்மை வடிவ ஏதுவின் அநுஷ்ணத் தன்மை சாத்தியத்தின் அபாவ வெம்மைத்தன்மை யாதோ அவ்வெம்மைத் தன்மை வன்னி வடிவ பக்ஷத்தில் எல்லா பிராணிகளுக்கும் துவக்கிந்திரிய வடிவு பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தானேயே நிச்சியமாம். ஆகையால் திரவியத் தன்மை வடிவ ஏது பாதிதமாம். இப்பாதித ஏதுவின் ஞானம் சாக்ஷாத் அநுமிதியினையே பிரதிபந்திப்பதாகின்றது.

கககூ௦. துஷ்ட லக்ஷணத்தை ஏதுவாபாசத்தில் அடக்குவது.

அல்லது அதிவியாப்தி தோஷமுடைய துஷ்ட லக்ஷணமும் ஏதுவா பாசமே யாகின்றது. ஆண்டு அதிவியாப்தி தோஷமுடைய லக்ஷணத்தின் அடக்கம் வியாப்பியத்தன்மை அசித்தத்தில் சம்பவிக்கின்றது. அவ்வியாப்தி தோஷமுடைய லக்ஷணத்தின் அடக்கம் பாகாசித்தத்தில் சம்பவிக்கின்றது. அசம்பவ தோஷமுடைய லக்ஷணத்தின் அடக்கம் ஸ்வரூபா சித்தத்தில் சம்பவிக்கின்றது.

கககூக. சாதனத்தின் நிரூபணம்.

முன்னர் சித்தித்த அர்த்தத்தினை எவ்வேதுவால் சித்தி செய்வதாகின்றதோ அவ்வேது சித்த சாதனமெனப்படுகின்றது. ஆண்டு ஐயுற்றுத் துணி பொருளுக்கிடம் பக்ஷமாம் என்னும் பிராசீன நையாயிகர்களின் மதத்திலோ சித்த சாதனத்தின் அடக்கம் ஆசிரயா சித்தத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது. ஐயுற்றுத் துணிபொருளுக்கிடம் பக்ஷமாக வொப்பாத நவீனர்களின் மதத்தில் சித்த சாதனத்தின் அடக்கம் நிக்ரஹ ஸ்தானத்தில் சம்பவிக்கின்றது. அநுமான நிரூபணம் முற்றிற்று.

கககூ௨. உபமான நிரூபணம்.

இனி மூன்றுவது உபமிதி வடிவ யதார்த்த அநுபவத்தினை நிரூபிப்பான் வேண்டி முதலில் உபமிதி பிரமாவின் கரண வடிவ உபமானப் பிரமாணத்தின் லக்ஷணங் கூறுவாம். ஆண்டு "உபமிதிகரணம் உபமாநம்" (இ-ள்.) உபமிதி பிரமாவின் கரணம் யாதோ அது உபமானப் பிரமாணமெனப்படுகின்றது. "ஸம்ஜ்ஞாஸம்ஜ்ஞிஸம்பந்தஜ்ஞாநம் உபமிதி:" (இ-ள்.) பதத்தினை சம்ஞை என்பர். அர்த்தத்தினை சம்ஞி யென்பர். பதம், அர்த்தமாமிரண்டின் சக்தி வடிவு சம்பந்தத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய "ஆமா ஆமா பதத்தின் வாச்சியம்" என்பதான ஞானத்தினை உபமிதியென்பர். இப்பிண்டம் "ஆ சாதிருசியம்" என்பதாக ஆமா பிண்ட விசேஷியக ஆ சாதிருசிய விசேஷண ஞானம் அநுமிதியின் கரணமாகின்றது. ஆகையால் ஆ சாதிருசிய ஞானம் உபமானப்பிரமாண மெனப்படுகின்றது.

கககூ௩. உபமிதி யுண்டாவதின் கிரம வர்ணனம்.

நகரவாசி யொருவன் ஆமா பதத்தின் வாச்சிய அர்த்தத்தினை யறியானுகி வனத்தில்வசிப்பவனோடு ஆமாவென்னும்விலங்கு எத்தன்மைத்தென வினவினனுக பின்னர் வனத்தில் வசிப்போன் நகரவாசியைக்குறித்து "கோஸத்ருஶோ கவய:" (இ-ள்.) ஆவின்சாதிருசியமுடைய விலங்கின்விசேஷம் ஆமா

சத்தத்தின் வாச்சியமாமென்பதாகக் கூறினனுகை. இவ்வசனத்தை நியாய சாத்திரத்தில் அதிதேச வாக்கிய மென்பர். அவ்வசனத்தைக் கேட்டவனும், அவ்வசனத்தின் அர்த்தத்தை நிச்சயித்தவனுமாகிய நகரவாசி ஒருகாலத்தில் யாதாமோர் பயனைக்கருதி காட்டகம்புக்கானுகை. அவ்வனத்தில் தெய்வகதியாய் ஆமாவென்னும் விலங்கினை கண்ணுற்று அரண்மகன் கூறக்கேட்ட வார்த்தையினது அர்த்தத்தின் நிச்சயத்தால் நகரவாசிக்கு இவ்விலங்கு "ஆவின் சாதிருசியம்" என்பதான சாக்ஷாத்ஷப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. ஆமா விசேஷியக ஆவின் சாத்ருசிய விசேஷணப் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உபமிதி பிரமாவின் கரணமாம். சாதிருசிய ஞானத்திற்குப் பின் அப்புருஷனுக்கு அதிதேச வாக்கியத்தினது அர்த்தத்தின் ஸ்மரண முண்டாகின்றது. அந்த ஸ்மரணமே அக்கரணத்தின் வியாபாரமாம். ஏனெனின் அதிதேச வாக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மரணம் கூறிய சாதிருசிய ஞானத்தால் ஜன்னியமும், சாதிருசிய ஞானத்தால் ஜன்னிய உபமிதியினை உண்டாக்குவதுமாம். ஆகையால் வனவாசியினது வாக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மரணத்தில் சாதிருசிய ஞான வடிவ கரணத்திற்கு வியாபார வடிவத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. அதன்பின்னர் அப்புருஷனுக்கு "ஆமா ஆமாபதத்தின் வாச்சியம்" என்பதான ஆமாவடிவ அர்த்தத்தில் ஆமா பதத்தின் சக்தி வடிவ சம்பந்தத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய ஞானம் உண்டாவதாகின்றது. இந்த ஞானத்தினை உபமிதி பிரமாவென்பர்.

கககூச. வேறுவகையாக உபமானப் பிரமாணத்தின் நிரூபணம்.

ஈண்டு சில நூலாசிரியரோ இது கூறுகின்றனர். "இது ஆவின் சாதிருசியம்" என்பதான சாதிருசியப் பிரத்தியக்ஷம் உபமிதியின் கரணமன்று. வனவாசியினது வசனத்தைக்கேட்டதால் ஆவின் சாதிருசியமுடைய விலங்கு ஆமா பதத்தின் வாச்சியமாகின்றதென்பதாக நகர வாசிக்குண்டாகும் சத்த ஞானத்தின் அநுபவமே உபமிதியின் கரணமாவதால் உபமானப் பிரமாணமாம். ஆவின் சாதிருசிய ஆமா பிண்டத்தினைக் கண்டு வனவாசியினது வாக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மரணம் சத்த அநுபவத்தால் ஜன்னியமாவதாலும், சத்த அநுபவத்தால் ஜன்னிய உபமிதியினை உண்டாக்குவதாலும் சத்த அநுபவ வடிவ கரணத்தின் வியாபாரவடிவமுமாம். உபமிதி வடிவ பிரமா பயனும். சாதிருசியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சத்த அநுபவத்தால் ஜன்னிய சம்ஸ்காரத்தின் உத்போதகமாவதால் கேவலம் சஹகாரி மாத்திரமாகின்றது.

கககூரு. வேதாந்தியின் முறைப்படி உபமிதியின் வர்ணனம்.

வேதாந்த மதமுடையாரோ இது கூறுகின்றனர். ஆமாவெனப் பெயரிய விலங்கில் ஆவின் சாதிருசிய பிரத்தியக்ஷத்தின் பின் புருஷனுக்கு எமது "ஆ இவ்வாமா விலங்கின் சாதிருசியமாம்" என்பதான ஞானமுண்டாகின்றது. அந்த ஞானத்தினை உபமிதியென்பர். ஆமாவிலுள்ள ஆ சாதிருசியப் பிரத்தியக்ஷம் உபமிதியின் கரணமாவதால் உபமானப் பிரமாணமாம்.

கககூசு. உபமானத்தின் மூவித வேற்றுமை.

உபமானப் பிரமாணம் சாதிருசிய விசிஷ்ட பிண்ட ஞானம், வைதாமிய விசிஷ்ட பிண்ட ஞானம், அசாதாரண விசிஷ்ட பிண்ட ஞானம் என்னும்

வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். ஆண்டு ஆவின் சாதிருசிய விசிஷ்ட ஆமா பிண்ட ஞான வடிவ முதலாவது உபமானம் முன்னர் நிரூபிக்கப்பட்டது.

ககககள. வைதர்மிய விசிஷ்ட பிண்ட ஞான வடிவ உபமானத்தின் வர்ணனம்.

ஆண்டு பர்வதத்தி லிருப்பவனாகிய ஒருவன் ஒட்டகம் என்னும் பதத்தின் வாச்சிய அர்த்தத்தை அறியாதவனாகி ஒருவனோடு ஒட்டகம் எத்தகைத்தாமென வினவினனாக. பின்னர் ஒட்டகத்தை அறிந்தவன் பர்வத வாசியைக்குறித்து இவ்வாறாகிய வசனங் கூறினனாக. எங்ஙனம் குதிரையின் பின் புறம் சமானமா யிருக்குமோ அங்ஙனம் ஒட்டகத்தின் பின் புறம் சமானமன்றாம். ஆனால் உயர்வாகின்றது. கழுத்தும் நீண்டிருக்கும், சரீரமும் பருவனாக விருக்கும், வலிவுள்ள தழைகளையும் புசிப்பதாகின்றது. என்பதான வசனத்தைக் கேட்டதாலும் குதிரையினும் ஒட்டகத்தின் உன்னதமாகிய பின்புறமுடைமை, நீண்டகழுத்துடைமை முதலிய விருத்த தர்மங்களின் நிச்சயத்தால் ஒரு காலத்தில் தெய்வச்செயலாய் ஒட்டகத்தைக் கண்ணுற்று ஒட்டகத்தில் முற்கூறிய சர்வ விருத்த தர்மத்தினை கண்டவனாகி வைதர்மிய விசிஷ்ட பிண்ட தரிசனத்தின்பின் அப்புருஷனுக்கு முற்கூறிய அதிதேச வாக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மரண முண்டாகி ஒட்டகம் ஒட்டக பதத்தின் வாச்சியமா மென்னும் உபமிதி ஞானம் உண்டாகின்றது. இவ்வுபமிதியில் வைதர்மிய விசிஷ்ட ஒட்டக பிண்டத்தின் ஞானமே உபமானமாம்.

ககசுஅ. அசாதாரண தர்ம விசிஷ்ட பிண்ட ஞான வடிவ உபமானம்.

ஆண்டு யாதாமொருவன் காண்டாமிருக வாக்கிய அர்த்தத்தினை அறியாதவனாகி ஏனையோனோடு காண்டாமிருகமெத்தகைத்தாமென வினவினனாக. பின்னர் நாசியின் நுனியில் ஒற்றைக் கோடுடைய மிருகம், காண்டாமிருகம் என்பதாக அறிந்தவன் கூறிய அவ்வசனத்தைக்கேட்பதாலும், அவ்வசனத்தின் அர்த்தத்தினை நிச்சயித்ததாலும் அப்புருஷன் ஒரு காலத்தில் தெய்வ கதியால் காண்டாமிருகத்தினைக் கண்ணுற்று அதனது நாசியின் நுனியில் ஒற்றைக் கோடுடைமை வடிவ அசாதாரண தர்மத்தினைக் கண்டபின் அப்புருஷனுக்கு முற்கூறிய அதிதேச வாக்கிய அர்த்தத்தின் ஸ்மரண முண்டாகி காண்டாமிருகம் காண்டாமிருக பதத்தின் வாக்கியமா மென்பதான உபமிதி யுண்டாகின்றது. இவ்வுபமிதியில் ஒற்றைக் கோடுடைமை வடிவ அசாதாரண தர்மத்தின் ஞானமே உபமானமாகின்றது. காண்டாமிருகத்தினை 'கட்க மிருகமென்பர்,

ககக்கூ. உபமானப் பிரமாணத்தினை அநுமானப் பிரமாணத்தில் அடக்குவோராகிய வைசேஷிகர்களின் மதம்.

வைசேஷிக சாத்திரமுடையார் உபமானப் பிரமாணத்தினை ஒப்பினாரில்லை. ஆனால் பிரத்தியக்ஷம், அநுமானமா மிரு பிரமாணங்களையே அங்கீகரிக்கின்றனர். வைசேஷிகர்கள் கூறிய உபமிதியினை அநுமிதியின் அடக்கமாகவே வொப்புகின்றனர். உபமிதியிடத்தில் வைசேஷிகர்கள் இவ்வாறாகிய

அநுமானஞ் செய்கின்றனர். “கவயபதம் கவயத்வப்ரவ்ருத்திநிமித்தகம் [illegible] யதா கோபதம் கோத்வப்ரவ்ருத்திநிமித்தகம்” (இ-ள்.) ஆமாபதம் ஆமாத்தன்மைப் பிரவிர்த்தி நிமித்தமாம். அதாவது; ஆமாத்தன்மை தர்மம் பிரவிர்த்தியின் நிமித்தமாகிய ஆமா பதத்தினும் வேறான பதார்த்தத்தில் சக்தி வடிவ பிரவிர்த்தியின் அபாவமுடையதாகி முதியோரால் ஆமாவிடத்தே பிரயோகிக்கப் படுவதால். எங்ஙனம் ஆ பதத்திற்கு ஆ வடிவ அர்த்தத்தினும் வேறான அர்த்தத்தில் சக்தியுண்டாவதில்லை. அங்ஙனமே முதியோர் ஆ பதத்தினை ஆ வடிவ அர்த்தத்திலேயே பிரயோகிக்கின்றனர். ஆகையால் ஆ பதம் ஆத்தன்மை பிரவிர்த்தி நிமித்தமேயாகின்றது. அங்ஙனமே ஆமா பதத்திற்கும் ஆமாவடிவ அர்த்தத்தினும் வேறான எப்பதார்த்தத்திலும் சக்தி வடிவ விருத்தி இருப்பதன்று. அங்ஙனமே முதியோர்கள் ஆமா பதத்தினை ஆமா வடிவ அர்த்தத்திலேயே பிரயோகிக்கின்றனர். ஆகையால் ஆமா பதமும் ஆமாத்தன்மை பிரவிர்த்தி நிமித்தமேயாகும். என்பதான அநுமானத்தானேயே ஆமா பத வாச்சியத் தன்மை ஞானம் உண்டாய் விடுகின்றது. ஆகையால் உபமானத்தினை அநுமானத்தினும் வேறாக வொப்புவது பயனின்மையாம். இவ்வாற்றால் வைசேஷிகர் உபமிதியினை அநுமிதியின் அடக்கமாக வொப்புகின்றனர்.

கஉ௦௦. வைசேஷிகரின் மத கண்டனம்.

கூறிய வைசேஷிகர் மதம் அசங்கதமாம். ஏனெனின் கூறிய வியாப்தி ஞானமின்றியும் புருஷனுக்கு முற்கூறிய உபமிதி அநுபவசித்தமாம். பதவாச்சியத்தன்மை ஞானத்தின்பின் புருஷனுக்கு “உபமிக்கின்றேன்” என்பதான உபமிதி ஞானத்தினை விஷயஞ் செய்யும் மானசப் பிரத்தியக்ஷ வடிவ அநுவியவசாய ஞானமே யுண்டாகின்றது. “அநுமிக்கின்றேன்” என்பதான அநுமிதி ஞானத்தினை விஷயஞ் செய்யும் மானசப் பிரத்தியக்ஷ வடிவ அநுவியவசாய ஞானம் உண்டாவதின்று. இக்காரணத்தாலும் உபமிதியினை அநுமிதியினும் வேறாக வொப்ப வேண்டும். உபமான நிருபணம் முற்றிற்று.

கஉ௦க. சத்தப் பிரமாண நிருபணம்.

முன்னர் பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, உபமிதி, சாப்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகை யதார்த்த அநுபவம் கூறப்பட்டது. அதனிடத்தும் பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, உபமிதி என்னும் மூன்றும் முன்னர் நிருபிக்கப் பட்டது. இனி நான்காவது சாப்தீ பிரமா வடிவ யதார்த்த அநுபவத்தினை நிருபிப்பான் வேண்டி முதலில் சாப்தீ பிரமாவின் கரணமாகிய சத்தப் பிரமாணத்தினை நிருபிப்பாம். ஆண்டு பிராசீன நையாயிகரோ அர்த்தத்தை யுண்டு பண்ணக்கூடிய சத்தத்தினையே சாப்தீ பிரமாவின் கரணமாக வொப்புகின்றனர். நவீன நையாயிகரோ சத்தத்தின் ஞானத்தினையே சாப்தீ பிரமாவின் கரணமாக வொப்புகின்றனர். அவ்விரு மதங்களில் முதலில் பிராசீன மதத்தினை அநுசரித்து சத்தப் பிரமாணத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுவாம். “ஆப்தவாக்யம் ஶப்தப்ரமாணம்” (இ-ள்.) ஆப்த புருஷனால் உச்சரிக்கப் படும் வாக்கியம் சத்தப்பிரமாண மெனப்படுகின்றது. ஆண்டு “[illegible]” (இ-ள்.) சத்தத்தினது பிரயோ

கத்திற்கு ஏதுவாகிய யதார்த்த ஞானமுடைய புருஷன் ஆப்தனெனப்படுவன். ஆண்டு அறிவுடையவன் முதலில் அவ்வவ் வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தினை யதார்த்தமாக அறிந்தபின்னரே அவ்வவ் வாக்கியத்தின் உச்சாரணமாகிய பிரயோகத்தினைச் செய்கின்றான். ஆகையால் அவ்வவ்வாக்கியத்தின் பிரயோகத்தில் அவ்வவ் வாக்கியத்தினது அர்த்தத்தின் யதார்த்த ஞானம் ஏதுவாகின்றது. அந்த யதார்த்த ஞானமுடைய புருஷன் ஆப்தனெனப்படுவன். அத்தகைய ஆப்த புருஷனால் உச்சரிக்கப்படும் வாக்கியம் சத்தப் பிரமாணமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "ஜலாவஸிஂசதி" (இ-ள்.) ஜலத்தினால் மர முதலியவைகளின் வளர்ச்சி யுண்டாகின்றது. என்பதான வாக்கியமோ ஆப்த புருஷனால் உச்சரிக்கப்பட்டதாகையால் பிரமாண சத்தமெனப்படுகின்றது. "வஹ்நிநாவஸிஂசதி" (இ-ள்.) வன்னியால் மர முதலியவைகளின் வளர்ச்சி யுண்டாகின்றது. என்பதான வசனத்தைக் கூறுவோனிடத்து ஆப்தத்தன்மை யின்றாம். ஆகையால் அவ்வாக்கியம் பிரமாண சத்தமெனப்படுவதில்லை. ஆண்டு "வாக்கியம் சத்தப் பிரமாணம்" என இம்மாத்திரமே சத்தப் பிரமாணத்தின் லக்ஷணமாகக் கூறி அந்த லக்ஷணத்தில் "ஆப்தன் கூறிய" என்னும் பதங் கூறாவிடின் ஆப்தனல்லாதவன் உச்சரிக்கப்பட்ட வாக்கியத்தில் அச்சத்தப் பிரமாணத்தின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாம். அவ்வதிவியாப்தி தோஷத்தை நிவர்த்திப்பான் வேண்டி அந்த லக்ஷணத்தில் அந்த வாக்கியத்திற்கு "ஆப்தன் கூறிய" என்னும் விசேஷணங் கூறப்பட்டது. அல்லது "ஆப்தன் கூறியது சத்தப்பிரமாணம்" என இம்மாத்திரமே சத்தப் பிரமாணத்தின் லக்ஷணமாகக் கூறி அந்த லக்ஷணத்தில் "வாக்கியம்" என்னும் பதங் கூறாவிடின் ஆப்த புருஷன் கூறிய "சபகடதவ" என்பதான இவை முதலிய சத்தத்தில் சத்தப் பிரமாணத்தின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாம். அவ்வதிவியாப்தி தோஷத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் "வாக்கியம்" என்னும் பதங் கூறப்பட்டது. ஆண்டு கூறிய அச்சத்தத்தில் வாக்கிய வடிவத்தன்மை யின்றாம். ஆகையால் அச்சத்தத்தில் சத்தப் பிரமாணத்தின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகாது.

கஉ0உ. வாக்கியத்தின் லக்ஷணம்.

"ஆகாங்க்ஷாயோக்யதாஸந்நிதிமத்பதஸமூஹோ வாக்யம்" (இ-ள்.) ஆகாங்க்ஷை, யோக்கியத்தன்மை, ஆசத்தி என்னும் மூன்றையுடைய பதங்களின் சமூஹம் வாக்கிய மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "ஆவைக்கொணு" என்பதான இவை முதலிய வசனம் ஆகாங்க்ஷை முதலிய பதங்களின் சமூஹமாவதால் வாக்கிய மெனப்படுகின்றது.

கஉ0ங. பதத்தின் லக்ஷணம்.

"ஶக்தம்பதம்" (இ-ள்.) இப்பதத்தால் கேட்போனுக்கு இவ்வர்த்தத்தின் போத முண்டாகுக வென்பதான ஈசுவரனது இச்சா வடிவ சக்தியுடையது பதமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: கட முதலிய பதங்கள் போலும். இத்தகைய பதங்களின் சமூஹத்தினை வாக்கியமென்பர்.

கஉ௦ச. லௌகிக, வைதிக வேறுபாட்டால் வாக்கியங்களின் இருவித வேற்றுமை.

அவ்வாக்கியம் லௌகிகம், வைதிகம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு லௌகிக வாக்கியமோ ஆப்த புருஷனால் உச்சரிக்கப் படுவதாகியே பிரமாணமாகின்றது. மற்றெல்லாம் அப்பிரமாணமாகின்றது. வைதிக வாக்கியமோ சர்வஞ்ஞ ஈசுவரனால் கூறப்பட்ட தாகையால் யாவும் பிரமாணமாகின்றது.

கஉ௦ரு. வேதத்தில் பௌருஷேயத் தன்மையின் சாதகமாகிய அநுமானம்.

ஆண்டு "வெதஃ பௌரு—ஷெயஃ வாக்யத்வாத் பாரதாதிவத்" (இ-ள்.) வேதம் புருஷனால் செய்யப்பட்டதாம், வாக்கிய வடிவமாவதால், யாது யாது வாக்கிய வடிவமாகின்றதோ அதுவது புருஷனால் செய்யப்பட்டதேயாம். எங்ஙனம்: பாரத முதலியன வாக்கிய வடிவமாவதால் வியாசர் முதலிய புருஷர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டதேயாம். அங்ஙனமே வேதமும் வாக்கிய வடிவமாவதால் யாதாமோர் புருஷனால் அஃதியம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகும். ஆண்டு வேதத்தின் கர்த்தாத்தன்மை எஜ்ஜீவனுக்கும் சம்பவியாது. பரிசேஷத்தால் சர்வஞ்ஞ ஈசுவரனையே வேதத்திற்குக் கர்த்தாவாக வொப்ப வேண்டியதாகும். இவ்வாறாக தோஷமின்றிய சர்வஞ்ஞ ஈசுவரனால் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகையால் வேதவாக்கியம் யாவும் பிரமாணமாகின்றது.

கஉ௦சு. ஸ்மிருதி, புராணம், இதிஹாச மிவை முதலியவைகள் வேதமூலகத் தன்மையாக பிரமாண மாதலின் சித்தி.

ஸ்மிருதி, புராணம், இதிஹாசம் இவை முதலிய சாத்திரங்களின் வாக்கியங்கட்கு வேதமூலகத்தன்மையாலேயே பிரமாணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. சுவதந்திரமாக பிரமாணத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. எவ்வெவ் ஸ்மிருதி முதலிய வாக்கியங்கட்கு இக்காலத்தில் மூலமாகிய வேதங்களின் சுருதி பிராப்தமாவதின்றோ அவ்வவ் ஸ்மிருதி முதலிய வாக்கியங்கட்கு மூலமாகிய சுருதியுடைய வேதத்தின் சாகை சில இச்காலத்தில் மறைந்திருக்கின்றதென்பதாக கற்பிக்கப்படுகின்றது. ஈண்டு வேறு சாத்திரமுடையாரோ இது கூறுகின்றனர். எவ்வெவ் ஸ்மிருதி முதலிய வாக்கியங்களில் வேத மூலகத்தன்மை காணக்கிடைக்கின்றதோ அவ்வவ்வாக்கியங்களிலேயே பிரமாணத்தன்மை யிருக்கின்றது. வேறு வாக்கியங்கட்கு பிரமாணத் தன்மையின்றாம். ஓர் கால் அவ்வேத மூலகத்தன்மையின் தரிசன மின்மையுளதாயினும் அவ்வாக்கியங்கட்கு பிரமாணத்தன்மை யொப்பின் நம்மனோர் முதலியவர்களால் கற்பிக்கப்படுவதாகிய வாக்கியங்கட்கும் பிரமாண வடிவத் தன்மை யுண்டாக வேண்டும். நம்மனோர் முதலியவர்களின் வாக்கியங்களின் மூலமாகிய வேதத்தின் சிலசாகை மறைந்திருக்கின்றதென்பதாகிய கற்பனையும் சம்பவிக்கின்றது. வேதமூலகத்தன்மை காணக்கிடைக்காத ஸ்மிருதி முதலிய வாக்கியங்களில் முனிகள் அருளியத்தன்மையே பிரமாண வடிவத்தன்மையில் சாதகமாமெனக் கூறுவதும் சம்பவியாது. ஏனெ

ஹின் முனிகள் அருளியத்தன்மை பிரமாணத்தன்மையின் சாதகமாகுமாயின் பிரஹஸ்பதி அருளிய நாஸ்திக சூத்திரங்களிலும் பிரமாணத்தன்மை சம்பவிக்க வேண்டும். அச்சூத்திரங்களின் பிரமாணத் தன்மையை ஆஸ்திகர்கள் அங்கீகரிப்பதின்று. முற்கூறிய ஆப்த வாக்கியங்கட்கும் பிரமாணத்தன்மைக் கூறுகின்றனர். சர்வ தேவதைகளின் ஆசாரியராகிய பிரஹஸ்பதியும் ஆப்த ரேயாம். பிரஹஸ்பதியருளிய சூத்திரங்களிலும் பிரமாணத்தன்மையே பிராப்தமாகின்றது. என்றாலும் ஆப்த புருஷன் தர்ம புத்தியால் கூறிய வாக்கியமே பிரமாணமாகின்றது. பிரஹஸ்பதியானவர் அருளிய சூத்திரம் தர்ம புத்தியால் அருளியதன்று. ஆனல் அசுரர்கள் மோஹிக்கும்பொருட்டு அருளியதாம். ஆகையால் அச்சூத்திரங்களில் பிரமாணத்தன்மைச் சம்பவியாது.

கஉ௦எ. விதி, மந்திரம், அர்த்தவாத மென்னும் வேறுபாட்டால் அவ்வார்க்கியத்தின் மூவித வேற்றுமை.

கூறிய வாக்கியம் விதி, மந்திரம், அர்த்தவாதம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். ஆண்டு "ஐஷ்ஸாயநகா வொயகஷுரகூ்ய ஸஉஹி வ்ூாஹாூதவாகூ்ஂவியிஃ" (இ-ள்.) இஷ்டத்தின் சாதனத் தன்மையினை போதிக்கும் * பிரத்தியய பதத்தோடு பொருந்திய வாக்கியம் யாதோ அந்த வாக்கியம் விதியெனப்படுகின்றது. இஷ்ட சாதனத்தன்மையினை போதிக்கும் பிரத்தியயம் லிங், லோட், தவ்வியம், கிருத்பத்தியம் இவை முதலியவாக வியாகரண சாத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: ஜெூ்ாகிஷொ ஒேநஷஹ-கோஒாயஜெக" (இ-ள்.) மோக்ஷம் விரும்புவோன் ஜ்யோதிஷ்டோமமெனப் பெயரிய யாகத்தைச் செய்க. என்பதான வாக்கியத்தின் ஈற்றிலுள்ள லிங் பிரத்திய ஜ்யோதிஷ்டோமமெனப் பெயரிய யாகத்தில் ஸ்வர்க்க வடிவ இஷ்டத்தின் சாதனத் தன்மையினை போதிக்கின்றது. அந்த லிங் பிரத்தியயத்தோடு பொருந்தியதாவதால் அவ்வாக்கியம் விதி வாக்கியமெனப்படுகின்றது.

கஉ௦அ. விதி வாக்கியத்தின் லக்ஷணம்.

விதி வாக்கியமும் அபூர்வவிதி, நியமவிதி, பரிசங்கியாவிதி என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். ஆண்டு "ஷூாணாஂதமாணாஷூாஹுஷூ ஷ ாஷகொவியிஃ ஃவெஃஷெ-லியிஃ" (இ-ள்.) எவ்வர்த்தம் விதி வாக்கியத்தினும் வேறான பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களால் பிராப்தமாவதின்றோ அவ்வர்த்தத்தினை பிராப்தி செய்யும் விதி அபூர்வ விதியெனப்படுகின்றது: எங்ஙனம்: "மோக்ஷம் வேண்டுவோன் ஜ்யோதிஷ்டோமமெனப் பெயரிய யாகஞ் செய்க" என்பதான விதி அபூர்வ விதியாம். ஆண்டு சுவர்க்க வடிவ

---

* விகுதியினை பிரத்தியயமென்பர். அந்த பிரத்தியயம் லிங், லோட், தவ்வியம், கிருத்தியயம் இவை முதலிய வேறுபாட்டால் வியாகரண சாத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஈண்டு "மோக்ஷம் வேண்டுவோன் ஜோதிஷ்டோமமெனப் பெயரிய வேள்வியியற்றுக." என்பதான வாக்கியத்தின் ஈற்றிலுள்ள லிங் பிரத்தியயமாகிய விகுதி லியங்கோன் விகுதியாம். ஏனைய விகுதிகளை வியாகரண சாத்திரப்படி யூகித்துக்கொள்க

பயனது சாதன வடிவமாக ஜோதிஷ்டோமமெனப் பெயரிய யாகம் விதி வாக்கியமின்றி வேறோர் பிரமாணத்தால் பிராப்தமாகிறதில்லை. ஆனால் விதி வாக்கியத்தாலேயே பிராப்தமாகின்றது. ஆகையால் கூறிய விதி அபூர்வ விதி யெனப்படுகின்றது.

௧௨௦௯. நியம விதியின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "பக்ஷே அப்ராப்தஸ்ய ப்ராபகோ விதி: நியமவிதி:" (இ-ள்.) பக்ஷத்தில் பிராப்தமாகாத அர்த்தத்தினை பிராப்தி செய்யும் விதி நியமவிதி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "வ்ரீஹீந் அவஹந்தி" (இ-ள்.) உமியினை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு நெற்களை உலக்கையால் குத்து என்பது நியம விதியாம். ஆண்டு நெற்களின் உமியின் நிவர்த்தி நகங்களால் கிள்ளுலதாலும், உலக்கையால் குத்துதல் முதலிய நானா வுபாயங்களாலும் சித்தமாகின்றது. ஆண்டு புருஷன் உலக்கையால் உமிகளை நீக்கும் உபாயங்களை விட்டு நகத்தால் நிவர்த்திப்பது முதலிய வேறுபாயங்களை கிரஹிப்பதற்கு ஆரம்பிக்கும் போது அப்பக்ஷத்தில் உலக்கையால் உமியின் நிவர்த்தி அப்பிராப்தமாகின்றது. இவ்வாறாக பக்ஷத்தில் அப்பிராப்தமாகிய உலக்கையால் உமியின் நிவர்த்தியினை கூறிய விதி விதித்திருக்கின்றது. அதாவது; அப்பிராப்த அம்சத்தினை பூர்த்தி செய்கின்றது. ஆகையால் கூறிய விதி நியமவிதி யெனப்படுகின்றது.

௧௨௧௦. பரிசங்கியா விதியின் லக்ஷணம்

ஆண்டு "உபயோஶ்ச யுகபத்ப்ராப்தௌ இதரவ்யாவ்ருத்தி பரோ விதி: பரிஸங்க்யாவிதி:" (இ-ள்.) ஒரே காலத்தில் இரு அர்த்தங்களின் பிராப்தி யுண்டாக இரு அர்த்தங்களில் ஒரு அர்த்தத்தை நிவர்த்திக்கும் விதி பரிசங்கியாவிதி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "பஞ்ச பஞ்சநகா பக்ஷ்யா:" (இ-ள்.) ஐந்து நகங்களையுடைய ஐந்து ஜந்துவை புசிப்பாயாக. என்பதான விதி பரிசங்கியா விதி யெனப்படுகின்றது. ஆண்டு முயல், அளுங்கு, உடும்பு, முள்ளம் பன்றி, ஆமை என்னு மிவ்வைந்து ஜந்துக்கள் ஐந்து நகங்களை யுடையன வாகின்றன. அங்ஙனமே இவ்வைந்தினும் வேறான மனிதர், வானர முதலியனவும் ஐந்து நகங்களை யுடையனவாம். இவ்விரண்டின் விருப்பால் புசிப்பதின் பிராப்தியுளதாகக் கூறிய இவ்விதி அவ்வைந்து நகங்களையுடைய முயல் முதலிய ஐந்து ஜந்துக்களினும் வேறான நர, வானராதி ஜந்துக்களை புசிப்பதின் நிவர்த்தியினையே போதிக்கின்றது. சிலர் முயல் முதலிய ஐந்து ஜந்துக்களை புசிப்பது விதியல்ல வென்கின்றனர். எக்காரணத்தாலெனின் அம்முயல் முதலியவைகளை புசிப்பது உலகவர்கட்கு பின்னர் இச்சையால் பிராப்தமேயாமாகையால் கூறிய அவ்விதி பரிசங்கியா விதி யெனப்படுகின்றது.

௧௨௧௧. மந்திர வாதத்தின் லக்ஷணம்.

"ப்ரயோக ஸமவேதார்த்தஸ்மாரகா வாக்யவிஶேஷா: மந்த்ரா:" (இ-ள்.) யாகாதி முதலிய கர்மங்களின் பிரயோகத்தில் உபயோகியாகிய திரவியம், தேவதை முதலிய அர்த்தங்கள் யாவையோ அவ்வர்த்தத்தினை

ஸ்மரிப்பதாகிய வாக்கிய விசேஷம் மந்திரமெனப்படுகின்றது. அம்மந்திரம் இருக் முதலிய வேதங்களில் பிரசித்தமாம்.

கஉகஉ. அர்த்த வாதத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "ப்ராஸஸ்த்யநிந்தாந்யதரபரம்வாக்யம் அர்த்தவாத:" (இ-ள்.) விஹித அர்த்தத்தின் ஸ்துதியைச் செய்யும் வாக்கியம் அல்லது நிஷித்த அர்த்தத்தின் நிந்தையைச் செய்யும் வாக்கியம் அர்த்தவாதமெனப்படுகின்றது. அவ்வர்த்தவாதம் விஹிதஅர்த்தத்தின் ஸ்துதியைச் செய்வதாகி அதிகாரி புருஷனை துரிதமாகவே விஹித அர்த்தத்தில் பிரவிர்த்திக்கச் செய்கின்றது. அங்ஙனமே அர்த்தவாதம் நிஷித்த அர்த்தத்தினை நிந்திப்பதாகி புருஷனை துரிதமாகவே நிஷித்த அர்த்தத்தினின்றும் நிவர்த்திக்கின்றது.

கஉகா. குண வாத முதலிய வேறுபாட்டால் அர்த்தவாதத்தின் மூவித வேற்றுமை.

அவ்வர்த்தவாதம் குணவாதம், அநுவாதம், பூதார்த்தவாதம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். ஆண்டு "ப்ரமாணாந்தரவிருத்தார்த்தபோதக: ஸப்த: குணவாத:" (இ-ள்) பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணத்திலும் விருத்த அர்த்தத்தினை போதிக்கும் வாக்கியம் குணவாதமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "ஆதித்யோ யூப: யஜமாந: ப்ரஸ்தர:" என்பதான வாக்கியம் குணவாதமாம். ஆண்டு இவ்வாக்கியம் காஷ்டமய ஸ்தம்ப வடிவ யூபத்தினையும், ஆதித்தனையும் அபேதமாக பிரதிபாதிக்கின்றது. அங்ஙனமே தர்பைக்கட்டு வடிவ பிரஸ்த்தரத்தினையும், யஜமானனையும் அபேதமாக பிரதிபாதிக்கின்றது. அவ்விரண்டின் அபேதம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் பாதிதமாம். அத்தகைய பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்திற்கு விருத்தமான அபேத அர்த்தத்தினை போதிப்பதாவதால் அவ்வாக்கியம் குணவாதமெனப்படுகின்றது.

கஉகச. அநுவாத வடிவ அர்த்தவாத லக்ஷணம்.

"ப்ரமாணாந்தரநிர்ணீதார்த்தபோதக: ஸப்த: அநுவாத:" (இ-ள்.) பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணத்தால் நிர்ணிக்கப்பட்ட அர்த்தம் யாதோ அவ்வர்த்தத்தினை போதிக்கும்வாக்கியம் அநுவாதமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "அக்நிர்ஹிமஸ்ய பேஷஜம்" (இ-ள்.) வன்னிபனியை நிவர்த்திக்கும் உபாயமாம். என்பதான வாக்கியம் அநுவாதமெனப்படுகின்றது. ஆண்டு வன்னியில் பனியினது நிவர்த்தியின் உபாயத்தன்மை உலகர் யாவருக்கும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் நிச்சயமேயாம். அத்தகைய பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் நிர்ணிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தினைபோதிப்பதாவதால் அவ்வாக்கியம் அநுவாதமெனப்படுகின்றது.

கஉகரு. பூதார்த்த வாத அர்த்த வாதத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "தத்பாவே தத்குணபோதக: ஸப்தோ பூதார்த்தவாத:" (இ-ள்) அக்குணமிருக்குங்கால் அக்குணத்தினைபோதிக்கும் வாக்கியம் பூதார்த்தவாதமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "ஜாயமாநோயம் ஸூர:" (இ-ள்.) இப்புருஷன்

மூப்பு அவஸ்தையிலும் சூரனும். என்பதான வாக்கியம் மூப்பு அவஸ்தையிலிருக்கும் சூரத்தன்மையினை கூறுகின்றது. ஆகையால் இவ்வாக்கியம் பூதார்த்த வாதமெனப்படுகின்றது. இவ்வாறாகக் கூறிய வாக்கிய வடிவ சத்தத்தினையே பிராசீன நையாயிகர் சாப்திப் பிரமாவின் கரணமாக வொப்புகின்றனர்.

கூஉகக. சத்த ஞானத்தினை சத்தப் பிரமாணமாக வொப்புவோராகிய நவீனர்களின் மதம்.

நவீன நையாயிகரோ இது கூறுகின்றனர். சாப்திப் பிரமாவிற்கு முற்கூறிய சத்தங் கரணமன்றாம். ஆனால் அச்சத்த ஞானமே கரணமாம். ஏனெனின் ஓர்கால் சத்த வடிவ பதத்தினையே சாப்திப்பிரமாவின் கரணமாக வொப்பின் மௌனீ புருஷன் எழுதிய ஸ்லோகத்தால் உலகவருக்கு சாப்த போதம் உண்டாகாததாக வேண்டும். ஏனெனின் வாயினால் உச்சரிக்கப்பட்ட அர்த்தமுடைய ககார முதலிய எழுத்துக்களை பதமென்பர். அப்பதம் அம்மௌனீ யெழுதிய ஸ்லோகத்திலின்றாம். இவ்வாறாக இருமை முதலிய அர்த்தத்தினை போதிக்கும் விரல் காட்டல், கண் காட்டல் முதலிய சேஷ்டைகளாலும் உலகவருக்கு இருமை முதலிய அர்த்தத்தின் சாப்த போதமுண்டாகின்றது. அதுவும் உண்டாகாததாக வேண்டும். எக்காரணத்தாலெனின் ஆண்டு பத வடிவ கரண மின்றாம். அல்லது வீணை முதலியவைகளின் துவனி வடிவ சத்தத்தில் பத வடிவத்தன்மையின் அபாவ மிருக்கினும் பதத்தன்மையின் மயக்கமுடைய புருஷனுக்கும் பதத்தின் ஞானத்தால் அச்சத்தம் போதமாகின்றது. அதுவும் உண்டாகாததாகவேண்டும். பதத்தின் ஞானத்தினை சத்தப் பிரமாவின் கரணமாக வொப்பின் முற்கூறிய தோஷம் சம்பவியாது. எக்காரணத்தாலெனின் அவ்விடத்திலும் மௌனி யெழுதிய யெழுத்துக்களைக் கண்டும், விஜாதிய விரல் காட்டல் முதலிய சேஷ்டையினைக் கண்டும் அவ்வவ்வர்த்தத்தின் வாசக பதத்தின் ஸ்மரணை வடிவ ஞானம் சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் பதத்தின் ஞானமே சாப்தி பிரமாவின் கரணமாக வொப்பப்படவேண்டும். பத ஞானம் சிலவிடத்தோ சிராவணப் பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகின்றது. சிலவிடத்து ஸ்மரணை வடிவமாகின்றது. அவ்வப்பதத்தின் ஞானமுண்டாகிய பின் புருஷனுக்கு அவ்வப்பதத்தினது அர்த்தத்தின் ஸ்மரணமுண்டாகின்றது. அவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மரணம் பத ஞான வடிவ கரணத்தின் வியாபாரமாகின்றது. சாப்தி பிரமா பயனாகின்றது. இச்சாப்தி பிரமாவினை சாப்த போதமென்றும், வாக்கியார்த்த ஞான மென்றுங் கூறுவர். எங்ஙனம் "நீலக்குடம்" என்னும் வசனத்தை உச்சரிப்பதாக கேட்போனுக்கு முதலில் நீலபதத்தினதும், கடபதத்தினதும் சிராவணப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதன் பின் நீல பதத்தின் நீல குண விசிஷ்ட அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அக்கட பதத்தின் கட வடிவ அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதன் பின்னர் நீல குண விசிஷ்டத்தோடு அபின்னம் கடமென்பதான சாப்தபோத முண்டாகின்றது.

கஉகஎ. சாப்திப் பிரமாவின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "பதார்த்தாந்தர ஸம்ஸர்க விஷயகம் ஜ்ஞானம் சாப்தபோத:" (இ-ள்.) ஒரு பதார்த்தத்தில் வேறு பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய ஞானம் யாதோ அந்த ஞானம் சாப்தபோதமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "நீலக்குடம்" என்னும் வாக்கிய ஜன்னிய ஞானம் கட பதார்த்தத்தில் நீல பதார்த்தத்தின் அபேத சம்பந்தத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகையால் அந்த ஞானம் சாப்த போதமெனப்படுகின்றது.

கஉகஅ யதார்த்த ஸ்மரணத்தில் வியாபார வடிவத் தன்மையின் வர்ணனம்.

ஆண்டு ஒரு சம்பந்தி ஞானம் சம்ஸ்காரத்தின் உத்போத மூலமாக வேறு சம்பந்தியினை ஸ்மரிப்பதாகின்றதென்னும் வார்த்தை மூன்றுவதுபரிச்சேதத்தில் சம்ஸ்கார குண நிரூபணத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். அங்ஙனமே ஈண்டும் பத வடிவ, ஒரு சம்பந்தியின் ஞானம் சம்ஸ்காரத்தின் உத்போத மூலமாக அர்த்த வடிவ வேறுசம்பந்தியினை ஸ்மரிப்பதாகின்றது. ஆகையால் அப்பதார்த்த ஸ்மரணம் அப்பத ஞானத்தா லுண்டாவதாலும், பத ஞானத்தாலுண்டாம் சாப்தபோதத்தினை உண்டாக்குவதாலும் வியாபார வடிவமாம்.

சங்கை:—பதத்தால் ஜன்னிய பதார்த்த ஸ்மரணத்தினை வியாபாரமாக வொப்பின் யாண்டு கட முதலிய பதங்களால் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஆகாச வடிவ அர்த்தத்தின் ஸ்மரண முளதாகின்றதோ ஆண்டு அக்கட பதத்தால் ஆகாசத்தின் சாப்த போதமும் உண்டாக வேண்டும்.

சமாதானம்:—பதத்திற்கு எவ்வர்த்தத்தினேடு விருத்தி வடிவ சம்பந்தமிருக்கிறதோ அவ்விருத்தி வடிவ சம்பந்தத்தால் அவ்வப்பத ஜன்னிய அவ்வப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மரண ஞானமே அப்பத ஞானத்தின் வியாபாரமாகின்றது. ஆண்டு கட முதலிய பதங்களின் விருத்தி வடிவ சம்பந்தம் கட முதலிய அர்த்தத்தினேடே யுண்டாகின்றது. ஆகாசத்தினேடு உண்டாகிறதில்லை. ஆனல் ஆகாச பதத்திற்கு ஆகாச வடிவ அர்த்தத்தினேடு விருத்தி வடிவ சம்பந்த முண்டாகின்றது. ஆகையால் கட முதலிய பதங்களால் ஆகாசத்தின் சாப்தபோத முண்டாவதின்று.

கஉகக. பத, அர்த்த சம்பந்தமாகிய விருத்தியின் லக்ஷணம்

"சாப்தபோதஹேது பதார்த்தோபஸ்தித்யநுகூல: பதபதார்த்தயோ: ஸம்பந்தோ வ்ருத்தி:" (இ-ள்.) சாப்த போதத்தின் ஏதுவாகிய பதார்த்தத்தின் உபஸ்திதி யெனக் கூறிய ஸ்மிருதியின் அநுகூல பதம், பதார்த்தமாமிரண்டின் சம்பந்தத்தினை விருத்தி யென்பர். எங்ஙனம்: கட முதலிய பதார்த்தங்களினது சாப்தபோதத்தின் ஏதுவாகிய கட முதலிய பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியினை யுண்டாக்குவதாகிய கட முதலிய பதங்கட்கு கட முதலிய பதார்த்தங்களினேடுள்ள சக்தி முதலிய சம்பந்தம் விருத்தியெனப்படு

கின்றது. அந்த விருத்தி வடிவ சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக்கு முன் உண்டாயிருக்கின்றதோ அவனுக்கு கட முதலிய பதங்களைக்கேட்பதால் அக் கட முதலிய அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு விருத்தி வடிவ சம்பந்த ஞானம் முன் உண்டாகவில்லையோ அவனுக்கு கட முதலிய பதங்களின் சிரவணமுண்டாயினும் கட முதலிய அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறாக அன்வய வியதிரேகத்தால் விருத்தி ஞானம் பத ஜன்னிய பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியில் உபயோகியாகின்றது.

கஉ௨௦. சக்தி, லக்ஷணை என்னும் வேறுபாட்டால் விருத்தியின். இருவித வேற்றுமை

பதத்தின் விருத்தி சக்தி, லக்ஷணை என்னும் வேறுபாட்டால் இரு வகைத்தாம். அதனிடத்தும் முதலில் சக்திவிருத்தியினை நிரூபிப்பாம். "அஸ்மாத் பதாத் அயமர்த்தோ போத்தவ்ய இதீச்வரஸங்கேத: சக்தி:" (இ-ள்) கட வடிவ அர்த்தம் கட முதலிய பதஜன்னிய ஞானத்தின் விஷயமாகுக. என்பதான கடாதி பதஜன்னிய ஞான விஷயத்தன்மை விசேஷணமாகவும், கடாதி அர்த்தம் விசேஷியமாகவும் போதமாகுக. என்பதான ஈசுவரனது இச்சையினை சக்தி யென்பர். ஈசுவரனது இச்சை வடிவ சக்தி கட முதலிய பதத்தால் நிரூபிக்கப்படுவதாகின்றது. ஆகையால் நிரூபகத்தன்மை சம்பந்தத்தாலோ சக்தி கட முதலிய பதங்களி லிருக்கின்றது. விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் கட முதலிய அர்த்தங்களிலிருக்கின்றது. ஆண்டு சக்தியினை நிரூபிக்குந்தன்மையே கட முதலிய பதங்களில் சக்தத்தன்மையாம். விஷயத்தன்மை சம்பந்தத்தால் சக்தியின் ஆசிரயத்தன்மையே கட முதலிய அர்த்தங்களில் சக்கியத்தன்மையாம்.

கஉ௨க. சைத்திர, மைத்திர முதலிய பெயர்களில் ஈசுவரனது இச்சா வடிவ சக்தியினை வர்ணித்தல்.

சங்கை:—கூறிய ஈசுவரனது இச்சா வடிவ சக்தி கடமுதலிய லௌகிக பதங்களிலோ சம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் இக்காலத்தில் பிதா முதலியவர்கள் தமது புத்திரர் முதலியவர்கட்கு சைத்திரன், மைத்திரன் என்பதாக இடும் பெயர்களில் ஈசுவரனது இச்சை வடிவ சக்தி சம்பவியாது. ஆகையால் சைத்திர, மைத்திர முதலிய பெயர்களால் உலகவருக்கு சைத்திர, மைத்திர முதலிய அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகாததாக வேண்டும். அங்ஙனமே சாப்த போதமும் உண்டாகாததாக வேண்டும்.

சமாதானம்:—சைத்திர, மைத்திர முதலிய பெயர்களிலும் ஈசுவரனது இச்சா வடிவ சக்தி இருப்பதேயாகின்றது. ஏனெனின் "ஏகாதசே அஹநி பிதா நாம குர்யாத்" (இ-ள்.) ஏகாதசி தினத்தில் பிதா புத்திரனுக்கு சைத்திரன், மைத்திரன் என்பதாக பெயரிடக்கடவன். என்பதான சுருதியால் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட ஈசுவரனது இச்சா வடிவ சக்தி சைத்திரன், மைத்திரன் முதலிய பெயர்களிலும் சாமான்னிய வடிவமாக இருப்பதேயாகின்றது. ஆகையால் உலகவருக்கு சைத்திர, மைத்திர முதலிய பதங்களால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும், சாப்த போதமும் சம்பவிக்கின்றது.

௧௨௨௨. ஆதுனிகர் உபயோகிக்கும் சங்கேத பதங்களில் சக்தியை வொப்பாதவராகிய சாம்பிரதாயிகர்களின் மதம்.

ஈண்டு சாம்பிரதாயிக நையாயிகர்களோ இது கூறுகின்றனர். ஆதுனிக புருஷர்கள் அவ்வவ்வர்த்தத்தினை போதிக்கும் பொருட்டு உபயோகிக்கும் சங்கேத பதத்திலும், வையாயிகரணிகளின் சங்கேத நதி, பெருக்கம் முதலிய பதங்களிலும் ஈசுவரனது இச்சா வடிவ சக்தி இருப்பதில்லை

௧௨௨௩. இச்சா மாத்திரத்திற்கு சக்தியை யொப்புவோராகிய நவீனர்களின் மதம்.

ஈண்டு நவீன நையாயிகர்களின் மதமோ இதுவாம். கேவலம் ஈசுவரனது இச்சையே சக்தியன்றாம். ஆனல் இச்சா மாத்திரத்தினை சக்தி யென்பர். ஆண்டு சில பதங்களிலோ ஈசுவரனது இச்சை வடிவ சக்தி இருக்கின்றது. சில பதங்களில் ஜீவனது இச்சா வடிவ சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆதுனிக புருஷர்களின் சங்கேத பதங்களிலும் அவ்வப் புருஷனது இச்சா வடிவ சக்தி இருப்பதேயாகின்றது. ஓர்கால் ஈசுவரனது இச்சா மாத்திரத்தினையே சக்தியாக யொப்பின் ஆதுனிக புருஷனின் சங்கேத பதங்களால் உலகவருக்கு சாப்த போதம் உண்டாகாததாக வேண்டும். சங்கேத பதங்களாலும் சாப்த போதமோ அநுபவ சித்தமாம். ஆகையால் இச்சா மாத்திரத்திற்கே சக்தி யொப்ப வேண்டும். ஈண்டு முற்கூறிய இரு மதங்களில் ககரீ முதலிய ஒழுங்கினமாகிய வழுவதலுடைய பதங்கட்கு கடமுதலிய அர்த்தங்களில் சக்தியுண்டாவதில்லை. ஆனல் சக்தியின் மயக்கத்தால் ககரீ முதலிய பதங்களால் உலகவருக்கு கட முதலிய அர்த்தங்களின் போதம் உண்டாகின்றது.

௧௨௨௪. யோகம், ரூடி, யோகரூடி, யௌகிகரூடி என்னும் வேறுபாட்டால் சக்தியின் நால்வகை வேற்றுமை.

அச்சக்தி *யோகம், ரூடி, யோகரூடி, யௌகிகரூடி என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்தாம். ஆண்டு "அவயவஶக்திர் யோக:" (இ-ள்.) பதத்தினை நிகழச் செய்யும் பகுதி, விகுதி வடிவ தனித்தனி அவயவத்தில் இருப்பதாகிய சக்தி யோகசக்தி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "பச்" என்னும் "தாது" வடிவ பகுதிக்குப் பின் "அக" என்னும் விகுதி வர "பாசக" என்னும் சத்தம் சித்தமாகின்றது. பாசக பதத்தின் "பச்" என்னும் அவயவத்திற்கோ பாக (சமயல்) வடிவ அர்த்தத்தில் சக்தி யிருக்கின்றது. "அக" என்னும் அவயவத்திற்கு கர்த்தாவில் சக்தி யிருக்கின்றது. அவ்வவயவ சக்தி யோகசக்தி யெனப்படுகின்றது. அந்த யோகசக்தி மாத்திரத்தால் அர்த்தத்தினை பிரதிபாதிக்கும் பதம் யௌகிக பதமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பாசகனென்னும் பதம் அவயவ சக்தி மாத்திரத்தால் சமைப்போனை பிரதிபாதிப்பதாகையால் யௌகிக பதமெனப்படுகின்றது.

---

* யோகம் - காரணம். ரூடி - இடுகுறி. யோக ரூடி - காரண இடுகுறி. யோகப் பொருளினும் வேறான பொருளி லிருக்கும் ரூடிசக்தி யௌகிக ரூடி சக்தியெனப்படும்.

கஉஉரு. ரூடி சக்தியின் லக்ஷணமும், ரூடி பதத்தின் வர்ணனமும்.

ஆண்டு "ஸமுதாயஶக்தி: ரூடி:" (இ-ள்) பதத்தின் பகுதி, விகுதி வடிவ அவயவ சமுதாயத்திலிருக்கும் சக்தி ரூடிசக்தி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: கோமண்டலம், கடம் இவை முதலிய பதங்களின் பகுதி, விகுதி வடிவ அவயவங்களின் சமுதாயத்தில் இருக்கும் சக்தி ரூடிசக்தி யெனப்படுகின்றது. ரூடிசக்தி மாத்திரத்தால் அர்த்தத்தினை பிரதிபாதிக்கும் பதம் ரூடிபத மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: கோமண்டல முதலிய பதங்கள் ரூடிசக்தி மாத்திரத்தால் கௌமண்டல முதலிய அர்த்தத்தினை பிரதிபாதிப்பதாவதால் ரூடிபத மெனப்படுகின்றது.

கஉஉசு. யோகரூடி சக்தியின் லக்ஷணமும், யோகரூடி பதத்தின் வர்ணனமும்.

ஆண்டு "யோகார்த்தவ்ருத்திரூடி: யோகரூடி:" (இ-ள்.) யோக சக்தியின் அர்த்தத்தில் இருப்பதாகிய ரூடிசக்தியினை யோகரூடி யென்பர். எங்ஙனம்: பங்கஜமென்னும் பதத்தில் யோகரூடிசக்தி யிருக்கின்றது. ஆண்டு சேற்றினின்றும் எதனது உற்பத்தி யுண்டாகின்றதோ அது பங்கஜ மெனப்படுகின்றது. சேற்றினின்றும் தாமரையின் உற்பத்தி யுண்டாகின்றது. ஆகையால் பங்கஜ மென்னும் பெயர் தாமரைக்காம். இவ்வாறாக பங்கஜ பதத்தின் பகுதி, விகுதி வடிவ அவயவங்களில் சேற்றினின்றும் உற்பத்தியின் கர்த்தா வடிவமாக கமலத்தினை போதிப்பதாகிய யோகசக்தி யிருக்கின்றது. கமலத்தைப் போன்று அல்லி முதலியனவும் சேற்றினின்றும் உற்பத்தியாகின்றது. ஆகையால் பங்கஜ பதத்தின் அவயவ சக்தியால் அல்லி முதலியவைகளினது போதமும் உண்டாக வேண்டும். அங்ஙனமாவதின்று. ஆகையால் பங்கஜ பதத்தின் அவயவ சமுதாயத்தில் தாமரைத் தன்மை வடிவமாக கமலத்தினை போதிக்கும் ரூடிசக்தியு மிருக்கின்றது. இவ்வாறாக யோகார்த்த கமலத்தில் இருப்பதாகிய ரூடிசக்தி யோகரூடி யெனப்படுகின்றது. யோகரூடி சக்தியால் அர்த்தத்தினை பிரதிபாதிக்கும் பதம் யோகரூடி பதமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பங்கஜ முதலிய பதங்கள் போலும். பங்கஜ பதம் யோகசக்தியாலோ சேற்றினின்றும் உத்பத்தியாகும் வடிவமாகவும், ரூடிசக்தியால் கமலத் தன்மை வடிவமாகவும் ஒரே கமல வடிவ அர்த்தத்தினை பிரதிபாதிப்பதாகின்றது. ஆகையால் பங்கஜ பதம் யோகரூடி பதமெனப்படுகின்றது. பங்கஜமெனினும், சேறெனினும் ஒக்கும்.

கஉஉஎ. யௌகிகரூடி சக்தியின் லக்ஷணமும், யௌகிகரூடி பதத்தின் வர்ணனமும்.

"யோகார்த்தபின்னார்த்தவ்ருத்திரூடி: யௌகிகரூடி:" (இ-ள்.) யோக சக்தியின் அர்த்தத்தினும் வேறான அர்த்தத்தில் இருப்பதாகிய ரூடி சக்தியினை யௌகிகரூடி யென்பர். எங்ஙனம்: உத்பிதமென்னும் பதத்தில் யௌகிகரூடி யிருக்கின்றது. ஆண்டு உத்பிதமென்னும் பதத்தின் அவயவங்களின் யோக சக்தியோ உத்பேதன கர்த்தா மரம், கொடி முதலிய அர்த்தத்திலிருக்கின்றது. அவ்வுத்பித பதத்தின் அவயவ சமுதாயத்தின் ரூடிசக்தியோ யாக விசேஷத்தி

யிருக்கின்றது. இவ்வாறாக உத்பித பதத்தின் யோக சக்தியும், சமுதாய சக்தியும் வெவ்வேறு அர்த்தத்திலிருக்கின்றது. ஒரு அர்த்தத்திலிருப்பதன்று. ஆகையால் உத்பித பதத்தின் சக்தி யௌகிகரூடி யெனப்படுகின்றது. அத்தகைய யௌகிகரூடி சக்தியால் வெவ்வேறு அர்த்தத்தினை பிரதிபாதிக்கும் பதம் யௌகிகரூடி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: உத்பித பதம் போலும். ஆண்டு உத்பித பதம் யோக சக்தியால் மரம், கொடி முதலியவைகளை பிரதிபாதிப்பதாவதாலும், ரூடி சக்தியால் யாக விசேஷத்தினை பிரதிபாதிப்பதாவதாலும்யௌகிகரூடியெனப்படுகின்றது. உத்பிதமெனினும்,பிளப்பதெனினும் ஒக்கும். உத்பேதனமெனினும், பிளந்துகொண்டுவருவதெனினும் ஒக்கும்.

௧௨௨௮. மீமாஞ்சக, வியாகரண வேதாந்திகளின் மத வர்ணனம்.

வேறு மதங்களின் முறையாக சக்தியின் ஸ்வரூபத்தை வர்ணிப்பாம். ஆண்டு மீமாஞ்சகரோ சக்தியினை இச்சை வடிவமாக வொப்புவதில்லை. சக்தியினை திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களினும் வேறோர் பதார்த்தமாக வொப்புகின்றனர். சக்தியில் வேறு பதார்த்தத்தின் சித்தியும், சக்தியின் கண்டனமும் முன்னர் நான்காவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். வியாகரண மதத்திலும, பாதஞ்சல மதத்திலும் வாச்சிய, வாசக பாவத்தின் மூலமாகிய பத, அர்த்தத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தமே சக்தியாம். வேதாந்த மதத்திலோ சர்வ பதார்த்தத்தில் தமது தமது காரியத்தை செய்வதாகிய சாமர்த்தியமே சக்தியாம். எங்ஙனம்: தந்துவில் பட வடிவ காரியத்தினை செய்வதின் சாமர்த்திய வடிவ சக்தி யிருக்கின்றது. மண்ணில் கட வடிவ காரியத்தினை செய்வதின் சாமர்த்திய வடிவ சக்தி யிருக்கின்றது. அங்ஙனமே பதத்திலும் தனது அர்த்தத்தினை போதிக்கும் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். ஆனல் இவ்வளவு பேதமிருக்கின்றது. பதத்தின் சக்தியோ ஞாதமாகி தனது காரியத்தினைச் செய்கின்றது. வேறு சக்தி அஞ்ஞாதமாகியும் தனது காரியத்தைச் செய்கின்றது. இம்மட்டும் சக்தியின் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

௧௨௨௯. ஜாதி, ஆகிருதி, வியக்திகளில் சக்தியை யொப்புவோராகிய நையாயிகர்களின் மத வர்ணனம்.

இனி சக்தியின் விஷயமாகிய சக்கியத்தினை நிரூபிப்பாம். "ஜாத்யாக்ருதிவ்யக்தய: பதார்த்த:" என்னும் நியாய சூத்திரத்தில் கௌதம முனிகள் ஜாதி, ஆகிருதி விசிஷ்ட வியக்தியில் பதத்தின் சக்தி கூறியிருக்கின்றனர். ஈண்டு அவயவத்தின் சையோகத்தினை ஆகிருதியென்பர். எங்ஙனம்: கடத்தன்மை ஜாதியும், கபால சையோக வடிவ ஆகிருதியுமா மிரண்டோடு விசிஷ்ட கட வியக்தியில் கட பதத்திற்கு சக்தி யிருக்கின்றது. இவ்வாறாக படத்தன்மை ஜாதியும், தந்து சையோக வடிவ ஆகிருதியுமா மிரண்டோடு விசிஷ்ட பட வியக்தியில் பட பதத்தின் சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகையால் ஜாதி, ஆகிருதி விசிஷ்ட கடாதி வியக்தியே கடாதி பதங்களின் வாச்சிய அர்த்தமும், சக்கிய அர்த்தமுமாம். கட முதலிய பதங்களால் ஜாதி ஆகிருதி விசிஷ்ட கட முதலிய வியக்தியின் ஸ்மரணமே யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சாப்த போதமு முண்டாகின்றது.

கஉ௬௦. ஜாதி விசிஷ்ட வியக்தியில் சக்தியை யொப்புவோராகிய நவீன நையாயிகர்களின் மதம்.

சில நையாயிகர்களோ இது கூறுகின்றனர். கட முதலிய பதங்களால் அவயவ சையோக வடிவ ஆகிருதியின் ஸ்மரணம் உண்டாகாதாயினும் கடத் தன்மை முதலிய ஜாதி வடிவத்தால் கட முதலியவைகளின் சாப்த போத முண்டாய் விடுகின்றது. ஆகையால் கட முதலிய பதங்கட்கு ஆகிருதியில் சக்தியின்றாம். ஆனால் ஜாதி விசிஷ்ட வியக்தியிலேயே சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகையால் கட பதத்திற்கோ கடத்தன்மை ஜாதி விசிஷ்ட கடம் சக்கியமாம். அங்ஙனமே பட பதத்திற்கு படத்தன்மை ஜாதி விசிஷ்ட படம் சக்கியமாம். அவ்வப்பதத்தால் அவ்வஜ்ஜாதி விசிஷ்ட வியக்தியின் ஸ்மரணமும், சாப்த போதமு முண்டாகின்றது.

கஉ௬க. வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தியை யொப்பவோராகிய நவீனர்களின் மதம்.

நவீன நையாயிகரோ இது கூறுகின்றனர். கட முதலிய பதங்கட்கு கேவலம் கட முதலிய வியக்தி மாத்திரத்திலேயே சக்தியிருக்கின்றது. கடத்வ முதலிய ஜாதியிலும், அவயவ சையோக வடிவ ஆகிருதியிலும் கட முதலிய பதங்கட்கு சக்தி யின்றாம். ஆகையால் கட முதலிய பதங்கட்கு கேவலம் கட முதலிய வியக்தியே சக்கியமாம்.

சங்கை :— கடத்தன்மை முதலிய ஜாதியில் கட முதலிய பதங்கட்கு சக்தியை யொப்பாவிடின் கட முதலிய பதங்களால் கேட்போனுக்கு கடத் தன்மை முதலிய ஜாதியின் போதம் உண்டாகாததாகும். ஏனெனின் பதத்தினது அவாச்சிய அர்த்தத்தின் போதம் பதத்தின் லக்ஷணையின்றி உண்டாகிற தில்லை. ஓர் கால் ஜாதி வடிவ அவாச்சிய அர்த்தத்தின் போதம் பதத்தின் லக்ஷணையின்றி யுண்டாமென வொப்பின் எங்ஙனம் கட பதத்தின் அவாச்சியம் கடத்தன்மை ஜாதியாமோ அங்ஙனமே பட முதலியனவும் அவாச்சியமா மாகையால் கட பதத்தால் கடத்தன்மை ஜாதியினைப் போன்று பட முதலிய வைகளின் போதமும் உண்டாக வேண்டும்.

சமாதானம் :— பதத்தின் வாச்சிய அர்த்தத்தில் இருப்பதும், வாச்சியத் தன்மையின் அவச்சேதகமுமாகிய ஜாதி யாதோ அஜ்ஜாதியினும் வேறான அவாச்சிய அர்த்தத்தின் போதம் பதத்தின் லக்ஷணையின்றி யுண்டாகிற தில்லை. வாச்சியத் தன்மையின் அவச்சேதக ஜாதியோ அவாச்சியமாயினும் அப் பதத்தால் பிரதீதமாகின்றது. ஆகையால் கட முதலிய பதங்களால் கடத் தன்மை முதலிய ஜாதியின் போதம் சம்பவிக்கின்றது. பட முதலியவை களின் போதம் சம்பவிக்கிற தில்லை. கடத்திலிருக்கும் பிருதிவித்தன்மை, திரவியத் தன்மை முதலிய ஜாதிகள் கட, படத்தின் வாச்சியத் தன்மையினும் அதிக தேசத்தி லிருப்பனவாகையால் கட மாத்திரத்திலிருக்கும் கட பதத்தின் வாச்சியத்தன்மையின் அவச்சேதகமாகிற தில்லை. ஆகையால் கட பதத்தால் பிருதிவித்தன்மை முதலிய ஜாதிகளின் போத முண்டாகிற தில்லை. இவ்வாறாக கட முதலிய பதங்கட்கு கேவலம் கட முதலிய வியக்தியில் சக்தியினை அங்கீக ரிக்கினும் கடத்தன்மை முதலியவைகளின் போதம் சம்பவிக்கின்றது.

௧௨௱௨. ஜாதி, வியக்தி, சம்பந்தமாம் மூன்றில் சக்தியை யொப்புவோராகிய நையாயிகர்களின் மதம்.

சில நூலாசிரியரோ இது கூறுகின்றனர். கட முதலிய பதங்களால் எங்ஙனம் ஜாதி விசிஷ்ட வியக்தியின் போதம் உண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே கடத்வ முதலிய ஜாதியின் கட முதலிய வியக்தியிலுள்ள சமவாயசம்பந்தம் யாதோ அச்சம்பந்தத்தின் போதமும் உண்டாகின்றது. ஆகையால் ஜாதி, வியக்தி, சம்பந்தமா மூன்றில் கட முதலிய பதங்கட்கு சக்தியிருக்கின்றது.

௧௨௱௩. ஜாதியில் சக்தியை யொப்பும் மீமாஞ்சகர்களின் மதம்.

மீமாஞ்சகர்கள் மதமோ இதுவாம். கட முதலிய பதங்கட்கு கடத் தன்மை முதலிய ஜாதியில் சக்தி யிருக்கின்றது. கட முதலிய வியக்தியில் சக்தியின்றாம். ஓர் கால் கட முதலிய பதங்கட்கு கட முதலிய வியக்தியில் சக்தியை அங்கீகரிக்கின். அறியப்படாத கட முதலிய வியக்தியின் சாப்த போதம் கட முதலிய பதங்களால் உண்டாகாததாகும். அறியப்படாத வியக்தியின் சாப்த போதமும் உண்டாகின்றது. ஆகையால் கட முதலிய பதங்கட்கு கடத்தன்மை முதலிய ஜாதியே சக்கியமாம், வியக்தி சக்கியமன்றாம்.

சங்கை:—கட முதலிய பதங்கட்கு கட முதலிய வியக்தியில் சக்தி அங்கீகரியாவிடின் "கடத்தைக் கொணர்" என்பதான இவைமுதலிய வாக்கியங்களால் கேட்போனுக்கு கட முதலிய வியக்தியின் போதம் உண்டாகாததாக வேண்டும். ஆனால் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதி மாத்திரத்தின் போதமே யுண்டாக வேண்டும். கட வியக்தியின் போதமின்றி கட வியக்தியினைக் கொணர்தலும் சம்பவியாது.

சமாதானம்:—கட முதலிய பதங்களால் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதி மாத்திரத்தின் சாப்த போதமே உண்டாகின்றது. கட முதலிய வியக்திகளின் சாப்த போதம் உண்டாவதின்று. ஆனால் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதியின் சாப்த போதத்திற்குப் பின் கட முதலிய வியக்தியின் போதம் ஆக்ஷேபத்தா லுண்டாகின்றது.

௧௨௱௪. அநுமான வடிவ ஆக்ஷேபத்தால் வியக்தியின் போதத்தை யொப்பும் மீமாஞ்சகர்களின் மதம்.

சில மீமாஞ்சகரோ அவ்வாக்ஷேபசத்தத்தால் அநுமானப்பிரமாணத்தை கிரஹிக்கின்றனர். அதாவது; அநுமானப் பிரமாணத்தானேயே கட முதலிய வியக்தியின் போத முண்டாகின்றது. அவ்வநுமானத்தின் வடிவ மிதுவாம். "[illegible]" (இ-ள்.) கடத்தன்மைஜாதி வியக்தியை ஆசிரயிப்பதாம், ஜாதி வடிவமாவதால், எதுவெது ஜாதியாகின்றதோ அதுவது வியக்தியை ஆசிரயிப்பதேயாம். எங்ஙனம்: படத்வம் ஜாதி வடிவமாவதால் பட வியக்தியினை ஆசிரயிப்பதேயாம். அங்ஙனமே கடத்வ ஜாதியும் ஜாதி வடிவமாவதால் கட வியக்தியினை ஆசிரயிப்பதேயாம். என்பதான அநுமான வடிவ ஆக்ஷேபத்தானேயே கடமுதலிய வியக்தியின் ஞானம் உண்டாகின்றது.

௧௨௩௫. அர்த்தாபத்தி வடிவ ஆக்ஷேபத்தால் வியக்தியின் போதத்தை யொப்புவோராகிய பட்டபாதரின் மதம்.

பட்டபாதரோ அவ்வாக்ஷேபத்தால் அர்த்தாபத்தி பிரமாணத்தை கிரஹிக்கின்றனர். அதாவது; கட பதத்தால் கடத்தன்மை ஜாதியின் சாப்த போதத்திற்குப் பின் அர்த்தாபத்தி வடிவ ஆக்ஷேபத்தால் கட வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆண்டு எங்ஙனம் பகலில் புசிக்காதவனுகிய புருஷனது சரீரத்தின் பருமை அப்புருஷனது இரவு புசிப்பின்றி சம்பவியாததாகி இரவிற் புசித்தலை கற்பிப்பதாகின்றதோ அங்ஙனமே கடத்தன்மை ஜாதியும் தனது கட வியக்தி வடிவ ஆசிரயமின்றி சம்பவியாததாகி கடவியக்தியினை கற்பிப்பதாகின்றது. இவ்வாறாக அர்த்தாபத்தி வடிவ ஆக்ஷேபத்தால் கட முதலிய வியக்தியின் ஞானம் உண்டாகின்றது.

௧௨௩௬. சமான வித்திவேத்தியத்வ வடிவ ஆக்ஷேபத்தால் வியக்தியின் போதத்தை யொப்புவோராகிய குரு மதம்.

குரு மதத்தரோ அவ்வாக்ஷேபத்தால் சமான வித்திவேத்தியத்தன்மையினை கிரஹிக்கின்றனர். ஆண்டு ஜாதி, வியக்தியாமிரண்டில் ஒரு ஞானத்தின் விஷயத்தன்மையினை சமான வித்திவேத்தியத்வ மென்பர். கருத்திதுவாம்; எவ்வெப்புத்தி ஜாதியினை விஷயஞ் செய்கின்றதோ அவ்வப்புத்தி ஜாதியின் ஆசிரயமாகிய வியக்தியினையும் அவசியமாய் விஷயஞ் செய்கின்றது. வியக்தியினை விட்டு அப்புத்தி கேவலம் ஜாதி மாத்திரத்தினையும் விஷயஞ் செய்வதின்று. எங்ஙனம்: "இது கடம்" என்பதான பிரத்தியக்ஷ ஞானம் கடத்தன்மை ஜாதியினை விஷயஞ் செய்வதாகி கடத்தன்மை ஜாதியின் ஆசிரயமாகிய கட வியக்தியினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. அங்ஙனமே கட பதத்தால் உண்டாகிய சாப்த போதமும் கடத்தன்மை ஜாதியினை விஷயஞ் செய்வதாகி கட வியக்தியினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாறாக சமான வித்திவேத்தியத் தன்மை வடிவ ஆக்ஷேபத்தானேயே கட முதலிய வியக்தியின் போத முண்டாகின்றது.

௧௨௩௭. லக்ஷணையால் வியக்தியின் போதத்தை ஒப்புவோராகிய மண்டன மிசிரரின் மதம்.

ஈண்டு மண்டன மிசிரரின் மதமோ இதுவாம். கட முதலிய பதங்கட்கு கடத்தன்மை ஜாதியிலோ சக்தி யிருக்கின்றது. கட முதலிய வியக்தியில் லக்ஷணை யிருக்கின்றது. ஆண்டு "கடத்தைக்கொணு" என்பதான வசனத்தைக் கேட்பதால் கேட்போனுக்கு கட பதத்தால் கடத்தன்மை ஜாதியின் போத முண்டாகின்றது. ஆனல் கடத்தன்மை ஜாதியினை கட வியக்தியின்றி கொணர்தல் சம்பவியாது. கூறுவோனுக்கு கட வியக்தியினை கொணர்தலிற் கருத்தாம். கடத்தன்மை ஜாதியினை கொணர்தலிற் கருத்தின்றாம். அக்கருத்து சம்பவியாமையால் கேட்போன் கட வியக்தியில் கட பதத்திற்கு லக்ஷணை செய்கின்றான். ஆகையால் கேட்போனுக்கு ஒரே கட பதத்தால் சக்தி விருத்தியினுலோ கடத்தன்மை ஜாதியின் போதமும், லக்ஷணு விருத்தியினல் கட வியக்தியின் போதமும் சம்பவிக்கின்றது.

௧௨௫௮. ஜாதியில் குப்ஜ சக்தியை யொப்புவோராகிய வாதிகளின் மதம்.

சில நூலாசிரியரோ கட முதலிய பதங்கட்கு கடத்தன்மை முதலிய ஜாதியில் குப்ஜசக்தியை யொப்புகின்றனர். அவர்கள்கருத்திதுவாம். கடபதத்திற்கு கடத்வ ஜாதி, கட வியக்தியா மிரண்டிலும் சக்தி யிருக்கின்றது. ஆனால் ஜாதியிலுள்ள சக்தியோ "கடத்வம் கடபத சக்யம்" என்பதான ஞானத்தின் விஷயமாகியே கடத்தன்மை ஜாதி விசிஷ்ட கட வியக்தியினது ஸ்மரணத்திற்கும், சாப்த போதத்திற்கும் காரணமாகின்றது. கட வியக்தியிலுள்ள சக்தியோ அறியப்பட்ட பதார்த்த ஸ்மரணத்திலும், சாப்த போதத்திலும் காரணமாவதின்று. ஆனால் வியக்தியிலுள்ள சக்தி ஸ்வரூபத்தானேயே பதார்த்த ஸ்மரணத்திலும், சாப்த போதத்திலும் காரணமாகின்றது. ஓர்கால் கட முதலிய வியக்தியில் கட முதலிய பதங்களின் சக்தியை யொப்பாவிடின் எங்ஙனம் கட பதத்தால் கட வடிவ அசக்கிய அர்த்தத்தின் போத முண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே பட முதலிய அசக்கிய அர்த்தங்களின் போதமும் உண்டாகவேண்டும். ஆகையால் கட பதத்திற்கு அக்கட வியக்தியிலும் சக்தி யொப்ப வேண்டும்.

௧௨௫௯. இதரான்விதத்தில் சக்தியை வொப்புவோராகிய பட்டபாதரின் மதம்.

சண்டு பட்டபாதரின் மத மிதுவாம். எங்ஙனம் கட முதலிய பதார்த்தங்களின் விளக்கம் சாப்த போதத்தில் உண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே கட முதலிய பதார்த்தங்களின் சம்பந்தத்தின் விளக்கமும் சாப்த போதத்தில் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "நீலக்குடம்" என்பதான வாக்கியத்தால் கட பதார்த்தத்தில் நீல பதார்த்தத்தின் அபேத சம்பந்தம் பிரதீதமாகின்றது. அவ்வவ்வஸ்துவை விஷயஞ் செய்யும் சாப்த போதத்தைக் குறித்து பதத்தின் சக்தி முதலிய விருத்தி ஞான ஜன்னிய அவ்வவ் வஸ்துவின் ஸ்மிருதியே காரணமாகின்றது. ஆகையால் சம்பந்தத்தின் போதத்தின் பொருட்டு சம்பந்தத்திலும் கட முதலிய பதங்களின் சக்தி யொப்பவேண்டும். ஓர்கால் சம்பந்தத்தில் கட முதலிய பதங்களின் சக்தி யொப்பாவிடின் சாப்த போதத்தில் சம்பந்தத்தின் விளக்கமே யுண்டாகாததாகும். ஆகையால் கட முதலிய பதங்கட்கு இதரான்வித கட முதலிய வியக்தியில் சக்தி யிருக்கின்றது. அதாவது; வேறு பதார்த்தத்தின் அன்வய வடிவ சம்பந்தமுடைய கட முதலிய வியக்தியில் கட முதலிய பதங்களின் சக்தி யிருக்கின்றது. "ஐதாராநிதொவெடா வெடிவெஷிவாவு௱ஃ" என்பதான ஞானமே இதரான்வித கடத்தின் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகின்றது.

௧௨௬௦. காரியான்விதத்தில் சக்தியை வொப்புவோராகிய பிரபாகரரின் மத வர்ணனம்.

சண்டு பிரபாகரர் மதமிதுவாம். குழந்தைக்கு முதலில் முதியோர் வியவஹாரத்தால் முயற்சி சாத்தியமாகிய கொணர்தலாதி வடிவ காரிய அன்விதம் கட முதலியவைகளில் கட முதலிய பதங்களினது சக்தியின் ஞான முண்டா

கின்றது. ஆகையால் காரிய அன்வித கட முதலியவைகளிலேயே கட முதலிய பதங்கட்கு சக்தியிருக்கின்றது. ஆகையால் "கடத்தைக்கொணு" என்பதான இவை முதலிய காரிய வாக்கியங்களாலேயே கட முதலியவைகளின் சாப்த போதமுண்டாகின்றது. "ஐ-ஓ தமௌட:" என்பதான இவை முதலிய சித்த வாக்கியத்தால் கட முதலியவைகளின் சாப்த போத முண்டாகிறதில்லை. ஈண்டு கருத்திதுவாம்; அநுபாவிகம், ஸ்மாரக மென்னும் வேறுபாட்டால் சக்தி இருவகைத்தாம். ஆண்டு வஸ்துவின் சாப்தபோத மாத்திரத்திற்கு ஏதுவாகி வஸ்துவின் ஸ்மரணத்திற்கு ஏதுவாகாத சக்தி அநுபாவிக சக்தி யெனப்படுகின்றது. வஸ்துவின் ஸ்மரணத்திற்கு ஏதுவாகும் சக்தி ஸ்மாரக சக்தி யெனப்படுகின்றது. ஆண்டு கட முதலிய பதங்கட்கு காரிய அன்வித கட முதலியவைகளிலோ அநுபாவிக சக்தி யிருக்கின்றது. கடத்தன்மை முதலிய ஜாதியில் ஸ்மாரக சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகையால் கட முதலிய பதங்களில் காரியத்தன்மையின் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுத்தன்மை யுளதாயினும் ஸ்மாரக சக்தியின் அபாவத்தால் கட முதலிய பதங்களால் காரியத் தன்மையின் ஸ்மரணம் உண்டாவதின்று. ஆனால் வியங்கோள் முதலிய விதி விகுதியினாலேயே காரியத் தன்மையின் ஸ்மரண முண்டாகின்றது. அக்காரியத் தன்மையின் வாசக விகுதி யிருக்கும் வாக்கியத்தானேயே சாப்த போத முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "கடத்தைக்கொணு" என்பதான இவை முதலிய லௌகிக வாக்கியங்களும், "மோக்ஷம் விரும்புவோன் எரியோம்புக" என்பதான இவை முதலிய வைதிக வாக்கியங்களும் விதி விகுதியோடு பொருந்தியதாம். ஆகையால் அவ்வாக்கியங்களால் சாப்த போதம் உண்டாகின்றது. "பூதலம் கடம்" என்பதான இவை முதலிய லௌகிக வாக்கியங்களும், "தத்வமஸி" என்பதான இவை முதலிய வைதிக வாக்கியங்களும் காரியத் தன்மையின் வாசக வியங்கோள் விகுதி முதலியவைகளோடு பொருந்தியதன்றாம். ஆகையால் சித்த வாக்கியத்தால் சாப்தபோத முண்டாவதின்று. சக்தியின் நிரூபணத்தில் எத்தனை மதங்களை முன்னங் கூறினோமோ அவைகளின் கண்டனம் நியாய நூற்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. என்றாலும், நூல் விரியுமென்னும் அச்சத்தால் ஈண்டெழுதப்படவில்லை; ஆனால் கேவலம் அவ்வாதிகளின் மதமாத்திரத்தைக் குறிப்பித்தனம். இம்மட்டும் சக்தி விருத்தியினை நிரூபித்தனம். இனி சக்தியின் ஞான முண்டாகும் உபாயங்களைக் கூறுவாம்.

கஉசக. சக்தியினை கிரஹிக்கும் வியாகரண முதலிய எண்வகை உபாயங்களின் வர்ணனம்.

சக்தி ஞானத்திற்கு முதியோர் இவ்வுபாயங் கூறுகின்றனர். ஆண்டு சுலோகம் "ஶக்திக்ரஹம் வ்யாகரணோபமாந கோஶாப்தவாக்யாத்வ்யவஹாரதஶ்ச। வாக்யஸ்ய ஶேஷாத்விவ்ருதேர்வதந்தி ஸாந்நித்யதஸ்ஸித்தபதஸ்ய வ்ருத்தா:" (இ-ள்.) வியாகரணம், உபமானம், கோசம், ஆப்தவாக்கியம், வியவஹாரம், வாக்கியசேஷம், விவரணம், சித்தபதத்தின் சமீபத் தன்மை என்பதான எண்வகை உபாயங்களால் கூறிய சக்தியின் ஞானம் உண்டாகின்றதென முதியோர் கூறுகின்றனர். இனி இவ்வெண்வகை உபாயங்களின் ஸ்வரூபத்தினை முறையாக வர்ணிப்பாம்.

கஉசஉ. வியாகரணத்தால் சக்தியை கிரஹிக்கும் வகை.

ஆண்டு தாது (மூலம்) பகுதி, விகுதி முதலியவைகளின் சக்தி ஞானம் வியாகரணத்தா லுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "ஸத்தாயாம்" என்னும் வியாகரண சூத்திரத்தினால் பூ தாதுவிற்கு சத்தா அர்த்தத்தில் சக்தி அறியப் படுவதாகின்றது. "வர்த்தமானே லட்" என்னும் வியாகரண சூத்திரத்தால் லட் (நிகழ்கால்) விகுதிக்கு வர்த்தமான காலத்தில் சக்தி அறியப்படுவதாகின்றது. ஆனால் சில கௌரவ முதலிய தோஷங்கள் பிராப்தியாகுமிடத்தில் வியாகரணத்தால் நிச்சயஞ் செய்வதாயினும் சக்தி பரித்தியாகஞ் செய்யப் படுவதாகின்றது. எங்ஙனம்: "சைத்ர: பசதி" என்னும் வாக்கியத்தின் சுற்றிலுள்ள திப் (திரிசொல்) ஆக்கியாத விகுதிக்கு வையாகரணிகள் கர்த்தாவிடத்து சக்தி யொப்புகின்றனர். ஆக்கியாதார்த்த கர்த்தாவிற்கு சைத்திர புருஷனோடு அபேத வடிவமாக அன்வயமுண்டாகின்றது. அதாவது; பாக கர்த்தாவோடு அபின்னம் சைத்திரனு மென்னும் போதம் அவர்களின் மதத்தில் வாக்கியத்தா லுண்டாகின்றது. ஆனால் இவ்வையாகரணிகள் மதத்தில் கௌரவ மிருக்கின்றது. எனெனின் ஆக்கியாதத்திற்கு கர்த்தாவிடத்து சக்தி யொப்பின் ஆக்கியாதபதத்தின் சக்கியத்தன்மை அவச்சேதகம் முயற்சியாகும். அம்முயற்சிகள் நாநாவாம். ஆக்கியாதத்திற்கு முயற்சியில் சக்தி யொப்பின் சக்கியத்தன்மையின் அவச்சேதகம் முயற்சித்தன்மை ஜாதியாகும். அம்முயற்சித் தன்மை ஜாதி ஒன்றும். ஆகையால் வையாகரணிகள் மதத்தில் கௌரவ தோஷத்தைக்கண்டு நையாயிகர்கள் லாகவமாக ஆக்கியாதத்திற்கு முயற்சியிலேயே சக்தி யொப்புகின்றனர். ஆக்கியாதார்த்த முயற்சிக்கு சைத்திர புருஷனிடத்து ஆசிரயத்தன்மை சம்பந்தத்தால் அன்வயமுண்டாகின்றது. அதாவது; "பாகாநுகூலக்ருதிமாந் சைத்ர:" என்பதான வாக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்றது.

கஉசரு. உபமானத்தால் சக்தியினை கிரஹிக்கும் வகை.

சிலவிடத்து உபமானத்தாலும் பதத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ஆமா முதலிய பதங்கட்கு ஆமாவாதி வடிவ அர்த்தத்தில் சக்தி உபமானத்தால் கிராஹியமாகின்றது. உபமானத்தால் சக்தி கிராஹியமாகும் வகையினை முன்னர் உபமான நிரூபணத்திற் கூறி வந்துள்ளோம்.

கஉசசு. கோசத்தால் சக்தியை கிரஹிக்கும் வகை.

சிலவிடத்து கோசத்தாலும் பதங்களினது சக்தியின் ஞானம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "ஏகதந்தோ ஹேரம்போ லம்போதரோ கஜாநந:" என்பதான கோசத்தின் வசனத்தால் ஏகதந்தம், ஹேரம்பம், லம்போதரம், கஜாநநம் என்னும் பதங்களின் சக்தி கணேசரிடத்து நிச்சயமாகின்றது. இவ்வாறாக கோசத்தால் வேறு அனேகபதார்த்தங்களின் சக்திஞானமு முண்டாகின்றது. அது அமர கோச முதலியவைகளில் பிரசித்தமாம். ஆனால் சிலவிடத்தில் கோசத்தால் கிராஹியமாயினும் சக்தியினை கௌரவ தோஷத்தால் தியாகஞ் செய்கின்றனர். எங்ஙனம்: "ஸ்ரீணைமாத்ராஸ்யம் ஸம்ஸாத்ருணீலஹா

வஸ்த்ராதஷீக்" (இ-ள்.) வெண்மை, கருமை முதலிய பதங்கள் வெண்மை முதலிய வடிவ குணங்களின் வாசகமாகும்போது நியமமாக புல்லிங்கமே (ஆண்பாலே) யாகின்றது. வெண்மை, கருமை முதலிய பதங்கள் வெண்மை, கருமை முதலிய வடிவ குணமுடைய குணி திரவியத்தின் வாசகமாகும்போது குணி திரவியத்தின் சமானலிங்கமே (பாற்பொதுவே) யாகின்றது. என்பதான கோச வசனமானது வெண்மை, கருமை முதலிய பதங்கட்கு குணம், குணியுமிரண்டில் சக்தி யிருப்பதாகக் கூறுகின்றது. என்றாலும் வெண்மை, கருமை முதலிய பதங்கட்கு குணி திரவியத்தில் சக்தியை யொப்புவதில் கௌரவ மிருக்கின்றது. அதாவது; வெண்மைத்வம், கருமைத்வ மிவை முதலிய குரு தர்மங்களில் வெண்மை முதலிய பதங்கட்கு சக்தியத்தன்மையின் அவச்சேதகத்தன்மை யொப்புவதாகின்றது. வெண்மை முதலிய பதங்கட்கு வெண்மை முதலிய குணங்களில் சக்தி யொப்பின் வெண்மை முதலிய பதங்கட்கு சக்தியத்தன்மையின் அவச்சேதகத்தன்மை வெண்மைத்தன்மை, கருமைத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளில் ஒப்புவதாகின்றது. ஆண்டு வெண்மைத்தன்மை, கருமைத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின் அபேக்ஷையால் வெண்மைத்தன்மை, கருமைத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளில் வெண்மை, கருமை முதலிய பதங்கட்கு சக்தியத்தன்மையின் அவச்சேதகத் தன்மை யொப்புவதில் லாகவ மிருக்கின்றது. ஆகையால் கௌரவ தோஷத்தைக்கண்டு வெண்மை, கருமை முதலிய பதங்கட்கு குணி திரவியங்களில் சக்தியின் பரித்தியாகத்தால் நையாயிகர்கள் லாகவமாக வெண்மை முதலியவைகட்கு கேவலம் வெண்மை, கருமை முதலிய குணமாத்திரத்திலேயே சக்தி அங்கீகரிக்கின்றனர். "நீலக் குடம்" என்பதான இவை முதலிய வாக்கியங்களில் கருமை முதலிய பதங்களால் கருமை முதலிய குணங்களுடைய கட முதலிய திரவியங்களின் போத முண்டாகின்றது. அது நீல முதலிய பதங்களின் நிரூடலக்ஷணையா லுண்டாகின்றது. ஆண்டு அநாதி தாத்பரியத்தின் விஷயமாகிய அர்த்தத்தில் பதத்தின் லக்ஷணையினை நிரூட லக்ஷணை யென்பர்.

௧௨-சரு ஆப்த புருஷனது வசனத்தால் சக்தியை கிரஹிக்கும் வகை.

சிலவிடத்து ஆப்த புருஷனது வசனத்தாலும் பதத்தின் சக்தி ஞான முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "கோகில꞉ பிகபத³வாச்ய꞉" என்பதான ஆப்த புருஷன் வசனத்தால் குயில் பதத்தின் சக்தி கோகிலத்தில் அறியப்படுகின்றது. "நீரூப꞉ ஸ்பர்ஶவான் வாயு꞉". என்பதான ஆப்த புருஷனது வசனத்தால் உருவமின்றி பரிசமுடைய திரவியத்தில் வாயு பதத்தின் சக்தி அறியப்படுகின்றது. "நி꞉ஸ்பர்ஶம் மூர்த்தம் மன꞉" என்பதான ஆப்த வசனத்தால் பரிசமின்றிய மூர்த்தத் திரவியத்தில் மன பதத்தின் சக்தி அறியப்படுகின்றது.

௧௨-சசு. வியவஹாரத்தால் சக்தியை கிரஹிக்கும் வகை.

சிலவிடத்து வியவஹாரத்தாலும் பதங்களின் சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: யஜமான் ஏவலாளனைக் குறித்து "ஆவைக்கொணா" என்பதான வாக்கியத்தைக் கூறினனாக. அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டு ஏவ

ஸாளன் ஆவினைக் கொணர்ந்த பின்னர் "ஆனைக்கட்டு" என்பதாக யஜமான் கூறக்கேட்ட எவலாளன் ஆவினைக் கட்டிய பின்னர் "குதிரையைக் கொணு" என்பதாக யஜமான் கூறக்கேட்ட எவலாளன் குதிரையை கொணர்ந்தனனுக. இவ்வாறாய வியவஹாரத்தினைக் கண்ட சக்தி ஞானமிலா இளையோனுக்கு ஆ, குதிரை முதலிய அர்த்தங்களில் ஆ, குதிரை முதலிய பதங்களின் சக்தி ஞான முண்டாகின்றது.

௧௨௪௭. வாக்கிய விசேஷத்தால் சக்தியை கிரஹிக்கும் வகை.

சிலவிடத்து வாக்கிய விசேஷத்தாலும் பதங்களின் சக்தி ஞான முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "யவமயஶ்சருர்ப⁴வதி" என்பதான வசனத்தி லுள்ள யவபதத்தினைக் கேட்ட புருஷனுக்கு இவ்வாறாக சந்தேகம் உண்டாகின்றது. ஆரிய புருஷரோ நீண்ட வாலோடுங் கூடிய ஒருவித தான்னியத்தினை யவமென்பன். மிலேச்ச உலகரோ கங்குவெனப் பெயரிய ஒருவித தான்னியத்தினை யவமென்பர். ஆகையால் கூறிய வாக்கியத்திலுள்ள யவபதம் நீண்ட வாலோடுங் கூடிய தான்னியத்தின் வாசகமா? அல்லது கங்குவெனப் பெயரிய தான்னிய வாசகமா?. என்பதான சந்தேகத்தின் பின் புருஷனுக்கு வாக்கிய சேஷத்தால் யவபதத்திற்கு நீண்ட வாலோடுங் கூடிய தான்னியத்தில் சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. அவ்வாக்கிய சேஷ மிதுவாம். "வஸந்தே ஸர்வஸஸ்யாநாம் ஜாயதே பத்ரஶாதநம் । மோத³மாநாஶ்ச திஷ்ட²ந்தி யவா꞉ கணிஶஶாலிந꞉" (இ-ள்.) வசந்த காலத்தில் எல்லா வனஸ்பதியின் இலைகள் துளிர்த்து விடுகின்றது. நீண்டவாலுடைய யவமோ விளைந்திருப்பதாகின்றது. என்னும் வாக்கிய விசேஷத்தால் புருஷனுக்கு அந்த யவபதத்திற்கு நீண்ட வாலோடுங் கூடிய தான்னிய விசேஷத்தில் சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. ககரீ முதலிய ஒழுங்கின்றி வழுவதலுடைய பதங்கட்கு சக்தியின் மயக்கத்தால் கட முதலியவைகளில் எங்ஙனம் பிரயோகம் உண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே யவபதத்திற்கும் சக்தியின் மயக்கத்தால் கங்குவெனப் பெயரிய தான்னியத்தில் பிரயோகமுண்டாகின்றது.

௧௨௪௮. விவரணத்தால் சக்தியை கிரஹிக்கும் வகை.

சிலவிடத்து விவரணத்தாலும் பதங்களினது சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆண்டு "தத்ஸமாநார்த²கபதா³ந்தரேண தத³ர்த²கத²நம் விவரணம்" (இ-ள்.) பதத்தின் சமான அர்த்தமுடைய வேறுபதத்தால் பதத்தின் அர்த்தத்தினைக் கூறுவதனை விவரண மென்பர். இவ்விவரணத்தினை விவிர்த்தி யென்றுங் கூறுவர். எங்ஙனம்: கடம், கலசமென்னு மிரு பதங்கள் ஒரே கட வடிவ அர்த்தத்தின் வாசகமாம். ஆண்டு எப் புருஷனுக்கு கலச பதத்தின் சக்தி ஞான மிருக்கின்றதோ கட பதத்தின் சக்தி ஞான மில்லையோ அப்புருஷனைக் குறித்து "கடோஸ்தி" என்பதான வசனம் முதலில் கூறி பின் "கலசோஸ்தி" என்பதான வசனங் கூறப்படும்போது அப்புருஷனுக்கு கலசமே கட பதத்தின் வாச்சிய அர்த்தமா மென்பதாக கலசத்தில் கட பதத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆண்டு கட பதத்தின் சமான அர்த்தமுடைய கலசபதத்தால் கட பதத்தினைக் கூறுவதே விவரணமாம்.

கஉசகூ. பிரசித்தார்த்த பதத்தின் சமீபத்தால் சக்தியினை கிரஹிக்கும் வகை.

இவ்விடத்து பிரசித்த அர்த்தத்தின் வாசக பதத்தின் சமீபத்தன்மை யாலும் பதத்தின் சக்தி ஞான முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "ஸஹகார தரௌ மதுரம் பிகோ ரௌதி" (இ-ள்.) மாமரத்தில் குயில் இனிமை யாக ஒலிக்கின்றது. என்பதான வசனத்தைக் கேட்டு புருஷனுக்கு குயிலில் கோகிலத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆண்டு மாமரத்தில் குயில் இனிமையாக ஒலிக்கின்றதென்னும் ஞானம் புருஷனுக்கு முன்னரே யிருக்கின்றது. ஆனால் கோகிலத்தையே குயில் என்பரென்பதான ஞானம் புருஷனுக்கு முன்னின்றாம். கூறிய வசனத்தினைக் கேட்டு மாமரம், இனிமை சத்தம், கர்த்துருத்தன்மை யென்பதான பிரசித்த அர்த்தமுடைய பதங்களின் சமீபத்தன்மையால் புருஷனுக்கு கோகிலத்திடத்து குயில் சத்தத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. முன்னர் விருத்தி சக்தி, லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவிதமாகக் கூறப்பட்டது. அதனிடத்து முதலில் சக்தி விருத்தியினை முன்னர் விரிவாய் நிரூபித்தனம். இனி லக்ஷணாவிருத்தியினை நிரூபிப்பாம்.

கஉருo. லக்ஷணா வடிவ விருத்தியின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "ஶக்யஸம்பந்த: லக்ஷணா" (இ-ள்.) எப்பதத்திற்கு லக்ஷணா விருத்தியினால் எவ்வர்த்தத்தின் போத முண்டாகின்றதோ அப்பதத்தினது சக்கிய அர்த்தத்திற்கு எவ்வர்த்தத்திேனாடு சம்பந்த முண்டாகின்றதோ அதனை லக்ஷணை யென்பர். எங்ஙனம்: "கங்கையில் கிராமம்" என்பதான வசனத்தில் கங்கா பதத்தின் லக்ஷணா விருத்தியினால் கேட்போனுக்கு கரை யின் போத முண்டாகின்றது. ஆண்டு கங்கா பதத்தின் சக்கியார்த்த ஜல மாகிய பிரவாஹத்திற்கு கரையினிடத்து சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. சக்கிய சம்பந்தமே கங்கா பதத்திற்கு கரையினிடத்து லக்ஷணையா மென்ப தான லக்ஷணாவிருத்தியின் ஞானமுடைய புருஷனுக்கு கங்கா பதத்தினைக் கேட்ட பின்னர் கரை வடிவ அர்த்தத்தின் ஸ்மரண முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே "கரையிலிருக்கும் கிராம" மென்னும் கரை வடிவ அர்த்தத்தின் சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆண்டு "கங்கையில் கிராமம்" என்பதான வசனத்தைக் கேட்டதால் கேட்போன் கங்கா பதத்திற்கு கரையில் லக்ஷணை செய்வானேனென்னும் சங்கை யுண்டாக இனி மதவேறுபாட்டால் லக்ஷணை யின் பீஜத்தினை வர்ணிப்பாம்.

கஉருக. அன்வய அநுபபத்தியினை லக்ஷணையின் பீஜமாக வொப்பும் பிராசீனர்களின் மதம்.

ஆண்டு பிராசீன நையாயிகரோ அன்வயாநுபபத்தியினையே (கொண்டு கூட்டுணர்வு நிகழாமையையே) லக்ஷணைக்கு பீஜமாக அங்கீகரிக்கின்றனர். ஈண்டு பதங்களினது சக்கிய அர்த்தத்தின் சம்பந்தம் யாதோ அதனை அன்வய மென்பர். அச்சம்பந்த வடிவ அன்வயத்தின் அநுபபத்தி யென்னும் சம்ப வியாததனை அன்வயா அநுபபத்தியென்பர். எங்ஙனம்: "கங்கையில் கிராமம்"

என்னும் வசனத்தில் கங்கா பதத்தின் சக்திய அர்த்தம் ஜலத்தின் பிரவாஹமாம். கிராம பதத்தின் சக்கியார்த்தம் இடையர்களிருக்கும் கிராமமாம். சக்திய அர்த்தங்கட்கு பரஸ்பரம் ஆதார, ஆதேய பாவ சம்பந்தம் கூறிய வாக்கியத்தால் விளங்குகின்றது. அது சம்பவியாது. அதாவது; ஜலத்தின் பிரவாஹத்தில் கிராமத்தின் ஆதாரத்தன்மைச் சம்பவியாது. ஆனால் கரையிலேயே கிராமத்தின் ஆதாரத்தன்மைச் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் அன்வயாநுபபத்தியினை விசாரித்து கேட்போன் கங்காபதத்திற்கு கரையில் லக்ஷணை செய்கின்றனன். ஆகையால் அன்வயாநுபபத்தியே லக்ஷணைக்கு பீஜமாம்.

கஉடுஉ. தாத்பர்யத்தின் அநுபபத்தியினை லக்ஷணையின் பீஜமாக வொப்பும் நவீன நையாயிகர்களின் மதம்.

ஈண்டு நவீன நையாயிகரோ இது கூறுகின்றனர். கூறுவோனது தாத்பரியத்தின் அநுபபத்தி (தாத்பரிய உணர்வு நிகழாமை) யாதோ அதுவே லக்ஷணத்திற்கு பீஜமாம். கூறிய அன்வயாநுபபத்தி லக்ஷணத்திற்கு பீஜமன்றாம். ஏனெனின் ஓர்கால் அன்வயாநுபபத்தியையே லக்ஷணைக்கு பீஜமாக வொப்பின் "தண்டத்தை விடு" என்பதான வாக்கியத்தில் தண்ட பதத்திற்கு தண்டமுடைய புருஷனிடத்து லக்ஷணை சம்பவிக்காததாக வேண்டும். ஆண்டு சமைக்குமிடத்தில் எல்லா அன்னங்களை சமைத்த பின் வீட்டின் யஜமானன் "தண்டத்தை விடு" என்பதான வசனத்தை ஏவலாளனைக் குறித்துக் கூறக் கேட்ட ஏவலாளன் தண்டத்தைத் தாங்கிய புருஷனிடத்து லக்ஷணை செய்கின்றனன். அது உண்டாகாததாகும். எக்காரணத்தாலெனின் காஷ்டவடிவ தண்டத்திற்கு பிரவேசமாகிய கிரியையிடத்து சம்பந்த வடிவ அன்வயம் சம்பவியாமையன்றாம். அவ்வன்வயம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் அப்புருஷனுக்கு அன்னத்தைப் புசிப்பதில் தாத்பரியமாம். சமையல் செய்யுமிடத்தில் தண்டங்களை விடுவதிற் கூறுவோனது தாத்பரியம் சம்பவியாமையாகின்றது. இவ்வாற்றால் கூறுவோனது தாத்பரியத்தின் அநுபபத்தியினை விசாரித்து அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்போன் தண்ட பதத்திற்கு தண்டந் தாங்கியவர்களிடத்து லக்ஷணை செய்கின்றனன். யாண்டு "கங்கையில் கிராமம்" என்பதான இவை முதலியவிடங்களில் அன்வய அநுபபத்தியிருக்கின்றதோ ஆண்டுங் கூறுவோனது தாத்பரியத்தின் அநுபபத்தி சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் யாண்டுங் கூறுவோனது தாத்பரியத்தின் அநுபபத்தியே லக்ஷணைக்கு பீஜமாம்.

கஉடுங. ஜஹதாதி வேறுபாட்டால் லக்ஷணையின் நால்வித வேற்றுமை.

கூறிய லக்ஷணை ஜஹத் (விட்ட) லக்ஷணை, அஜஹத் (விடாத) லக்ஷணை, ஜஹத் அஜஹத் (விட்டுவிடாத) லக்ஷணை, லக்ஷித லக்ஷணை என்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு வகைத்தாம். இனி முறையாக இந்நான்கின் ஸ்வரூபத்தை வர்ணிப்பாம்.

கஉடுச. ஜஹத் லக்ஷணையின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "[illegible]" (இ-ள்.) லக்ஷியத்தன்மை அவச்சேதக

வடிவமாக லக்ஷிய மாத்திரத்தினது போதத்திற்கு ஏதுவாகிய லக்ஷணை யாதோ அந்த லக்ஷணை ஜஹத்லக்ஷணை யெனப்படும். எங்ஙனம்: "கங்கையில் கிராமம்" என்பதான வசனத்தில் கங்கை பதத்தின் சக்கிய சம்பந்த வடிவ கரையில் லக்ஷணை யாதோ அந்த லக்ஷணை கரைத்தன்மை வடிவ லக்ஷணைத் தன்மை யவச்சேதக வடிவத்தால் அக்கரை வடிவ லக்ஷிய மாத்திரத்தினது போதத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. ஆகையால் கங்கா பதத்திற்கு கரையிலுள்ள லக்ஷணை ஜஹத்லக்ஷணையெனப்படுகின்றது. அங்ஙனமே "மஞ்சா: க்ரோசந்தி" (இ-ள்.) கட்டில் சப்திக்கின்றது. கண்டு ஜடமாகிய மஞ்சத்தில் சத்தத்தின் கர்த்தாத்தன்மை சம்பவியாது. ஆகையால் மஞ்சபதத்திற்கு கட்டிலிருக்கும் புருஷனிடத்து லக்ஷணை சம்பவிக்கின்றது. அந்த லக்ஷணையும் ஜஹத் லக்ஷணை யெனப்படுகின்றது.

கஉ௫௫. அஜஹத் லக்ஷணையின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "லக்ஷ்யதாவச்சேதகரூபேண லக்ஷ்யஸங்க்ரஹவ்யாபாரிகா லக்ஷணா அஜஹல்லக்ஷணா" (இ-ள்.) லக்ஷியத்தன்மை அவச்சேதக வடிவத்தால் லக்ஷியம், சக்கியமாமிரண்டினது போதத்திற்கு ஏதுவாகியலக்ஷணை அஜஹத் லக்ஷணை யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: புசிப்பதற்கு வேண்டிய தயிரை காகம், பூனை முதலிய ஜந்துக்களினின்றும் ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு "காகத்தினின்று தயிரைகாப்பாற்றுக" என்பதான வசனத்தை யொருவன் கூறக்கேட்டு புருஷன் காகபதத்திற்கு தயிரைக் கெடுப்பதில் லக்ஷணைச் செய்கின்றான். எவைகளின் பரிசமுண்டாக தயிர் புசிப்பதற்கு யோக்கியமுடையதன்றோ அவற்றை தயிரைக்கெடுப்பதென்பர். அத்தகையன காகம், பூனை, எலி முதலியனவாம். அத்தயிரைக் கெடுக்கும் காகம், பூனை முதலிய லக்ஷியங்களில் இருப்பது காக பதத்தின் லக்ஷியத்தன்மை அவச்சேதக தயிரைக் கெடுத்தற்றன்மை தர்மமாம். அத்தயிரை கெடுத்தற்றன்மை வடிவ லக்ஷியத்தன்மை அவச்சேதக வடிவமாக காகம், பூனை, எலி முதலிய எல்லா சக்கிய லக்ஷிய பதார்த்தங்களின் போதம் கேட்போனுக்கு காகபதத்தின் லக்ஷணையாலுண்டாகின்றது. ஆகையால் அக்காக பதத்திற்கு தயிரைக் கெடுப்பதிலுள்ள லக்ஷணை அஜஹத் லக்ஷணையெனப்படுகின்றது. அங்ஙனமே "கவிகையாளர் செல்லுகின்றனர்" என்பதான வசனத்திலும் கவிகை பதத்திற்கு ஒருங்கிருக்கும் புருஷனிடத்து லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. அந்த லக்ஷணையால் ஒருங்கிருக்குந்தன்மை வடிவ லக்ஷியத்தன்மை அவச்சேதக வடிவமாவதால் கவிகையுடைய புருஷர்களதும், கவிகையின்றிய புருஷர்களதும் போதம் உண்டாகின்றது. ஆகையால் கவிகை பதத்திற்கு ஒருங்கிருக்கும் புருஷர்களிடத்துள்ள லக்ஷணையும் அஜஹத் லக்ஷணையெனப்படுகின்றது.

கஉ௫௬. ஜஹத் அஜஹத் லக்ஷணையின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "லக்ஷ்யதாவச்சேதக பரித்யாகேந வ்யக்திமாத்ர போத வ்யாபாரிகா லக்ஷணா ஜஹதஜஹல்லக்ஷணா" (இ-ள்.) பதத்திற்குள்ள சக்கியத் தன்மையின் அவச்சேதக தர்மத்தின் பரித்தியாகத்தால் வியக்தி மாத்திரத்தினது போதத்தின் ஏதுவாகிய லக்ஷணை ஜஹத் அஜஹத் லக்ஷணையெனப்படு

கின்றது. ஜஹத் அஜஹத் லக்ஷணையினை பாகத்தியாக லக்ஷணை யென்றுங் கூறுவர். எங்ஙனம்: வேதாந்திகளின் மதத்தில் "தத்வமஸி" என்பதான வசனத்தில் ஜஹத் அஜஹத் லக்ஷணை சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு சர்வஞ்ஞத்தன்மை விசிஷ்ட சேதனம் தத்பதத்தின் சக்கியார்த்தமாம். அற்பஞ்ஞத் தன்மை விசிஷ்ட சேதனம் துவம்பதத்தின் சக்கியார்த்தமாம். இவ்விரண்டு சக்கியார்த்தங்களின் அபேதம் சம்பவியாது. ஆகையால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை வடிவ சக்கியத்தன்மை அவச்சேதக தர்மத்தின் பரித்தியாகத்தால் தத்பதத்திற்கு சேதன மாத்திரத்தில் லக்ஷணை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறாக அற்பஞ்ஞத் தன்மை வடிவ சக்கியத்தன்மை அவச்சேதக தர்மத்தின் பரித்தியாகத்தால் துவம்பதத்திற்கும் சேதன மாத்திரத்தில் லக்ஷணை சம்பவிக்கின்றது. அச்சேதனங்கட்கு பரஸ்பர அபேதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் தத்பதத்திற்கும், துவம்பதத்திற்கும் சேதன மாத்திரத்திலுள்ள லக்ஷணை ஜஹத் அஜஹத் லக்ஷணை யெனப்படுகின்றது. நையாயிகர்களின் மதத்திலோ ஜஹத் அஜஹத் லக்ஷணைக்கு உதாஹரணம் "அத்தேவதத்தனே இத்தேவதத்தன்" என்பதான வாக்கியமாம். ஈண்டும் அந்த தேசகால விசிஷ்ட தேவதத்தன் அந்த வென்னும் சத்தத்தின் சக்கியார்த்தமாம். இந்த தேசகால விசிஷ்ட தேவதத்தன் இந்தவென்னும் சத்தத்தின் சக்கியார்த்தமாம். அவ்விரு விசிஷ்டங்கட்கு ஒருமையின் அசம்பவமுளதாக விசேஷண அம்சத்தின் பரித்தியாகத்தால் அவ்விருபதங்கட்கு தேவதத்தனெனப் பெயரிய புருஷ வியக்தியில் லக்ஷணை சம்பவிக்கின்றது.

கஉ௲எ. லக்ஷித லக்ஷணையின் வர்ணனம்.

ஆண்டு "ஶக்யஸம்பந்தஸம்பந்தோ லக்ஷிதலக்ஷணா" (இ-ள்.) பதத்தின் சக்கியார்த்தத்தின் பரம்பரா சம்பந்த வடிவ லக்ஷணை லக்ஷித லக்ஷணை யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "த்விரேபோ ரௌதி" (இ-ள்.) இரண்டு ரகரங்கள் ஒலிக்கின்றது. ஈண்டு "இரண்டு ரகரம்" என்னும் பதத்தின் சக்கியார்த்தம் இரண்டு ரகரங்களாம். அவ்விரண்டு ரகரங்களில் சப்தத்தின் கர்த்தாத்தன்மை சம்பவியாது. ஆகையால் அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்பதால் கேட்போனுக்கு இரண்டு ரகரபதத்திற்கு வண்டு வியக்தியில் லக்ஷணை சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு இரண்டு ரகரபதத்தின் சக்கிய அர்த்த வடிவ இரு ரகரங்கட்கு வண்டு வியக்தியில் சாக்ஷாத் சம்பந்தமோ வின்றாம். ஆனால் தான் பொருந்தியுள்ள பதவாச்சியத்தன்மை வடிவ பரம்பராசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஈண்டு சுவசத்தத்தால் அவ்விரு ரகரங்களை கிரஹிக்குக. அவ்விரு ரகரங்களாற் பொருந்திய பிரமர பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை அவ்வண்டு வியக்தியிலிருக்கின்றது. ஆகையால் இரண்டு ரகர பதத்திற்கு வண்டு வியக்தியில் கூறிய பரம்பரா சம்பந்த வடிவ லக்ஷணை லக்ஷித லக்ஷணை யெனப்படுகின்றது. ஈண்டு சில நூலாசிரியர் லக்ஷித லக்ஷணையினை வேறாக வொப்புவதில்லை, ஜஹத் லக்ஷணையின் அக்கடமாகக் கூறுகின்றனர். பிரமரமெனினும், வண்டெனினும் ஒக்கும். பிரமரபதத்தில் இரண்டு ரகரங்களிருப்பதால் இரண்டு ரகரங்கள் சப்திக்கின்றதெனக் கூறுவதுமுண்டு.

௧௨௫௮. கேவல லக்ஷணை, லக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் கூறிய லக்ஷணையின் இருவித வேற்றுமை.

சில நூலாசிரியரோ அந்த லக்ஷணையினை கேவல லக்ஷணை, லக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவிதமாக வொப்புகின்றனர். ஆண்டு சக்திய அர்த்தத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தினை கேவல லக்ஷணை யென்பர். சக்திய அர்த்தத்தின் பரம்பரா சம்பந்தத்தினை லக்ஷித லக்ஷணை யென்பர். கேவல லக்ஷணையும் ஜஹத் லக்ஷணை, அஜஹத் லக்ஷணை, ஜஹத் அஜஹத் லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்.

௧௨௫௯. கௌணீ, சுத்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டு மிருவித வேற்றுமை.

சில நூலாசிரியரோ அந்த லக்ஷணையினை கௌணீ, சுத்தா என்னும் வேறுபாட்டால் இருவிதமாக வொப்புகின்றனர். ஆண்டு சுத்தா லக்ஷணையினை ஜஹத் லக்ஷணை, அஜஹத் லக்ஷணை, ஜஹத் அஜஹத் லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் மூவிதமாக வொப்புகின்றனர்.

௧௨௬௦. நிரூடி, ஸ்வாரசிகம் என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டு மிருவித வேற்றுமை.

அல்லது கூறிய லக்ஷணை நிரூட லக்ஷணை, சுவாரசிக லக்ஷணை என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டு மிருவகைத்தாம். ஆண்டு "அநாதி தாத்பர்ய விஷயீபூதார்த்த நிஷ்ட லக்ஷணா நிரூட லக்ஷணா" (இ-ள்.) அநாதி தாத்பரியத்தின் விஷயமாகிய அர்த்தத்தில் இருக்கும் லக்ஷணை நிரூட லக்ஷணை யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "நீலக்குடம்" என்பதான வாக்கியத்தில் நீல பதத்திற்கு நீல குண விசிஷ்ட திரவியத்தில் நிரூட லக்ஷணை சம்பவிக்கின்றது. நீல வடிவ லக்ஷணை சக்தியின் சாதிருசியமேயாகின்றது.

௧௨௬௧. ஸ்வாரசிக லக்ஷணையின் லக்ஷணம்.

"இதாநீந்தந தாத்பர்ய விஷயீபூதார்த்த நிஷ்ட லக்ஷணா ஸ்வாரஸிக லக்ஷணா" (இ-ள்.) இக்காலத்திய புருஷனது தாத்பரியத்திற்கு விஷயமாகிய அர்த்தத்தில் இருப்பதாகிய லக்ஷணை ஸ்வாரசிக லக்ஷணை யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: ஒருவன் கங்கையில் பெரிய மீனைப் பார்த்து மற்றொருவனைக்குறித்து "கங்கையில் கிராமம்" என்பதான வசனத்தைக் கூறக்கேட்டதால் அவன் அக்கிராம பதத்திற்கு மீனிடத்து லக்ஷணை செய்கின்றான். அந்த லக்ஷணை ஸ்வாரசிக லக்ஷணை யெனப்படுகின்றது.

௧௨௬௨. வாக்கியத்தில் லக்ஷணையை கண்டிப்பது வாயிலாக பதத்தில் லக்ஷணையின் சித்தி.

முற்கூறிய அவ்வெல்லா வகையான லக்ஷணைகளும் பதங்களிலேயே சம்பவிக்கின்றன. வாக்கியங்களில் சம்பவிப்பனவன்று. ஏனெனின் சக்தியுடையது பதமாவதால் பதத்திற்கே சக்தியார்த்தம் சம்பவிக்கின்றது. வாக்கியத்தில் சக்தி சம்பவிப்பதில்லை. ஆகையால் வாக்கியங்கட்கு யாதோர் சக்தியார்த்தமும் சம்பவியாது. முன்னர் சக்தியார்த்தத்தின் சம்பந்தமே லக்ஷணை

யாகக் கூறப்பட்டது. ஆகையால் சக்கிய சம்பந்த வடிவ லக்ஷணையாகத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது. வாக்கியத்தில் சம்பவிப்பதில்லை. ஆகையால் வாக்கியத்தில் லக்ஷணையை யொப்புவோராகிய மீமாஞ்சகர் முதலிய மதங்கள் அசங்கதமாம்.

கஉ-கூங. கௌணீ விருத்தியின் லக்ஷணை.

ஈண்டு சில நூலுடையாரோ இது கூறுகின்றனர். பதத்திற்கு முற்கூறிய சக்தி விருத்தியும், லக்ஷணை விருத்தியும் எங்ஙனமுண்டோ அங்ஙனமே பதத்திற்கு மூன்றுவது கௌணீ விருத்தியு மிருக்கின்றது. ஆண்டு "ஶக்யார்த்த ஸாத்ருஶ்யேநாஶக்யார்த்த ப்ரயோஜிகா வ்ருத்திர் கௌணீ வ்ருத்தி:" (இ-ள்.) பதத்தின் சக்கிய அர்த்தத்தின் சாதிருசிய வடிவமான அசக்கிய அர்த்தத்தின் போதத்திற்கு ஏதுவாகிய விருத்தி கௌணீ விருத்தியெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "சிம்ஹம் தேவதத்தன்" என்பதான வசனத்தால் சிம்ஹத்தினதும், தேவதத்தனெனப் பெயரிய புருஷனதும் அபேத ஞானமுண்டாகின்றது. அது சம்பவியாது. ஆகையால் சிம்ஹ பதத்திற்கு கௌணீ விருத்தியால் கேட்போனுக்கு சிம்ஹத்தின் சாதிருசியம் தேவதத்தனுமென்னும் போத முண்டாகின்றது. ஆண்டு சிம்ஹ பதத்தின் சக்கியார்த்த மிருக ராஜாவாகிய விலங்கிடத்து இருப்பதாகிய சூரத்தன்மை, குரூரத்தன்மை முதலிய தர்மங்கள் தேவதத்தனெனப்பெயரிய புருஷனிடத்து மிருக்கின்றது. அதுவே தேவதத்தனெனப் பெயரிய புருஷனிடத்து சிம்ஹத்தின் சாதிருசியமாம். அச்சாதிருசிய வடிவமாக தேவதத்த புருஷனது போதம் சிம்ஹ பதத்தின் கௌணீ விருத்தியாலேயே யுண்டாகின்றது. சிம்ஹ பதத்தின் சக்தி விருத்தியால் அல்லது லக்ஷணை விருத்தியால் உண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் கௌணீ விருத்தியை சக்தி, லக்ஷணையினும் வேறாகவே யொப்ப வேண்டும்.

கஉ-கூச. லக்ஷணையில் கௌணீ விருத்தியின் அடக்கம்.

அங்ஙனங் கூறிய மதமும் நலமுடையதன்றாம். ஏனெனின் கௌணீ விருத்தி லக்ஷணையினும் வேறன்றாம்; லக்ஷணையின் அடக்கமேயாம். ஆண்டு சிம்ஹ பதத்தின் சக்கியார்த்தத்திற்கு தேவதத்த புருஷனிடத்து சாக்ஷாத் சம்பந்தமின்றாம். என்றாலும் எங்ஙனம் முற்கூறிய இரண்டு ரகர பதத்தினது சக்கியார்த்தத்தின் பரம்பரா சம்பந்தம் வண்டு வியக்தியினிடத்துச் சம்பவிக்கின்றதோ அங்ஙனமே ஈண்டும் சிம்ஹ பதத்தின் சக்கியார்த்தத்திற்கு அத்தேவதத்தபுருஷனிடத்து தன்னிடத்தி லிருக்கும் சூரத்தன்மையாதியுடைமை வடிவ பரம்பரா சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் கௌணீ விருத்தியின் அடக்கம் லக்ஷித லக்ஷணையிடத்துச் சம்பவிக்கின்றது.

கஉகூரு. வியஞ்ஜனை விருத்தியை ஒப்புவோராகிய அலங்காரிகளின் மதம்.

ஈண்டு அலங்காரிகள் நான்காவது வியஞ்ஜனை விருத்தியையும் அங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்களின் கருத்திதுவாம். "கரையில்கிராமம்" என்பதான வசனத்தைக் கூறுவதால் கேட்போனுக்குச் சுகமின்று. என்றாலும் கரையிலிருக்கும் கிராமத்தின் போதம் உண்டாய் விடுகின்றது. அங்ஙனமாய வசனத்தைக் கூறாது "கங்கையில் கிராமம்" என்பதான வசனத்தைக் கூறின் அவ்வசனம்

கங்கைக் கரையின் குளிர்ச்சி, தூய்மை முதலியவைகளை போதிக்கும் பொருட்டாம். ஆண்டு குளிர்ச்சி, தூய்மை முதலியவைகளின் உணர்ச்சி கங்கா பதத்தின் லக்ஷணா விருத்தியினலோ உண்டாகாது. ஏனெனின் சொல்லுவோனது தாத்பரிய உணர்வு நிகழாமையால் லக்ஷணை சம்பவிக்கின்றது. தாத்பரிய உணர்வு நிகழாமையின் பரிஹாரம் கேவலம் கரை மாத்திரத்தில் லக்ஷணையைச் செய்வதானேயே சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் குளிர்ச்சி, தூய்மையாதி விசிஷ்ட கரையில் லக்ஷணையை அங்கீகரிப்பதில் யாதோர் பிரமாணமுமின்றும். ஆகையால் குளிர்ச்சி, தூய்மையாதி விசிஷ்ட கரையின் போதத்தின் பொருட்டு கங்கா பதத்திற்கு குளிர்ச்சி, தூய்மையாதி விசிஷ்ட கரையினிடத்து வியஞ்ஜனா விருத்தியை அவசியம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

௧௨௯௯. லக்ஷணையால் அல்லது அநுமானத்தால் வியங்கிய அர்த்தம் போதமாவதின் வர்ணனம்.

அங்ஙனங் கூறும் மதமும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின் கூறிய கௌணி விருத்தியினைப் போன்று வியஞ்ஜனா விருத்தியின் அடக்கமும் லக்ஷணையினிடத்தே சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு கூறுவோன் குளிர்ச்சி, தூய்மையாதி விசிஷ்ட கரையின் போதத்தை யுண்டாக்கும் பொருட்டு "கங்கையில் கிராமம்" என்பதான வசனத்தை உச்சரிக்குமிடத்து ஆண்டு கூறுவோனது தாத்பரிய உணர்வு நிகழாமையால் கேட்போன் கங்கை பதத்திற்கு குளிர்ச்சி, தூய்மையாதி விசிஷ்ட கரையினிடத்தே லக்ஷணைசெய்கின்றான். அந்த லக்ஷணையால் புருஷனுக்கு கங்கை பதத்தால் குளிர்ச்சி, தூய்மையாதி விசிஷ்ட கரையின் போதமுண்டாகின்றது. அல்லது கங்கா பதத்தின் லக்ஷணையால் புருஷனுக்கு கரை மாத்திரத்தின் சாப்தபோதமே யுண்டாகின்றது. அதன் பின்னர் " கங்காதீரம் ஶீதபாவநத்வாதிமத் கங்காபதபோத்யத்வாத் கங்காவத் " என்பதான அநுமானத்தால் குளிர்ச்சி, தூய்மையாதிகளின் அநுமிதி ஞானமுண்டாகின்றது. ஆகையால் வியஞ்ஜனா விருத்தி லக்ஷணையின் அடக்கமேயாம். ஆகையால் சக்தி, லக்ஷணை யென்னு மிருவிதமாகவே பதத்தின் விருத்தி சம்பவிக்கின்றது. சக்தி, லக்ஷணா வடிவ விருத்தியின் ஞானம் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி மூலமாக சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகின்றது.

சங்கை:—விருத்தி ஞானமே சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகுமாயின் "ஆ, குதிரை" என்பதான வாக்கியத்தாலும் உலகவருக்கு சாப்த போதம் உண்டாக வேண்டும். எக்காரணத்தாலெனின் ஆ, வடிவ அர்த்தத்தில் ஆ, பதத்தின் சக்தி ஞானமும், குதிரை வடிவ அர்த்தத்தில் குதிரை பதத்தின் சக்தி ஞானமும் உலகவருக் கிருப்பதே யாகின்றது. கூறிய வாக்கியத்தால் உலகவருக்கு சாப்த போதம் உண்டாகிறதில்லை.

சமாதானம்:—எங்ஙனங் கூறிய விருத்தி ஞானம் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகின்றதோ அங்ஙனமே ஆகாங்க்ஷை, யோக்கியதை, ஆசத்தி, தாத்பரியமாம் நான்கின் ஞானமும் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. "ஆ, குதிரை" என்னும் வாக்கியத்தில் பதங்கட்கு பரஸ்பரம் ஆகாங்க்ஷையின்றும். ஆகையால் அவ்வாக்கியத்தால் சாப்த போதம் உண்டாகிறதில்லை.

௧௨௩௭. ஆகாங்க்ஷை (அவாய்நிலை) யின் லக்ஷணம்.

ஆகாங்க்ஷை முதலிய நான்கின் ஸ்வரூபத்தை முறையாக வர்ணிப்பாம். ஆண்டு "யத்பதம் விநா யஸ்ய பதஸ்ய சாப்தபோதாஜநகத்வம் தத்பதஸ்ய தத்பதஸமீபவர்த்தித்வம் ஆகாங்க்ஷா" (இ-ள்.) எப்பதமின்றி எப்பதத்திற்கு சாப்த போதத்தை உண்டாக்குந் தன்மை சம்பவியாதோ அப்பதத்தில் அப்பதத்தின் சமீபத் தன்மையினை ஆகாங்க்ஷை யென்பர். எங்ஙனம்: "கடத்தைக் கொண்டுவா" வென்னும் வசனத்தில் கட மென்னும் பதத்திற்குப் பின் ஐ என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை யிருக்கின்றது. ஆண்டு கேவலம் கட பதத்தை உச்சரிக்கினும் கடம் கர்மத்தன்மை என்னும் சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே கேவலம் ஐ என்னும் பதத்தினை உச்சரிக்கினும் சாப்த போதம் உண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் கட பதத்திற்கு தனக்குப் பின் மறைப்பின்றி யிருக்கும் ஐ என்னும் பதத்தின் ஆகாங்க்ஷை யிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஐ என்னும் பதத்திற்கும் தனக்கு மறைப்பின்றி முன்னிருக்கும் கட பதத்தின் ஆகாங்க்ஷை யிருக்கின்றது. இவ்வாறாக "கொண்டுவா" என்னும் வசனத்திலும் ஆபூர்வ்வீ தாதுவிற்கு தனக்குப் பின்னிருக்கும் ஆக்கியாத பதத்தின் ஆகாங்க்ஷை யிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஆக்கியாத பதத்திற்கு தனக்கு முன்னிருக்கும் ஆபூர்வ்வீ தாதுவின் ஆகாங்க்ஷை யிருக்கின்றது. அவ்வாகாங்க்ஷையின் ஞானம் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. அதாவது; ஐ முதலிய வேற்றுமை பதங்கள் மறைப்பின்றி பின்னிருத்தற்றன்மை சம்பந்தத்தால் கட முதலிய பதங்களை யுடையதாம். அங்ஙனமே ஆக்கியாத பதம் மறைப்பின்றி பின்னிருத்தற்றன்மை சம்பந்தத்தால் தாது பதமுடையதாம். என்பதான ஆகாங்க்ஷை ஞானம் முறையாக கடம், கர்மத் தன்மை, அநுகூல முயற்சி என்பதான சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. "கடத்தைக்கொண்டுவா" என்பதான வாக்கியத்திலுள்ள கடமுதலிய பதங்கள் எவ்வெக் கட முதலிய அர்த்தங்களின் வாசகமாமோ அவ்வக் கடாதி வடிவ அர்த்தத்தின் வாசகம் "கடம் கர்மத்வம் கொண்டு வருவதாகிய முயற்சி" என்பன இவ்வாக்கியத்திலுள்ள பதங்களாம். ஆனால் இப்பதங்களிற் கூறிய ஆகாங்க்ஷையில்லை. ஆகையால் எங்ஙனம் "கடத்தைக் கொண்டுவா" எனக் கூறிய வாக்கியத்தால் கேட்போனுக்கு சாப்த போதம் உண்டாகின்றதோ அங்ஙனம் "கடம் கர்மத்தன்மை கொண்டு வருதலாகிய முயற்சி" என்னும் வாக்கியத்தால் கேட்போனுக்கு சாப்த போத முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் ஆகாங்க்ஷை ஞானத்தினை சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாக அவசியம் ஒப்ப வேண்டும்.

௧௨௩௮. யோக்கியதை (தகுதி) யின் லக்ஷணம்.

"ஏகபதார்த்தே அபரபதார்த்த ஸம்ஸர்கோ யோக்யதா" (இ-ள்.) ஒரு பதார்த்தத்தில் வேறு பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தினை யோக்கியதையென்பர். எங்ஙனம்: "கடத்தைக்கொண்டுவா" என்னும் வாக்கியத்தில் கடபதத்தின் அர்த்தத்திற்கு ஐ பதத்தின் கர்மத்தன்மை வடிவ அர்த்தத்தில் ஆதேயத் தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. கர்மத்தன்மைவடிவ அர்த்தத்திற்கு ஆபூர்வ்வீ

தாதுவிற்கு கொண்டு வருதலாகிய அர்த்தத்தில் நிரூபிக்குந்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. கொண்டு வருதலாகிய அர்த்தத்திற்கு ஆக்கியாத விருத்திக்கு முயற்சிவடிவ அர்த்தத்தில் அநுகூலத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. முயற்சிவடிவ அர்த்தத்திற்கு நீ யென்னும் பதார்த்த புருஷனிடத்து ஆசிரயத்தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. அச்சம்பந்தத்தினை யோக்கியத்தன்மை யென்பர். யோக்கியத்தன்மையின் ஞானமுடைய புருஷனுக்கு "கடத்தைக்கொண்டுவா" என்னும் வசனத்தைக் கேட்ட பின்னர் "கடத்திலிருக்கும் கர்மத்தன்மையை நிரூபிக்கும் கொண்டுவருதலாகிய அநுகூலமுயற்சியின் ஆசிரயம், நீ யென்னும் பதார்த்தம்" என்பதான சாப்த போத முண்டாகின்றது. கூறிய பதார்த்தங்களின் சம்பந்தத்தில் எப்பதத்திற்கும் சக்தி விருத்தி அல்லது லக்ஷணை விருத்தி யின்றும். பதங்களின் சக்தி விருத்தியால் அல்லது லக்ஷணை விருத்தியால் ஸ்மரண முண்டாகும் அர்த்தத்தின் சாப்த போதத்திலேயே விளக்கமாகின்றது. என்றாலும் கூறிய நியமம் பதார்த்தங்களின் போதத்திலாம்; சம்பந்தத்தின் போதத்திலின்றும். பதார்த்தங்களின் சம்பந்தங்கள் சக்தி, லக்ஷணை விருத்தியின்றி பதங்களின் சமீபத்தன்மையின் வசத்தால் சாப்த போதத்தில் விளக்க மாகின்றது. ஆகையால் சம்பந்தத்திலும் பதங்களின் சக்தியை யொப்புவோராகிய மீமாஞ்சகர்களின் மதம் கௌரவ தோஷமுடையதாவதால் அசங்கதமாம். ஓர்கால் யோக்கியத்தன்மை ஞானத்தினை சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாக ஒப்பாவிடின் எங்ஙனம் "ஜலத்தால் நனைக்கப்பட்டது" என்பதான வாக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே "வன்னியால் நனைக்கப்பட்டது" என்பதான வாக்கியத்தாலும் சாப்த போத முண்டாகவேண்டும். ஜலத்திலோ நனைத்தற்றன்மை சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் வன்னியில் நனைத்தற்றன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆகையால் கூறிய யோக்கியத்தன்மையின் அபாவத்தால் "வன்னியால் நனை" என்பதான வாக்கியத்தால் சாப்தபோதமு முண்டாகிறதில்லை.

கஉசுகூ. ஆசத்தியின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "யத்பதார்த்தஸ்ய யத்பதார்த்தேநாந்வயாபேக்ஷா தயோ: பதயோரவ்யவதாநம் ஆஸத்தி:" (இ-ள்.) எப்பதத்தின் அர்த்தத்திற்கு எப்பதத்தின் அர்த்தத்தினோடு சம்பந்த வடிவ அன்வயம் அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றதோ அவ்விரு பதங்களின் மறைப்பின்மை யாதோ அதாவது; மறைப்பின்றிய சமீபத்தன்மையினை ஆசத்தி யென்பர். எங்ஙனம்: "கடத்தைக் கொண்டுவா" என்னும் வசனத்தில் கடமுதலிய பதங்களினது அர்த்தத்திற்கு கொண்டுவருதல் முதலிய பதங்களினோடு அன்வயம் அபேக்ஷிக்கப்படுவதாகின்றது. ஆகையால் கட முதலிய பதங்களின் மறைப்பின்மையே ஆசத்தியாம். அவ்வாசத்தியின் ஞானமும் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. ஓர்கால் ஆசத்தியின் ஞானத்தினை சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாக வொப்பாவிடின் எங்ஙனம்: "கிரிவன்னியுடைத்து", "தேவதத்தனால் புசிக்கப்பட்டது" என்பதான வசனத்தால் "கிரிவன்னியுடைத்தாம்", "தேவதத்தனால் புசிக்கப்பட்டதாம்" என்பதான சாப்தபோதம் எங்ஙனமுண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே

"கிரியால் புண்ணப்பட்டது தேவதத்தன் வன்னியுடைத்து" என்பதான வசனத்தாலுங் கூறிய சாப்த போத முண்டாக வேண்டும். ஆனல் இவ்வசனத்தால் கூறிய ஆசத்தியின் அபாவத்தால் கூறிய சாப்தபோதமுண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் ஆசத்தி ஞானத்தினை சாப்த போதத்தின் ஏதுவாக அவசியம் வொப்ப வேண்டும்.

கஉஎ௦. தாத்பரியத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு " வக்ஷ்ரிச்சாதாத்பர்யம்" (இ-ள்.) இப்பதத்தால் கேட்போனுக்கு இவ்வர்த்தத்தின் போதமுண்டாகுக என்பதாக கூறுவோனது இச்சையினை தாத்பரியமென்பர். தாத்பரியத்தின் ஞானமும் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. ஓர்கால் தாத்பரியத்தின் ஞானத்தினை சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாக வொப்பாவிடின் "சயிந்தவம் கொண்டுவா" என்பதான சமயோசிதமாகிய இவ்வாக்கியத்தால் கேட்போனுக்கு ஓர்கால் உப்பின் ஞான முண்டாகின்றது. ஓர்கால் குதிரையின் ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙன முண்டாகலாகாது. ஆனல் யாண்டும் உப்பின் ஞானமே யுண்டாக வேண்டும். அல்லது யாண்டும் குதிரையின் ஞானமே உண்டாக வேண்டும். ஆகையால் விலக்ஷண போதத்தின் சித்தியின் பொருட்டு தாத்பரிய ஞானத்தினை சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாக அவசியம் ஒப்ப வேண்டும். தாத்பரிய அர்த்தத்தின் ஞானம் கேட்போனுக்கு சமய விசேஷணத்தா லுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: போஜன சமயத்தில் சயிந்தவ பதத்திற்கு உப்பில் தாத்பரியம் அறியப்படுவதாகின்றது. நடத்தல் சமயத்தில் சயிந்தவ பதத்தால் குதிரையில் தாத்பரியம் அறியப்படுவதாகின்றது. இவ்வாறாக தாத்பரிய ஞானத்திற்கு சாப்த போதத்தின் காரணத் தன்மையின் சித்தி யுண்டாக வேதத்திலிடத்து தாத்பரியத்தின் ஞானத்தின் பொருட்டு வேதத்தின் கர்த்தா ஈசுவரன் கற்பிக்கப்படுகின்றான். அதாவது; ஈசுவரனது இச்சா வடிவ தாத்பரியத்தின் ஞானத்தானேயே வைதிக வாக்கியத்தால் கேட்போனுக்கு சாப்த போத முண்டாகின்றது. கிளி முதலிய புட்களின் வாக்கியத்தாலும் உலகவருக்கு அர்த்தத்தின் போத முண்டாகின்றது; கிளி முதலியவைகளில் இச்சா வடிவ தாத்பரியமின்றாம். என்றாலும் ராம கிருஷ்ணா முதலிய சாது பதங்களால் பொருந்திய கிளி முதலியவைகளின் வாக்கியத்திலோ ஈசுவரனது தாத்பரியத்தையே அறிக. ககரீ முதலிய வழுவதனுடைய பதங்களால் பொருந்திய கிளியின் வாக்கியம் யாதோ அவ்வாக்கியத்தில் கற்பிப்போனாகிய புருஷனது தாத்பரியத்தை அறிக. தாத்பரியத்தின் ஞானத்தால் கேட்போனுக்கு கிளி முதலிய பக்ஷிகளின் வாக்கியங்களாலும் சாப்தபோதம் சம்பவிக்கின்றது.

கஉஎக. சில சாப்த போதத்தைக் குறித்து தாத்பரிய ஞானத்தினை காரணமாக வொப்பும் சில வாதிகளின் மதம்.

ஈண்டு சில நூலாசிரியரோ இது கூறுகின்றனர். சர்வ சாப்த போதத்தைக்குறித்து தாத்பரிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை யின்று. ஆனல் நானா அர்த்தமுடைய பதங்களால் பொருந்திய வாக்கியங்களால் உண்டாகிய சாப்த போதத்தைக் குறித்தே தாத்பரிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மைச்

சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம்: சயிந்தவபதம் உப்பு, குதிரையா மிரண்டின் வாசகமாவதால் நாநா அர்த்தமுடையதாம். சயிந்தவபதம் பொருந்திய "சயிந்தவம் கொண்டுவா" என்னும் வாக்கியத்தால் உண்டாகிய போதத்தில் தாத்பரிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மையிருக்கின்றது. ஆனால் "கடத்தைக் கொண்டுவா" என்பதான இவை முதலிய வாக்கியங்களா லுண்டாம் சாப்த போதத்தில் தாத்பரிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மையின்றாம். இவ்வாறாக கிளி முதலியவைகளின் வாக்கியங்களா லுண்டாம் சாப்த போதத்திலும் தாத்பரிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை யின்றாம்.

கஉஎஉ. சத்தத்தினை அநுமானத்தின் அடக்கமாக ஒப்பும் வைசேஷிகர்களின் மத வர்ணனம்.

ஈண்டு வைசேஷிக சாஸ்திரமுடையார் சத்தத்தினை அநுமானப் பிரமாணத்தினும் வேறு பிரமாணமாக வொப்பினாரில்லை. ஆனால் சத்தத்தினை அநுமானத்தின் அடக்கமாக வொப்புகின்றனர். வைசேஷிகர்களின் கருத்திதுவாம். "கடத்தைக் கொண்டுவா" என்பதான வசனத்தால் கேட்போன் இவ்வாறாகிய அநுமானஞ் செய்கின்றனன். "ஏதாநிபதாநி ஸ்மாரிதார்த்த ஸம்ஸர்க்கஜ்ஞாநபூர்வகாணி ஆகாங்க்ஷாதிமத்பதகதம்பகத்வாத் மத்வாக்ய வத்" (இ-ள்.) கடத்தைகொண்டுவா வென்னும் வாக்கியத்திலுள்ள கட முதலிய பதங்கள் கட முதலிய பதங்களால் ஸ்மரண முண்டாகிய கட முதலிய அர்த்தங்களின் சம்பந்தத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய ஞான பூர்வகமாம் ஆகாங்க்ஷை, யோக்கியதை, ஆசத்தியுடைய பதங்களின் சமூஹ வடிவமாவதால், எவ்வெப்பதம் ஆகாங்க்ஷாதி யுடைய சமூஹ வடிவ மாகின்றதோ அவ்வப்பதம் ஸ்மரிக்கக்கூடிய பதங்களின் சம்சர்க்கத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞான பூர்வகமேயாகின்றது. எங்ஙனம்: வேறு புருஷர்களைக் குறித்து யாம் உச்சரிக்கப்பட்ட ஆவைக் கொண்டுவா வென்னும் பதங்களின் சமூஹம் ஆகாங்க்ஷாதியுடைய பத சமூஹ வடிவ மாவதால் யாம் ஸ்மரித்த ஆ முதலிய பதார்த்தங்களின் சம்சர்க்கத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞான பூர்வகமே யாகின்றது. இவ்வாறாகிய அநுமானப் பிரமாணத்தானேயே கட முதலிய பதார்த்தங்களின் சம்சர்க்கத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆகையால் சத்தப் பிரமாணம் அநுமானத்தின் அடக்கமேயாம்.

கஉஎங. வைசேஷிகர்களின் மத கண்டனம்.

அங்ஙனங் கூறிய வைசேஷிகர்களின் மதம் நலமுடையதன்றாம். ஏனெனின் "கடத்தைக் கொண்டுவா" என்பதான இவை முதலிய வாக்கியத்தினைக் கேட்ட பின் கட முதலிய பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானம் ஓர்கால் அநுமானப் பிரமாணத்தானேயே யுண்டாகுமாயின் அந்தஞானத்திற்குப்பின் அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்போனுக்கு அநுமிதி ஞானத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய "அநுமிக்கின்றேன்" என்பதான மானசப் பிரத்தியக்ஷ வடிவ அநுவியவசாய ஞானமே யுண்டாக வேண்டும். அங்ஙனமாய அநுவியவசாய ஞானம் கேட்போனுக்கு உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் "சிரவணிக்கின்றேன்".

என்பதான சாப்த போதத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய அநுவியவசாய ஞானமே யுண்டாகின்றது. அந்த விலக்ஷண அநுவியவசாய வடிவ அநுபவத்தின் வசத்தால் சாப்தி பிரமாவினை அநுமிதியினும் வேறாகவே வொப்ப வேண்டியதாகும். சாப்திப் பிரமாவின் வேற்றுமை சித்திக்க சாப்தி பிரமாவின் கரண வடிவ சத்தப் பிரமாணமும் அநுமானப் பிரமாணத்தினும் வேறாகவே வொப்பப்பட வேண்டும். ஆகையால் பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சத்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு பிரமாணங்களே சித்தமாகின்றன. சத்தப் பிரமாண நிரூபணம் முற்றிற்று.

கஉஎச. அர்த்தாபத்தி பிரமாண நிரூபணம்.

இனி அர்த்தாபத்தியினை ஐந்தாவது பிரமாணமாக வொப்புவோராகிய பிரபாகரரின் மதத்தினை நிரூபிப்பாம். ஆண்டு "உபபாத்யஜ்ஞாநேநோபபாதககல்பநம் அர்த்தாபத்தி:" (இ-ள்.) உபபாதகத்தின் ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய உபபாத்தியத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பகலிற் புசியாதவனாகிய தேவதத்தனெனப் பெயரிய புருஷனது சரீரத்தின் ஸ்தூலத்தன்மை வடிவ பருமைத் தன்மையினைக் கண்ட அல்லது ஒருவன் சொல்லக் கேட்ட புருஷன் தேவதத்த புருஷனது இரவுபோஜனத்தை கற்பிக்கின்றான். எக்காரணத்தாலெனின் அன்னத்தின் புசிப்பின்றி சரீரத்தின் பருமை யுண்டாகாது. ஆண்டு இரவு போஜனமோ உபபாதகமாம் (சம்பாதிப்பதாம்). பருமை உபபாத்தியமாம் (சம்பாதிக்கப்படுவதாம்). ஆண்டு எப்பதார்த்தமின்றி எப்பதார்த்தம் ஒர்காலும் சம்பவியாததாமோ அப்பதார்த்தத்திற்கு அப்பதார்த்தம் உபபாத்தியமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: இரவு போஜனமின்றி பகலிற் புசியாத புருஷனிடத்து பருமை ஒர்காலும் சம்பவியாது. ஆகையால் அவ்விரவு போஜனத்திற்கு பருமை உபபாத்தியமெனப்படுகின்றது. எப்பதார்த்தத்தின் அபாவத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் அபாவ மிருக்கின்றதோ அப்பதார்த்தம் அப்பதார்த்தத்தின் உபபாதக மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: இரவுபோஜனத்தின் அபாவத்தால் பகலிற் புசியாத புருஷனிடத்து பருமையின் அபாவ மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரவு போஜனம் பருமையின் உபபாதகமெனப் படுன்றது. ஆண்டு "இத்தேவதத்தன் இரவிற் புசிப்பவன்" என்பதாக இரவு போஜன வடிவ உபபாதகத்தின் ஞானமோ அர்த்தாபத்தி பிரமா வெனப்படுகின்றது. "திவாபுஞ்ஜாநஸ்ய பீநத்வம் ராத்ரிபோஜநம் விநாநுபபந்நம்" (இ-ள்.) பகலில் புசியாதவனது பருமை இரவு போஜனமின்றி அநுபபன்னமா மென்னும் பருமை வடிவ உபபாத்தியத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படுகின்றது. ஆண்டு இரவு போஜனத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினும் வேறான பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண முதலிய பிரமாணங்களால் சம்பவியாது. ஆகையால் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தை அவசியம் வொப்ப வேண்டும்.

கஉஎ௫. அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினை கேவல வியதிரேக அநுமானத்தில் அடக்குவது.

அங்ஙனங் கூறும்பிரபாகரரின் மதமும் நலமுடையதன்றாம். ஏனெனின் இரவு போஜனத்தின் ஞானம் கேவலம் வியதிரேகி அநுமானத்தானேயே சம்பவிக்கின்றது. அவ்வநுமானத்தின் ஆகாரமிதுவாம். "தேவதத்தோ ராத்ரௌ புங்க்தே திவா அபுஞ்ஜாநத்வே ஸதி பீநத்வாத் யந்நைவம் தந்நைவம் யதா அதிவாராத்ரி அபோஜீ" (இ-ள்.) இத்தேவதத்தன் இரவில் புசிக்கின்றான், பகலிற் புசியாதவனாகி பருமை சம்பவிப்பதால், எப்புருஷன் இரவு போஜனமுடையவனன்றோ அப்புருஷன் பகலிலும் புசியாதவனாயின் பருமை சம்பவியாது. எங்ஙனம்: இரவிலும், பகலிலும் புசியாதவனாகிய புருஷனுக்கு பருமையும் சம்பவியாது. என்பதான கேவல வியதிரேகி அநுமானத்தானேயே இரவு போஜனத்தின் ஞான முண்டாய் விடுகின்றது. ஆகையால் அவ்வர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினை அநுமானப் பிரமாணத்தினும் வேறு பிரமாணமாக வொப்புவது அசங்கதமாம்.

கஉஎ௬. அநுபலப்தியினை ஆறுவது பிரமாணமாக ஒப்பும் பட்டபாத, வேதாந்திகளின் மதம்.

ஈண்டு மீமாஞ்சக பட்டபாதரும், வேதாந்திகளும் அபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் பொருட்டு ஆறவது அநுபலப்திப் பிரமாணத்தினையும் வேறு பிரமாணமாக அங்கிகரிக்கின்றனர். அநுபலப்தியின் ஸ்வரூபமும், அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மையினை கண்டிப்பதும் முன்னர் பிரத்தியக்ஷ நிருபணத்தில் கூறி வந்துள்ளோம் அதை ஈண்டும் அறிந்துக் கொள்க.

கஉஎஎ. சம்பவத்தினையும், ஐதீகத்தினையும் வேறு பிரமாணமாக வொப்பும் பௌராணிகர்களின் மதம்.

ஈண்டு பௌராணிகர் சம்பவத்தினையும், ஐதீகத்தினையும் வேறு பிரமாணமாக வொப்புகின்றனர். ஆண்டு "ஸதி நாநாவிதே ந்யூநஸ்ய ஸத்தாக்ரஹணாதிகஸ்ய ஸத்தாக்ரஹணம் ஸம்பவ:" (இ-ள்.) எப்பதார்த்தம், எப்பதார்த்தமின்றி இராதோ அப்பதார்த்தம் அப்பதார்த்தத்தின் அவினாபாவம் (உடனிகழ்ச்சி) உடையதாகின்றது. அத்தகைய அவினாபாவி பதார்த்தத்தின் சத்பாவ ஞானத்தால் அன்னிய பதார்த்தத்தின் சத்பாவ ஞானத்தினை சம்பவமென்பர். எங்ஙனம்: ஐம்பதின்றி நூறு சம்பவியாது. ஆனால் நூறு ஐம்பதாற் பொருந்தியதே யாகின்றது. ஆகையால் அந்த நூறு ஐம்பதின் அவினாபாவமுடையதாம். அந்த நூறின் ஞானத்தின் பின்னர் புருஷனுக்கு ஐம்பதின் ஞானம் அவசிய முண்டாகின்றது. ஆண்டு இது நூறுமென்பதான ஞானமோ சம்பவப் பிரமாணமாம். இது ஐம்பதுடையதா மென்னும் ஞானம் பிரமா வடிவ பயனும். ஆண்டு சம்பவம் சம்பாவனை வடிவம், நிர்ணய வடிவம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு இவன் பிராமணனென்பதான ஞானத்தின் பின்னர் பிராமணனில் சதுர்த்தச வித்தைகளின் அப்பியாசத்தன்மை சம்பவிக்கின்றதென்பதான ஞானம் சம்பாவனை வடிவ

சம்பவமெனப்படுகின்றது. யாண்டு நூறென்னும் ஞானத்தின் பின்னர் ஐம்பதின் ஞான முண்டாகின்றதோ அது நிர்ணய வடிவ சம்பவ மெனப்படுகின்றது.

கஉஎஅ. சம்பவப் பிரமாணத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனங் கூறும் மதம் நலமுடையதன்றாம். ஏனெனின் முதலில் சம்பாவனா வடிவ சம்பவமோ நியமமாக யதார்த்த ஞானத்தினை உண்டாக்குவதில்லை. ஆகையால் சம்பாவனா வடிவ சம்பவம் பிரமாண வடிவமன்று. மற்றைய நிர்ணய வடிவ சம்பவமோ அநுமானத்தின் அடக்கமேயாகின்றது. அநுமானப் பிரமாணத்தினும் வேறாகிறதில்லை. கருத்திதுவாம்; யாண்டாண்டு நூறிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு ஐம்பதும் அவசிய மிருக்கின்றது. என்னும் சஹசார தரிசனத்தால் நூற்றில் ஐம்பதின் வியாப்தியின் நிச்சயமுடைய புருஷனுக்கு நூறாகிய ஏதுவின் ஞானத்தால் ஐம்பதாகிய சாத்தியத்தின் அநுமிதியே யுண்டாகின்றது. ஆகையால் நிர்ணய வடிவ சம்பவம் அநுமானத்தின் அடக்கமேயாம்.

கஉஎகூ. ஐதீகப் பிரமாணத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "விசிஷ்டா நிர்ணீதவக்த்ருகஃ ஶப்தவிஶேஷஃ ஐதிஹ்யம்" (இ-ள்.) விசேஷத்தால் நிர்ணயமாகாதாகி முதலில் கூறுவோனது சத்த விசேஷத்தினை ஐதீக மென்பர். எங்ஙனம்: இம்மரத்தில் பேய் இருக்கின்றதென்பதான இவை முதலிய லௌகிக இதிகாசங்கள் ஐதீகமெனப்படுகின்றது. ஆண்டு புருஷன் இம்மரத்தில் பிசாசைப் பார்த்து "ஐஹவடயக்ஷஸ்திஷ்டதி" என்பதான வசனத்தைக் கூறினனாகை, அது முதலாக ஏனையோர் அம்மரத்தில் பேயைக் காணாவிடினும் உலக பரம்பரையாக அம்மரத்தில் பேயிருக்கிறதென்னுங் கூற்று நடை பெறுகின்றது. அத்தகைய ஐதீகப் பிரமாணத்தானேயே மரத்தில் உலகவருக்கு பிசாசின் ஞான முண்டாகின்றது.

கஉஅ௦. ஐதீகப் பிரமாணத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனங் கூறும் மதமும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் எவ்வைதீகம் யதார்த்தஞானத்தினை உண்டாக்குவதாகின்றதோ அவ்வைதீகமோ சத்தப்பிரமாணத்தின் அடக்கமேயாம். எவ்வைதீகம் யதார்த்த ஞானத்தினை உண்டாக்குவதன்றோ அவ்வைதீகம் பிரமாண வடிவமேயன்றாம். இரண்டு வகையானும் ஐதீகத்திற்கு வேறு பிரமாணத்தன்மை சித்தமாகிறதில்லை.

கஉஅக. சேஷ்டையினை பிரமாணமாக வொப்பும் தாந்திரிகர்களின் மதம்.

ஈண்டு தாந்திரிகர் சேஷ்டையினை பிரமாணமாக வொப்புகின்றனர். அவர்களின் கருத்திதுவாம். பரஸ்பர கை முதலியவைகளின் சேஷ்டையால் நீவிர் இவ்வார்த்தை அறிக என்பதாக சேஷ்டையினை சங்கேதிக்கும் புருஷனுக்கு சேஷ்டையால் அர்த்தத்தின் ஞான முண்டாய் விடுகின்றது. விஜாதீய ஞானத்திற்கு சேஷ்டையே கரணமாம். ஆகையால் விஜாதீய பிரமாவின் கரணமாவதால் சேஷ்டையும் வேறு பிரமாணமேயாம்.

௧௨௪௮. சேஷ்டையில் பிரமாணத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனங் கூறும் மதமும் நலமுடையதன்றாம். ஏனெனின் சேஷ்டையும் வேறு பிரமாணமன்றாம். ஆனால் விலக்ஷண சேஷ்டையால் அவ்வவ் வர்த்தத்தின் வாசக பதங்களின் ஸ்மரண முண்டாகி அவ்வவ் வர்த்தத்தின் சாப்த போதமே யுண்டாகின்றது. அல்லது சேஷ்டை வடிவ ஏதுவால் அவ் வர்த்தத்தின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. ஆகையால் சேஷ்டையில் வேறு பிரமாண வடிவத்தன்மை சம்பவியாது. ஆகையால் பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சாப்தம் எனக் கூறிய இந்நான்கு பிரமாணங்களே சம்பவிக்கின்றன. இந்நான்கினும் குறைந்த அல்லது மிகுந்த பிரமாணங்கள் சம்பவியாதென்பது சித்தமாயிற்று.

௧௨௪௯. பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்கட்கு மதவேறுபாட்டால் குறைவு மிகுதித் தன்மையின் வர்ணனம்.

இனி மத வேறுபாட்டால் பிரமாணங்களின் குறைவு மிகுதி என்பதைக் காட்டுவாம். ஆண்டு சார்வாக மதமுடையாரோ பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மொன்றினையே யொப்புகின்றனர். வைசேஷிகரும், பௌத்தரும், ஆர்ஹதருமாகிய மூவரும் பிரத்தியக்ஷம், அநுமானமா மிரண்டினை யொப்புகின்றனர். சத்தம், உபமானமா மிரண்டு பிரமாணங்களை அநுமானத்தின் அடக்கமாக வொப்புகின்றனர். ஆனந்த தீர்த்தாச்சாரியரோ பிரத்தியக்ஷம், சத்தமா மிரு பிரமாணங்களை யொப்புகின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் அநுமானம் சுவதந்திரப் பிரமாணமன்றாம். ஆனால் சுருதியினை அநுசரிப்பதாகியே பிரமாணமாகின்றது. சாங்கிய சாஸ்திர முடையாரோ பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சத்தமா மூன்று பிரமாணங்களையே யொப்புகின்றனர். நையாயிகர்களின் ஏகதேசிகளோ பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானமா மிம்மூன்று பிரமாணங்களையே யொப்புகின்றனர். நையாயிகர்களோ பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சத்தமா மிந்நான்கு பிரமாணங்களை யொப்புகின்றனர். பிரபாகரரோ பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சத்தம், அர்த்தாபத்தி என்னும் ஐந்துபிரமாணங்களை யொப்புகின்றனர். பட்டபாதரும், வேதாந்தியும் பிரத்தியக்ஷம்; அநுமானம், உபமானம், சத்தம், அர்த்தாபத்தி, அநுபலப்தி என்னும் ஆறு பிரமாணங்களை அங்கீகரிக்கின்றனர். பௌராணிகரோ கூறிய அவ்வப் பிரமாணங்களில் சம்பவம் ஐதீகமென்னு மிரண்டு பிரமாணங்களைச் சேர்த்து எண்வகைப் பிரமாணங்களை யொப்புகின்றனர். தாந்திரிகர் கூறிய எண்வகைப் பிரமாணங்களில் சேஷ்டா வடிவ பிரமாணத்தினைச் சேர்த்து ஒன்பது பிரமாணமாக வொப்புகின்றனர். ஆண்டு முன்னர் யதார்த்தம், அயதார்த்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவிதமாகிய அநுபவங் கூறப்பட்டது. அதனிடத்து பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, உபமிதி, சாப்தம் என்னும் நான்கு பிரமாணங்களின் யதார்த்த அநுபவம் முன்னர் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம்.

௧௨௮௪. அயதார்த்த அநுபவத்தின் நிருபணம்.

இனி இரண்டாவது அயதார்த்த அநுபவத்தினை நிரூபிப்பாம். ஆண்டு அயதார்த்த அநுபவத்தின் லக்ஷணம் முன்னர் கூறி வந்துள்ளோம். அதை கண்டுமறிக. அயதார்த்த அநுபவமும் சம்சயம், விபர்யயம், தர்க்கம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்து. அவற்றில் முதலில் சம்சயத்தினை நிரூபிப்பாம். ஆண்டு "ஏகதர்மிணி விருத்த நாநாதர்ம வைசிஷ்ட்யாவகாஹி ஜ்ஞாநம் ஸம்சய:" (இ-ள்.) ஒரே தர்மியில் பரஸ்பர விருத்த பாவாபாவத்தினை விஷயஞ்செய்வதாகிய ஞானம் யாதோ அந்த ஞானம் சம்சயமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: மந்த அந்தகாரத்திலுள்ள ஸ்தாணுவில் (கட்டையில்) புருஷனுக்கு "ஸ்தாணுவோ புருஷனோ?" என்பதாக உண்டாகும் ஞானம் அந்தகாரத்தில் இருப்பதாகிய ஸ்தாணு வடிவ ஒரு தர்மியில் ஸ்தாணுத்தன்மையினையும், ஸ்தாணுத்தன்மையின் அபாவத்தினையும், புருஷத்தன்மையினையும், புருஷத்தன்மையின் அபாவத்தினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஸ்தாணுத்தன்மையும், ஸ்தாணுத்தன்மையின் அபாவமுமாகிரண்டும் புருஷத்தன்மையும், புருஷத்தன்மையின் அபாவமுமாகிரண்டும் பரஸ்பரவிரோதியுமாம். அதாவது; ஒரு அதிகரணத்திலிருப்பனவன்று. ஆகையால் ஒரு தர்மியில் விருத்த பாவாபாவம் விசேஷணமாவதால் அந்த ஞானம் சம்சய மெனப்படுகின்றது.

௧௨௮௫. சாதாரண தர்ம ஞான ஜன்னிய சம்சயம், அசாதாரண தர்ம ஞான ஜன்னிய சம்சயம், விப்பிரதிபத்தி வாக்கிய சம்சயம் என்னும் வேறுபாட்டால் சம்சயத்தின் மூவித வேற்றுமை.

ஆண்டுக் கூறிய அச்சம்சயம் சாதாரண தர்ம ஞான ஜன்னியம், அசாதாரண தர்ம ஞான ஜன்னியம், விப்பிரதிபத்தி வாக்கிய ஞான ஜன்னியம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். ஆண்டு "ஸ்தாணுவோ புருஷனோ" வென்னும் சம்சயமோ ஸ்தாணுவிடத்தும், புருஷனிடத்து மிருக்கின்ற உயர்வுத்தன்மை வடிவ சாதாரண தர்மத்தின் ஞானத்தால் ஜன்னியமாவதால் சாதாரண தர்ம ஞான ஜன்னிய சம்சயமெனப்படுகின்றது. சத்தத்தன்மை தர்மம் ஆகாச முதலிய நித்திய பதார்த்தங்களிலு மிருப்பதன்று, கட முதலிய அநித்திய பதார்த்தங்களிலு மிருப்பதன்று. கேவலம் சத்த மாத்திரத்திலேயே சத்தத்தன்மை தர்ம மிருக்கின்றதென்பதான ஞானத்திற்குப் பின் புருஷனுக்கு "சத்தம் நித்தியமோ அன்றோ" என்பதாக சத்தத்தில் நித்தியத்தன்மை, நித்தியத்தன்மை அபாவ விசேஷ சம்சய முண்டாகின்றது. அச்சம்சயம் சத்தத்தன்மை வடிவ அசாதாரண தர்மத்தின் ஞானத்தால் ஜன்னியமாவதால் அசாதாரண தர்ம ஞான ஜன்னிய சம்சயமெனப்படுகின்றது. முற்கூறிய யதார்த்த அநுபவ வடிவ பிரமாவிடத் திருப்பதாகிய பிரமாத்தன்மை தர்மத்தினை மீமாஞ்சகர் தன்னால் கிராஹ்ய மென்கின்றனர். நையாயிகர் பிறிதாற் கிராஹ்யமென்பர். அவ்விரு வசனத்தினைக்கேட்பதால் புருஷனுக்கு "பிரமாத்தன்மை தன்னாற்கிராஹ்யமோ பிறிதாற்கிராஹ்யமோ" என்பதாகவுண்டாம் சம்சய விப்பிரதிபத்தி வாக்கிய ஞான ஜன்னிய சம்சயமெனப்படுகின்றது.

பிரமாத்தன்மையில் தன்றற் கிராஹியத்தன்மையும, பிறிதாற் கிராஹியத் தன்மையும் பின்னர் நிரூபிப்பாம்.

கஉ௯௬. பஹிர் விஷயகம், அந்தர் விஷயகம் என்னும் வேறுபாட்டால் கூறிய சம்சயத்தின் இருவித வேற்றுமை.

அல்லது கூறிய சம்சயம் பஹிர் விஷயகம், அந்தர் விஷயகம் என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டுமிருவகைத்தாம். ஆண்டு பாஹிய வஸ்துவினை விஷயஞ் செய்வதாகிய சம்சயத்தினை பஹிர் விஷயக சம்சயமென்பர். அந்தர் வஸ்துவினை விஷயஞ் செய்வதாகிய சம்சயத்தினை அந்தர் விஷயக சம்சயமென்பர். அல்லது பஹிர் விஷயக சம்சயமும் திருசியமான தர்மிகம், அதிருசியமான தர்மிகம் என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டுமிருவகைத்தாம். ஆண்டு உயர்வுத்தன்மை விசிஷ்ட தர்மியின் தரிசனத்தால் "இது ஸ்தாணுவோ புருஷனோ" என்பதான சம்சயம் திருசியமான தர்மிகமெனப்படுகின்றது. வனத்தில் விருக்ஷங்களின் சாகை முதலியவைகளால் மறைப்பட்ட ஆ பிண்டம் அல்லது ஆமா பிண்டம் யாதோ அவைகளின் கோட்டினை மாத்திரம் கண்ட புருஷனுக்கு "இது ஆவோ ஆமாவோ" என்பதாக உண்டாம் சம்சய ஞானம் அதிருசியமான தர்மிகமெனப்படுகின்றது. தனது ஞானங்களில் புருஷனுக்குள்ள நன்மை, தீமைகளின் சம்சயம் அந்தர்விஷயகமெனப்படுகின்றது. ஆண்டு விசேஷத்தின் அதரிசனமும், இரு கோடிகளின் ஸ்மரணமும் முற்கூறிய சம்சயங்கள் யாவற்றிலும் காரணமாகின்றன. அவைகளின்றி எச்சம்சயமு முண்டாகிறதில்லை. ஆன்றி எதனது ஞானத்தால் சம்சயம் நிவிருத்தியாய் விடுகின்றதோ அதனை விசேஷமென்பர். எங்ஙனம்: ஸ்தாணுவினை நிச்சயிப்பதாகிய வளைந்த கோடாதிகளுடைமையும், புருஷத்தன்மையினை நிச்சயிப்பதாகிய கை, கால் முதலியன உடைமையுமாகிய விசேஷத்தின் ஞானமுளதாக சம்சய முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் விசேஷத்தின் அதரிசனத்திற்கு சம்சயத்தின் காரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறாக சம்சயத்தில் தோற்றும் பாவ அபாவ வடிவ இருவித கோடிகளின் ஸ்மரணமும் சம்சயத்திற்குக் காரணமாம்.

கஉ௯௭. விபர்யயத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "மித்யாஜ்ஞாநாபரபர்யாய அயதார்த்த நிஶ்சய: விபர்யய:" (இ-ள்.) மித்தையென்பதான பெயருடையதாகிய அயதார்த்த நிச்சயத்தினை விபர்யயமென்பர். எங்ஙனம்: கிளிஞ்சலில் "இது வெள்ளி" என்பதான ஞானமும் "கயிற்றில் இது பாம்பு" என்பதான ஞானமும் தேகத்தில் "யான் இளைத்தவன், யான் பருத்தவன், யான் பிராமணன்" என்பதான ஆத்மத்வ ஞானமும் சங்கில் "இது மஞ்சட்சங்கு" பாலைநிலத்தில் "இது ஜலம்" என்பதான ஞானமும் மித்தியா ஞான வடிவமாவதால் விபர்யயமெனப்படுகின்றது. இம் மித்தியா ஞான வடிவ விபர்யயத்தினை பிரமமென்றும், பிராந்தி யென்றுங் கூறுவர். அங்ஙனமே அப்பிரமா வென்றுங் கூறுவர். விபர்யயத்தில் சாமான்னியுவடிவமாக தர்மியின் ஞானமும், விசேஷ வடிவத்தின் அதரிசனமும், ஒரு கோடியின் ஸ்மரணமும், தோஷமுமாகிய இந்நான்கும் காரணமாகின்றன.

எங்ஙனம்: "சுக்தியில் இது வெள்ளி" என்னும் விபர்யய ஞானத்தில் சுக்தி வடிவ தர்மியின் இதந்தா (இதுவென்னும்) வடிவ ஞானமும், சுக்தித்தன்மை, கருமுதுகுடைமை, முக்கோணத் தன்மை முதலிய விசேஷ வடிவத்தின் அதரிசனமும், ரஜதவடிவ ஒருகோடியின் ஸ்மரணமும், சுக்தியிலிருக்கும் வெள்ளியின் சாதிருசியமும் காரணமாகின்றன. விபர்யயத்தின் காரணமாகிய தோஷம் ஒருவகைத்தன்று. ஆனால் சாதிருசியம் சேய்மைத்தன்மை, பித்தம், காசமாலை என்பதான இவை முதலிய வேறுபாட்டால் பலவகைத்தாம். கூறிய நான்கு காரணங்களின்றி யாதோர் விபர்யய ஞானமும் உண்டாகிறதில்லை.

கஉ௯௯ தர்க்கத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "வ்யாப்யாரோபேண வ்யாபகாரோப: தர்க்க:" (இ-ள்.) வியாப்பியத்தின் ஆரோபத்தால் வியாபகத்தின் ஆரோபத்தினை தர்க்கமென்பர். எங்ஙனம்: பர்வதத்தில் தூமத்தினைக் கண்டும் பர்வதத்தில் வன்னியை அங்கீகரிக்காதவன் பர்வதத்தில் வன்னியினை அங்கீகரிக்கும் பொருட்டு பர்வதத்தில் வன்னியின் ஞானமுடைய புருஷன் இவ்வாறு தர்க்கம் செய்கின்றான். "வஹ்நிம் அயதி வஹ்நிர் ந ஸ்யாத் தர்ஹி தூமோபி ந ஸ்யாத்" (இ-ள்.) இம்மலையினிடத்து வன்னியில்லையாயின் தூமமுமின்றாகும். ஏனெனின் தூமம் வன்னியின் காரியமாம், காரணமின்றி காரியமுண்டாகிறதில்லை. என்பதான தர்க்கத்தினைக் கேட்ட புருஷன் தூமமுடைய பர்வதத்தில் வன்னியை அங்கீகரிக்கின்றான். யாண்டாண்டு வன்னியின் அபாவ மிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு தூமத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: மடு முதலியவைகள் போலும். ஈண்டு வன்னியின் அபாவமோ வியாப்பியமாம். தூமத்தின் அபாவம் வியாபகமாம். பர்வதத்தில் வன்னியாபாவ வடிவ வியாப்பியத்தின் ஆரோபத்தால் தூமாபாவ வடிவ வியாபகத்தின் ஆரோபஞ் செய்யப்பட்டது. ஆகையால் கூறிய ஆரோபம் தர்க்கமெனப்படுகின்றது. இத்தர்க்கம் முற்கூறிய விபர்யயத்தில் அடங்குவதாயினும், இத்தர்க்கத்தை விபர்யயத்தினும் வேறாகக் கூறாவிடின் அநுமானப் பிரமாணத்தின் சஹகாரியன்றாகும். இத்தர்க்கமோ வியபிசார சங்கையின் நிவர்த்தி மூலமாக அநுமானப் பிரமாணத்தின் அநுகூலமே யாகின்றது. இக்காரணத்தால் இத்தர்க்கம் விபர்யயத்தினும் வேறாகக் கூறப்பட்டது.

கஉ௯கூ. விஷயபரிசோதகம், வியாப்தி கிராஹியம் என்னும் வேறுபாட்டால் தர்க்கத்தின் இருவித வேற்றுமை.

கூறிய தர்க்கம் விஷய பரிச்சேதகம், வியாப்தி கிராஹகம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு "யத்யயம் நிர்வஹ்நி: ஸ்யாத் ததா நிர்தூம: ஸ்யாத்" (இ-ள்.) இம்மலை வன்னியின் அபாவமுடையதாயின் தூமத்தினது அபாவமு முடையதாகு மென்பதான இவை முதலிய தர்க்கம் விஷய பரிசோதக தர்க்கமெனப்படுகின்றது. "யதி தூமோ வஹ்நிவ்யபிசாரீ ஸ்யாத் தர்ஹி வஹ்நிஜந்யோ ந ஸ்யாத்" (இ-ள்.) ஓர்கால் தூமம் வன்னியின் வியபிசார முடையதாகுமாயின் வன்னியால் உண்டாவதன்றாகும். என்பதான இவை

முதலிய தர்க்கம் வியாப்தி கிராஹக தர்க்க மெனப்படுகின்றது. அதாவது; கூறிய தர்க்கம் துமத்தில் வன்னியினது வியபிசாரத்தின் சங்கையினை நிவிருத்தி செய்வதால் வன்னியினது வியாப்தியினை நிச்சயிப்பதாகின்றது.

௧௨௯௦. ஆத்மாசிரய முதலிய வேறுபாட்டால் ஐவகை தர்க்கத்தை வொப்புவோர்களின் மதம்.

சில நூலாசிரியரோ கூறிய தர்க்கத்தினை ஆத்மாசிரயம், அன்னியோன்னியாசிரயம், சக்கிரிகா, அனவஸ்தா, பிரமாண பாதிதார்த்தப் பிரசங்க மென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகையாக வொப்புகின்றனர். ஆண்டு முற்கூறிய வியாப்தி கிராஹக தர்க்கத்தினை பிரமாண பாதிதார்த்த பிரசங்க மென்பர்.

௧௨௯௧. வியாகாதி வேறுபாட்டால் பதினொரு வகை தர்க்கத்தினை வொப்புவோர்களின் மதம்.

சில நூலாசிரியரோ தர்க்கத்தினை வியாகாதம், ஆத்மாசிரயம், இதரேதராசிரயம், சக்கிரிகா, அனவஸ்தா, பிரதிவந்தி, கல்பனாலாகவம், கல்பனாகௌரவம், உத்சர்க்கம், அபவாதம், வையாத்தியம் என்னும் வேறுபாட்டால் பதினொரு வகையாக அங்கீகரிக்கின்றனர்.

௧௨௯௨. வியாகாத வடிவ தர்க்கத்தின் நிரூபணம்.

இனி முறையாக பதினொரு வகைத்தாகிய தர்க்கத்தின் லக்ஷணத்தையும், உதாஹரணத்தையும் நிரூபிப்பாம். ஆண்டு "விருத்தஸமுச்சயோ வ்யாகாத:" (இ-ள்.) ஒரு அதிகரணத்தில் பரஸ்பர விருத்த தர்மங்களின் சமுச்சயத்தினை (கலப்பினை) வியாகாதமென்பர். எங்ஙனம்: "விவாதாத்யாஸிதம் ஜகத் ப்ரயத்நஜந்யம் கார்யத்வாத் கடவத்" இ-ள்.) விவாதத்தின் விஷயமாகிய பூமி, முளை முதலிய ஜகத்து ஒருவனது முயற்சியால் உண்டாவதாம், காரியவடிவமாவதால் எதுவெது காரிய வடிவமாகின்றதோ அதுவது முயற்சியினாலேயே ஜன்னியமாகின்றது. எங்ஙனம்: கடம் காரிய வடிவமாவதால் குலாலனது முயற்சியால் உண்டாவதாம். அங்ஙனமே ஜகத்து காரியவடிவமாவதால் ஒருவனது முயற்சியால் அவசியம் உண்டாவதாகும். சர்வஜகத்தின் காரணத்தன்மை ஜீவனது முயற்சியில் சம்பவியாது. ஆகையால் கூறிய அநுமானத்தால் ஈசுவரனது முயற்சியே சர்வ ஜகத்திற்கு காரண வடிவமாக சித்தமாகின்றது. ஆண்டு கூறிய அநுமானத்தில் பிரதிவாதிக்கு ஜகத்தில் காரியத்தன்மை வடிவ ஏது இருக்கினும் முயற்சித்தன்மை வடிவ சாத்திய மிருப்பதின் றென்பதில் விலஸ்த்தையாது. என்பதான சங்கை யுண்டாக வியாகாத வடிவ தர்க்கத்தானேயே அச்சங்கையின் நிவர்த்தியுண்டாகின்றது. ஆண்டு காரியத்தன்மையும், முயற்சி ஜன்னியத்தன்மை அபாவமுமாமிரு தர்மங்கள் பரஸ்பரவிருத்தமாம். எங்ஙனம்: கடம் கடத்தின் பிராகபாவமும், கடமும் கடத்தின் பிரத்துவம்சாபாவமுமா மிரண்டும் பரஸ்பர விருத்தமாம். ஒரு வஸ்துவில் அவ்விரு தர்மங்களின் சமுச்சய முண்டென்னும் கூற்றுளதாக வியாகாதத்தின் பிராப்தி யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஒரு வஸ்துவில் காரியத்தன்மையும் முயற்சி ஜன்னியத்தன்மை யபாவமுமா மிரண்டு தர்மங்களின் சமுச்சயமுளதென்னும் வசனமுளதாக வியாகாதத்தின் பிராப்தியே யுண்டாகின்றது.

கஉகூ௩. ஆத்மாசிரய வடிவ தர்க்கத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு கடம், கடத்தின் பிராகபாவமா மிரண்டிற்கு மொன்றில் சமுச்சய முண்டாகாது. ஆனால் காரியத்தன்மை, முயற்சி ஜன்னியத்தன்மை யபாவமு மாமிரண்டிற்கு மொன்றில் சமுச்சய முண்டாகு மென்பதாக வாதி சங்கிக்கின் அவ்வாதியோடு இது வினவுதல் வேண்டும். கடம், கடத்தின் பிராகபாவமா மிரண்டோடு காரியத்தன்மை, முயற்சி ஜன்னியத்தன்மை யபாவமாமிவ்விரண்டில் அற்ப விசேஷ மிருக்கிறதா அல்லது இல்லையா? விசேஷமின்றெனின் கடம், கடத்தின் பிராகபாவமா மிரண்டிற்கு எங்ஙனம் ஒன்றில் சமுச்சய முண்டாகாததாமோ அங்ஙனமே காரியத்தன்மை, முயற்சி ஜன்னியத்தன்மை யபாவமா மிரண்டிற்கும் ஒன்றில் சமுச்சய முண்டாகாததாகும். ஈண்டு விசேஷ மிருக்கிறதெனின் எவ்விசேஷத்தின் வலியால் காரியத்தன்மை, முயற்சி ஜன்னியத்தன்மை யபாவமா மிரு விருத்ததர்மங்கட்கு ஒன்றில் சமுச்சய முண்டாகின்றதோ அவ்விசேஷத்தில் அவ்விசேஷமே பிரமாணமா? அல்லது வேறு விசேஷம் பிரமாணமா? ஆண்டு அவ்விசேஷத்தில் அவ்விசேஷமே பிரமாணமாக வொப்பின் ஆத்மாசிரய முண்டாகும். ஆண்டு "ஸ்வஸ்ய ஸ்வாபேக்ஷணம் ஆத்மாச்ரய:" (இ-ள்.) மறைப்பின்றி தான் தன்னையே அபேக்ஷிப்பதனை ஆத்மாசிரய மென்பர். ஆண்டு விசேஷம் தன் சித்தியில் தானே பிரமாணமாகுமாயின் ஆத்மாசிரயமாகும். ஆண்டு கூறிய அவ்வாத்மாசிரயம் தனது அதிகரணத்தன்மையில் தனது அபேக்ஷையும், தனது ஞானத்தில் தனது அபேக்ஷையும், தனது உற்பத்தியில் தனது அபேக்ஷையும், தனது சமீபத்தில் தனது அபேக்ஷையும், தனது உபமாயில் தனது அபேக்ஷையுமா மிவை முதலிய வேறுபாட்டால் பலவகைத்தாம். இவ்வாறாகக் கூறப்படும் இதரேதராசிரயமும், சக்கிரிகையும் பலவகைத்தாமென அறிந்துக் கொள்க.

கஉகூ௪. இதரேதராசிரய வடிவ தர்க்கத்தின் நிரூபணம்.

விசேஷத்தில் வேறு விசேஷம் பிரமாணமா மெனக் கூறின் வேறு விசேஷத்தில் பிரமாணம் யாது? ஆண்டு வேறு விசேஷத்தில் வேறு விசேஷமே பிரமாணமா? அல்லது முதல் விசேஷம் பிரமாணமா?. ஆண்டு முதற் பக்ஷத்திலோ முன்போன்று ஆத்மாசிரய வடிவ தோஷத்தின் பிராப்தி யுண்டாகும். இரண்டாவது பக்ஷத்தில் இதரேதராசிரய தோஷத்தின் பிராப்தி யுண்டாகும். ஆண்டு "த்வயோ: பரஸ்பராபேக்ஷணம் இதரேதராச்ரய:" (இ-ள்.) இரண்டின் பரஸ்பர அபேக்ஷையினை இதரேதராசிரய மென்றும், அந்நியோன்னியாசிரய மென்றுங் கூறுவர். எங்ஙனம்: பிரசங்கத்தில் முதல் விசேஷத்திற்கு தனது சித்தியில் இரண்டாவது விசேஷத்தின் அபேக்ஷையும், இரண்டாவது விசேஷத்திற்கு தனது சித்தியில் முதல் விசேஷத்தின் அபேக்ஷையுமாம்.

கஉகூ௫. சக்கிரிகா வடிவ தர்க்கத்தின் நிரூபணம்.

ஓர்கால் இரண்டாவது விசேஷத்தில் மூன்றாவது விசேஷம் பிரமாணமாகுமாயின் மூன்றாவது விசேஷத்தில் மூன்றாவது விசேஷமே பிரமாணமா?

அல்லது இரண்டாவது விசேஷம் பிரமாணமா? அல்லது முதல் விசேஷம் பிரமாணமா?. ஆண்டு முதற் பக்ஷத்திலோ முற்போன்று ஆத்மாசிரய தோஷத்தின் பிராப்தியுண்டாகும். இரண்டாவது பக்ஷத்தில் இதரேதராசிரய தோஷத்தின் பிராப்தி யுண்டாகும். ஆண்டு "த்வயோ: பரஸ்பராபேக்ஷணம் இதரேதராஶ்ரய:" (இ-ள்.) இரண்டின் பரஸ்பர அபேக்ஷையினை இதரேதராசிரய மென்றும், அன்னியோன்னியாசிரய மென்றுங் கூறுவர். எங்ஙனம்: பிரசங்கத்தில் முதல் விசேஷத்திற்கு தனது சித்தியில் இரண்டாவது விசேஷத்தின் அபேக்ஷையும், இரண்டாவது விசேஷத்திற்கு தனது சித்தியில் முதல் விசேஷத்தின் அபேக்ஷையுமாம்.

கஉசுசு. சக்கிரிகா வடிவ தர்க்கத்தின் நிரூபணம்.

ஓர்கால் இரண்டாவது விசேஷத்தில் மூன்றாவது விசேஷம் பிரமாணமாகுமாயின் மூன்றாவது விசேஷத்தில் மூன்றாவது விசேஷமே பிரமாணமா? அல்லது இரண்டாவது விசேஷம் பிரமாணமா? அல்லது முதல் விசேஷம் பிரமாணமா?. ஆண்டு முதற் பக்ஷத்திலோ முற்போன்று ஆத்மாசிரய தோஷத்தின் பிராப்தி யுண்டாகும். இரண்டாவது பக்ஷத்தில் முற்போன்று அன்னியோன்னியாசிரய தோஷத்தின் பிராப்தி யுண்டாகும். மூன்றாவது பக்ஷத்தில் சக்கிரிகா தோஷத்தின் பிராப்தியுண்டாகும். ஆண்டு "ப்ரதமஸ்ய த்விதீயாபேக்ஷித்வே த்விதீயஸ்ய த்ருதீயாபேக்ஷித்வே த்ருதீயஸ்ய ப்ரதமாபேக்ஷித்வம் சக்ரகம்" (இ-ள்.) முதலினுள்ளதை இடையினுள்ளதும், இடையினுள்ளதை அதற்குப் பின்னுள்ளதும், அப்பின்னுள்ளதை முன்னுள்ளதும் அபேக்ஷிப்பதனை சக்கிரிகை யென்பர். எங்ஙனம்: ஈண்டு பிரசங்கத்தில் முதல் விசேஷம் தனது சித்தியில் இரண்டாவது விசேஷத்தை அபேக்ஷிப்பதாம். இரண்டாவது விசேஷம் தனது சித்தியில் மூன்றாவது விசேஷத்தை அபேக்ஷிப்பதாம். மூன்றாவது விசேஷம் தனது சித்தியில் முதல் விசேஷத்தை அபேக்ஷிப்பதாம். இதனையே சக்கிரிகை யென்பர்.

கஉசுஎ. அனவஸ்தா வடிவ தர்க்கத்தின் நிரூபணம்.

மூன்றாவது விசேஷத்தில் நான்காவது விசேஷம் பிரமாணமாம், நான்காவது விசேஷத்தில் ஐந்தாவது விசேஷம் பிரமாணமாமென முன் முன் விசேஷத்தில் பின் பின் விசேஷத்திற்கு பிரமாணத்தன்மையை மீண்டு மீண்டும் ஒப்புவதில் முற்கூறிய சக்கிரிகா தோஷம் பிராப்தமாவதின்றெனவாதி கூறுவதும் சம்பவியாது. ஏனெனின் அங்ஙனம் ஒப்புவதில் அனவஸ்தா தோஷத்தின் அடைவு உண்டாகும். ஆண்டு "ப்ரதமஸ்யோத்தரோத்தராபேக்ஷித்வம் அநவஸ்தா" (இ-ள்.) முன் முன் விசேஷம் பின் பின் விசேஷத்தை அபேக்ஷிப்பதனை அனவஸ்தை யென்பர். எங்ஙனம்: ஈண்டு பிரசங்கத்தில் முதல் விசேஷத்திற்கு, தனது சித்தியில் இரண்டாவது விசேஷத்தின் அபேக்ஷை, இரண்டாவது விசேஷத்திற்கு மூன்றாவது விசேஷத்தின் அபேக்ஷை, மூன்றாவது விசேஷத்திற்கு நான்காவது விசேஷத்தின் அபேக்ஷை, நான்காவது விசேஷத்திற்கு ஐந்தாவது விசேஷத்தின் அபேக்ஷையுமாம் என்பதாக

முன் முன விசேஷத்திற்கு பின் பின் விசேஷத்தின் அபேக்ஷையை யொப்புவதில் அனவஸ்தா தோஷத்தின் அடைவு உண்டாகும்.

கஉகூ௩. பிரதிவந்தி வடிவ தர்க்கத்தின் நிரூபணம்.

ஆண்டு அவ்வைந்தாவது விசேஷம் தானே பிரமாணமா மாகையால் தனது சித்தியில் வேறு விசேஷத்தினை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. ஆகையால் முற்கூறிய அனவஸ்தா தோஷத்தின் அடைவு உண்டாகாதெனை வாதி கூறின் பிரதிவந்தி வடிவ தர்க்கத்தால் அச்சங்கையின் நிவர்த்தியைச் செய்க. ஆண்டு "ചോദ്യപരിഹാരയോസ്സാമ്യം പ്രതിബന്ദീ" (இ-ள்.) வாதி பிரதிவாதிகளா மிருவரின் பக்ஷத்தில் சங்கை, சமாதானத்தின் சமானத்தன்மையினை பிரதிவந்தி யென்பர். எங்ஙனம்: ஈண்டு பிரசங்கத்தில் ஐந்தாவது விசேஷம் எங்ஙனம் தானே பிரமாணமாமோ அங்ஙனமே முதல் விசேஷத்திற்கும் தானே பிரமாண மாந்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் முதல் விசேஷத்தில் இரண்டாவது விசேஷத்திற்கு பிரமாணத்தன்மை யொப்புவது பயனின்மையாம், நியமத்தினது அபாவத்தின் சாமக்கிரிக்கு இரண்டிடல் சமானத்தன்மை யிருப்பதால். யாண்டு சமான சாமக்கிரி யிருக்கின்றதோ ஆண்டு காரியமும் சமானமே யாகின்றது. எங்ஙனம்: சமான ஸ்வபாவமுடைய தந்து முதலிய காரணங்களில் படமுதலிய காரியமும் சமானமேயாம். வாதி அவ்வைந்தாவது விசேஷத்திற்கு தனது பிரமாணத்தில் ஓர் கால் பரிஹார வடிவ விசேஷங் கற்பிக்கின் பரிஹாரத்திற்கும் முற்கூறிய முறைப்படி ஐந்தாவது, முதலாவதாம இரு விசேஷங்களில் சமானத்தன்மையே யுண்டாகும். இவ்வாற்றால் இரு பக்ஷங்களில் சங்கை, சமாதானத்தின் சமானத்தன்மையினை பிரதிவந்தி யென்பர்.

கஉகூகூ. கல்பனு லாகவ வடிவ தர்க்கத்தின் நிரூபணம்.

முற்கூறிய அநுமானத்தால் சர்வ ஜகத்தின் கர்த்தா வடிவமாக ஒரு ஈசுவரனது சித்தியைச் செய்யின் அதனிடத்து வாதிக்கு இச்சங்கை பிராப்தமாகின்றது. பிருதிவி முதலிய மஹாஸ்தூல காரியத்திற்கு ஒரு கர்த்தாவின் சித்தி எங்ஙனமுண்டாம். பல ஈசுவரரின் சித்தியே சம்பவிக்குமெனின் கற்பனு லாகவ ரூப தர்க்கத்தால் அச்சங்கையின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. ஆண்டு "കല്പനാലാഘവം" (இ-ள்.) காரியத்தை உண்டாக்குவதில் சமர்த்த வஸ்துவினது அற்பத்தன்மையின் கற்பனையை கற்பனு லாகவமென்பர். எங்ஙனம்: பிரசங்கத்தில் சர்வ ஜகத்தின் கர்த்தா வடிவமாக கற்பிக்கப்பட்ட ஈசுவரனை ஒருவனாக அங்கீகரிக்கின் கற்பனு லாகவ மிருக்கின்றது. ஈசுவரனது ஒன்றாந்தன்மையின் கற்பனையை அங்கீகரியாவிடின் கற்பனு லாகவ முண்டாகிறதில்லை. எனெனின் யாண்டு ஒரே வஸ்துவால் காரியத்தின் சித்தி யுண்டாய் விடுகின்றதோ ஆண்டு வொன்றின் கற்பன மின்றாக கற்பனு லாகவத்தின் கர்த்தாத்தன்மை யுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: கன்னிகையின் ஒரே வரத்தால் காரியத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது. அக்கன்னிகையின் ஒரு வரத்தினை கற்பியாததாக கற்பனு லாகவத்தின் பிரயோஜனத் தன்மை யுண்டாகிறதில்லை.

௧௫௦௦. கல்பனா கௌரவ வடிவ தர்க்கத்தின் நிரூபணம்.

காரியத்தினை சித்தி செய்வதாகிய ஒரு சமர்த்த வஸ்துவின் விருப்புளதாக அனேக வஸ்துவினை கற்பிக்கின் கற்பனா கௌரவத்தின் அடைவு உண்டாகும். ஆண்டு "ஸம்போ⁴யநேகஸ்ய நாகஸ்ய நாமகௌரவம்" (இ-ள்.) காரியத்தைச்செய்வதில் சமர்த்த காரணத்தின் அற்பத்தன்மையினை கற்பிக்காததினை கற்பனா கௌரவ மென்பர். எங்ஙனம்: கன்னிகையின் ஒரு சமர்த்த வரத்தின் சித்தியிருக்கினும் அனேக வரங்களின் கற்பனையில் கற்பனா கௌரவ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சர்வ ஜகத்தினை உண்டாக்குவதில் சமர்த்த ஒரு ஈசுவரனாலேயே சர்வ ஜகத்தினது உற்பத்தி யுண்டாயிருக்க அனேக ஈசுவரரை கற்பிப்பதில் கற்பனா கௌரவமே பிராப்தமாகின்றது.

சங்கை:—ஈசுவரன் சரீர மில்லாதவரா மாகையால் ஈசுவரனிடத்து கர்த்தாத்தன்மையே சம்பவியாதாயின் சர்வ ஜகத்தின் கர்த்தாத்தன்மை ஈசுவரனிடத்து எங்ஙனம் சம்பவிக்கும், சம்பவியாதா மென்னும் வாதியினது சங்கையின் நிவிருத்தி உத்சர்க்க வடிவ தர்க்கத்தால் யுண்டாகும். ஆண்டு "ஸம்பா⁴வ்யமாநம் உத்ஸர்க:" (இ-ள்.) மீண்டு மீண்டும் தரிசனத்தினை உத்சர்க்க மென்பர். எங்ஙனம்: யாண்டாண்டு சேதனத்வ மிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு கர்த்ருத்வ மிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: குலாலன், சேணியன் முதலியவர்களில் சேதனத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆகையால் கட, பட முதலியவைகளின் கர்த்ருத்வமு மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஈசுவரனிடத்தும் சேதனத்தன்மை தர்மமிருக்கின்றது. ஆகையால் ஈசுவரனிடத்து ஜகத்திற்கு கர்த்தாத்தன்மை சம்பாவனை செய்யப்படுகின்றது. ஓர் கால் ஈசுவரனிடத்து கர்த்ருத்வத்தின் சம்பாவனை யுண்டாகாதாயின் அவ்வீசுவரனிடத்து சேதனத் தன்மையும் உண்டாகாததாகும். எங்ஙனம்: கட முதலியவைகளில் கர்த்ருத்வம் அசம்பாவிதமாம். ஆகையால் சேதனத்தன்மையு மின்றாம். அங்ஙனமே ஈசுவரனிடத்தும் கர்த்ருத்வத்தின் சம்பாவனையைச் செய்யாவிடின் ஈசுவரனிடத்து சேதனத்தன்மையும் உண்டாகாததாகும்.

௧௫௦௧. அபவாத வடிவ தர்க்கத்தின் நிரூபணம்.

சங்கை:—எங்ஙனம் நம்மனோர் முதலிய ஜீவர்களிடத்து சேதனத் தன்மையால் கர்த்ருத்வத்தின் நிச்சய முண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே ஈசுவரனிடத்தும் சேதனத்தன்மையால் கர்த்ருத்வத்தின் நிச்சயம் என் உண்டாகக் கூடாது. சேதனத் தன்மையால் கர்த்ருத்வத்தின் சம்பாவனையில் சிறிது பயனுமில்லையென வாதி சங்கிக்கின் அச்சங்கையின் நிவர்த்தி அபவாத வடிவ தர்க்கத்தா லுண்டாகின்றது. ஆண்டு "தஸ்யோத்ஸர்க³ஸ்ய க்வசித்³ பா³தோ⁴ அபவாத:" (இ-ள்.) முற்கூறிய வுத்சர்க்கத்திற்கு யாதாமோரிடத்தில் பாதமுண்டாவதனை அபவாதமென்பர். எங்ஙனம்: முக்த ஆத்மாவில் சேதனத்தன்மை யிருக்கினும் கர்த்ருத்வ மின்றாம். ஓர்கால் சேதனத்தன்மையால் கர்த்ருத்வத்தின் நிச்சயமே யுண்டாகுமாயின் முக்த புருஷர்களிடத்தும் சேதனத்தன்மையால் கர்த்ருத்வத்தின் நிச்சய முண்டாக வேண்டும். முக்த

புருஷர்களிடத்து சேதனத்தன்மை யிருக்கினும் கர்த்துருத்வ முண்டாகிற தில்லை. ஆகையால் முக்த புருஷர்களிடத்து முற்கூறிய உத்சர்க்கத்தின் அபவாத மிருக்கின்றது. எதற்கு யாண்டு அபவாத முண்டாகின்றதோ அதனால் அவ்வர்த்தத்தின் நிச்சய முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: பிரமேயத்தன்மையால் அநித்தியத்தன்மையின் நிச்சய முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் சேதனத் தன்மையால் ஈசுவரனிடத்து கர்த்துருத்வத்தின் சம்பாவனை யுண்டாகின்றது. கர்த்துருத்வத்தின் நிச்சய முண்டாகிறதில்லை.

கரு௦உ. வையாத்திய வடிவத்தின் நிரூபணம்.

சங்கை :—ஈசுவரனிடத்து முற்கூறிய அநுமானப் பிரமாண முண்டாகுக. ஆனால் ஈசுவர சாதகப் பிரமாணத்தில் பிரமாணம் யாது. அங்ஙனமே அந்தப் பிரமாணத்தின் சாதகப் பிரமாணத்திலும் பிரமாணம் யாது. என்பதாக வாதி சங்கிக்கின் அச்சங்கையின் நிவர்த்தி வையாத்திய வடிவ தர்க்கத்தாலுண்டாகின்றது. ஆண்டு "ஸ்வ்யாதிஸமாதேய வ்யூஹாவாரணாயாம் மௌநம் வையாத்யம்" (இ-ள்.) சமாதானஞ் செய்வதற்கு அசக்கியமாகிய வாதியின் கேள்விகளின் பாரம்பரையின் அடைவு உண்டாக மௌனமா யிருப்பதனை வையாத்திய மென்பர். ஆண்டு வாதிகளின் கேள்விகட்கு பரம்பரா விடை அளிப்பதற்கு சக்கியமாகு மிடத்திலேயே விடை யளிப்பதாகின்றது. அக்கேள்விகட்கு பரம்பரா விடை யளிப்பதற்கு சக்கிய மில்லாவிடத்து மௌன வடிவ விடையின்மையே விடையாகின்றது. இதனை வையாத்திய மென்பர்.

கரு௦ந. கூறிய தர்க்கத்தில் எழுவகை தூஷணம்.

முற்கூறிய தர்க்கத்தில் இவ்வேழு தூஷணங்களுண்டாகின்றது. ஆபாத்தியாசித்தி, ஆபாதகாசித்தி, உபயாசித்தி, பிரசிதிலமூலதா, மிதஸ்தர்க்க விரோதா, இஷ்டாபத்தி, விபர்யயாபர்யவசானமென்னு மேழு தூஷணங்களாவாம். இத்தூஷணங்களின் உதாஹரணம் தர்க்க நிரூபக கிரந்தங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஈண்டு விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

கரு௦ச. சொப்பன ஞானத்தின் அடக்கம் மானச விபர்யயத்தில் சம்பவிப்பதின் வர்ணனம்.

ஆண்டு முன்னர் சம்சயம், விபர்யயம், தர்க்க மென்னும் வேறுபாட்டால் மூவிதமாக அயதார்த்த அநுபவம் நிரூபிக்கப்பட்டது. இம்மதத்தில் சொப்பன ஞானத்தின் அடக்கம் மானச விபர்யயத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு புரீதத் தேசத்தில் மனம் நிலைப்பதாக சுழுப்தி யுண்டாகின்றது. புரீதத் தேசத்திலும் புறம்பாக மனம் நிலைத்திருக்கின் ஜாக்கிரத முண்டாகின்றது. புரீதத் தேசமும், பாஹிய தேசமுமா மிரண்டின் சந்தியில் மனம் நிலைத்தலுளதாக சொப்பன முண்டாகின்றது. அச்சொப்பனம் புண்ணிய, பாப வடிவ அதிர்ஷ்ட விசேஷத்தானு முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஜாக்கிரதமும் சிந்தா விசேஷத்தானும், வாத பித்த கபவடிவ தாதுவின் தோஷத்தானும் உண்டாகின்றது.

௯௦௫. சம்சயம், விபர்யயம், ஸ்வப்னம், அனத்தியவசாயம் என்னும் வேறுபாட்டால் அயதார்த்த அநுபவத்தினை நால்வகையாக வொப்பும் வாதிகளின் மதம்.

சில நூலாசிரியரோ அயதார்த்த அநுபவத்தினை சம்சயம், விபர்யயம், சொப்பனம், அனத்தியவசாயம் என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகையாக வொப்புகின்றனர். ஆண்டு வஸ்துவினது விசேஷ வடிவத்தின் அதரிசனத்தால் உண்டாய "இது அற்பம்" என்பதான ஞானத்தினை அனத்தியவசாய மென்பர். இம்மதத்தில் முற்கூறிய தர்க்கத்தின் அடக்கம் விபர்யயத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது.

௯௦௬. கூறிய அயதார்த்த அநுபவத்தினை சம்சயம், விபர்யயம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவிதமாக வொப்புவோரது மதம்.

சில நூலாசிரியரோ கூறிய அயதார்த்த அநுபவத்தினை சம்சயம், விபர்யயம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவிதமாகவே வொப்புகின்றனர். இவ்விருவர்கள் மதத்தில் தர்க்கம், சொப்பனம், அனத்தியவசாயமாமிம் மூன்றின் அடக்கம் விபர்யயத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது.

௯௦௭. ஞானங்கள் யாவற்றையும் யதார்த்தமாக வொப்பும் பிரபாகரரின் மதம்.

மீமாஞ்சக பிரபாகரர் மதத்திலோ ஞானங்கள் யாவும் யதார்த்தமாம்; எந்த ஞானமும் அயதார்த்தமாவதின்று. "சுத்தியில் இது வெள்ளி" என்னுமஞானமுண்டாகுமிடத்து "இதுவெள்ளி" என்பதான விசிஷ்டஞானம் ஒன்றன்று. இரு ஞானமாகின்றது. ஆண்டு "இது" வென்பதோ முன்னிடத்திலிருக்கும் சுத்தியை விஷயஞ் செய்யும் அநுபவவடிவ ஞானமாகின்றது "வெள்ளி" என்பது முன்னர் யதார்த்த வெள்ளியை விஷயஞ் செய்யும் ஸ்மிருதி ஞானமாகின்றது. அவ்விரு ஞானங்கள் யதார்த்தமேயாம். அவ்விரு ஞானங்களின் வேற்றுமையை கிரஹிக்காததாலும், அவ்விரு ஞானங்களின் விஷயங்களின் வேற்றுமையை கிரஹிக்காததாலும் புருஷனுக்கு முன்னிடத்தில் பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றது. இவ்வாறவது பரிச்சேதத்தின் முதலில் அநுபவம், ஸ்மிருதி யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவித புத்தியை கூறி வந்துள்ளோம். அதனிடத்து அநுபவத்தினை இம்மட்டும் நிரூபித்தனம். இனி ஸ்மிருதியினை நிரூபிப்பாம்.

௯௦௮. ஸ்மிருதி ஞானத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "ஸம்ஸ்காரமாத்ரஜந்யம் ஜ்ஞாநம் ஸ்ம்ருதி:" (இ-ள்.) சம்ஸ்கார மாத்திரத்தால் உண்டாகும் ஞானம் ஸ்மிருதியெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: முன்னர் அனுபவித்துள்ள மாதா பிதாதிகளின் அநுபவ ஜன்னிய சம்ஸ்காரத்தால் புருஷனுக்கு "இவரே மாதா, இவரே பிதா" என்பதாக வேறு காலத்தில் ஸ்மரணமுண்டாகின்றது. ஸ்மரண மெனினும், ஸ்மிருதியெனினும் ஒக்கும்: ஆண்டு "ஞானம் ஸ்மிருதி" என இம்மாத்திரமே ஸ்மிருதியின் லக்ஷணமாகக் கூறி அந்த லக்ஷணத்தில் "சம்ஸ்காரமாத்திர ஜன்னியம்" என்னும் பதங் கூறாவிடின் முற்கூறிய அநுபவ ஞானத்தில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு

அதிவியாப்தி யுண்டாம். அவ்வதிவியாப்தி தோஷத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் "சம்ஸ்கார மாத்திரத்தா லுண்டாவது" என்னும் பதங் கூறப்பட்டது. ஆண்டு அநுபவ ஞானம் சம்ஸ்கார மாத்திரத்தால் உண்டாவதன்றும்; இந்திரியம் அநுமான முதலியவைகளால் உண்டாவதாகின்றது ஆகையால் அநுபவத்தில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகாது. அல்லது "சம்ஸ்கார ஜன்னியம் ஸ்மிருதி" என இம்மாத்திரமே ஸ்மிருதியின் லக்ஷணமாகக் கூறி அந்த லக்ஷணத்தில் "ஞானம்" என்னும் பதங் கூறுவிடின் சம்ஸ்காரத்தின் துவம்சத்தில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாம். எக்காரணத்தாலெனின் சம்ஸ்காரத்தின் நாசமும் சம்ஸ்கார வடிவ பிரதியோகியால் உண்டாவதேயாகின்றது. அவ்வதிவியாப்தி தோஷத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் "ஞானம்" என்னும் பதங் கூறப்பட்டது. ஆண்டு சம்ஸ்காரத்தின் துவம்சம் ஞான வடிவமன்றும். ஆகையால் துவம்சத்தில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகாது. அல்லது "சம்ஸ்கார ஜன்னிய ஞானம் ஸ்மிருதி" என இம் மாத்திரமே ஸ்மிருதியின் லக்ஷணமாகக் கூறி அந்த லக்ஷணத்தில் "மாத்திரம்" என்னும் பதங் கூறுவிடின் "அத்தேவதத்தனே யித்தேவதத்தன்" என்பதான பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானத்தில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாம். எக்காரணத்தாலெனின் பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானமும் சம்ஸ்காரத்தால் ஜன்னியமேயாகின்றது. அவ்வதிவியாப்தி தோஷத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் "மாத்திரம்" என்னும் பதங் கூறப்பட்டது. பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானம் கேவலம் சம்ஸ்கார மாத்திரத்தினாலேயே உண்டாவதன்று. தேவதத்த பிண்டத்தோடு சக்ஷு விந்திரியத்தின் சையோகத்தாலும் உண்டாகின்றது. ஆகையால் பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானத்தில் ஸ்மிருதியின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகாது.

௯௱௰௯. யதார்த்த, அயதார்த்த வேறுபாட்டால் ஸ்மிருதியின் இருவித வேற்றுமை.

ஆண்டு கூறிய லக்ஷணத்தால் லக்ஷித ஸ்மிருதியும் முற்கூறிய அநுபவத்தினைப் போன்று யதார்த்தம், அயதார்த்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். அநுபவம் தன்னாலுண்டாம் சம்ஸ்கார வாயிலாக ஸ்மிருதிக்குக் காரணமாகின்றது. அவ்வநுபவம் யதார்த்த, அயதார்த்த வேறுபாட்டால் இருவகைத்தா மாகையால் யதார்த்த அநுபவ ஜன்னிய ஸ்மிருதி யதார்த்தமாம். அயதார்த்த அநுபவ ஜன்னிய ஸ்மிருதி அயதார்த்தமாம்.

௯௱௰. அநுபவ ஜன்னிய சம்ஸ்காரத்தில் ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியை யொப்புவோர்களின் மதம்.

ஆண்டு சில நூலாசிரியரோ ஸ்மிருதியின் ஏதுவாகிய சம்ஸ்காரங்களின் உற்பத்தி அநுபவ ஞானத்தானேயே வொப்புகின்றனர்; ஸ்மிருதி ஞானத்தால் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பத்தியை ஒப்பினரில்லை. அவர்கள் மதத்தில் அநுபவ ஜன்னிய சம்ஸ்காரம் அநேக ஸ்மிருதிகளை உண்டாக்குவதாகியும் நாசமாவதின்று. ஆனால் அந்திய (ஈற்று) ஸ்மிருதியால் அந்த சம்ஸ்காரம் நாசமாய் விடுன்றது.

௬௯௧. ஸ்மிருதி ஞான ஜன்னிய சம்ஸ்காரத்தாலும் ஸ்மிருதியை யொப்புவோர்களின் மதம்.

சில நூலாசிரியரோர ஸ்மிருதி ஞானத்தாலும் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பத்தி யொப்புகின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் அநுபவ ஜன்னிய சம்ஸ்காரம் முதல் ஸ்மிருதியினை உண்டாக்குவதால் நாசமாய் விடுகின்றது. மீண்டும் அந்த ஸ்மிருதி ஞானத்தால் வேறு சம்ஸ்காரத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகின்றது. இவ்வாறாக ஸ்மிருதியினால் முன் சம்ஸ்காரங்களின் நாசமும், பின் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பத்தியும் பின்னும் பின்னும் உண்டாவதாகின்றது. இவ்விரு மதங்களின் நிரூபணத்தை விரிவாய் மூன்றாவது பரிச்சேதத்தில் சம்ஸ்கார குண நிரூபணத்தில் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஆண்டறிக.

௬௯௨. பிரமாண்ணிய வாத நிரூபணம்.

இனி பிரமாண்ணிய வாதத்தினை நிரூபிப்பாம். முற்கூறிய பிரத்தியக்ஷம் அநுமிதி முதலிய யதார்த்த அநுபவ வடிவ பிரமாவில் இருக்கும் தர்மமுடைய பதார்த்தத்தில் தத்தர்ம விசேஷண ஞானத்தன்மையாகிய பிரமாத்தன்மை யாதோ, எப்பிரமாத்வம் சாத்திரத்தில் பிரமாண்ணிய மென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த பிரமாத்தன்மையில் மீமாஞ்சகரும், வேதாந்தியும் ஸ்வதஸ்த்வம் ஒப்புகின்றனர். நையாயிகரோ அந்தப் பிரமாத்தன்மையில் பரதஸ்த்வம் ஒப்புகின்றனர். ஆண்டு ஸ்வதஸ்த்வமும் உத்பத்தி ஸ்வதஸ்த்வம், ஞப்தி ஸ்வதஸ்த்வம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு பிரமாத்தன்மையின் உத்பத்தியில் ஸ்வதஸ்த்வத்தினை உற்பத்தி ஸ்வதஸ்த்வ மென்பர். பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தில் ஸ்வதஸ்வத்தினை ஞப்தி ஸ்வதஸ்த்வ மென்பர். இவ்வாறாக பரதஸ்த்வமும் உற்பத்தி பரதஸ்த்வம், ஞப்தி பரதஸ்த்வம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு பிரமாத்தன்மையின் உத்பத்தியில் பரதஸ்த்வத்தினை உற்பத்தி பரதஸ்த்வ மென்பர். பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தில் பரதஸ்த்வத்தினை ஞப்தி பரஸ்த்வ மென்பர்.

௬௯௩. மத வேறுபாட்டால் ஸ்வதஸ்த்வ பரதஸ்த்வத்தினதும், ஸ்வதஸ்த்வ பரதஸ்த்வத்தினது உற்பத்தி ஞானத்தினதும் வேறுபாட்டால் இருவித வேற்றுமை.

ஆண்டு முதலில் பிரமாத்தன்மையின் உத்பத்தி ஸ்வதஸ்த்வத்தினை நிரூபிப்பாம். ஆண்டு "தோஷாபாவ ஸஹக்ருத ஜ்ஞாநஸாமாந்ய ஸாமக்ரீ ப்ரயோஜ்யத்வம் உத்பத்தௌ ஸ்வதஸ்த்வம்" (இ-ள்.) பிரம ஞானத்தின் காரணமாகிய தோஷத்தின் அபாவத்தோடுங் கூடிய ஞான மாத்திரத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியால் பிரயோஜ்ஜியத்தன்மையே பிரமாத்தன்மையில் உற்பத்தி ஸ்வதஸ்த்வமாம். ஞான சாமான்னியத்தின் சாமக்கிரி ஆத்மா, ஆத்ம மனதின் ஸம்யோகம், இந்திரியம், அநுமானம் இவை முதலியனவாம். அச்சாமக்கிரிக்கு "தோஷா பாவத்தோடுங் கூடிய" என்னும் விசேஷணங் கூறு

விடின் அப்பிரமா ஞானமும் ஞான சாமான்னியத்தின் சாமக்கிரியானேயே உண்டாவதாகின்றது. ஆகையால் அப்பிரமா ஞானத்திலும் பிரமாத்தன்மை உண்டாக வேண்டும். அதனை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு அச்சாமக்கிரிக்கு தோஷாபாவத்தோடுங் கூடியத்தன்மையென்னும் விசேஷணங் கூறப்பட்டது. ஆண்டு அப்பிரமா ஞானத்தின் உற்பத்தி தோஷமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் அப்பிரமா ஞானத்தினை உண்டாக்கும் சாமக்கிரி தோஷாபாவத்தோடுங் கூடியதன்றாம்; தோஷத்தோடுங் கூடியதாம். ஆகையால் அப்பிரமா ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. பிரமாத்தன்மையின் ஞப்தி ஸ்வதஸ்த்வத்தினை வர்ணிப்பாம். ஆண்டு "தோஷாபாவஸஹக்ருதயாவத்ஸ்வாச்ரயக்ராஹகஸாமக்ரீக்ராஹ்யத்வம் ஜ்ஞப்தௌ ஸ்வதஸ்த்வம்" (இ-ள்.) ஈண்டு சுவசத்தத்தால் பிரமாத்தன்மையினைக் கொள்ளுக. பிரமாத்தன்மையின் ஆசிரயமாகிய பிரமா ஞானத்தினை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரி எவ்வளவிருக்கின்றதோ அதாவது; பிரமாத்தன்மையின் ஆசிரயமாகிய பிரமா ஞானத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் தோஷாபாவத்தோடுங் கூடிய சாமக்கிரி எவ்வளவிருக்கின்றதோ அச்சாமக்கிரியால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையாதோ அதாவது; அச்சாமக்கிரியா லுண்டாய ஞானத்தின் விஷயத் தன்மையாதோ அதுவே பிரமாத்தன்மையில் ஞப்தி ஸ்வதஸ்த்வமாம். கருத்திதுவாம்; தோஷாபாவத்தோடுங் கூடிய சாமக்கிரியால் ஜன்னியமெத்தனை ஞானம் பிரமாத்தன்மையின் ஆசிரயமாகிய பிரமா ஞானத்தினைவிஷயஞ் செய்கின்றதோ அவ்வெல்லா ஞானமும் பிரமாத் தன்மையினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. இதுவே பிரமாத்தன்மையில் தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையாம். அங்ஙனமே ஞப்தி ஸ்வதஸ்த்வமுமாம். ஆண்டு கூறிய லக்ஷணத்தில் "தோஷாபாவத்தோடுங் கூடிய" என்னும் பதங் கூருவிடின் எந்த பிரமா ஞானத்தில் தோஷத்தின் வசத்தால் "இந்த ஞானம் அப்பிரமா" என்பதான அப்பிரமாத்வத்தின் நிச்சயமுளதாகின்றதோ அல்லது "இந்த ஞானம் அப்பிரமாவா? அல்லவா?" என்பதான அப்பிரமாத்தன்மையின் சம்சயமுளதாகின்றதோ அந்த பிரமா ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத் தன்மையில் சுவாசிரயத்தை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையின்றாம். அதாவது அப்பிரமாத் தன்மையினை விஷயஞ் செய்யும் நிச்சயமும், சம்சயமும் பிரமாத்தன்மையின் ஆசிரயமாகிய ஞானத்தினையோ விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆனல் அந்த ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மையினை விஷயஞ் செய்வதன்று. ஆகையால் பிரமாத்தன்மையில் கூறிய தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மை உண்டாவதின்றாகும். அவ்வவ்வியாப்தி தோஷத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு அந்தலக்ஷணத்தில் "தோஷாபாவத்தோடுங் கூடிய" என்னுமிது சாமக்கிரியின் விசேஷணமாகக் கூறப்பட்டது. ஆண்டு பிரம சம்சயத்தினை உண்டாக்கும் சாமக்கிரி தோஷாபாவத்தோடுங்கூடியதன்றாம்; தோஷத்தோடுங்கூடியதாம். ஆகையால் பிரமாத்தன்மையில் சாமக்கிரியால் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை யின்மையுளதாயினும் தன்னால் கிராஹிக்கப்படுந்தன்மைக்கு பாதம் சம்பவியாது. அல்லது கூறிய அந்த லக்ஷணத்தில் "யாவத்" என்னும் பதங் கூருவிடின் சித்த சாதன

தோஷத்தின் பிராப்தி யுண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமாத் தன்மையினை பிறிதாற் கிராஹியமாவதாக வொப்பும் நையாயிகரும் பிரமாத் தன்மையின் ஆசிரயமாகிய ஞானத்தினை கிரஹிக்கும் அநுமான முதலிய சாமக்கிரியால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் வொப்புகின்றனர். ஆகையால் நையாயிகர்கள் சித்த அர்த்தத்தின் சித்தியைச்செய்வதால் ஸ்வதஸ்த்வவாதி மீமாஞ்சகர்கட்கு சித்த சாதன தோஷத்தின் பிராப்தி யுண்டாகும். சித்த சாதன தோஷத்தினை நிவர்த்திப்பான்வேண்டி அந்தச்சாமக்கிரிக்கு அல்லது சாமக்கிரியால் ஜன்னிய ஞானத்திற்கு "யாவத்" என்னும் விசேஷணங் கூறப்பட்டது.. ஆண்டு நையாயிகர்களின் மதத்தில் அநுவியவசாய ஞானம் பிரமாத் தன்மையின் ஆசிரயமாகிய ஞானத்தினை கிரஹிப்பதாயினும் பிரமாத்தன்மையினை கிரஹிப்பதன்று. ஆகையால் நையாயிகர்களின் மதத்தில் பிரமாத்தன்மையில் யாவத் சுவாசிரய கிராஹக சாமக்கிரியால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மை யின்றாம். ஆகையால் சித்த சாதனதோஷத்தின் அடைவு உண்டாகிறதில்லை. கூறிய பிரமாத்தன்மையினை தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையில் மீமாஞ்சகர்களின் மதம் அமைவைத்தாம்.

கஉகச. பிரமாத்வத்தின் ஸ்வதஸ்த்வத்தில் பிரபாகரரின் மதம்.

ஆண்டு பிரபாகரரின் மதமோ இதுவாம். கடம் முதலியவைகளை விஷயஞ் செய்வதாகிய எவ்வெப் பிரமா வடிவ வியவசாய ஞான முண்டாகின்றதோ அவ்வவ் வியவசாய ஞானம் "கடமஹம் ஜாநாமி" (இ-ள்.) கடத்தன்மைவடிவமாக கடத்தினை யான் அறிகிறேன் என்பதாகவே உண்டாவதாகின்றது. ஆகையால் அவ்வெல்லா வியவசாய ஞானத்தில் மிதி, மாத்ரு, மேயமாகிய மூன்றே பிரதீதியாகின்றது. ஆண்டு வியவசாய ஞானத்தினை மிதி யென்பர். அந்த ஞானத்தின் ஆசிரயமாகிய ஆத்மாவினை மாத்ரு வென்பர். அந்த ஞானத்தின் விஷயமாகிய கட முதலியவைகளை மேயமென்பர். இவ்வாறாகக் கூறிய வியவசாய ஞானம் தன் ஸ்வரூபத்தினை கிரஹிப்பதாகி தன்னிடத்திலுள்ள பிரமாத் தன்மையினையும் கிரஹிக்கின்றது. ஆகையால் பிரமாத் தன்மையில் யாவத் சுவாசிரயத்தை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மை வடிவ தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மைச் சம்பவிக்கின்றது.

கஉகரு. பிரமாத்வத்தின் ஸ்வதஸ்த்வத்தில் முராரிமிசிரரின் மதம்.

முராரிமிசிரர் மதமோ இதுவாம். முதலில் "இது கடம்" என்பதான வியவசாய ஞான முண்டாவதாகின்றது. அதன் பின்னர் அந்த வியவசாய ஞானத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய கடத்தன்மை வடிவமாக கடத்தினை யானறிகிறேன் என்பதான மானசப் பிரத்தியக்ஷ வடிவ அநுவியவசாய ஞானம் உண்டாவதாகின்றது. அந்த அநுவியவசாய ஞானமே வியவசாய ஞானத்தினையும், வியவசாய ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத் தன்மையினையும் கிரஹிக்கின்றது. ஆகையால் பிரமாத் தன்மையில் யாவத் சுவாசிரயத்தை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மை வடிவ தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மைச் சம்பவிக்கின்றது.

௧௱௬௬. பிரமாத்வத்தின் ஸ்வதஸ்த்வத்தில் பட்டபாதரின் மதம்.

பட்டபாதரின் மதமோ இதுவாம். எல்லா ஞானங்களும் அதீந்திரியமாகின்றது. ஆகையால் ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சம்பவியாது. ஆனால் "இது கடம்" என்பதான இவை முதலிய ஞானங்கட்குப் பின் கட முதலிய விஷயங்களில் ஞாதத்தன்மை பயன் ஒன்றுண்டாவதாகின்றது. அதன்பின் "கடம் அறியப்பட்டது" என்பதான ஞாதத்தன்மையினை விஷயஞ் செய்வதாகிய பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. அதற்குப் பின் அந்த ஞாதவடிவ ஏதுவால் ஞானத்தின் அநுமானமுண்டாகின்றது. அநுமானத்தின் வடிவமிதுவாம். "घटः घटत्ववद्विशेष्यक घटत्वप्रकारकज्ञानविषयः घटत्वप्रकारकज्ञातावत्त्वात् यन्नैवं तन्नैवं यथा पटः" (இ-ள்) இக்கடம் கடத்தன்மையுடைய விசேஷியத்திலும், கடத்தன்மை விசேஷணத்திலுமிருப்பதாகிய ஞானத்தின் விஷயமாம். கடத்தன்மை விசேஷண ஞாதத்தன்மையுடையதாவதால், எப்பதார்த்தம் கூறிய ஞானத்தின் விஷயமன்றோ அப்பதார்த்தம் கூறிய ஞாதத்தன்மையுடையதுமன்றாம். எங்ஙனம்: படம் போலும். இவ்வநுமானம் "இது கடம்" என்பதான ஞானத்தினையும், அந்த ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மையினையும் கிரஹிக்கின்றது. ஆகையால் பிரமாத் தன்மையில் யாவத் ஸ்வாசிரயத்தை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மை வடிவ தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

௧௱௬௭. பிரமாத்வத்தின் ஸ்வதஸ்த்வத்தில் வேதாந்திகளின் மதம்.

வேதாந்த மதத்திலோ "இது கடம்" என்பதான இவை முதலிய விருத்தி ஞானமே பிரமாத்தன்மையின் ஆசிரயமாம். அந்த விருத்தி ஞானத்தினை கிரஹிப்பது சாக்ஷி ஞானமாகின்றது. அச்சாக்ஷி ஞானம் விருத்தி ஞானத்தினை கிரஹிப்பதாகி விருத்தி ஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையினையும் கிரஹிக்கின்றது. இதுவே பிரமாத் தன்மையில் தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையாம்.

௧௱௬௮. பிரமாத்வத்தினை பிறிதாற் கிராஹியமாக வொப்பும் நையாயிகர்களின் மத நிரூபணம்.

ஆண்டு நியாயஞ்ஞர்கள் பிரமாத்தன்மையில் தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையைக் கூறியது சம்பவியாதென்கின்றனர். ஏனெனின் ஓர் கால் முற் கூறிய முறைப்படி பிரமாத்தன்மையில் தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையொப்பின் எவ்விடத்தில் முன் எப்பொழுதும் ஜலத்தின் ஞானமின்றாகி முதலில் "இது ஜலம்" என்பதான ஜல ஞானமுண்டாகின்றதோ அந்த ஞானத்தில் இந்த ஜல ஞானம் "பிரமாவா அல்லவா" என்பதான பிரமாத்தன்மையின் சம்சய ஞானமுண்டாகின்றது. அச்சம்சயம் தன்னால் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை வாதிகளின் மதத்தி லுண்டாகாததாக வேண்டும். எக்காரணத்தாலெனின் ஸ்வதஸ்த்வ வாதிகளின் மதத்தில் ஜல ஞானத்தின் பின்னர் அந்த ஞானத்தின்து பிரமாத் தன்மையினை கூறிய அநுவியவசாயாதிகளால் கிரஹிப்பதே

யாகின்றது. பிரமாத் தன்மையின் நிச்சயம் பிரமாத் தன்மையின் சம்சயத்தின் பிரதிபந்தகமாம். ஆகையால் பிரமாத்தன்மையின் சம்சயம் உண்டாகாததாகவேண்டும். கூறிய விடத்தில் பிரமாத்தன்மையின் சம்சயம் உலகர் யாவருக்கும் அநுபவ சித்தமாம். ஆகையால் "இது ஜலம்" என்பதான வியவசாய ஞானத்திற்குப் பின் உண்டாவதாகிய "ஜலத்தை அறிகிறேன்" என்பதான அநுவியவசாய ஞானம் வியவசாய ஞானத்தின் பிரமாத் தன்மையினை விஷயஞ் செய்வதன்றாம். கேவலம் வியவசாய ஞானமாத்திரத்தினையே விஷயஞ் செய்கின்றது. அந்ஜல ஞானத்திற்குப்பின்னர் புருஷனுக்குஜலத்தை விஷயஞ் செய்யும் இச்சை யுண்டாகின்றது. அவ்விச்சைக்குப் பின் புருஷனுக்கு ஜலத்தை விஷயஞ் செய்யும் பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றது. அந்த பிரவிருத்திக்குப்பின் புருஷனுக்கு ஜலத்தின்பிராப்தியுண்டாகும்போது புருஷன் முன்னுண்டாகிய ஜல ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் அநுமானஞ் செய்கின்றான். அவ்வநுமானத்தின் ஆகாரமிதுவாம். "ஏதஜ்ஜ்ஞாநம் ப்ரமா ஸமர்த்தப்ரவ்ருத்திஜநகத்வாத் யந்நைவம் தந்நைவம் யதாऽப்ரமா" (இ-ள்.) முன்னர் எமக்கு "இதுஜலம்" என உண்டாகிய ஞானம் பிரமாவாம், ஜலத்தின் பிராப்தி வடிவ பயனுடைய பிரவிருத்தியினை உண்டாக்குவதாவதால், எவ்வெவ் ஞானம் பிரமாவன்றோ அவ்வவ் ஞானம் சபலப் பிரவிருத்தியினை உண்டாக்குவதுமன்றாம். எங்ஙனம்: சுத்தியில் "இது ரஜதம்" என்னும் ஞானம் அப்பிரமா ஞானமாவது போலும். இவ்வாறாய அநுமானப் பிரமாணத்தால் பிரமாத்தன்மையின் கிரஹணமுண்டாகின்றது. இதுவே பிரமாத் தன்மையில் பிறிதாற் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையாம். அங்ஙனமே ஞப்தி பரதஸ்த்வமாம். ஆகையால் நையாயிகர்களின் மதத்தில் பிறிதாற் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மைக்கு இந்த லக்ஷணஞ் சித்தமாகின்றது. "ஜ்ஞாநக்ராஹக ஸாமக்ரீபிந்நஸாமக்ரீக்ராஹ்யத்வம் பரதஸ்த்வம்" (இ-ள்.) கேவலம் ஞானமாத்திரத்தினை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியினும் வேறான சாமக்கிரியால் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையே பிரமாத் தன்மையில் ஞப்தி பரதஸ்த்வமும் பிறிதாற் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையுமாம். எங்ஙனம் பிரசங்கத்தில் "இதுஜலம்" என்னும் வியவசாய ஞானத்தினை விஷயஞ் செய்வதாகிய "ஜலத்தை யானறிகிறேன்", என்பதான மானசப் பிரத்தியக்ஷ வடிவ அநுவியவசாய ஞானம் ஆத்மாவினையும். ஆத்மாவில் சமவாய சம்பந்தத்தால் இருப்பதாகிய "இது ஜலம்" என்னும் வியவசாய ஞானத்தினையும், வியவசாய ஞானத்தின் விஷயமாகிய ஜலத்தினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆண்டு விஷய, இந்திரியங்களின் சம்பந்தமின்றி பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் மன வடிவ இந்திரியத்திற்கு விஷயங்களோடு யாதாமோர் சம்பந்தம் வொப்ப வேண்டும். மனதிற்கு ஆத்மாவினோடு சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. வியவசாய ஞானத்தினோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. பாஹிய பதார்த்தங்களினோடு மனதிற்கு சையோகாதி வடிவ லௌகிக சம்பந்தமோ சம்பவியாது. ஆகையால் மனதிற்கு பாஹிய ஜலத்தினோடு ஞான லக்ஷண வடிவ அலௌகிக சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதாவது; "இது ஜலம்" என்பதான

வியவசாய ஞானமே மனதிற்கு பாஹ்ய ஜலத்தினோடுள்ள சம்பந்தமாம். வியவசாய ஞானம் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஆத்மாவிடத்தே யிருக்கின்றது; மனதிலிருப்பதின்று. ஆகையால் வியவசாய ஞானத்தில் மனதின் சம்பந்த வடிவத் தன்மைச் சம்பவியாது. என்றாலும் ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தால் சுவசையுக்த சமவேத ஞானமே கூறக்கூறியதாம். ஈண்டு சுவசத்தத்தால் மனதினைக் கொள்ளுக. மனசையுக்த ஆத்மாவில் சமவேதமாயிருப்பது "இதுஜலம்" என்னும் வியவசாய ஞானமாம். அந்த வியவசாய ஞானம் விஷயத் தன்மை சம்பந்தத்தால் ஜலத்திலிருக்கின்றது. இவ்வாறாக அநுவியவசாய ஞானத்தினது உற்பத்தியின் காரணமாகிய மனசையோகாதி வடிவ சாமக்கிரி ஞான மாத்திரத்தினை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரி யெனப்படுகின்றது. அந்த ஞானமாத்திரத்தினை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியால் பிரமாத்தன்மையின் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞான மாத்திரத்தினை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியினும் வேறாகக் கூறிய அநுமான வடிவ சாமக்கிரியாலேயே பிரமாத் தன்மையின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. இதனையே பிரமாத்தன்மையில் பிறிதாற் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மை யென்பர். ஈண்டு ஞான மாத்திரத்தினை கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியினும் வேறான சாமக்கிரியே பிறிதென்னுஞ் சத்தத்தின் அர்த்தமாம்.

கஅ-கக. பிரமாத்தன்மையின் உத்பத்தி பரதஸ்த்வத்தின் லக்ஷணம்.

"ஜ்ஞாநமாத்ரஜநகஸாமக்ர்யதிரிக்த காரணப்ரயோஜ்யத்வம் உத்பத்தி பரதஸ்த்வம்" (இ-ள்.) கேவலம் ஞான மாத்திரத்தினை உண்டாக்கும் சாமக்கிரியினும் வேறான காரணத்தால் பிரயோஜ்ஜியத் தன்மையே பிரமாத் தன்மையில் உத்பத்தி பரதஸ்த்வமாம். ஆண்டு கேவல ஞான மாத்திரத்தினை உண்டாக்கும் சாமக்கிரி ஆத்மா, ஆத்ம மனசையோகம், இந்திரியம், அநுமான மிவை முதலியனவாம். ஞான மாத்திரத்தினை உண்டாக்கும் சாமக்கிரியினாலேயே ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மை யுண்டாகுமாயின் சாமக்கிரியால் உண்டாவதாவதால் எல்லா ஞானமும் பிரமாவே யாகவேண்டும். எந்த ஞானமும் அப்பிரமாவாகாததாக வேண்டும். இந்திரிய முதலிய சாமக்கிரியினால் உண்டாவதாயினும் சுக்தியில் "இது ரஜதம்" என்பதான இவை முதலிய ஞானங்கள் அப்பிரமாவேயாம். ஆகையால் ஞான மாத்திரத்தினை உண்டாக்கும் சாமக்கிரியினும் வேறான காரணத்தாலேயே பிரமாத்தன்மை யுண்டாவதாகின்றது. அந்த ஞான மாத்திரத்தின் சாமக்கிரியினும் வேறான காரணம் குணமாம். அந்த குணத்தால் உண்டாகிய ஞானத்திலேயே பிரமாத் தன்மை யுண்டாகின்றது. அதாவது: குணத்தோடுங் கூடிய சாமக்கிரியால் உண்டாகிய ஞானத்திலேயே பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு பிரத்தியக்ஷப் பிரமாவிலோ விசேஷணமுடைய விசேஷியத்தினோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த வடிவ குணமே காரணமாகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தன்மை வடிவ விசேஷணமுடைய கடத்தினோடு சக்ஷு இந்திரியத்தின் சையோக சம்பந்த வடிவ குணம் "இது கடம்" என்னும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாவில் காரணமாகின்றது. அநுமிதி பிரமாவிலோ வியாபகமுடையதில் வியாப்பியத்தின் ஞானவடிவ குணமே

காரணமாகின்றது. எங்ஙனம் : தூம வடிவ ஏதுவின் வியாபக வன்னியுடைய பர்வதத்தில் வன்னியின் வியாப்பிய தூமத்தின் ஞான வடிவ குணமே "மலை வன்னியுடைத்து" என்பதான அநுமிதிப் பிரமாவில் காரணமாகின்றது. உபமிதி பிரமாவிலோ யதார்த்த சாதிருசிய ஞான வடிவ குணமே காரண மாகின்றது. சாப்திப் பிரமாவிலோ யதார்த்த யோக்கியத் தன்மையாதி ஞான ரூப குணமே காரணமாகின்றது. இவ்வாறாக எதுவெது பிரமா ஞானமாமோ அதுவது குணத்தானேயே உண்டாவதாகின்றது. கூறிய குணம் கூறிய ஞானமாத்திரத்தினை உண்டாக்கும் சாமக்கிரியினும் வேறாம். அத்தகைய குண வடிவத்தால் பிரயோஜ்ஜியத் தன்மையே பிரமாத் தன்மையில் உத்பத்தி பரதஸ்த்வமாம்.

கூ௨௦. அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி பரதஸ்த்வத்தினதும், ஞப்தி பரதஸ்த்வத்தினதும் நிரூபணம்.

அல்லது எங்ஙனம் பிரமா ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத் தன்மையில் உற்பத்தி பரதஸ்த்வமும், ஞப்தி பரதஸ்த்வமு மிருக்கின்றதோ அங்ஙனமே அப்பிரமா ஞானத்திலிருக்கும் அப்பிரமாத்தன்மையிலும் உற்பத்தி பரதஸ்த்வமும், ஞப்தி பரதஸ்த்வமுமே யிருக்கின்றது. பிரமா ஞானத்தின் அசாதாரண காரணம் எங்ஙனம் கூறிய குணமாமோ அங்ஙனமே அப்பிரமா ஞானத்தின் அசாதாரண காரணம் தோஷமாகின்றது. ஆகையால் தோஷமும் ஞான மாத்திரத்தின் சாமக்கிரியினும் வேறாம். அத்தகைய தோஷ வடிவ காரணத் தால் பிரயோஜ்ஜியத் தன்மையே அப்பிரமாத் தன்மையில் உற்பத்தி பர தஸ்த்வமாம். பிரமாத் தன்மையினைப் போன்று அப்பிரமாத் தன்மையின் ஞானமும் ஞானமாத்திரத்தினைக் கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியினும் வேறான அநு மான வடிவ சாமக்கிரியினால் உண்டாகின்றது. இதுவே அப்பிரமாத்தன்மை யில் பிறிதாற் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையாம். ஆண்டு சுக்தியில் "இது வெள்ளி" என்பதான ஞானத்திற்குப்பின் வெள்ளியின் இச்சையால் பிரவிருத்தித்த புருஷனுக்கு வெள்ளியின் பிராப்தி யுண்டாகாதபோது அப்புருஷன் வெள்ளி ஞானத்தில் அப்பிரமாத் தன்மையின் அநுமானஞ் செய்கின்றான். அவ்வநு மானத்தின் ஆகாரமிதுவாம். "[illegible]" (இ-ள்.) எமக்கு முன் உண்டாகிய "இது வெள்ளி" என்னும் ஞானம் அப்பிரமாவாம், நிஷ்பல பிரவிருத்தியினை உண்டாக்குவதாவதால், எவ்வெவ் ஞானம் அப் பிரமாவன்றோ அவ்வவ் ஞானம் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியினை உண்டாக்குவது மன்றாம். எங்ஙனம்: சத் வெள்ளியில் "இது வெள்ளி" என்னும் பிரமா ஞானம் போலும். இவ்வாறாய அநுமானத்தானேயே அப்பிரமாத் தன்மை யின் ஞான மூண்டாகின்றது. இதுவே அப்பிரமாத் தன்மையில் பிறிதாற் கிரஹிக்கப்படுந் தன்மையாம். பாவத் எனினும், எல்லாமெனினும் ஒக்கும். சித்தசாதன தோஷமெனினும், துணிந்ததனைத் துணிதலென்னுங் குற்றமெனி னும் ஒக்கும்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ச பரிவ்ராஜகாசாரிய ஸ்ரீ சுவாமி உத்தவானந்தகிரியவர்களின் சீடராகிய சுவாமி சித்கனநந்தகிரியவர்களால் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணாதி நான்கின் நிரூபண மெனப் பெயரிய நியாயப்பிரகாசம் ஆருவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ குருப்யோநம:.

உ

ஓம் ஸ்ரீகணேசாயநம:, ஸ்ரீகுருப்யோநம:,

ஸ்ரீகாசிவிஸ்வேஸ்வராயநம:, ஸ்ரீஸங்கராசாரியேப்யோநம:.

நியாயப்பிரகாசம்.

ஏழாவது பரிச்சேதம்.

இரண்டாவது பரிச்சேத முதலாக ஆறாவது பரிச்சேதமட்டும் கணாத முனிவரருளிய வைசேடிக சாத்திரத்தின் திரவிய முதலிய ஏழு பதார்த்தங்கள் விரிவாய் நிரூபிக்கப்பட்டன. இனி இவ்வேழாவது பரிச்சேதத்தில் கௌதம முனிவரருளிய நியாய சாத்திரத்தின் பிரமாண முதலிய பதினாறு பதார்த்தங்களை நிரூபிப்பாம். அங்ஙனமே இப்பதினாறு பதார்த்தங்கள் முற்கூறிய ஏழு பதார்த்தங்களில் அடங்கும் வகையினையும் வர்ணிப்பாம். ஆண்டு பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோஜனம், திருஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிர்ணயம், வாதம், ஜல்பம், விதண்டை, ஏத்வாபாசம், சலம், ஜாதி, நிக்கிரஹஸ்தானமாமென்னு மிப்பதினாறுபதார்த்தங்கள் கௌதமமுனிவரால் நியாய சாத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இனி இப்பதினாறு பதார்த்தங்களை முறையாக நிரூபிப்பாம்.

கூஉக. நால்வகைத்தாய பிரமாணத்தின் நிரூபணம்.

ஆண்டு முதலாவது பிரமாண பதார்த்தமோ பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சத்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்தாம். இந்நால்வகை பிரமாணங்களில் முதலாவது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமோ பாஹியம், அந்தரமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். பாஹியப் பிரத்தியக்ஷமும் கிராணம், ரசனம், சக்ஷு, துவக்கு, சுரோத்திரமென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். மனம் அந்தர பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. கிராணம், ரசனம், சக்ஷு, துவக்கு, சுரோத்திரம், மனமென்னும் ஆறு இந்திரியங்களின் ஸ்வரூபத்தை இரண்டாவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய் நிரூபித்துள்ளோம். அங்ஙனமே இவ்வாறு இந்திரியங்களில் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண வடிவ தன்மையை ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் பிரத்தியக்ஷ நிரூபணத்தில் விரிவாய்க் கூறிவந்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக் கொள்க. கிராண முதலிய ஆறு இந்திரிய வடிவ பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணங்களின் அடக்கம் முறையாக பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, ஆகாசம், மனமா மிவ்வாறு திரவியங்களில் சம்பவிக்கின்றது. இரண்டாவது அநுமானப்பிரமாணமும் பூர்வவத் (காரணத்தை லிங்கமாக உடையது), சேஷவத் (காரியத்தை லிங்கமாக உடையது), சாமான்னியதோதிருஷ்டம் (காரண காரியங்களினும் வேறான லிங்கமுடையது) என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். இம்மூவகை அநுமானமும ஸ்வார்த்தம் (தன்பொருட்டு), பரார்த்தம் (பிறர்பொருட்டு) என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டும்

இருவகைத்தாம். இவ்வநுமானப் பிரமாணத்தினை விரிவாக முன்னர் ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் அநுமான நிருபணத்தில் கூறி வந்துள்ளோம். அதை யீண்டு மறிந்துக் கொள்க. இந்த வியாப்தி ஞான வடிவ அநுமானத்தின் அடக்கம் ஞான குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. மூன்றாவது உபமானப் பிரமாணமும் சாதிருசிய விசிஷ்ட (சமான இயல்படுத்த) பிண்ட ஞானம், வைதர்மிய விசிஷ்ட (வேற்றியல்படுத்த) பிண்ட ஞானம், அசாதாரண தர்ம விசிஷ்ட (சிறப்பியல் படுத்த) பிண்ட ஞானமென்னும், வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். இவ்வுபமானப் பிரமாணத்தினை ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் உபமான நிருபணத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக் கொள்க. இவ்வுபமானப் பிரமாணமும் ஞான குணத்தில் அடக்கமாம். நான்காவது சத்தப் பிரமாணமோ திருஷ்டார்த்தகம் (அன்னம் விரும்புவோன் அடுதலைச் செய்க என்றல் முதலிய காணப்படும் பொருளைச் சொல்வது), அதிருஷ்டார்த்தகம் (சுவர்க்கம் விரும்புவோன் எரியோம்புக என்ற அடக்கத்தனவாய் காணப் படா பொருளைக் கூறுவது) என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு "வொட்டுதயாஜீ டுமெயதீ" என்பதான இவை முதலிய திருஷ்ட அர்த்தத்தினை பிரதிபாதிக்கும் சப்தமோ திருஷ்டார்த்தகமெனப்படுகின்றது. "சுவர்க்கம் விரும்புவோன் எரியோம்புக" என்பதான இவை முதலிய அதிர்ஷ்ட அர்த்தத்தினை பிரதிபாதிக்கும் சத்தமோ அதிருஷ்டார்த்தகமெனப்படுகின்றது. இச்சத்தப்பிரமாணத்தினை முன்னர் ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் சத்தப்பிரமாணத்தின் நிருபணத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டும் அறிந்துக்கொள்க. பதத்தின் ஞானத்தினை சத்தப் பிரமாணமென்னும் மதத்திலோ சத்தப் பிரமாணத்தின் அடக்கம் ஞான குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. ஞான பதத்தினை (ஞானத்தை யுண்டு பண்ணும் பதத்தினை) சத்தப் பிரமாணம் என்னும் மதத்தில் சத்தப் பிரமாணத்தின் அடக்கம் சத்த குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது.

கஙஉஉ. பன்னிரு வகைத்தாகிய பிரமேயத்தின் நிருபணம்.

இரண்டாவது பிரமேய பதார்த்தமோ ஆத்மா, சரீரம், இந்திரியம், அர்த்தம், புத்தி, மனம், பிரவிருத்தி, தோஷம், பிரேத்தியபாவம், பலம், துக்கம், அபவர்க்கம் என்னும் வேறுபாட்டால் பன்னிரு வகைத்தாம். முதலாவது ஆத்ம வடிவ பிரமேயமோ ஜீவாத்மா, ஈசுவராத்மா வென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். இரண்டாவது பரிச்சேதத்தில் ஆத்ம நிருபணத்தில் ஆத்மாவினை விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டும் அறிந்துக் கொள்க. ஆத்ம வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் ஆத்ம வடிவ திரவியத்தில் சம்பவிக்கின்றது. இரண்டாவது சரீர வடிவ பிரமேயமோ யோனிஜம், அயோனிஜம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். முதலாவது யோனிஜ சரீரமும் ஜராயுஜம், அண்டஜம் என்னும் வேறுபாட்டால், இருவகைத்தாம். இரண்டாவது அயோனிஜ சரீரமோ ஸ்வேதஜம், உத்பிஜ்ஜம், அதிர்ஷ்ட விசேஷஜன்னியம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். இச்சரீரத்தின் விஸ்தார நிருபணம் இரண்டாவது பரிச்சேதத்தில் பிருதிவி நிருபணத்தில் கூறி வந்துள்

ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக்கொள்க. இச்சரீர வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் திரவிய பதார்த்தத்தில் சம்பவிக்கின்றது. அதாவது; பார்த்திவ, ஜலீய, தைஜச, வாயவீயமா மிந்நான்குவகைத்தாய சரீரங்களின் அடக்கம் முறையாக பிருதிவி முதலிய நான்கு திரவியங்களில் சம்பவிக்கின்றது. மூன்றாவது இந்திரிய வடிவ பிரமேயமோ கிராணம், ரசனம், சக்ஷுஸ், துவக்கு, சுரோத்திரம், மனமென்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்தாம். இவ்விந்திரிய வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் முற்கூறிய முறைப்படி பிருதிவிமுதலிய திரவியங்களிலேயே முறையாகச் சம்பவிக்கின்றது. "ஏகைகேந்த்ரியமாத்ரக்ராஹ்யவிஶேஷ குணமர்த்தம்" (இ-ள்.) ஒவ்வோர் இந்திரிய மாத்திரத்தால் கிரஹிக்கப்படும் விசேஷ குணத்தினை அர்த்தமென்பர். அவ்வர்த்த வடிவ பிரமேயம் ரூபம், ரசம், கந்தம், ஸ்பரிசம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், முயற்சி யென்னும் வேறுபாட்டால் பதினொருவகைத்தாம். உருவ் முதலியவைகளின் ஸ்வரூபம் முன்னர் மூன்றாவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக் கொள்க. இவ்வர்த்த வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் முறையாக யோக்கிய குண பதார்த்தத்தில் சம்பவிக்கின்றது. அல்லது அர்த்த வடிவ பிரமேயம் திரவியம், குணம், கர்மம், சாமான்னியம், விசேஷம், சமவாய மென்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்தாம். திரவிய முதலிய ஆறு அர்த்தங்களின் ஸ்வரூபம் முன்னர் இரண்டாவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டும் அறிந்துக் கொள்க. இத்திரவியாதி வடிவ அர்த்தத்தின் அடக்கம் முறையாக திரவிய முதலிய ஆறு பதார்த்தங்களிலேயே சம்பவிக்கின்றது. ஐந்தாவது புத்தி வடிவ பிரமேயமோ நித்தியம், அநித்திய மென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு ஈசுவரனது புத்தியோ நித்தியமாகின்றது. ஜீவனது புத்தி அநித்தியமாகின்றது. அவ்வநித்திய புத்தியும் அநுபவம், ஸ்மிருதி என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். அவ்விருவகைத்தாய புத்தியும் யதார்த்தம், அயதார்த்த மென்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டும் இருவகைத்தாம். ஆண்டு யதார்த்த அநுபவமோ பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, உபமிதி, சாப்த மென்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்தாம். அயதார்த்த அநுபவமோ சம்சயம், விபர்யயம், தர்க்கமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். இப்புத்தி வடிவ பிரமேயத்தினை முன்னர் ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய் நிரூபித்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக் கொள்க. இப்புத்தி வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் ஞான குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. ஆறாவது மனவடிவ பிரமேயத்தினையோ முன்னர் இரண்டாவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய் நிரூபித்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக் கொள்க. இம்மன வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் மனவடிவ திரவியத்தில் சம்பவிக்கின்றது. ஏழாவது பிரவிருத்தி வடிவ பிரமேயமோ வாகாரம்பம்(வசனித்தற்கநுகூலமாயது), புத்தியாரம்பம்(தியானித்தற்கநுகூலமாயது), சரீராரம்பம் (உடற்சேட்டைக் கநுகூலமாயது) என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். ஆண்டு "வசநாநுகூலோ வ்யாபாரோ வாகாரம்ப: ॥ சேஷ்டாநுகூலோ வ்யாபார: ஶரீராரம்ப: ॥ ஸங்கல்பஜநகோ வ்யாபாரோ புத்த்யாரம்ப:" (இ-ள்.) புருஷனது வசன உச்சாரணத்திற்கு அநுகூல்

முயற்சியினை வாகாரம்பமென்பர். புருஷனது சரீரத்தின் சேஷ்டைக்கு அநுகூல முயற்சியினை சரீராரம்பமென்பர். அவ்விருவகையாய முயற்சியினும் வேறான முயற்சியினை புத்தியாரம்ப மென்பர். அப்புத்தியாரம்ப மெனப் பெயரிய முயற்சி தியான முதலியவைகட்கு அநுகூலமாகின்றது. இந்த பிரவிருத்தி வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் முயற்சி குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. எட்டாவது தோஷ வடிவ பிரமேயமோ ராகம், துவேஷம், மோஹ மென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்.

கரு௨ரு. எழுவகைத்தாய ராக வடிவ தோஷத்தின் வர்ணனம்.

முதலாவது ராக வடிவ தோஷமோ காமம், மத்சரம், ஸ்புருஹை திருஷ்ணை, லோபம், மாயை, இடம்பம் என்னும் வேறுபாட்டால் எழுவகைத்தாம். மைதுனத்தின் இச்சையினை காமமென்பர். தனது பயனை விசாரியாமலே பிறன் விரும்பியதை தடுத்தற்கு விரும்புவதனை மத்சரமென்பர். தர்ம விரோதமின்றி பொருளை அடைய விரும்புவதனை ஸ்புருஹையென்பர். இது என்னுடைய பொருள் ஒரு நாளும் கெடலாகாதென்னும் இச்சையினை திருஷ்ணை யென்பர். எக்காரியத்தில் எவ்வளவு தனம் அவஸ்யமாய் செலவிடுத லுசிதமோ அக்காரியத்தில் அவ்வளவு தனத்தை செலவிடாது காத்தற்கிச்சிப்பதனை கார்ப்பண்ணிய மென்பர். இது கிருபணத்தன்மை யெனப்படும். இதுவும் திருஷ்ணை விசேஷணமேயாம். தர்ம விரோதமாக பிறர் பொருளை அடைய விரும்புவதனை லோபமென்பர். பிறரை வஞ்சிக்க விரும்புவதனை மாயை யென்பர். அந்தரத்தில் தர்மமுடைமை யில்லாதிருந்தும் தர்மமுடையவனாக தனது மேன்மையை அறிவிக்க விரும்புவதனை இடம்ப மென்பர். இவ்வெழுவகை ராகமும் இச்சாகுணத்தி லடக்கமாம்.

கரு௨ச. அறுவகை துவேஷ வடிவ தோஷத்தின் வர்ணனம்.

இரண்டாவது துவேஷ வடிவ தோஷமோ குரோதம், ஈரிஷை, அசூயை, துரோஹம், அமர்ஷம், அபிமான மென்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்தாம். ஆண்டு கண் சிவத்தல் முதலியவற்றிற்குக் காரணமாகிய துவேஷ விசேஷத்தினை குரோதமென்பர். சாதாரண வஸ்துவில் பிறனது உடைமையாக அவ்வஸ்துவை கிரஹிக்கும் புருஷனிடத் துண்டாம் துவேஷத்தினை ஈரிஷை யென்பர். வேறு புருஷனது வித்தை முதலிய குணங்களில் உண்டாம் துவேஷத்தினை அசூயையென்பர். வேறு புருஷனை கெடுக்கும் பொருட்டுண்டாம் துவேஷத்தினை துரோக மென்பர். ஹிம்சையோ துரோகத்தா லுண்டாவதாகின்றது. சில நூலாசிரியரோ ஹிம்சையினை துரோக மென்பர். குற்றஞ் செய்வோனிடத்து சாமர்த்திய மில்லாப் புருஷனுக்குண்டாம் துவேஷத்தினை அமர்ஷ மென்பர். அபகாரஞ் செய்பவனிடத்தில் அற்பமும் தீமையைச் செய்ய சாமர்த்திய மில்லாப்புருஷனுக்கு தனதாத்மாவிலுண்டாம் துவேஷத்தினை அபிமான மென்பர். இவ்வறுவகை துவேஷமும் துவேஷ குணத்தில் அடக்கமாம்.

கரு௨ரு. எழுவகைத்தாய மோஹ வடிவ தோஷத்தின் வர்ணனம்.

மூன்றாவது மோஹ வடிவ துவேஷமோ விபர்யயம், சம்சயம், தர்க்கம், மானம், பிரமாதம், பயம், சோகம் என்னும் வேறுபாட்டால் எழுவகைத் தாம். ஆண்டு விபர்யயம், சம்சயம், தர்க்கமா மிம்மூன்றின் ஸ்வரூபமோ முன்னர் ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் அயதார்த்த அநுபவத்தின் நிரூபணத்தில் விரிவாய் நிரூபித்துள்ளோம். அதை மீண்டுமறிக. தனது ஆத்மாவிலிராத குணங்களை ஆரோபித்துக் கொண்டு உயர்வாகக் கருதும் புத்தியினை மான மென்பர். குணவான்களிடத்து குணமின்மையைக் கருதுவதாகிய புத்தியினை ஸ்மயமென்பர். இந்த ஸ்மயத்தின் அடக்கமும் கூறிய மானத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது. முன்னர் கர்த்தவ்வியத்தன்மை வடிவமாக நிச்சயஞ் செய்துள்ள அர்த்தத்தில் அகர்த்தவ்வியத் தன்மை புத்தியினையும், முன்னர் அகர்த்தவ்வியத் தன்மை வடிவமாக நிச்சயஞ் செய்யப்பட்டுள்ள அர்த்தத்தில் மீண்டும் கர்த்தவ்வியத் தன்மை புத்தியினையும் பிரமாதமென்பர். அனிஷ்டம் செய்வோன் யாதேனும் ஒரு காரணம் வாய்த்த காலத்து அதனை விடுவதற்கு தகுதியில்லாமையை அறியும் ஞானத்தினை பயமென்பர். இஷ்ட வஸ்து பிரிந்த காலத்து அவ்விஷ்ட வஸ்து மீண்டும் கிடைப்பதற்குரிய தாகாமையின் ஞானத்தினை சோக மென்பர். இவ்வெழுவகை மோஹமும் ஞான குணத்தில் அடக்கமாம். மரித்தபின்னுண்டாம் பிறப்பை பிரேத்தியாபாவ மென்பர். சரீர, பிராணனது அந்திய சையோகத்தின் துவம்சத்தினை மரணமென்பர். சரீர, பிராணனது அந்திய சையோகத்தினை ஜன்மமென்பர். பிரேத்யாபாவ வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் துவம்சத்திலும், சையோக குணத்திலும் சம்பவிக்கின்றது. அதாவது; பலவடிவ பிரமேயமோ முக்கியம், கௌண மென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஆண்டு சுகத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தினை அல்லது துக்கத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தினை முக்கியப் பயனென்பர். ஜன்னிய வஸ்து மாத்திரத்தினை கௌணப் பயனென்பர். ஆண்டு முக்கிய பயனது அடக்கம் ஞான குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. கௌணப் பயனது அடக்கம் முறையாக திரவிய முதலியவைகளில் சம்பவிக்கின்றது. இருபத்தொரு துக்க வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் துக்க குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. அத்துக்க குணத்தினை மூன்றாவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய்க்கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக் கொள்க. இருபத்தொரு துக்கங்களின் அத்தியந்த நிவிருத்தியினையே அபவர்க்க மென்பர். அபவர்க்கத்தினை முதல் பரிச்சேதத்தில் விரிவாய் நிரூபித்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக் கொள்க. அபவர்க்க வடிவ பிரமேயத்தின் அடக்கம் அபாவ பதார்த்தத்தில் சம்பவிக்கின்றது. (2)

கரு௨௬. மூவகை சம்சயத்தின் வர்ணனம்.

மூன்றாவது சம்சய பதார்த்தமோ சாதாரண தர்மமுடைய தர்மி ஞான ஜன்னியம், அசாதாரண தர்மமுடைய தர்மி ஞான ஜன்னியம், விப்பிரதிபத்தி வாக்கிய ஜன்னியம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். அச்சம்சயம் பஹிர்விஷயகம் (புறவிடத்தது), அந்தர்விஷயகம் (உள்ளிடத்தது) என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டு மிருவகைத்தாம். ஆண்டு பஹிர் விஷயக சம்சயமும்

திருசியமான தர்மிகம் (காணப்படுந் தர்மியினது); அதிருசியமான தர்மிகம் (காணப்படாதர்மியினது) என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டுமிருவகைத்தாம். இச்சம்சய பதார்த்தத்தினை ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் அயதார்த்த அநுபவத்தின் நிரூபணத்தில் விரிவாய் நிரூபித்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக் கொள்க. இச்சம்சய பதார்த்தத்தின் அடக்கம் ஞான குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. (3)

கரு௨எ. முக்கிய கௌண வேறுபாட்டால் இருவகை பயனது வர்ணனம்.

நான்காவது பிரயோஜன பதார்த்தமோ முக்கியம், கௌணமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஈண்டு சுகம், துக்காபாவமா மிரண்டினை முக்கியப் பிரயோஜன மென்பர். முக்கியப் பிரயோஜனங்களின் சாதனங்களை கௌணப் பிரயோஜன மென்பர். இப்பிரயோஜன பதார்த்தத்தினை முதல் பரிச்சேதத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிக. ஈண்டு சுக வடிவ பிரயோஜனத்தின் அடக்கம் சுக குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. துக்காபாவ வடிவ பிரயோஜனத்தின் அடக்கம் அபாவ பதார்த்தத்தில் சம்பவிக்கின்றது. கௌணப் பிரயோஜனத்தின் அடக்கம் முறையாக திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களில் சம்பவிக்கின்றது. (4)

கரு௨அ. இருவகை திர்ஷ்டாந்த பதார்த்தத்தின் வர்ணனம்.

ஐந்தாவது திர்ஷ்டாந்த பதார்த்தமோ சாதர்மியம், வைதர்மிய மென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். திர்ஷ்டாந்த பதார்த்தத்தினை ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் அநுமான நிரூபணத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிந்துக் கொள்க. இத்திர்ஷ்டாந்த பதார்த்தத்தின் அடக்கம் முறையாக திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களில் சம்பவிக்கின்றது. அதாவது; திரவிய வடிவ திர்ஷ்டாந்தத்தின் அடக்கம் திரவியத்திலும், குண வடிவ திர்ஷ்டாந்தத்தின் அடக்கம் குணத்திலும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறாக கர்மம், சாமான்னிய முதலிய திர்ஷ்டாந்தத்தின் அடக்கம் கர்மம், சாமான்னிய முதலிய பதார்த்தங்களில் சம்பவிக்கின்றது. (5)

கரு௨கூ. நால்வகை சித்தாந்த பதார்த்தத்தின் வர்ணனம்.

ஈண்டு "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃" (இ-ள்.) சாத்திர வேத்தா புருஷன் பிரமாண முடைமையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தினை சித்தாந்த மென்பர். அச்சித்தாந்தம் சர்வதந்திர சித்தாந்தம், பிரதிதந்திர சித்தாந்தம், அதிகரண சித்தாந்தம், அப்பியுபகம சித்தாந்தமென்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு வகைத்தாம். எல்லா சாத்திரங்கட்கும் விரோதமின்றியதாகி தனது சாத்திரத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சித்தாந்தத்தினை சர்வதந்திர சித்தாந்தமென்பர். எங்ஙனம்: கிராண முதலியவைகளில் இந்திரியத் தன்மையின் அங்கீகாரமும், கந்தமுதலியவைகளில் கிராண முதலிய இந்திரியங்களின் அர்த்தத்தன்மையின் அங்கீகாரமும், பிருதிவி முதலிய ஐந்தில் பூதத் தன்மையின் அங்கீகாரமுமா மிவை முதலியன சர்வதந்திர சித்தாந்தமெனப் படுகின்றன. வாதி அல்லது பிரதிவாதியாம் ஒருவராலேயே அங்கீகரிக்கப்

பட்டு மற்றவர்களால் அங்கீகரிக்கப்படாத அர்த்தம் பிரதி தந்திர சித்தாந்த மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: மீமாஞ்சகர்களின் மதத்தில் சத்தத்தினது நித்தியத்தன்மையின் அங்கீகாரம் பிரதிதந்திர சித்தாந்த மெனப்படுகின்றது. எவ்வர்த்தத்தின் சித்தியுளதாகியே பிரஸ்துத அர்த்தத்தின் சித்தி உண்டாகின்றதோ அது அதிகரண சித்தாந்த மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: துவியணுகாதி வடிவ பக்ஷத்திலிருக்கும் உபாதான கோசர அபரோக்ஷ ஞானம், இர்சை, முயற்சியுடைய புருஷனால் உண்டாகுந் தன்மையின் காரியத்தின் சித்தியுளதாகி ஈசுவரனது சர்வஞ்ஞத் தன்மையின் சித்தி யுண்டாகின்றது. அதுஅதிகரண சித்தாந்த மெனப்படுகின்றது. சாக்ஷாத் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டிராத அர்த்தத்தின் அங்கீகாரம் அப்பியுபகம சித்தாந்த மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: மனதில் இந்திரியத்தன்மையின் அங்கீகாரம் அப்பியுபகம சித்தாந்த மெனப்படுகின்றது. இர்சித்தாந்த பதார்த்தத்தின் அடக்கம் முறையாக திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களில் சம்பவிக்கின்றது.' (6)

க௫௫௦. ஐவகை அவயவ பதார்த்தத்தின் வர்ணனம்.

ஏழாவது அவயவ பதார்த்தமோ பிரதிஞ்ஞை, ஏது, உதாஹரணம், உபநயம், நிகமனமென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். ஆண்டு இரண்டாவது ஏது அவயவமும் அஞ்ஞாத வியதிரேக வியாப்திக ஏது போதகம், அப்பிரதீதான்வய வியாப்திக ஏது போதகம், பிரதீதான்வய வியதிரேக வியாப்திக ஏது போதக மென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். மூன்றாவது உதாஹரண அவயவமோ அன்வய வியாப்தி போதகம், வியதிரேக வியாப்தி போதக மென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். நான்காவது உபநய வடிவ அவயவமும் அன்வயி, வியதிரேகி என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். இவ்வவயவ பதார்த்தத்தினை முன்னர் ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் அநுமான நிரூபணத்தில் விரிவாய்க் கூறி வந்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிக. இவ்வவயவ பதார்த்தம் சத்த ஸ்வரூபமாவதால் சத்த குணத்தில் அடக்கமாம். (7)

க௫௫க. பதினொரு வகை தர்க்க பதார்த்தத்தின் நிரூபணம்.

எட்டாவது தர்க்க பதார்த்தமோ ஆத்மாசிரயம், அன்னியோன்னியாசிரயம், சக்கிரிகா, அனவஸ்தா, பிரமாணபாதிதார்த்த பிரசங்க மென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். ஆண்டு ஆத்மாசிரயம், அன்னியோன்னியாசிரயம், சக்கிரிகா வென்னும் மூன்று தர்க்கமோ உற்பத்தி, ஸ்திதி, ஞப்தி என்னும் வேறுபாட்டால் மும்மூவகைத்தாம். சில நூலாசிரியர் மதத்தில் இத்தர்க்க பதார்த்தம் வியாகாதம், ஆத்மாசிரயம், இதரேதராசிரயம், சக்கிரிகா, அனவஸ்தா, பிரதிவந்தி, கல்பனா லாகவம், கல்பனா கௌரவம், உத்சர்க்கம், அபவாதம், வையாத்ய மென்னும் வேறுபாட்டால் பதினொரு வகைத்தாம். இத்தர்க்க பதார்த்தம் விஷய பரிசோதகம், வியாப்தி கிராஹக மென்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டு மிருவகைத்தாம். இத்தர்க்க பதார்த்தத்தினை முன்னர் ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் தர்க்கத்தின் நிரூபணத்தில் விரிவாய் நிரூபித்துள்ளோம். அதை ஈண்டு மறிக. இத்தர்க்க பதார்த்ததின் அடக்கம் ஞான குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. (8)

௧௩௩௨. நிர்ணய பதார்த்தத்தின் நிரூபணம்.

பிரமாணத்தின் பயனாகிய நிச்சய வடிவ ஞானத்தினை நிர்ணயமென்பர். நிர்ணய பதார்த்தத்தின் அடக்கம் ஞான குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. (9)

௧௩௩௩. வாத பதார்த்தத்தின் நிரூபணம்.

"தத்த்வபுபுத்ஸோ: கதா வாத:" (இ-ள்.) *தத்துவ* (*உண்மை*) *வஸ்துவினை போதிப்பதற்கு இச்சையுடைய இருவர்களின் பரஸ்பர வினை விடையினை வாதமென்பர். இவ்வாத பதார்த்தத்தின் அடக்கம் சப்த குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது.* (10)

௧௩௩௪. ஜல்ப பதார்த்தத்தின் நிரூபணம்.

"உபயஸாதநவதீ விஜிகீஷுகதா ஜல்ப:" (இ-ள்.) *தத்தம கருத்தை நிலைக்கச் செய்யும் இச்சையுடைய வாதி, பிரதிவாதிகளின் வினை விடையினை ஜல்பமென்பர். ஜல்ப பதார்த்தத்தின் அடக்கம் சத்த குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது.* (11)

௧௩௩௫. விதண்டை பதார்த்தத்தின் அடக்கம்.

"ஸ்வபக்ஷஸ்தாபநஹீநா விஜிகீஷுகதா விதண்டா" (இ-ள்.) *தனது பக்ஷம் நிலைப்பதற்கு வேண்டிய யுக்தியில்லாப் புருஷர்களின் பரஸ்பர விவாதத்தினை விதண்டை யென்பர். இவ்விதண்டை பதார்த்தம் சத்த குணத்தில் அடக்கமாம்.* (12)

௧௩௩௬. ஐவகை ஹேத்வாபாசத்தின் நிரூபணம்.

ஹேத்வாபாச பதார்த்தமோ வியபிசாரி, விருத்தம், அசித்தி, சத்பிரதிபக்ஷம், பாதிதமென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். ஆண்டு முதலாவது வியபிசாரி ஹேத்வாபாசமோ சாதாரணம், அசாதாரணம், அநுபசம்ஹாரி யென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். மூன்றாவது அசித்த ஹேத்வாபாசமும் ஸ்வரூபாசித்தம், ஆசிரயாசித்தம், வியாப்பியத்தன்மை அசித்தம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். இவ்வேத்வாபாச பதார்த்தத்தினை முன் ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் அநுமான நிரூபணத்தில் விரிவாய் நிரூபித்துள்ளோம். அதை ஈண்டுமறிக. ஹேத்வாபாச பதார்த்தத்தின் அடக்கம் முறையாக திரவிய முதலிய ஏழு பதார்த்தங்களில் சம்பவிக்கின்றது. (13)

௧௩௩௭. மூவகை சல பதார்த்தத்தின் நிரூபணம்.

"வக்த்ருதாத்பர்யவிஷயார்த்தகல்பநயா தூஷணாபிதாநம் சலம்" (இ-ள்.) *கூறுவோனது தாத்பரியத்தின் விஷயமாகிய அர்த்தத்தினை கற்பித்துக் கொண்டு கூறுவோனைக் குறித்து தூஷிப்பதனை சலமென்பர். அதாவது; ஒரு பொருள் கருதி சொல்லியதற்கு வேறுபொருள் கற்பித்துக்கொண்டு பழித்தல். எங்ஙனம்: "அயம் புருஷ: நேபாளாதாகத: நவகம்பளவத்த்வாத்"* (இ-ள்.) *இப்புருஷன் நேபாளத்தினின்று வந்தவனாம், நவகம்பள முடையவனாதல். ஈண்டு "நவகம்பள முடைமையால்" என்னும் வசனத்திலுள்ள நவமென்னும் பதத்தால் கம்பளத்தில் நவீனத்தன்மையினை போதிப்பதில் கூறுவோனது தாத்பரியமாம். அந்நவகம்பளத்திற்கு ஒன்பதென்னும்*

சங்கியையயினை போதிப்பதில் கூறுவோனுக்கு தாத்பரியமின்றாம். கூறுவோனது தாத்பரியத்தின் விஷயமில்லதாகிய ஒன்பதென்னும சங்கியா வடிவ அர்த்தத்தினை கற்பித்துக்கொண்டு கூறுவோனைக்குறித்து ஏழைமனிதனிடத்து ஒன்பது கம்பளமின்றாம். ஒரே கம்பளமிருக்கின்றதென்பதான அசித்த தோஷத்தின் வசனத்தினை சலமென்பர். அச்சலபதார்த்தம் வாக்சலம், சாமான்னியசலம், உபசாரசலம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். ஆண்டு எப்பதத்திற்கு இரு சக்கிய அர்த்தம் சம்பவிக்க ஒரு சக்கிய அர்த்தத்தினை நிர்ணயிப்பதாகிய விசேஷத்தின் அபாவத்தால் கூறுவோனது தாத்பரியத்தின் விஷயமாகாததாகிய சக்கிய அர்த்தத்தினை கற்பித்துக்கொண்டு கூறுவோனைக் குறித்து கூறும் தூஷணத்தினை வாக்சலமென்பர். எங்ஙனம்: முற்கூறிய உதாஹரணத்தில் நவமென்னும் பதத்திற்கு நவீனத்தன்மையும், ஒன்பதென்னுஞ் சங்கியையும் சக்கியார்த்தமாம். ஆண்டு நவபதத்திற்கு நவீனத்தன்மை வடிவ அர்த்தத்தில் கூறுவோனது தாத்பரிய மிருக்கின்றது. ஒன்பதென்னுஞ் சங்கியையில் தாத்பரியமின்றாம். நவமென்னும் பதத்தால் ஒன்பதென்னுஞ் சங்கியை வடிவ அர்த்தத்தினை கற்பித்துக்கொண்டு கூறுவோனைக் குறித்து கூறிய தூஷணத்தினை வாக்சலமென்பர். சாமான்னிய விசிஷ்ட சம்பவத் அர்த்தத்தின் அபிப்பிராயத்தால் கூறப்பட்ட வசனத்தின் அதி சாமான்னிய யோகத்தால் அசம்பவத் அர்த்தத்தன்மையினை கற்பித்துக்கொண்டு கூறுவோனைக் குறித்து தூஷிப்பதனை சாமான்னிய சலமென்பர். எங்ஙனம்: ஒருவன் "ப்ராஹ்மணோயம் வித்யாசரணஸம்பந்ந:" (இ-ள்.) இப்பிராமணன் வித்தியா ஆசரணத்தால் சம்பன்னனும். என்பதான வசனங் கூற அவ்வசனத்தைக் கேட்ட ஒருவன் கூறுமிப்புருஷன் பிராமணத்தன்மை வடிவ ஏதுவால் வித்தியா ஆசரணத்தினை சித்தஞ் செய்கிறானென்பதான அர்த்தத்தினை கற்பித்துக்கொண்டு கூறுவோனைக் குறித்து இவ்வாறாய வசனங் கூறுவானுகை. பிராமணத்தன்மை வடிவ ஹேதுவால் வித்தியா ஆசரணத்தின் சித்தி சம்பவியாது. என்காரணத்தாலெனின் உபநயன சம்ஸ்காரமில்லா பிராமணனில் பிராமணத்தன்மை இருக்கினும் வித்தியா ஆசரணத்தின் அபாவமே காணப்படுகின்றதென்கின்றான். இதனை சாமான்னிய சலமென்பர். சக்தி விருத்தியால் அல்லது லக்ஷணா விருத்தியால் பிரயோகித்த சத்தத்தில் அதனினும் வேறு விருத்தியால் விலக்குவதனை உபசார சல மென்பர். எங்ஙனம்: மஞ்ச மென்னும் பதத்திற்கு மஞ்சத்தி லிருக்கும் புருஷனிடத்து லக்ஷணா விருத்தியின் அபிப்பிராயத்தால் உச்சரிக்கப்பட்ட "மஞ்சம் கூப்பிடுகிறது" என்னும் வசனத்தில் மஞ்ச பதத்திற்கு மஞ்சத்தில் சக்தி விருத்தியினை அங்கீகரித்துக்கொண்டு கேட்போன் கூறுவோனைக் குறித்து மஞ்சமோ கூப்பிடுகிறது என்கின்றான். மஞ்சத்திலிருக்கும் புருஷனே சத்திக்கின்றான் யாதோர் மஞ்சமும் சப்திக்காதுயென்கின்றான். இவ்வாறாக யானென்னும் சத்தத்திற்கு ஆத்மாவில் சக்தி விருத்தியின், அபிப்பிராயத்தால் உச்சரிக்கப்பட்ட "யான் நித்தியம்" என்பதான யானென்னும் சத்தத்திற்கு சரீரத்தில் லக்ஷணா விருத்தியை கற்பித்துக்கொண்டு கேட்போன் கூறுவோனைக் குறித்து பிதா, மாதாவால் உத்பத்தியாகும் நீரம் எங்ஙனம் நித்தியமாவோமென்பதாக வினவுகிறான். இதனை

உபசார சலமென்பர். கூறிய மூவகையான சலமும் சத்த குணத்தில் அடக்கமாம். (14)

௯௯௪. ஜாதி பதார்த்தத்தின் நிரூபணம்.

“அஸது³த்தரம் ஜாதி:” (இ-ள்.) போலி விடையினை ஜாதியென்பர். ஆண்டு சுவபக்ஷ சாதகத் தன்மையினைப் போன்று பரபக்ஷத்தின் சாதகத் தன்மையால் சுவவியாகாதகத் தன்மையே அவ்விடையில் போலித் தன்மையாம், ஆகையால் “ஸ்வவ்யாகாதகம் உத்தரம் ஜாதி:” என்பது ஜாதியின் லக்ஷணமாக சித்தமாகின்றது. அஜ்ஜாதிபதார்த்தம் சாதர்மிய (பொதுவியல்பு) சமை, வைதர்மிய (வேற்றியல்பு) சமை, உத்கர்ஷ (உயர்சி) சமை, அபகர்ஷ (தாழ்ச்சி) சமை, வர்ணிய (புகழ்ந்துறை) சமை, அவர்ணிய (பழித்துறை) சமை, விகல்பசமை, சாத்தியசமை, பிராப்தி (அடைவு) சமை, அப்பிராப்தி (அடையாமை) சமை, பிரசங்க சமை, பிரதி (வேறு) திருஷ்டாந்த சமை, அநுத்பத்தி (உத்பத்தியின்மை) சமை, சம்சயசமை, பிரகரணசமை, ஏதுசமை, அர்த்தாபத்திசமை, அவிசேஷ (விசேஷமின்மை) சமை, உபபத்தி சமை, உபலப்திசமை, அநுபலப்திசமை, நித்தியசமை, அநித்தியசமை, காரியசமை என்னும் வேறுபாட்டால் இருபத்துநான்கு வகைத்தாம். ஆண்டு “ஸாத⁴ர்ம்யேண ஸ்தா²பநாஹேதோ: தூ³ஷகோத்தரம் ஸாத⁴ர்ம்யஸம:” (இ-ள்.) சமான தர்மமுதலாக ஸ்தாபனு ஏதுவினை தூஷிக்கும் விடையினை சாதர்மியசமையென்பர். எங்ஙனம்: “ஆத்மா க்ரியாவாந் க்ரியாஹேதுகு³ணவத்வாத் லோஷ்டவத்” (இ-ள்.) ஆத்மா கிரியையுடையதாம், கிரியையின் ஏதுவாகிய குணமுடையதாவதால், எவ்வெத்திரவியம் கிரியையின் ஏதுவாகிய குணமுடையதாகின்றதோ அவ்வத்திரவியம் கிரியையுடையதேயாம். எங்ஙனம்: மட்பிண்டம் போலும். ஆண்டு கிரியை யுண்டாக்குவது வாயு சையோக முதலிய குணமே கிரியையின் ஏதுவாகிய குணமென அறிக. இவ்வாறாய அநுமானத்தால் வாதி யொருவன் ஆத்மாவிடத்து கிரியையுடைமையை நிலைபெறச் செய்ய அவ்வாதியைக் குறித்து வேறொரு வாதி இவ்வாறு விடை பகர்வானுயினுன். ஓர்கால் கிரியையுடைய மட்பிண்டத்தின் சாதர்மியத்தால் ஆத்மா கிரியையுடையதாகுமாயின் ஆகாச முதலிய நிஷ்கிரிய திரவியத்தின் விபுத்வ வடிவ சாதர்மியத்தால் அவ்வாத்மா கிரியையின்றியதே யாகும். இவ்விரு பக்ஷங்களில் ஒரு பக்ஷத்தின் சாதகமாக யாதோர் யுக்தியு மின்றும். இவ்வாறாய விடையினை சாதர்மியசமைஜாதி யென்பர். “வைத⁴ர்ம்யேண ஸ்தா²பநாஹேதோ: தூ³ஷகோத்தரம் வைத⁴ர்ம்யஸம:” (இ-ள்.) வைதர்மிய முதலாக ஸ்தாபனு ஏதுவினை தூஷிக்கும் விடையினை வைதர்மியசமையென்பர். எங்ஙனம்: முற்கூறிய ஸ்தாபனு அநுமானத்திலேயே ஒருவன் இவ்வாறாக விடை பகர்கின்றுன். ஓர்கால் கிரியையுடைய மட்பிண்டத்தின் சாதர்மியத்தால் ஆத்மா கிரியையுடையதாயின் மட்பிண்டத்தின் விபுத்வரூப வைதர்மியத்தால் ஆத்மா என் நிஷ்கிரியையே ஆகாது?. ஆண்டு மட்பிண்டத்தின் சாதர்மியத்தால் ஆத்மா கிரியையுடையதோ ஆகின்றது, ஆனல் மட்பிண்டத்தின் வைதர்மியத்தால் ஆத்மா நிஷ்கிரியையின்றியதே யாகுமென்னும் இவ்வர்த்

த்தில் சிறிதேனும் வியாமகமின்றும். இவ்வாறாய விடையினை வைதர்ம்யசமை ஜாதியென்பர். ஜாதி விடை யாவும் போலியே யாகின்றது. இவ்வாற்றால் இருபத்து நான்கு ஜாதி விடையின் லக்ஷணமும், உதாஹரணமும் விரிவாய நியாய கிரந்தங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. விரிவஞ்சி அவற்றை ஈண்டு வரைந்திலம். இப்போலி விடை வடிவ ஜாதியின் அடக்கம் சத்த குணத்தில் சம்பவிக்கின்றது. (15)

ககூக. இருபத்திரண்டு வகைத்தாய் நிக்கிரஹ (தோல்வி) ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

இனி நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தினை நிரூபிப்பாம். ஆண்டு "[illegible]" (இ-ள்.) வாதியினது அபஜயத்திற்கு ஏதுவாவதனை நிக்கிரஹ ஸ்தானமென்பர். அதாவது; எதனது பிராப்த முண்டாக சபையில் வாதிக்கு அபஜய முண்டாகின்றதோ, அது நிக்கிரஹ ஸ்தான மெனப்படுகின்றது. அந்த நிக்கிரஹ ஸ்தான பதார்த்தம் பிரதிஞ்ஞாஹானி, பிரதிஞாந்தரம், பிரதிஞா விரோதம், பிரதிஞா சந்நியாசம், ஹேத்வந்தரம், அர்த்தாந்தரம், நிரர்த்தகம், அபார்த்தகம், அவிஞ்ஞாதார்த்தம், அப்பிராப்த காலம், நியூனம், அதிகம், புனருக்தம், அநநுபாஷணம், அஞ்ஞானம், அப்பிரதிபா, விக்ஷேபம், மதாநுஞ்ஞா, பர்யநுயோஜ்ஜியோபேக்ஷணம், நிரநுயோஜ்ஜியாநுயோகம், அபசித்தாந்தம், ஹேத்வாபாசம் என்னும் வேறுபாட்டால் இருபத்திரண்டுவகைத்தாம். இவ்விருபத்திரண்டு வகைத்தாகிய நிக்கிரஹ ஸ்தானங்களின் லக்ஷணங்களையும், உதாஹரணங்களையும் முறையாக வர்ணிப்பாம்.

ககூசo. பிரதிஞ்ஞாஹானி நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"[illegible]" (இ-ள்.) முன் பிரதிஞ்ஞை செய்த அர்த்தத்தினை பரித்தியாகஞ் செய்வதனை அதாவது; மேற்கோளழிவை பிரதிஞ்ஞாஹானி யென்பர். எங்ஙனம்: "சத்தம், அநித்தியம் பிரத்தியக்ஷ குணமாவதால்" என்னும் அநுமானத்தால் சத்தத்தில் அநித்தியத்தினை சித்தஞ்செய்பவனாகிய வாதியைக்குறித்து வேறு பிரதிவாதியானவன் "அக்ககாரமே இக்ககாரமாம்" என்பதான இவை முதலிய பிரத்திஞ்ஞையின் வலிவால் சத்தத்தில் நித்தியத்தன்மையினை சித்தி செய்யும் வாதி சத்தம், நித்தியமாமென்பதான சத்தத்தின் நித்தியத்துவத்தினை அங்கீகரிப்பவனாகி சத்தத்தின் அநித்தியத்தன்மையின் பிரதிஞ்ஞையினை பரித்தியாகஞ் செய்கின்றான். இதனை பிரதிஞ்ஞாஹானி யென்பர்.

ககூசக. பிரதிஞ்ஞாந்தர நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"[illegible]" (இ-ள்.) பிரதிவாதி கூறிய தோஷத்தை நிவர்த்திக்க விரும்பி முன்னர் கூறப்பட்டிராத விசேஷத்தைச் சேர்த்துக் கூறிய அர்த்தத்தின் கூற்றை பிரதிஞ்ஞாந்தரம் அதாவது; வேறு மேற்கோளென்பர். எங்ஙனம்: "[illegible]"

(இ-ள்.) பிருதிவி முதலியன குணத்தால் உண்டாயதாம், காரிய வடிவமாவதால், என்னும் அநுமானத்தால் வாதியானவன் பிருதிவி முதலியவைகளில் ஈசுவரனது ஞானம், இச்சை முதலிய குணங்களால் உண்டாந்தன்மையின் சித்தியைக் கூற, வேறு பிரதிவாதியானவன் பிருதிவி முதலியவைகளில் அதிர்ஷ்ட வடிவ குண ஜன்னியத்தைக் கொண்டு சித்த சாதன தோஷங் கூற, அத்தோஷத்தினை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு வாதி குணத்திற்கு சவிஷயத்தன்மை விசேஷணங் கூறுவானாயினன். ஆண்டு எங்ஙனம் ஞான முதலியவைகளில் சவிஷயத்தன்மை யிருக்கின்றதோ அங்ஙனம் தர்ம, அதர்ம வடிவ அதிர்ஷ்டத்தில் சவிஷயத்தன்மை சம்பவியாது. ஆகையால் குணத்திற்கு சவிஷயத்தன்மை யென்னும் விசேஷணத்தைக் கூறுவதால் சித்த சாதன தோஷத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாய்விடுகின்றது. ஆனால் அக்குணத்திற்கு சவிஷயத்தன்மை விசேஷணம் முன்னர் கூறப்படவில்லை. இதனை பிரதிஞ்ஞாந்தர மென்பர். சவிஷயத்தன்மை யெனினும், விஷயத்வமுடைமை யெனினும் ஒக்கும்.

கஙசஉ. பிரதிஞ்ஞா விரோதம் நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"ஸ்வோக்தஸாத்யவிருத்தஹேதுகதனம் ப்ரதிஜ்ஞாவிரோத:" (இ-ள்) தான் கூறிய சாத்தியத்திற்கு விரோதமாகிய ஹேதுவின் கூற்றை அதாவது; மேற்கொள் மாறுபாட்டை பிரதிஞ்ஞா விரோத மென்பர். எங்ஙனம்: "த்ரவ்யம் குணபின்னம் ரூபாதிப்யோ வ்யதிரேகேணானுபலம்பாத்" (இ-ள்.) திரவியம் குணத்திலும் வேறாம், உருவ முதலியவைகளினும் வேறு வடிவமாக தோற்றமையாவதால். ஈண்டு குணம் வேறாந்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தால் உருவமுதலியவைகளினும் வேறாந்தன்மை வடிவமாக தோன்றுதிருக்குந்தன்மை வடிவ ஹேது விருத்தமாம். அதாவது; கூறிய அச்சாத்தியத்தின் வியாப்தியுடையது அவ்வேதுவன்றாம். அத்தகைய விருத்த ஏதுவினைக் கூறுவதனை பிரதிஞ்ஞாவிரோத மென்பர்.

கஙசஙு. பிரதிஞ்ஞா சந்நியாச நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"ஸ்வோக்தஸ்ய பரேண தூஷிதஸ்யார்த்தஸ்யாபலாப: ப்ரதிஜ்ஞாஸந்யாஸ:" (இ-ள்.) வாதி கூறிய அர்த்தத்தில் வேறு பிரதிவாதியானவன் தூஷிக்க வாதி செய்த அவ்வர்த்தத்தின் பயனின்மையினை அதாவது; மேற்கோள் விடுவதனை பிரதிஞ்ஞா சந்நியாச மென்பர். எங்ஙனம் "ஶப்தோऽநித்ய: ஐந்த்ரியகத்வாத்" (இ-ள்.) சத்தம் அநித்தியமாம், இந்திரிய ஜன்னிய ஞானத்தின் விஷயமாவதால். என்னும் அநுமானத்தால் வாதியானவன் சத்தத்தில் அநித்தியத்தன்மையின் சித்தியைக்கூற, வேறுபிரதிவாதியானவன் இந்திரிய ஜன்னிய ஞானத்தின் ஏதுவிற்கு ஜாதிவடிவ சாமான்னியத்தில் வியபிசாரத்தினைக் கூறுகிறான். அதாவது; ஜாதி வடிவ சாமான்னியத்தில் அநித்தியத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவ மிருக்கினும் இந்திரிய ஜன்னிய ஞானத்தின் விஷய வடிவ ஏதுவிருக்கின்றதென்னும் வியபிசாரதோஷத்தால் அவ்வநுமானத்தினை தூஷிக்கின்றான். இதனால் வாதி சத்தம் அநித்திய மென்பதை எங்ஙனம் கூறுவான். இவ்வாற்றால் தன்னால் கூறிய அர்த்தத்தின் பயனின்மையினை பிரதிஞ்ஞா சந்நியாச மென்பர்.

௧௩௪. ஹேத்வந்தர நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"பரோக்ததூஷணோத்தாரேச்சயா பூர்வோக்தஹேதுகோடௌ விஶேஷணாந்தரோபாதாநம் ஹேத்வந்தரம்" (இ-ள்.) பிரதிவாதியானவன் கூறிய தூஷணத்தை நிவர்த்திக்கச் செய்யும் இச்சையால் முற்கூறிய ஹேது கோடியில் (வகுப்பில்) வேறு விசேஷத்தினை கிரஹிப்பதனை அதாவது; வேற்றேதுவினை ஹேத்வந்தரமென்பர். எங்ஙனம்: "ஶப்தோऽநித்ய: ப்ரத்யக்ஷத்வாத்" (இ-ள்.) சத்தம் அநித்தியமாம், பிரத்தியக்ஷமாவதால், என்னும் அநுமானத்தால் வாதியானவன் சத்தத்தில் அநித்தியத் தன்மையினைச் சித்தி செய்ய, வேறு பிரதிவாதியானவன் பிரத்தியக்ஷ ஏதுவின் சாமான்னியத்தில் வியபிசாரக் கூற்றைக்கூற அதாவது; ஜாதி வடிவ சாமான்னியத்தில் அநித்தியத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவமிருக்கினும் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை வடிவ ஏது விருக்கின்றது. ஆகையால் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை வடிவ ஏது வியபிசாரியாம். அந்த வியபிசார தோஷத்தை நிவிருத்திக்கும் பொருட்டு வாதி அந்த ஏது கோடியில் ஜாதியுடையதாகிய விசேஷணங் கூறுவானாயினன் அதாவது; "ஜாதியுடையதாகி பிரத்தியக்ஷமாவதால்" என்னும் ஏது கூறுவானாயினன். ஆண்டு சாமான்னியத்தில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யுளதாயினும் ஜாதியுடைய விசேஷண மின்றாம். ஆகையால் சாமான்னியத்தில் அவ்வேதுவிற்கு வியபிசார முண்டாகாது. இவ்வாற்றால் பிரதிவாதி கூறிய தோஷத்தினை நிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு அவ்வேது கோடியில் வேறு விசேஷணத்தின் கூற்றை ஹேத்வந்தர மென்பர்.

௧௩௫. அர்த்தாந்தர நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"ப்ரக்ருதாநுபயுக்தார்த்தகதநமர்த்தாந்தரம்" (இ-ள்.) பிரசங்கத்தில் பிராப்தமாகிய அர்த்தத்தினை பிரகிருத மென்பர். அத்தகைய பிரகிருத அர்த்தத்தில் உபயோகமற்ற அர்த்தத்தினைக் கூறுவதனை அதாவது; வேற்றுப் பொருளை அர்த்தாந்தர மென்பர். எங்ஙனம்: "ஶப்தோऽநித்ய: க்ருதகத்வாத்" (இ-ள்.) சத்தம் அநித்தியமாம் காரிய வடிவமாவதால். என்னும் அநுமானத்தால் சத்தத்தில் அநித்தியத் தன்மையின் சித்தியைச் செய்த பின் சத்தகுணமும் ஆகாசத்தினதே யாமெனக் கூறுவதனை அல்லது "காரிய வடிவமாவதால்" என்னும் ஏது பதம் ஹிநோதி தாதுவிற்கு பின்னர் துன் விகுதியின் பிராப்தமுளதாக சித்தமாகின்றது. அப் விகுதியோடுங் கூடிய அல்லது திங் விகுதியோடுங் கூடிய பதமாகின்றது. இவ்வாறாகக் கூறிய கூற்று சத்தத்தின் அநித்தியத்தன்மை வடிவ பிரகிருத அர்த்தத்தில் உபயோக மின்மையேயாகின்றது. அத்தகைய பிரகிருத அர்த்தத்தில் அநுபயோகி அர்த்தத்தினைக் கூறுவதனை அர்த்தாந்தர மென்பர்.

௧௩௬. நிரர்த்தக நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"அவாசகஶப்தப்ரயோகோ நிரர்த்தகம்" (இ-ள்.) எவ்வர்த்தத்திற்கும் வாசகமாகாத சத்தத்தினை அவாசக மென்பர். அத்தகைய அவாசக சத்தத்தின் பிரயோகத்தினை அதாவது; பொருளின்மையினை நிரர்த்தக மென்பர்.

எங்ஙனம் "[illegible]" [illegible] சத்தம் எவ்வர்த்தத்திற்கும் வாசகமன்றாம். அத்தகைய அ[illegible] பிரயோகத்தினை நிரர்த்தக மென்பர்.

கரு-சஎ. அவிஞ்ஞாதார்த்த நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"[illegible]" (இ-ள்.) எப்பதத்தால் சபையிலுள்ள புருஷனுக்கும், பிரதிவாதி புருஷனுக்கும் அர்த்தத்தின் போதம் உண்டாகாதோ அத்தகைய பதத்தின் பிரயோகத்தினை அதாவது; பொருட் போலியை அவிஞ்ஞாதார்த்த மென்பர். ஆண்டு எப்பதத்தின் அன்வயம் மிக்கத் தொலையும், எப்பதத்தின் அர்த்தம் அப்பிரசித்தமும், எப்பதம் அதி விரைவாக உச்சரிக்கப்படுவதுமாகின்றதோ அப்பதம் சபையிலுள்ள புருஷனுக்கும், பிரதிவாதி புருஷனுக்கும் போதத்தினை உண்டாக்குவதன்று. அத்தகைய பதத்தின் பிரயோகத்தினை அவிஞ்ஞாதார்த்த மென்பர்.

கரு-சஅ. அபார்த்தக நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"[illegible]" (இ-ள்.) எப்பதங்களின் அர்த்தங்களுக்கு பரஸ்பர அன்வயம் (உடன்பாடு) இன்றோ அத்தகைய பதங்களின் சமூஹத்தினை அதாவது; பொருளுணரப்படாமையை அபார்த்தக மென்பர். எங்ஙனம்: "சத்தம், கடம், படம் நித்தியம், அநித்தியமாகிய பிரமேயமாவதால்" என இவை முதலிய பதங்களின் சமூஹம் அபார்த்தக மெனப்படுகின்றது.

கரு-சகூ. அப்பிராப்த கால நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"[illegible]" (இ-ள்.) பரார்த்த அநுமானத்தின் ஏதுவாகிய பிரதிஞ்ஞை, ஏது, உதாஹரணம், உபநயம், நிகமனமென்னும் ஐந்து அவயவங்களில் கூறிய கிரமத்தினை பரித்தியாகஞ்செய்து கிரமமில்லாமல் கூறுவதனை அதாவது; காலம் பெறாமையினை அப்பிராப்த காலமென்பர். எங்ஙனம்: "கடம்போல காரியமாவதால் சத்தம் நித்தியம்" என்பதான இவை முதலிய இடங்களில் முதலில் கூறுவதற்கு யோக்கியமாகிய "சத்தம் நித்தியம்" என்னும் பிரதிஞ்ஞா அவயவத்தினை பின்னர் கூறி யிருக்கின்றது. பின்னர் கூறுவதற்கு யோக்கியமாகிய "கடம்போல" என்னும் உதாஹரண அவயவத்தினை முன்னர் கூறி யிருக்கின்றது. பிரதிஞ்ஞைக்குப் பின் கூறுவதற்கு யோக்கியமாகிய "காரியமாவதால்" என்னும் ஏது அவயவத்தினை பிரதிஞ்ஞைக்கு முன் கூறியிருக்கின்றது. இவ்வாறாய பிரதிஞ்ஞை முதலிய அவயவங்களை மாறுபாடாகக் கூறியதனை அப்பிராப்த காலமென்பர்.

கரு-ரு௦. நியூன நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"[illegible]" (இ-ள்.) பிரதிஞ்ஞை முதலிய ஐந்து அவயவங்களி னின்றும் மிக அற்ப பிரதிஞ்ஞாதி அவயவங்களைக் கூறுவதனை அதாவது; குன்றக் கூறுவதனை நியூனமென்பர்.

கருடுக. அதிக நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

" ஹேதூதாஹரணாதிகமதிகம் " (இ-ள்.) ஒரேதுவாலும், ஒரு திருஷ்டாந்தத்தாலும் சாத்தியத்தினது சித்தி சம்பவிக்க அதிக வேதுவின் அல்லது அதிக திர்ஷடாந்தத்தினைக் கூறுவதனை அதாவது மிகைப்படக் கூறுவதனை அதிக மென்பர். எங்ஙனம்: "பர்வதம் வன்னியுடைத்து தூமமுடைமையால், பிரகாசமுடைமையால், அடுக்களைப் போல, மடப்பள்ளி போல" என்னும் அநுமானத்தில் தூமவடிவ ஒரு ஏதுவாலும், அடுக்களை வடிவ ஒரு திர்ஷ்டாந்தத்தாலும் பர்வதத்தில் வன்னி வடிவ சாத்தியத்தினது சித்தி சம்பவிக்கினும் அதிகமாக பிரகாச வடிவ எதுவினையும், மடப்பள்ளிவடிவ திர்ஷ்டாந்தத்தினையும் கூறுவதனை அதிகமென்பர்.

கருடுஉ. புனருக்த நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

" அநுவாதம் விநாசப்திதஸ்யார்த்தஸ்ய புநர்வசநம் புநருக்தம் " (இ-ள்.) சொல்வதற்கு தகுதியின்றியே கூறிய அர்த்தத்தினை மீண்டும் கூறுவதனை அதாவது; கூறியதை கூறுவதனை புநருக்த மென்பர். எங்ஙனம் "சத்தம் அநித்தியம், சத்தம் அநித்தியம்" என்பதான இவை முதலிய வசனங்களை கூறுவதனை புநருக்த மென்பர்.

கருடுரு. அநநுபாஷண நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

" பரிஷதா த்ரிரபிஹிதஸ்யாப்யநநுவாத: அநநுபாஷணம் " (இ-ள்.) சபையிலுள்ள புருஷன் மும்முறை கூறிய அர்த்தத்தினையும் எடுத்துச் சொல்லாமையினை அதாவது; பிறகூற்றின்மையினை அநநுபாஷண மென்பர்.

கருடுச. அஞ்ஞான வடிவ நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

" பரிஷதாவிஜ்ஞாதஸ்யவாதிநா த்ரிரபிஹிதஸ்யாபிவாக்யார்த்தஸ்யாபோத: அஜ்ஞாநம் " (இ-ள்.) சபையிலுள்ள புருஷனால் ஜன்னியமாகியதும், வாதியானவன் மும்முறை கூறியதுமாகிய வாக்கியார்த்தத்தின் போதமின்மையினை அதாவது; அறியாமையினை அஞ்ஞான மென்பர்.

கருடுரு. அப்பிரதிபா நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"உத்தரார்ஹஸ்யாபி பரோக்தவாக்யஸ்யோத்தரஸ்யாஸ்புர்த்திர்விஸ்மரணாத் தூஷ்ணீம்பாவ: அப்ரதிபா " (இ-ள்.) பிரதிவாதியின் விளைவாக்கியத்திற்கு விடை கொடுக்க யோக்கியமறிந்தும் அவ்விடையின் மறதியின் வசத்தால் மௌனமாயிருத்தல் அதாவது; விடை தெரிந்தும் விளங்காமையால் பேசாதிருப்பதை அப்பிரதிபா வென்பர்.

கருடுசு. விக்ஷேப நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

" கார்யவ்யாஸங்காத் கதாவிச்சேத: விக்ஷேப: " இப்போது எமக்கு இக்காரிய மிருக்கிறதென்பதாகச் சொல்லி நிறுத்துவதனை அதாவது; தனக்கு வேறு காரிய மிருக்கின்றதென வாதத்தை நிறுத்துவதனை விக்ஷேப மென்பர்.

௯௫௭. மதாநுஞ்ஞா நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

" [illegible] " இ-ள்.) தனதுபக்ஷத்தில் பிராப்தமாகிய தோஷத்தினை நீக்குவதற்கு அசமர்த்தனாகி வேறு பக்ஷத்தில் தோஷங் கூறுவதனை அதாவது ; தன் குற்றங் களையாமல் பிறன் குற்றங் கூறுவதனை மதாநுஞ்ஞா வென்பர்.

௯௫௮. பர்யாநுயோஜ்ஜியோபேக்ஷண நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

"[illegible]" (இ-ள்.) தோல்வி ஸ்தானத்திற்கு பிராப்தமாகிய பிரதிவாதியின் தோல்வி ஸ்தானத்தினை கூறாமையினை அதாவது ; எடுத்துக் காட்டற்குறிய தோல்வி ஸ்தானத்தை எடுத்துக் காட்டா திருப்பதனை பர்யாநுயோஜ்ஜியோபேக்ஷண மென்பர்.

௯௫௯. நிரநுயோஜ்ஜியாநுயோக நிக்கிரஹஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

" [illegible] " (இ-ள்.) தோல்வி ஸ்தானமின்றிய பிரதிவாதியிடத்து தோல்வி ஸ்தானத்தினைக் கூறுவதனை அதாவது; தோல்வில்லானிடத்து தோல்விக் கூறுவதனை நிரநுயோஜ்ஜியாநுயோக மென்பர்.

௯௬௦. அபசித்தாந்த நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

" [illegible] " (இ-ள்.) ஒரு சித்தாந்தத்தினைக் கொண்டு கதையின் பிரவிருத்தி யுண்டாக அச்சித்தாந்த மதத்தினும் விருத்தமாகிய சித்தாந்த மதத்தினைக் கொண்டு பிரதிவாதியைக் குறித்து விடை கொடுப்பதனை அதாவது ; சித்தாந்தப் போலியினை அபசித்தாந்தமென்பர்.

௯௬௧. ஹேத்வாபாச நிக்கிரஹ ஸ்தானத்தின் நிரூபணம்.

ஹேத்வாபாசமோ முன்னர் ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் அநுமான நிரூ ணத்தில் கூறி வந்தாம்போம் அதை கண்டு மறிந்துக் கொள்க. ஆண்டு பிர திஞாஹானி, அநநுபாஷணம், அஞ்ஞானம், அப்பிரதிபா, விக்ஷேபம், ாநுயோஜ்ஜியோபேக்ஷண மென்னும் தோல்விஸ்தானங்களின் அடக்கம் [illegible] வத்தில் சம்பவிக்கின்றது. அதனினும் வேறானதும், ஏத்வாபாசத்தினும் னதுமான வேறு தோல்விஸ்தானங்களின் அடக்கம் முறையாக யோக்கிய தார்த்தத்தில் சம்பவிக்கின்றது. ஏத்வாபாசத்தின் அடக்கம் யோக்கிய முதலிய பதார்த்தங்களில் சம்பவிக்கின்றது. நியாய சாத்திரத்தில் ட பதினாறு பதார்த்த நிரூபணம் முற்றிற்று. (16)

---*---

கூகூஉ. தீதிதிகார சிரோன்மணி பட்டாசாரியர் அங்கீகரித்த பதார்த்த நிரூபணம்.

இனி (ஸ்மிதி) தீதிதிகாரசிரோன்மணி பட்டாசாரியரானவர் கணாதமுனிவரருளிய திரவிய முதலிய ஏழு பதார்த்தங்களில் எத்தனை பதார்த்தங்களைக் கண்டித்து எத்தனை பதார்த்தங்களை அதிகமாக வொப்பினரோ அவ்வெல்லாப் பதார்த்தங்களையும் சுருக்கமாக நிரூபிப்பாம். ஆண்டு பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, ஆத்மா வென்னும் ஐந்து திரவியங்களே சம்பவிக்கின்றது. ஆகாசம், காலம், திக்கு என்னும் மூன்று திரவியங்களின் அடக்கம் ஈசுவராத்மாவிலேயே சம்பவிக்கின்றது. மனமும் வேறு திரவியமன்றாம். அதிர்ஷ்ட விசேஷத்தால் கிடைத்த திரியணுகாத்மக பூத வடிவமே மனமாம். பிருதிவி முதலிய பூதங்களின் பரமாணுக்களிலும், துவியணுகத்திலும் யாதோர் பிரமாணமுமின்றாம். அவயவங்களின் தொடர்ச்சியும் திரியணுகத்திலேயே முடிவாகின்றது. ஈசுவரனிடத்து யாதோர் பரிமாணமு மிருப்பதின்று. உருவம், ரசம், கந்தம், பரிசம் என்னும் நான்கு குணங்கள் அநுத்பூதமாவதின்று; உத்பூதமேயாகின்றது. வேற்றுமையும் வேறு குணமன்றாம்; வேற்றுமை அந்நியோந்நியாபாவ வடிவமேயாம். இவ்வாறாக பரத்வம், அபரத்வமும் வேறு குணமன்றாம். சேய்மையினை தைசிக பரத்வ மென்பர். அண்மையினை தைசிக அபரத்வ மென்பர். ஜ்யேஷ்ட (முதுமை)த் தன்மையினை காலிக பரத்வ மென்பர். கனிஷ்ட (இளமை)த் தன்மையினை காலிக அபரத்வ மென்பர். இவ்வாறாக விசேஷமும் வேறு பதார்த்தமன்று; விசேஷமின்றியே பரமாணு முதலிய நித்திய திரவியங்கள் தானாகவே வேறுபாடுடையதாகின்றது. உருவம், ரசம், கந்தம், பரிசம் என்னும் நான்கு குணங்கள் அவ்வியாப்பிய விருத்தியுமாகின்றது. எக்காரணத்தாலெனின் புறம்பில் செந்நிறமுடைய குடத்தை யுடைக்கின் உள்ளிடத்தில் ஸ்யாம வடிவம் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணக்கிடைக்கின்றது. கருமை, பசுமை உருவங்களினும் சித்திர உருவம் வேறாகா. விஜாதிய (வெவ்வேறாகிய) கருமை, பசுமை முதலிய உருவங்களின் கூட்டத்தினை சித்திரமென்று வியவஹரிக்கின்றனர். அல்லது எங்ஙனம் உருவ, ரச முதலிய குணங்கள் அவ்வியாப்பியவிருத்தி யாகின்றதோ அங்ஙனமே கர்மமும் அவ்வியாப்பியவிருத்தி யாகின்றது. எக்காரணத்தாலெனின் எல்லாக் கிளைகளின் அசைவு உண்டாக அசைவில்லா மூலமுடைய மரத்தில் "மரம் அசைகின்றது" என்பதாக அசைதல் வடிவ கர்மம் காணப் படுகின்றது. ஒருமைச் சங்கியைக்கு யாதோர் அசமவாயி காரணமும் சம்பவிக்கிறதில்லை. எல்லா பாவ காரியமும் அசமவாயி காரணத்தால் ஜன்னியமாவதாக யாதோர் பிரமாணமு மின்றாம். ஆகையால் ஒருமைச் சங்கியை அசமவாயி காரணமின்றியே உண்டாவதாகின்றது. திரவிய நாசத்தைக் குறித்து அசமவாயி காரணத்தின் நாசமே காரணமாகின்றது. சமவாயி காரணத்தின் நாசம் காரணமாகிறதில்லை. திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் பரிசமுடைமையே காரணமாகின்றது. உருவமுடைமை காரணமாகிறதில்லை. இவ்வாறாக திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உருவமுடைமை காரணமாகின்றது; பரிசமுடைமை காரணமாகிறதில்லை. திரவியம், குணம், கர்மமா

மூன்று பதார்த்தங்களில் இருப்பதும், பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் சித்தமு மாகிய சத்தா ஜாதியிலும் யாதோர் பிரமாணமுமின்றாம். எக்காரணத்தா லெனின் தர்ம முதலிய அதீந்திரிய பதார்த்தங்களில் சத்தையின் பிரத்தியக்ஷம் சம்பவியாது. சத்தாஜாதி யில்லா சாமான்னிய முதலிய பதார்த்தங்களிலும் "இருக்கிறது, இருக்கிறது" என்னும் வியவஹாரத்திற்கு சத்தா ஜாதி விஷய மன்றாம். வர்த்தமானத் தன்மையே "இருக்கிறது" என்னும் வியவஹாரத் திற்கு விஷயமாம். இவ்வாறாக உருவ முதலிய இருபத்துநான்கு குணங்களில் இருப்பதும், பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் சித்தமுமாகிய ஒரு குணத் தன்மை ஜாதியிலும் யாதோர் பிரமாணமுமின்றாம். எக்காரணத்தாலெனின் தர்ம முதலிய அதீந்திரிய குணத்தில் குணத்தன்மை ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷம் சம்பவிக்கிறதில்லை. குதிரையாதிகளி லிருக்கும் மிகுந்த வேகமுடைமை யிலும், பிராமணாதிகளி லிருக்கும் துவேஷ முதலியவைகளின் அபாவத்தி லும் "குணமுடையது இக்குதிரை", "குணமுடையவன் இப்பிராமணன்" என்பதான குணத்தன்மை வியவஹாரங் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறாக பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி முதலியவைகளில் ஒரு சாதாரண அநுபவத்தன்மை ஜாதியுமின்றாம். ஆனால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தி லிருப்பது சாக்ஷாத்கரிக்கும் அநுபவத்தன்மை ஜாதியாம். அநுமிதி முதலிய ஞானங்களில் அநுபவத் தன்மையின் வியவஹாரத்திற்கு அநுபவத் தன்மை ஜாதி விஷயமன்றாம். ஆனால் ஸ்மிருதி ஞானத் தன்மையே விஷயமாம். கட அபாவத்தின் அபாவம் பிரதியோகி கட ஸ்வரூப மாகின்று. ஆனால் கடத்தினும் வேறேயாம். மூன்றாவது அபாவம் முதல் அபாவ வடிவ மாகின்றது. ஆகையால் அபா வங்கட்கு அனவஸ்தை யுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறாக துவம்சத்தின் பிராக பாவமும் பிரதியோகியின் பிராகபாவ வடிவமுமாகிறதில்லை. திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களைப் போன்று ஸ்வத்வமும் (சொந்தமாந் தன்மையும்) வேறோர் பதார்த்தமாம். ஆண்டு 'யோ வஸ்நாஸ்திக'' என்பதான இவை முதலிய சாஸ்திர பிரமாணத்தால் ஸ்வத்வ பதார்த்தம் சித்தமாம். ஸ்வத்வம் தானம், விலைக்குவாங்கல், பிக்ஷை மானை மிவை முதலியவைகளால் உண்டாவதாகின் றது. ஆண்டு பிராமணனுக்கு ஆ முதலிய பதார்த்தங்களில் தானத்தால் ஸ்வத்வம் உண்டாவதாகின்றது. க்ஷத்திரிய வைசேஷிகர்கட்கு ஆ முதலிய வைகளில் விலைக்கு வாங்குவதால் ஸ்வத்வம் உண்டாவதாகின்றது. புத்திரர் முதலியவர்கட்கு பிதா முதலியவர்களின் மரணத்தால் தன முதலியவை களில் ஸ்வத்வம் உண்டாவதாகின்றது. இவ்வாறாக மண் முதலிய கார ணங்களில் கட முதலிய கார்யத்தை உண்டாக்குவதாகிய சக்தியும் வேறோர் பதார்த்தமேயாகின்றது. இவ்வாறாக சங்கியையும் வேறு பதார்த்தமேயாம். சங்கியை குண வடிவமன்றாம். எக்காரணத்தாலெனின் "உருவம் ஒன்று" என்னும் தோற்றத்தால் உருவ முதலிய குணங்களிலும் சங்கியை தோற்றுவ தாகின்றது. சமவாயமும் ஒன்றன்றாம். நாநா சமவாயமாம். ஒர்கால் சமவா யம் ஒன்றேயாகுமாயின் ஜல முதலியவைகளிலும் கந்தாதியுடைமை யுண்டாக வேண்டும். இவ்வாறாக வைசிஷ்டயமும் (விசேஷமுடைமையும்) வேறு பதார்த்தமேயாம். எங்ஙனம் உருவ முதலியவைகளினது பிரதீதியின் நிமித்த

வடிவமாக சமவாயத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே அபாவ முடைமை பிரதீதியின் நிமித்த வடிவமாக வைசிஷ்டியத்தின் சித்தியும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறாகக் காரணத்தன்மையும் வேறு பதார்த்தமேயாம். அக்காரணத்தன்மை காரியத்தின் வேறுபாட்டாலும், அவச்சேதக தர்மத்தின் வேறுபாட்டாலும் வேறுபாடுடைய தாகின்றது. காரணத்வத் தன்மை வடிவமாக எல்லாக் காரணங்களில் அநுகதமாகின்றது. அக்காரணத்தன்மை பதார்த்தம் சிலவிடத்தோ பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் சித்தமாகின்றது. சிலவிடத்து சாஸ்திரப் பிரமாணத்தால் சித்தமாகின்றது. ஆண்டு வஹ்னி முதலியவைகளில் தூம முதலியவைகளின் காரணத்தன்மை பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் சித்தமாம். யாக முதலியவைகளின் காரணத் தன்மை சாஸ்திரப் பிரமாணத்தால் சித்தமாம். இவ்வாறாக காரியத்தன்மையும் வேறு பதார்த்தமேயாகின்றது. இவ்வாறாக தீதிதிகார சிரோமணி பட்டாசாரியர் பதார்த்தத்தன்மை நிரூபணக் கிரந்தத்தில் கணாத முனிவரருளிய பதார்த்தங்களில் எத்தனை பதார்த்தங்களைக் கண்டித்து எத்தனை பதார்த்தங்களை அதிகமாக வொட்டினரோ அப்பதார்த்தங்களின் கண்டனத்திலும், அதிக பதார்த்தங்களின் சித்தியிலும் யுக்திகள் அக்கிரந்தத்தில் விரிவாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விரிவஞ்சி அவற்றை ஈண்டு வரைந்திலம்.

கஅசுஅ. சம்பந்த வடிவ சங்கதியின் லக்ஷணமும், சங்கதியின் பிரசங்க முதலிய அறுவகை பிரிவும்.

ஆண்டு "நாஸங்கதம் ப்ரயுஞ்ஜீத" (இ-ள்.) வித்வானானவன் சம்பந்த வடிவ சங்கதியின்றி அர்த்தத்தினை நிரூபிக்கான். ஆனால் முன்னர் நிரூபித்துள்ள அர்த்தத்தினோடு சங்கதியுடைய அர்த்தத்தினையே நிரூபிப்பான். இவ் வித்வான்களது வசனத்தால் யாதாமோர் அர்த்தத்தின் நிரூபணத்தில் சங்கதியின் உபயோகம் சித்தமாகின்றது. எவ்வர்த்தம் எவ்வர்த்தத்தினின்றில் நிரூபிக்கப்படுகின்றதோ அவ்வர்த்தம் அவ்வர்த்தத்தின் சங்கதியுடையதே யாகின்றது. ஆண்டு "அநந்தராபிதாந ப்ரயோஜகஜிஜ்ஞாஸாஜநகஜ்ஞாநவிஷயாநுகூலஸம்பந்த: ஸங்கதி:" (இ-ள்.) முன் அர்த்தத்திற்குப்பின் அர்த்தத்தின் கூற்றின் பிரயோஜகம் எச்சிஷ்யனது ஜிஞ்ஞாசையினை உண்டாக்கும் ஞானத்திற்கு விஷயமாமோ அந்த விஷயத்திற்கு அநுகூல சம்பந்தமே முடிவில் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தத்திலுள்ள சங்கதியாம். எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷ நிரூபணத்திற்குப் பின் அநுமான த்தின் நிரூபணத்தில் பிரயோஜகம் "அநுமாநஜ்ஞாநம் கேந" என்பதான சிஷ்யனது ஜிஞ்ஞாசையினை உண்டாக்குகின்றது. "அநுமாநஜ்ஞாநம் ப்ரத்யக்ஷஸாத்யம்" என்பதான ஞானமாம். அந்த ஞானத்தின் விஷயம் அவ்வநுமானமாம். அவ்வநுமானத்தில் பிரத்தியக்ஷத்தின்காரியத்தன்மை வடிவ அநுகூலசம்பந்த மிருக்கிறது, அதுவே அவ்வநுமானத்தில் பிரத்தியக்ஷத்தின் சங்கதியாம். கூறிய சங்கதி பிரசங்க சங்கதி, உபோத்காத சங்கதி, உபஜீவ்ய உபஜீவக பாவ சங்கதி, அவசர சங்கதி, நிர்வாஹகைக்கிய சங்கதி, காரியைக்கிய சங்கதி என்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்தாம்.

க௲௯௪. பிரசங்க சங்கதியின் நிருபணம்.

ஆண்டு "உபோத்காதாதிபின்ந ஸ்மரண ப்ரயோஜகஸம்பந்த: ப்ரஸங்கஸங்கதி:" (இ-ள்.) உபோத்காத முதலியவைகளினும் வேறாகிய அர்த்தத்தினது ஸ்மரணத்தின் பிரயோஜகசம்பந்தத்தினை பிரசங்கசங்கதியென்பர். எங்ஙனம்: யதார்த்த அநுபவ வடிவபிரமாவின் பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி முதலிய விபாகத்திற்குப் பின் பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாவின் பிரத்தியக்ஷம், அநுமான முதலிய பிரமாணங்களின் விபாக நிருபணத்தில் பிரசங்க சங்கதியிருக்கிறது.

க௲௯௫. உபோத்காத சங்கதியின் நிருபணம்.

"ப்ரக்ருதஸாதகத்வம் உபோத்காதஸங்கதி:" (இ-ள்.) பிரகிருத அர்த்தத்தின் சாதகத்தன்மையினை உபோத்காத சங்கதியென்பர். எங்ஙனம் பிரமாகரண வடிவ பிரமாணத்தின் நிருபணத்தில் உபோத்காத சங்கதியால் கரணத்தின் நிருபணமிருக்கின்றது. ஆண்டு "பிரமாகரணம் பிரமாணம்" என்னும் பிரமாணத்தின்லக்ஷணம் கரணத்தோடுபொருந்தியதாம். ஆகையால் பிரகிருத பிரமாணத்தின் உபாதகத்தன்மை அக்கரணத்தி லிருப்பதாவதால் பிரமாண நிருபணத்தில் உபோத்காத சங்கதியால் அக்கரணத்தின் நிருபணம் சம்பவிக்கின்றது.

க௲௯௬. உபஜீவ்ய உபஜீவக பாவ சங்கதியின் நிருபணம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண நிருபணத்திற்குப் பின் அநுமானப் பிரமாணத்தின் நிருபணமிருக்கின்றது. அதனிடத்து உபஜீவ்ய உபஜீவக பாவ சங்கதியிருக்கின்றது. ஆண்டு வியாப்தி ஞான வடிவ அநுமானத்தின் உற்பத்தி சக்ஷு முதலிய பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தானேயே யுண்டாகின்றது. ஆகையால் அவ்வநுமானத்தில் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தின் காரியத்தன்மை யாதோ அதுவே உபஜீவகத் தன்மையாம். அந்த பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தில் அநுமானத்தின் காரணத்தன்மை யாதோ அதுவே உபஜீவ்யத் தன்மையாம். இவ்வாறாக உபஜீவ்ய உபஜீவக பாவ சங்கதியானேயே பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்திற்குப் பின் அநுமானப் பிரமாணத்தின் நிருபணமிருக்கிறது.

க௲௯௭. அவசர சங்கதியின் நிருபணம்.

"ப்ரதிபந்தக ஶிஷ்ய ஜிஜ்ஞாஸா நிவ்ருத்த்யநந்தர வக்தவ்யத்வம் அவஸரஸங்கதி:" (இ-ள்.) அர்த்தத்தின்நிருபணத்தில் பிரதிபந்தக சிஷ்யனது ஜிஞ்ஞாசையாதோ அஜ்ஜிஞ்ஞாசையின் நிவிருத்த முளதாக பின்னர் சொல்லவேண்டியத் தன்மையினை அவசர சங்கதியென்பர். எங்ஙனம் அநுமானத்தின் நிருபணத்திற்குப் பின் அவசரசங்கதியால் உபமானத்தின் நிருபண மிருக்கின்றது. ஆண்டு பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தின் காரிய வடிவத்தன்மை எங்ஙனம் வியாப்தி ஞான வடிவ அநுமானத்தி லிருக்கின்றதோ அங்ஙனமே சாதுர்சிய ஞான வடிவ உபமானத்தினு மிருக்கின்றது. ஆகையால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தின் நிருபணத்திற்குப் பின் அநுமானம், உபமானமா மிரண்டின் நிருப

ம் பிராப்தமாயிற்று. ஆண்டு உபமானத்தின் அபேக்ஷையால் அநுமானப்
ரணம் அனேக வாதிகளுக்கு இஷ்டமாம். ஆகையால் பிரத்தியக்ஷ நிரூ
த்திற்குப் பின் சிஷ்டனுக்கு முதலில் அவ்வநுமானத்திலேயே ஜிஞ்ஞாசை
கின்றது. அநுமானத்தை விஷயஞ் செய்யும் சிஷ்யனது ஜிஞ்ஞாசை
மானத்தின் நிரூபணத்தில் பிரதிபந்தகமாகின்றது. அநுமானத்தினை
பதாக ஜிஞ்ஞாசை நிவிருத்தியாய் விடுகின்றது. அதன் பின்னர்
பமானத்தினை சொல்லுந் தன்மையே பிராப்தமாகின்றது. ஆகையால்
னத்தின் நிரூபணத்திற்குப் பின் அவசரசங்கதியால் உபமானத்தின்
ணம் சம்பவிக்கின்றது.

ககூகூஅ. நிர்வாஹகைக்கிய சங்கதியின் நிரூபணம்.

"ஏகப்ரயோஜகப்ரயோஜ்யத்வம் நிர்வாஹகைக்யஸங்கதி:" (இ-ள்.) ஒரு பிரயோஜகத்தால் பிரயோஜ்யத்தன்மையினை நிர்வாஹகைக்கிய சங்கதி யென்பர். அதாவது: யாண்டு ஒரே காரணத்தால் இரண்டு மூன்று காரியம் உண்டாகின்றதோ ஆண்டு நிர்வாஹகைக்கியசங்கதி சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தின் நிரூபணத்திற்குப்பின் பராமரிசம், அநுமிதியாமிரண்டின் நிரூபணத்தில் நிர்வாஹகைக்கிய சங்கதியிருக்கின்றது.

ககூகூகூ. கார்யைக்கிய சங்கதியின் நிரூபணம்.

"ஏககார்யாநுகூலத்வம் கார்யைக்யஸங்கதி:" (இ-ள்.) ஒரு காரியத்தின் அநுகூலத்தன்மையினை கார்யைக்கிய சங்கதி யென்பர். எங்ஙனம்: வியாப்தியும், பக்ஷதர்மத்தன்மையுமாமிரண்டும் ஒரே அநுமிதி வடிவ காரியத்தினை உண்டாக்குவதாகின்றது. ஆகையால் வியாப்தியின் நிரூபணத்திற்குப் பின் பக்ஷ தர்மத்தன்மையின் நிரூபணத்தினை கார்யைக்கிய சங்கதி யென்பர். இவ்வாறாக முற்கூறிய எல்லா பதார்த்தங்களின் நிரூபணத்தில் புத்தியுடைய புருஷன் யோக்கிய முறையாக சங்கதியை அறிந்துக்கொள்க.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ச பரிவ்ராஜகாசாரிய ஸ்ரீ சுவாமி உத்தவாநந்தகிரி யவர்களின் சிஷ்டராகிய சுவாமி சித்கநாநந்தகிரி அவர்கள் அருளிய பிரமாண முதலிய பதினாறு பதார்த்த நிரூபணமெனப் பெயரிய நியாயப்பிரகாசம் ஏழாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

நியாயப்பிரகாசம் முற்றுப்பெற்றது.

ஓம் ஸ்ரீகணேசாயநம:, ஸ்ரீகுருப்யோநம:,

ஸ்ரீகாசிவிச்வேச்வராயநம:, ஸ்ரீசங்கராசாரியேப்யோநம:.

பிழை திருத்தம்.

		பிழை.	திருத்தம்.
	31	[illegible]	[illegible]
15	7	அக்கிரியை விஷயகமாவதில்லை ...	அக்கிரியை சவிஷயகமாவதில்லை.
,,	38	பிராந்தியில்லாத்தன்மையினை ஆன்ரோர்த்தன்மையெனப்படும்	பிராந்தியில்லாத்தன்மை ஆன்ரோர்த் தன்மையெனப்படும்.
		மேற்குறித்தவாறு வருமிடமெங்கும்..	மேற்குறித்தவாறுதிருத்துக.
17	6	[illegible] ...	[illegible]
18	39	நூல்முடிதல் வடிவபயனே ...	நூல்முடிதல் வடிவதிஷ்டபயனே.
19	28	அதனைவேதபோதித கர்த்தவ்வியச் தன்மை யெனப்படும் ...	அதுவேதபோதித கர்த்தவ்வியத் தன்மையெனப்படும்.
		மேற்குறித்தவாறு வருமிடமெங்கும்..	மேற்குறித்த வாறுதிருத்துக.
23	27	வேள்வியை செய்யப்படினும் ...	வேள்விசெய்யப்படினும்.
25	16	இவ்வீற்றெழுத்தினை ...	இவ்வீற்றெழுத்து.
26	11	அயச்சேதகமெனப்படும் ...	அவச்சேதக சம்பந்தமெனப்படும்.
27	33	முயற்சித்தன்மைவடிவ ...	முயற்சியுடைமை வடிவ.
28	8	யெழுதுவசாலுலாம் ...	யெழுதுவதனுலாம்.
,,	22	மற்றவர்கட்கு ...	மற்றையவர்கட்கு.
		மேற்குறித்தவாறுவருமிடமெங்கும்...	மேற்குறித்தவாறு திருத்துக.
29	6	[illegible] ...	[illegible]
,,	7	[illegible] ...	[illegible]
	8	[illegible] ...	[illegible]
30	35	[illegible] ...	[illegible]
31	3	காரணமாவதை ...	காரணமாவது.
32	33	[illegible] ...	[illegible]
33	11	[illegible] ...	[illegible]
,,	22	[illegible] ...	[illegible]
,,	37	ஆத்மஞானவடிவவத்து ...	ஆத்மஞானவடிவ தத்துவ.
35	5	அவ்விலக்ஷணத்தன்மையை ...	எவ்விலக்ஷணத்தன்மையை.
,,	26	அறிவதை ...	அறிவது.
39	19	அசுயகர்மமும் ...	அசுபகர்மமும்.
41	34	ஆத்மதுக்கம் ...	அத்துக்கம்.
42	27	சொர்க்கம் இடைகாலத்திலும் ...	சொர்க்கசுகம் இடைகாலத்திலும்.
43	11	ஆறுவிஷங்களுமான ...	ஆறுவிஷயங்களுமான.
46	3	சுருதியில் ...	சுஷுப்தியில்.
47	21	துவம்சத்தினை ...	துவம்சம்.
48	26	முக்திக்கு ...	முக்தி.
,,	36	காரணமுமாம். ...	காரணமுமாகிய.
,,	39	சுவசமாஞதிகாரணமுமாம். ...	சுவசமாஞதிகாரணமுமாகிய.
51	18	ஜடமோத ...	ஜடபோத.
	[illegible]	மூக்குண வடிவமும், [illegible]கமும் ...	மூக்குண வடிவமும், நித்தியமும்,
		[illegible]க்கிற்கு விகார ...	பிரஹ்மத்திற்கு சவிகார.
		...	ஏகாகாரசமாதி.
		...	வன்னி.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
60	25	முதலியவைகளே ...	முதலியவைகள்.
61	2	திரவியமும் ஒன்றும் ...	திரவியமோ ஒன்றும்
63	18	உபயதா ...	உபய.
,,	20	உபயதா ...	உபய.
64	17	உயர்ந்த சிநேக குணமிருக்கின்றது. அந்த சிநேகம்	உயர்ந்த சிநேகமிருக்கின்ற. முதலியவைகளின் ஜா தாழ்ந்தசிநேககுணமிருக்ப
67	1	ஜாதியுமாம், இவை ...	ஜாதியுமாகிய இவை [அந்தசி
71	16	பயன்வடிவு ...	பிரமாணத்தின் பயன் வடிவு.
73	15	ஆண்டு சாமான்னிய ...	ஆண்டு சமான.
78	5	வன்றும். பிருதிவி முதலிய ...	வன்றும். ஆனல் பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களிலேயே உருவ முதலியகுணங்கள் சமவாய சம்பந்தமாகவிருக்கின்றன. ஆகையால் ஒன்பது திரவியங்கட்கு குணங்களின் ஆசிரயவடிவத்தன்மைலக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றதாகையால் பிருதிவிமுத [லிய
79	24	காரியங்களின் வேற்பாடே ...	காரணங்களின் வேறுபாடே.
82	25	உள்ளீடாயிருக்கின்ற ...	அநுகதமாயிருக்கின்ற.
,,	32	பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் அதீந்திரிய	பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் திரவியங்களில் அதீந்திரிய.
83	36	காரணத்தன்மை ஜாதியின் ...	காரணத்தன்மையின்.
85	17	தர்மத்தினை ஓர் தோஷமும் ...	தர்மத்தின் ஜாதித் தன்மையில் ஓர்
87	12	விபுத்திரவியங்களில் ...	விபுத்திரவியங்களின். [தோஷமும்
88	3	நான்காவது அர்த்தத்தை ...	நான்காவது லக்ஷணத்தின் அர்த்தத்
89	8	உத்தேசத்தின் ...	உத்தேசக் கிரமத்தின். [தை
96	12	அடங்கியிருக்கும் ...	அநுகதமாயிருக்கும்.
110	23	இச்சுருதியிலும் ...	இச்சுருதியினும்.
111	37	வ்ருக்ஷ: ...	வ்ருக்ஷ:.
		மேற்குறித்தவாறு வருமிடமெங்கும்..	மேற்குறித்தவாறு திருத்துக.
5	3	அதிவியாப்தியை ...	அவ்வியாப்தியை.
	9	அதிவியாப்தியை ...	அவ்வியாப்தியை.
,,	13	மிருதிரவியங்களிலோ ...	மிருஇந்திரியங்களிலோ.
122	35	கூறப்பட்டதன்று ...	கூறியதன்று.
,,	38	கூறப்பட்டிருக்கின்றது ...	கூறியிருக்கின்றது.
124	28	[illegible] ...	[illegible].
126	15	அது ...	அதாவது.
128	12	ஸம்யவிஷய: ...	ஸம்யவிஷய:.
131	13	ஜன்னியத்தும் ...	ஜன்னியத்வம்.
132	32	அங்ஙனமே எங்ஙனம் புண்ணிய ...	அங்ஙனமே புண்ணிய. [லோ
142	23	கிணறு முதலியவைகளிலோ ...	கிணறு முதலியவைகளின் ஜலங்களி
159	3	வெம்மை பரிசத்தன்மையே ...	வெம்மை பரிசத்தன்மை தர்மமே.
161	38	பரிசத்தை வெளியாக்காததாய் ...	பரிசமுதலியவற்றை வெளியாக்காத
		மேற்குறித்தவாறு வருமிடமெங்கும்..	மேற்குறித்தவாறு திருத்துக. [தாய்
[illegible]	37	ஏதுவாகக்கூறின் ...	ஏதுவாகக் கூறுக. அல்லது.
	7	[illegible] ...	[illegible].
	34	தடையில்லாதவழி நெகிழ்ச்சி ...	தடையில்லாதவழி [illegible]
	[illegible]	[illegible]ரியமாகிய ...	ஆசிர[illegible]
		[illegible]குறித்தவாறு வருமிடமெங்கு[illegible]	

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
173	24	அவ்வரிசி முதலிய திரவியங்களில் ...	அவ்வரிசி முதலிய பார்த்திவ திரவியங்களில்.
,,	36	விசேஷமாக ...	பரிசேஷமாக.
174	28	சக்ஷுர் வடிவ தேயுவின் ...	சக்ஷுர் இந்திரிய வடிவ தேயுவின்.
179	5	பிரகாசிக்கின்றது ...	பிரகாசிப்பிக்கின்றது.
,,	,,	சுவர்ணத்திலோ மஞ்சளுருவமானது	சுவர்ணத்திலோ பார்த்திவ மஞ்சளுருவமானது
183	13	ஜதிரயின் ...	ஜாதியின்.
185	39	திரவியத்தன்மை சாக்ஷாத் ...	திரவியத்தன்மையின் சாக்ஷாத்.
187	33	வியப்பியத்தன்மையின் ...	வியாப்பியத்தன்மையின்.
189	33	தர்மத்தைக்கொண்டு ...	தர்மத்தில் ஜாதி வடிவமின்றுமாகை யால் இருமைத்வ தர்மத்தைக் கொண்டு.
1?	33	சரீர அந்தியாவயவி ...	சரீராதி அந்தியாவயவி.
197	21	விஷயங்களில் அதிவியாப்தி ...	விஷயங்களில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி
,,	30	வாயவீயவிஷயம் ...	வாயவீயம்.
202	21	ஸம்பெதிநத்வ ...	ஸம்பெதிநத்வஸிதத்வ.
206	10	சக்ஷுர் இந்திரிய ஜன்னிய ஞானத்திற்கு விஷயமன்று.	சக்ஷுர்இந்திரியஜன்னியஞானத்திற்கு அல்லது துவக்கிந்திரியஜன்னிய ஞானத்திற்கு விஷயமன்றும்.
211	24	சமவேதமாக ...	சமவேதமாகி.
?4	39	அசமவாயி காரண மென்பர் ...	அசமவாயி காரண மென்பர். எங்ஙனம்: பாண முதலியவைகளின் இரண்டாவது முதலிய கிரியைகட்கு வேகம் அசமவாயி காரணமாம். அங்ஙனமே பரமாணுக்களின் கிரியைகட்கும் வேகம் அசமவாயி காரணமாம்.
220	9	அசமவாயி காரணத்தன்மை ...	அசமவாயி காரண நாசத்தன்மை.
,,	,,	சமவாயி காரணத்தன்மை ...	சமவாயிகாரண நாசத்தன்மை.
,,	13	அவச்சேதகம் அசமவாயி ...	அவச்சேதக தர்மம் அசமவாயி.
,,	27	காரியங்களின் ...	காரியத் திரவியங்களின்.
221	1	ஒரிச்சையால்	ஒரிச்சையில்.
227	5	இராசியாலுண்டான திர்சிய பரமாணு	இராசியாலுண்டான இரண்டாவது பரமாணு
231	28	ஆகாஶவதுவிபுதஶ ...	ஆகாஶவதுவிபுதஶு.
235	30	விருக்கும், ...	விருக்கின்றது.
247	5	செய்மையிடத்துள்ள ...	சேய்மையிடத்துள்ள.
		மேற்குறித்தவாறு வருமிடமெங்கும்.	மேற்குறித்தவாறு திருத்துக.
255	12	சம்பந்தத்தைப்பெற்றது ...	சம்பந்தத்தை நிகழச்செய்வது.
258	2	கடமுதலிய காரியங்கட்கும் ...	கட முதலிய காரியங்களின் உற்பத்திக்கும்.
262	13	உண்டாவதாகின்றதோ அக்கர்மம் ...	உண்டாவதாகின்றதோ அக்ஷன
268	33	கிழக்கெனப் பெரிய ...	மேற்கெனப்பெயரிய.
,,	35	மேற்கெனப் பெரிய ...	கிழக்கெனப்பெயரிய.
272	6	வடிவ ஏதுவால். ...	வடிவமாகி.
275	31	அச்சையோகங்களின் ...	அச்சையுக்த சையோகங்களின்.
285	38	சிரொன்மணி ...	சிரோமணி.
291	27	அநித்தியமாகி ஜன்னிய ஞானத்தின்	அநித்தியமாகி ஒரு கிராண இந்திரிஜன்னிய ஞானத்தின்.
293	32	புருஷனது ஜீவாத்மாவின் ...	புருஷனது மனதால்மைத்திரனெனப் பெயரியபுருஷனது ஜீவாத்மாவின்

பிழை திருத்தம்

பக்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
305	7	பிரத்தியா ஞான வடிவ ...	ஈசுவரனிடத்தில் பிரத்தியா ஞான [illegible]
307	11	ஸாக்ஷாத் ...	ஸாக்ஷாத்.
310	6	ஏகத்வதத்தின் ...	ஏகத்வத்தின்.
311	3	அச்சரீரங்களில் ...	அச்சரீரங்களின்.
31[illegible]	23	இஷ்டசாதனத்தன்மை பிரத்தியக்ஷ	இஷ்டசாதனத்தன்மை ஞானம் பிரத்
	26	சாதனத்தன்மை ஸ்மிருதி வடிவமாக வே	சாதனத்தன்மை ஞானம் ஸ்மிருதி வடிவமாக
321	28	அசத்தில் காரணத்தன்மை ...	அசத்தில் ஜகத்தின்காரணத்தன்மை.
334	40	அவ்வாத்மாவிற்கு ...	அவ்வாத்மா.
336	39	பிரவிருத்தியும் ...	பிராப்தியும்.
347	30	அக்ஞான்கு ...	அக்ஞாதா.
360	6	[illegible] ...	[illegible]
373	26	[illegible] ...	[illegible]
74	26	[illegible]	[illegible]
500	4	[illegible] ...	[illegible]
,,	9	[illegible] ...	[illegible]
,,	12	கடவியக்திகளி லிருப்பதாவதால் ...	இருகடவியக்திகளி லிருப்பதாவதால்
523	7	காரியமாத்திர ...	காரணமாத்திர.
526	36	கர்மஜத்தின ...	கர்மஜவிபாகத்தின்.
536	12	புருஷனிலும் ...	புருஷனினின்றும்.
,,	14	தன்னிலும் ...	தன்னினின்றும்
550	4	வியவஹார ...	வியவஹார.
586	36	விஷயம் ...	விஷய.
602	22	பிரதிசாத்தியத்தன்மை ...	நிருதிசாத்தியத்தன்மை.
624	20	[illegible] ...	[illegible]
79	40	[illegible] ...	[illegible]
48	22	[illegible] ...	[illegible]
9	30	[illegible] ...	[illegible]
	18	இப்பதார்த்தத்தில் ...	இத்தார்ப்பணத்தில்.
	22	உருதத்தின் ...	உருவத்தின்
	28	இந்திரியங்களிலுள்ள ...	இந்திரியங்களுள்.
,,	18	சாக்ஷுஷ ...	சாக்ஷுஷ
79	19	சாக்ஷுஷ முதலியன ...	சக்ஷுமுதலியன
6	17	[illegible] ...	[illegible]
	22	[illegible] ...	[illegible]
	27	[illegible] ...	[illegible]
	17	[illegible] ...	[illegible]
	35	[illegible] ...	[illegible]
3	20	[illegible] ...	[illegible]
,,	26	[illegible] ...	
	23	[illegible]	
	18	[illegible]	
	33	பிராமப்தத்தின்.	
8	37	12 [illegible]	